

Uradni list

Evropske unije

L 326

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 54

8. december 2011

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) št. 1227/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o celovitosti in preglednosti veleprodajnega energetskega trga ⁽¹⁾ 1
- ★ Uredba (EU) št. 1228/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 429/73 o posebnih določbah za uvoz v Skupnost nekaterega blaga iz Uredbe (EGS) št. 1059/69 in s poreklom iz Turčije 17
- ★ Uredba (EU) št. 1229/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o razveljavitvi določenih zastarelih aktov Sveta s področja skupne kmetijske politike 18
- ★ Uredba (EU) št. 1230/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o razveljavitvi določenih zastarelih aktov Sveta s področja skupne trgovinske politike 21
- ★ Uredba (EU) št. 1231/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o spremembah Uredbe Sveta (ES) št. 378/2007 glede pravil za izvajanje prostovoljne modulacije neposrednih plačil v okviru skupne kmetijske politike 24
- ★ Uredba (EU) št. 1232/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 428/2009 o vzpostavitvi režima Skupnosti za nadzor izvoza, prenosa, posredovanja in tranzita blaga z dvojno rabo 26

Cena: 7 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

★ Uredba (EU) št. 1233/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o uporabi nekaterih smernic na področju uradno podprtih izvoznih kreditov in o razveljavitvi odločb Sveta 2001/76/ES in 2001/77/ES	45
---	----

DIREKTIVE

★ Direktiva 2011/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o spremembah direktiv 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES in 2009/138/ES glede dopolnilnega nadzora finančnih subjektov v finančnem konglomeratu ⁽¹⁾	113
--	-----

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 1227/2011 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 25. oktobra 2011

o celovitosti in preglednosti veleprodajnega energetskega trga

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 194(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

ob upoštevanju rednega zakonodajnega postopka ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Pomembno je zagotoviti, da lahko potrošniki in drugi udeleženci na trgu zaupajo v celovitost trgov z električno energijo in plinom, da veleprodajne cene, določene na energetskih trgih, odražajo pošteno in konkurenčno medsebojno delovanje med ponudbo in povpraševanjem, ter da z zlorabo trga ni mogoče priti do dobička.

(2) Cilj večje celovitosti in preglednosti veleprodajnih energetskih trgov bi moral biti krepitev odprte in poštene konkurence na veleprodajnih energetskih trgih, kar bi koristilo končnim potrošnikom energije.

(3) Z nasvetom Odbora evropskih regulativnih organov s področja vrednostnih papirjev in Skupine evropskih regulatorjev za električno energijo in plin je bila potrjena možnost, da vprašanja celovitosti trga v zvezi s trgi za električno energijo in plin v obsegu obstoječe zakonodaje niso ustrezno obravnavana, zaradi česar je bil priporočen razmislek o ustreznem zakonodajnem okviru, posebej prilagojenem energetskemu sektorju, za preprečevanje zlorab trga ob upoštevanju pogojev posameznih sektorjev, ki niso zajeti v drugih direktivah in uredbah.

(4) Veleprodajni energetski trgi so vse bolj medsebojno povezani v Uniji. Zloraba trga v eni državi članici ne vpliva le na veleprodajne cene električne energije in zemeljskega plina prek nacionalnih meja, temveč tudi na maloprodajne cene za potrošnike in mikro podjetja. Zato se zagotavljanje celovitosti trgov ne more nanašati samo na posamezne države članice. Pozorno spremljanje čezmejnih trgov je bistveno za dokončanje v celoti delujočega, medsebojno povezanega in celovitega notranjega energetskega trga.

(5) Veleprodajni energetski trgi zajemajo tako blagovne trge kot trge izvedenih finančnih instrumentov, ki so bistveni za energetske in finančne trge, pri čemer je oblikovanje cen v obeh sektorjih medsebojno povezano. To med drugim zajema tudi regulirane trge, večstranske sisteme trgovanja in transakcije izven borze (OTC) ter dvostranske pogodbe, tako neposredne kot sklenjene s pomočjo posrednikov.

(6) Današnje prakse spremljanja energetskega trga so značilne za posamezne države članice in sektorje. Odvisno od celotnega tržnega okvira in regulativnih razmer lahko to povzroči, da sodijo dejavnosti trgovanja pod več sodnih pristojnosti, spremljanje pa izvaja več različnih organov, lahko tudi iz različnih držav članic. To lahko povzroči pomanjkanje jasnosti o tem, kdo je odgovoren in celo pripelje do razmer, ko takšno spremljanje sploh ne obstaja.

⁽¹⁾ UL C 132, 3.5.2011, str. 108.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. septembra 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 10. oktobra 2011.

- (7) Vedenje, ki ogroža celovitost energetskega trga, trenutno ni jasno prepovedano na nekaterih najpomembnejših energetskih trgih. Zato ga je treba prepovedati, da bi zaščitili končne potrošnike in evropskim državljanom zagotovili energijo po dostopnih cenah.
- (8) Trgovanje z izvedenimi finančnimi instrumenti, ki se lahko poravna v naravi ali s finančnimi sredstvi in trgovanje z blagom se skupaj uporabljata na veleprodajnih energetskih trgih. Zato je pomembno, da sta opredelitvi trgovanja z notranjimi informacijami in tržne manipulacije, ki pomenita zlorabo trga, združljivi med trgov izvedenih finančnih instrumentov in blagovnimi trgi. Ta uredba bi se načeloma morala uporabljati za vse opravljene transakcije, obenem pa bi morala upoštevati posebnosti veleprodajnih energetskih trgov.
- (9) Pri maloprodajnih pogodbah o dobavi električne energije ali zemeljskega plina končnim odjemalcem ne gre za enake tržne manipulacije kot pri pogodbah o veleprodaji, ki jih je mogoče zlahka kupiti in prodati. Kljub temu lahko tudi odločitve največjih odjemalcev energije o porabi vplivajo na veleprodajne cene na energetskih trgih, učinki pa se prelivajo čez nacionalne meje. Zato je primerno, da se pogodbe o dobavi za te velike odjemalce upoštevajo v okviru zagotavljanja celovitosti veleprodajnih energetskih trgov.
- (10) Komisija bi morala ob upoštevanju rezultatov preverjanja iz svojega Sporočila o okrepljenem okviru tržnega nadzora za sistem EU za trgovanje z emisijami z dne 21. decembra 2010 razmisliti o pripravi zakonodajnega predloga, s katerim bi v ustreznem časovnem okviru obravnavala ugotovljene pomanjkljivosti pri preglednosti, celovitosti in nadzoru evropskega trga z ogljikom.
- (11) Uredba (ES) št. 714/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do omrežja za čezmejne izmenjave električne energije ⁽¹⁾ in Uredba (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do prenosnih omrežij zemeljskega plina ⁽²⁾ ugotavljata, da je za to, da lahko vsi udeleženci na trgu ocenijo splošno stanje glede povpraševanja in ponudbe ter prepoznajo razloge za nihanja veleprodajnih cen, potreben enak dostop do informacij o fizičnem stanju in učinkovitosti sistema.
- (12) Uporaba ali poskus uporabe notranjih informacij za trgovanje bodisi za lasten račun ali za račun tretje osebe bi morali biti jasno prepovedani. Uporaba notranjih informacij se lahko pojavi tudi pri trgovanju z veleprodajnimi energetskimi proizvodi, ki ga izvajajo osebe, ki vedo, ali bi morale vedeti, da so informacije, ki jih imajo, notranje informacije. Informacije o načrtih udeleženca na trgu in njegovih strategijah trgovanja ne bi smele veljati za notranje informacije. Informacije, ki jih je treba objaviti skladno z Uredbo (ES) št. 714/2009 ali Uredbo (ES) št. 715/2009, vključno s smernicami in kodeksi omrežij, sprejetimi skladno s tema uredbama, lahko, če gre za informacije, ki vplivajo na ceno, tvorijo podlago za odločitve udeležencev na trgu, da se vključijo v transakcije z veleprodajnimi energetskimi proizvodi, ter bi zato lahko predstavljale notranje informacije, dokler niso objavljene.
- (13) Manipulacija veleprodajnih energetskih trgov zajema dejanja oseb, ki umetno ustvarjajo raven cen, ki je ne opravičujejo tržne sile ponudbe in povpraševanja, kamor sodijo dejanska razpoložljivost zmogljivosti proizvodnje, skladiščenja ali prenosa in povpraševanje. Oblike tržne manipulacije vključujejo dajanje in umikanje lažnih naročil; širjenje informacij, ki so napačne ali zavajajoče ali govoric prek medijev, vključno z internetom, ali kakor koli drugače; namerno dajanje napačnih informacij podjetjem, ki zagotavljajo presojo cen ali tržna poročila, zaradi zavajanja udeležencev na trgu, ki ravna na podlagi teh presoj ali poročil; kakor tudi namerno prikazovanje, kot da je razpoložljiva zmogljivost proizvodnje električne energije ali razpoložljivost zemeljskega plina ali razpoložljiva prenosna zmogljivost drugačna od zmogljivosti, ki je dejansko tehnično razpoložljiva, kadar te informacije vplivajo ali bi lahko vplivale na veleprodajno ceno energetskih proizvodov. Manipulacija in njene posledice lahko imajo čezmejne učinke, učinke med trgi s plinom in električno energijo ter na vseh finančnih trgih in blagovnih trgih, vključno na trgih s pravicami do emisij.
- (14) Primeri tržne manipulacije in poskusi manipulacije trga vključujejo ravnanje osebe ali oseb, ki sodelujejo, da bi zagotovile odločilen položaj nad ponudbo ali povpraševanjem po veleprodajnem energetskem proizvodu, ki ima ali bi lahko imel posredno ali neposredno vpliv na določanje cene ali ustvarjanje drugih nepoštenih pogojev trgovanja; kakor tudi na ponudbo, kupovanje ali prodajanje veleprodajnega energetskega proizvoda z namenom, namero ali učinkom zavajanja udeležencev na trgu, ki delujejo na podlagi referenčnih cen. Vendar bi lahko bile sprejete tržne prakse, kot na primer tiste, ki se uporabljajo na področju finančnih storitev in so opredeljene v členu 1(5) Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o trgovanju z notranjimi informacijami in tržni manipulaciji (zloraba trga) ⁽³⁾, ki pa se lahko zaradi sprememb navedene direktive prilagodijo in bi lahko bile zakonit način za udeležence na trgu, da zagotovijo ugodno veleprodajno ceno za energetski proizvod.

⁽¹⁾ UL L 211, 14.8.2009, str. 15.

⁽²⁾ UL L 211, 14.8.2009, str. 36.

⁽³⁾ UL L 96, 12.4.2003, str. 16.

- (15) Kadar novinarji, ki delujejo v svoji poklicni vlogi, razkrijejo notranje informacije v zvezi z veleprodajnimi energetskimi proizvodi, bi bilo treba tako razkritje oceniti ob upoštevanju pravil, ki veljajo za njihov poklic, in pravil glede svobode tiska, razen če imajo te osebe neposredno ali posredno korist ali dobiček od razširjanja zadevnih informacij ali kadar do razkritja pride z namenom zavarovanja trga glede ponudbe, povpraševanja ali veleprodajne cene energetskih proizvodov.
- (16) Koncepti zlorabe trga, ki se uporabljajo za finančne trge, se bodo prilagodili glede na razvoj finančnih trgov. Zato bi bilo torej treba za zagotovitev potrebne prožnosti, da bi se hitro odzvali na tak razvoj dogodkov, v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije Komisijo pooblastiti za sprejemanje aktov v zvezi s tehnično posodobitvijo opredelitev notranjih informacij in tržne manipulacije za namene zagotavljanja skladnosti z drugo ustrezno zakonodajo Unije na področju finančnih storitev in energetike. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, tudi na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti sočasno, pravočasno in ustrezno posredovanje ustreznih dokumentov Evropskemu parlamentu in Svetu.
- (17) Učinkovito spremljanje trga na ravni Unije je ključno za odkrivanje in odvratanje od zlorabe trga na veleprodajnih energetskih trgih. Agencija za sodelovanje energetskih regulatorjev, ustanovljena z Uredbo (ES) št. 713/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: agencija) je najprimernejša za izvajanje takšnega spremljanja, saj ima pregled nad trgi z električno energijo in plinom v celotni Uniji ter potrebno strokovno znanje in izkušnje s področja delovanja trgov z električno energijo in plinom ter tovrstnih sistemov v Uniji. Nacionalni regulativni organi z bistvenim poznavanjem razvoja dogodkov na energetskih trgih v svojih državah članicah bi morali imeti pomembno vlogo pri zagotavljanju učinkovitega spremljanja trgov na nacionalni ravni. Tesno sodelovanje ter usklajevanje med agencijo in nacionalnimi organi je torej potrebno za zagotovitev primerne spremljanja in preglednosti energetskih trgov. Zbiranje podatkov, ki ga izvaja agencija, ne posega v pravico nacionalnih organov, da zbirajo dodatne podatke za nacionalne namene.
- (18) Učinkovito spremljanje trgov zahteva red in pravočasen dostop do evidenc o transakcijah, pa tudi dostop do strukturnih podatkov o zmogljivostih in uporabi objektov za proizvodnjo, skladiščenje, porabo ali prenos električne energije in zemeljskega plina. Zato bi morali biti udeleženci na trgu, vključno z upravljavci prenosnih omrežij, dobavitelji, trgovci, proizvajalci, posredniki in velikimi odjemalci, ki trgujejo z veleprodajnimi energetskimi proizvodi, obvezani zagotoviti te informacije agenciji. Agencija lahko samostojno vzpostavi močno povezavo z glavnimi organiziranimi mesti trgovanja.
- (19) Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje določb o zbiranju podatkov, bi bilo treba Komisiji podeliti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi se morala izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ⁽²⁾. Obveznosti poročanja bi morale biti čim manj in ne bi smele povzročati nepotrebnih stroškov ali upravnih obremenitev za udeležence na trgu. Zato bi bilo treba za pripravo enotnih pravil poročanja o informacijah opraviti predhodno analizo stroškov in koristi, preprečiti bi se moralo podvajanje poročanja in upoštevati bi se morali okviri za poročanje, razviti v okviru druge zadevne zakonodaje. Poleg tega bi bilo treba, kadar je to mogoče, zahtevane informacije ali dele informacij zbrati od drugih oseb oziroma iz obstoječih virov. Kadar je udeleženec na trgu ali tretja oseba v njegovem imenu, sistem poročanja o trgovanju, organizirani trg, sistem povezovanja ponudbe ali druga oseba, ki v okviru svoje dejavnosti dogovarja transakcije, izpolnila obveznost poročanja pristojnemu organu v skladu z Direktivo 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov ⁽³⁾ ali zadevno zakonodajo Unije o poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov, pomeni, da je bila tudi v skladu s to uredbo izpolnjena obveznost poročanja, kolikor so bile zajete vse informacije, zahtevane s to uredbo.
- (20) Pomembno je, da Komisija in agencija pri izvajanju te uredbe tesno sodelujeta in se ustrezno posvetujeta z evropskimi mrežami upravljavcev prenosnih omrežij za plin in električno energijo, Evropskim organom za vrednostne papirje in trge (ESMA), ustanovljenim z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, nacionalnimi regulativnimi organi, pristojnimi finančnimi organi in drugimi organi v državah članicah, kot so nacionalni organi za konkurenco, ter z zainteresiranimi stranmi, kot so organizirana mesta trgovanja (npr. energetske borze), in z udeleženci na trgu.

⁽¹⁾ UL L 211, 14.8.2009, str. 1.

⁽²⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

⁽³⁾ UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 84.

- (21) Vzpostaviti bi bilo treba evropski register udeležencev na trgu, temelječ na nacionalnih registrih, da bi povečali splošno preglednost in celovitost veleprodajnih energetskih trgov. Eno leto po vzpostavitvi navedenega registra bi morala Komisija v sodelovanju z agencijo in nacionalnimi regulativnimi organi, ob upoštevanju poročil agencije, oceniti delovanje in uporabnost evropskega registra udeležencev na trgu. Če se na podlagi te ocene to izkaže za potrebno, bi morala Komisija razmisliti o pripravi dodatnih instrumentov za okrepitev splošne preglednosti in celovitosti veleprodajnih energetskih trgov ter za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev na ravni Unije za udeležence na trgu.
- (22) Da bi olajšala učinkovito spremljanje vseh vidikov trgovanja z veleprodajnimi energetskimi proizvodi, bi morala agencija vzpostaviti mehanizme za dostop drugih zadevnih organov do informacij, ki jih prejme o transakcijah na veleprodajnih energetskih trgih, zlasti ESMA, nacionalnih regulativnih organov, pristojnih finančnih organov držav članic, nacionalnih organov za konkurenco in drugih zadevnih organov.
- (23) Agencija bi morala zagotoviti operativno varnost in varovanje podatkov, ki jih prejme, preprečiti nepooblaščen dostop do informacij, ki jih hrani, in vzpostaviti postopke, ki zagotavljajo, da podatkov, ki jih zbira, ne zlorabijo osebe, pooblaščen za dostop do njih. Agencija bi morala tudi preveriti, ali bodo lahko organi, ki imajo dostop do podatkov, ki jih hrani agencija, zagotovili enako visoko stopnjo varnosti, zavezovala pa jih bodo ustrezna pravila o zaupnosti. Zato je treba zagotoviti tudi operativno varnost sistemov informacijske tehnologije, uporabljenih za obdelavo in prenos podatkov. Za ustanovitev sistema informacijske tehnologije, ki zagotavlja optimalno raven zaupnosti podatkov, bi bilo treba agencijo spodbujati k tesnemu sodelovanju z Evropsko agencijo za varnost omrežij in informacij (ENISA). Ta pravila bi se morala uporabljati tudi za druge organe, ki so upravičeni za dostop do podatkov za namene te uredbe.
- (24) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava zlasti Listina temeljnih pravic Evropske unije, kot je navedeno v členu 6 Pogodbe o Evropski uniji in v ustavnih tradicijah držav članic, uporabljati pa bi jo bilo treba v skladu s pravico do izražanja in informiranja, kot jo priznava člen 11 navedene listine.
- (25) Če informacije s komercialnega ali varnostnega vidika niso ali niso več poslovno občutljive, bi morala biti agencija zmožna omogočiti dostop do teh informacij udeležencem na trgu in širši javnosti, da bi prispevala k poglobljenemu znanju o trgu. Takšna preglednost bo pomagala vzpostaviti zaupanje v trg in krepila razvoj znanja o delovanju veleprodajnih energetskih trgov. Agencija bi morala pripraviti in objaviti pravila o tem, kako bo te informacije dala na razpolago pošteno in pregledno.
- (26) Nacionalni regulativni organi bi morali biti odgovorni za izvrševanje te uredbe v državah članicah. V ta namen bi morali imeti potrebna preiskovalna pooblastila, ki bi jim omogočala učinkovito izvedbo te naloge. Ta pooblastila bi bilo treba izvrševati v skladu z nacionalnim pravom, lahko pa se jih tudi ustrezno nadzira.
- (27) Agencija bi morala zagotoviti, da se ta uredba v celotni Uniji uporablja usklajeno in skladno z uporabo Direktive 2003/6/ES. V ta namen bi morala agencija za uporabo opredelitev iz te uredbe po potrebi objaviti smernice, ki niso zavezujoče. V teh smernicah bi bilo treba med drugim obravnavati vprašanje sprejetih tržnih praks. Ker poleg tega zloraba trga na veleprodajnih energetskih trgih pogosto vpliva na več držav članic, bi morala imeti agencija pomembno vlogo pri zagotavljanju učinkovite in skladne izvedbe preiskav. V ta namen bi morala agencija imeti možnost zahtevati sodelovanje in usklajevati delovanje preiskovalnih skupin, sestavljenih iz predstavnikov zadevnih nacionalnih regulativnih organov in po potrebi drugih organov, vključno z nacionalnimi organi za konkurenco.
- (28) Agenciji se zagotovi primerno financiranje in človeški viri za ustrezno izpolnjevanje dodatnih nalog, ki so ji bile naložene s to uredbo. V ta namen bi morali pri postopku za vzpostavitev, izvajanje in nadziranje njenega proračuna iz členov 23 in 24 Uredbe (ES) št. 713/2009 ustrezno upoštevati te naloge. Proračunski organ bi moral zagotoviti doseganje najboljših standardov učinkovitosti.
- (29) Nacionalni regulativni organi, pristojni finančni organi držav članic in po potrebi nacionalni organi za konkurenco bi morali sodelovati, da bi se zagotovil usklajen pristop k obravnavi zlorab trga na veleprodajnih energetskih trgih, ki zajema tako blagovne trge kot trge izvedenih finančnih instrumentov. To sodelovanje bi moralo zajemati vzajemno izmenjavo informacij o sumljivih dejanjih, ki bi lahko pomenila kršitev določb te uredbe, Direktive 2003/6/ES ali prava s področja konkurence in so ali so bila storjena na veleprodajnih energetskih trgih. Poleg tega bi navedeno sodelovanje moralo prispevati k skladnemu in doslednemu pristopu k preiskovanju in sodnim postopkom.

(30) Pomembno je, da se obveznost poklicne skrivnosti uporablja za tiste, ki prejmejo zaupne informacije skladno s to uredbo. Agencija, nacionalni regulativni organi, pristojni finančni organi držav članic in nacionalni organi za konkurenco bi morali zagotoviti zaupnost, celovitost in varstvo informacij, ki jih prejmejo.

(31) Pomembno je, da so kazni za kršitev te uredbe sorazmerne, učinkovite in odvračilne ter da odražajo resnost kršitev, škodo, ki je bila povzročena potrošnikom, in možne dobičke iz trgovanja na podlagi notranjih informacij in tržne manipulacije. Te kazni bi se morale uporabljati v skladu z nacionalnim pravom. Ob priznavanju vzajemnega delovanja med trgovanjem z izvedenimi finančnimi instrumenti za električno energijo in zemeljski plin ter trgovanjem z dejansko električno energijo in plinom bi morale biti kazni za kršitev te uredbe usklajene s kaznimi, ki so jih sprejele države članice pri izvajanju Direktive 2003/6/ES. Komisija bi morala ob upoštevanju posvetovanja o svojem Sporočilu o krepitvi sistemov sankcij v sektorju finančnih storitev z dne 12. decembra 2010 razmisliti o pripravi predlogov za uskladitev minimalnih standardov za sisteme kazni držav članic v primernem časovnem okviru. Ta uredba ne vpliva niti na nacionalna pravila o dokaznem bremenu niti na obveznosti nacionalnih regulativnih organov in sodišč v državah članicah, da preverjajo pomembna dejstva o posameznem primeru, pod pogojem, da so taka pravila in obveznosti skladni s splošnimi načeli prava Unije.

(32) Ker cilja te uredbe, in sicer zagotovitve usklajenega okvira za zagotovitev preglednosti in celovitosti veleprodajnega energetskega trga, države članice ne morejo zadovoljivo doseči same in ker se ta cilj lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. Skladno z načelom sorazmernosti iz istega člena ta uredba ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Vsebina, področje uporabe in razmerje do druge zakonodaje Unije

1. Ta uredba določa pravila o prepovedi zlorab, ki vplivajo na veleprodajne energetske trge, skladna s pravili, ki se uporabljajo za finančne trge in s pravilnim delovanjem teh veleprodajnih trgov, ob upoštevanju njihovih posebnosti. Določa, da Agencija za sodelovanje energetskih regulatorjev (v nadaljnjem besedilu: agencija) spremlja veleprodajne energetske trge v tesnem sodelovanju z nacionalnimi regulativnimi organi, ob upoštevanju medsebojnega vpliva sistema za trgovanje z emisijami in veleprodajnih energetskih trgov.

2. Ta uredba se uporablja za trgovanje z veleprodajnimi energetskimi proizvodi. Člena 3 in 4 te uredbe se ne uporabljata za veleprodajne energetske proizvode, ki so finančni instrumenti in za katere se uporablja člen 9 Direktive 2003/6/ES. Ta uredba ne vpliva na direktivi 2003/6/ES in 2004/39/ES ter na uporabo evropskega prava konkurence za prakse, ki jih zajema ta uredba.

3. Agencija, nacionalni regulativni organi, ESMA, pristojni finančni organi držav članic in, če je to potrebno, nacionalni organi za konkurenco sodelujejo, da bi zagotovili usklajen pristop v izvrševanju zadevnih pravil, kjer se ukrepi nanašajo na enega ali več finančnih instrumentov, za katere se uporablja člen 9 Direktive 2003/6/ES in tudi enega ali več veleprodajnih energetskih proizvodov, za katere se uporabljajo členi 3, 4 in 5 te uredbe.

4. Upravni odbor agencije zagotavlja, da se naloge agencije, ki jih ima v skladu s to uredbo, izvajajo v skladu s to uredbo in Uredbo (ES) št. 713/2009.

5. Direktor agencije se posvetuje z odborom agencije regulatorjev o vseh vidikih izvajanja te uredbe in ustrezno upošteva njegove nasvete in mnenja.

Člen 2

Opredelitve pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „notranja informacija“ pomeni natančno informacijo, ki ni bila razkrita javnosti in se posredno ali neposredno nanaša na enega ali več veleprodajnih energetskih proizvodov in bi v primeru razkritja javnosti verjetno lahko pomembno vplivala na veleprodajne cene teh energetskih proizvodov.

Za namene te opredelitve „informacije“ pomenijo:

- (a) informacije, ki jih je treba v skladu z uredbama (ES) št. 714/2009 in (ES) št. 715/2009, vključno s smernicami in kodeksi omrežij, sprejetimi v skladu s tema uredbama, razkriti javnosti;
- (b) informacije o zmogljivosti in uporabi objektov za proizvodnjo, skladiščenje, porabo ali prenos električne energije ali zemeljskega plina ali o zmogljivostih in uporabi objektov za utekočinjeni zemeljski plin, vključno z načrtovano ali nepredvideno (ne)razpoložljivostjo teh objektov;

- (c) informacije, ki jih je treba razkriti v skladu z zakonskimi ali podzakonskimi predpisi na ravni Unije ali nacionalni ravni, pravili trga in pogodbami ali običaji na zadevnem veleprodajnem energetskem trgu, če bi te informacije pomembno vplivale na veleprodajne cene energetskih proizvodov, ter
- (d) druge informacije, ki bi jih razumen udeleženec na trgu verjetno uporabil kot del podlage za svojo odločitev o sklenitvi transakcije ali naročilu za trgovanje v zvezi z enim ali več veleprodajnimi energetskimi proizvodi.

Informacija se šteje za natančno, če navaja serijo okoliščin, ki že obstajajo ali za katere se lahko razumno pričakuje, da bodo nastale, ali dogodek, ki je že nastopil ali za katerega se lahko razumno pričakuje, da bo nastopil, in je dovolj natančna, da omogoči oblikovanje sklepov o možnem vplivu te serije okoliščin ali tega dogodka na veleprodajne cene energetskih proizvodov;

2. „tržna manipulacija“ pomeni:

- (a) vstop v kakršen koli posel ali izdaja kakršnega koli naročila za trgovanje z veleprodajnimi energetskimi proizvodi, ki:
 - (i) daje ali bi lahko dajal napačne ali zavajajoče signale o ponudbi, povpraševanju ali ceni energetskih proizvodov;
 - (ii) s pomočjo ene osebe ali s sodelovanjem več oseb, zagotavlja ali poskuša zagotoviti umetno raven veleprodajne cene enega ali več energetskih proizvodov, razen če oseba, ki je vstopila v posle ali izdala naročila za trgovanje izkaže, da ima zakonite razloge za tako ravnanje in da so ti posli ali naročila za trgovanje skladni s sprejeto tržno prakso na zadevnem veleprodajnem energetskem trgu, ali
 - (iii) uporablja ali poskuša uporabiti fiktivna sredstva ali katero koli drugo obliko prevare ali zvijače, ki dajejo ali bi lahko dajali napačne ali zavajajoče znake o ponudbi, povpraševanju ali veleprodajni ceni energetskih proizvodov;

ali

- (b) razširjanje informacij s sredstvi javnega obveščanja, vključno z internetom, ali z drugimi sredstvi, kar daje ali bi lahko dajalo napačne ali zavajajoče signale o ponudbi, povpraševanju ali veleprodajni ceni energetskih proizvodov, vključno z razširjanjem govoric in napačnih ali zavajajočih novic, kadar je oseba, ki jih

je razširjala, vedela ali bi morala vedeti, da so bile informacije napačne ali zavajajoče.

Kadar pride do razširjanja informacij za namene novinarstva ali umetniškega izražanja, je treba takšno razširjanje informacij oceniti ob upoštevanju pravil glede svobode tiska ter svobode izražanja v drugih medijih, razen če:

- (i) imajo te osebe neposredno ali posredno korist ali dobiček od razširjanja zadevnih informacij; ali
- (ii) kadar do razkritja ali razširjanja pride z namenom, da bi zavajali trg glede ponudbe, povpraševanja ali veleprodajne cene energetskih proizvodov;

3. „poskusi manipulacije trga“ pomenijo:

- (a) vstop v kakršen koli posel, kakršno koli izdajanje naročil za trgovanje ali kakršen koli drug ukrep, povezan z veleprodajnim energetskim proizvodom, z namenom:
 - (i) dati napačne ali zavajajoče signale o ponudbi, povpraševanju ali veleprodajni ceni energetskih proizvodov;
 - (ii) zagotoviti umetno raven veleprodajne cene enega ali več energetskih proizvodov, razen če oseba, ki je vstopila v posel ali izdala naročilo za trgovanje, dokaže, da ima pravno utemeljene razloge za tako ravnanje in da je ta posel ali naročilo za trgovanje skladno s sprejeto tržno prakso na zadevnem veleprodajnem energetskem trgu, ali
 - (iii) uporabiti fiktivna sredstva ali katero koli drugo obliko prevare ali zvijače, ki daje ali bi lahko dajala napačne ali zavajajoče znake o ponudbi, povpraševanju ali veleprodajne cene energetskih proizvodov;

ali

- (b) razširjanje informacij s sredstvi javnega obveščanja, vključno z internetom, ali z drugimi sredstvi z namenom dati napačne ali zavajajoče signale o ponudbi, povpraševanju ali veleprodajni ceni energetskih proizvodov;

4. „veleprodajni energetski proizvodi“ pomenijo naslednje pogodbe in izvedeni finančni instrumenti, ne glede na to, kje in kako se trguje z njimi:

- (a) pogodbe o dobavi električne energije ali zemeljskega plina z dobavo v Uniji;

- (b) izvedeni finančni instrumenti za električno energijo ali zemeljski plin, ki so nastali, se je z njimi trgovalo ali so bili dobavljeni v Uniji;
- (c) pogodbe o prenosu električne energije ali zemeljskega plina v Uniji;
- (d) izvedeni finančni instrumenti za prenos električne energije ali zemeljskega plina v Uniji.

Pogodbe o dobavi in distribuciji električne energije ali zemeljskega plina za uporabo končnega odjemalca niso veleprodajni energetski proizvodi. Vendar se za veleprodajne energetske proizvode štejejo pogodbe o dobavi in distribuciji električne energije ali zemeljskega plina končnim odjemalcem z zmogljivostjo porabe, večje od praga, opredeljenega v točki 5;

5. „zmogljivost porabe“ pomeni potrošnja končnega odjemalca elektrike ali zemeljskega plina ob polni izkoriščenosti njegove proizvodne zmogljivosti. Zajema vso potrošnja tega odjemalca kot enega samega gospodarskega subjekta, kolikor potrošnja poteka na trgih z medsebojno povezanimi veleprodajnimi cenami.

Za namene uporabe te opredelitve se ne upošteva potrošnja individualnih objektov pod nadzorom enega samega gospodarskega subjekta z zmogljivostjo porabe, manjšo od 600 GWh na leto, kolikor ti objekti ne uveljavljajo skupnega vpliva na veleprodajne cene na energetskih trgih, ker se nahajajo na različnih ustreznih geografskih trgih;

6. „veleprodajni energetski trg“ pomeni kateri koli trg v Uniji, na katerem se trguje z veleprodajnimi energetskimi proizvodi;
7. „udeleženec na trgu“ pomeni vsako osebo, tudi upravljavec prenosnega omrežja, ki vstopa v posle, vključno z izdajanjem naročil za trgovanje na enem ali več veleprodajnih energetskih trgih;
8. „oseba“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo;
9. „pristojni finančni organ“ pomeni pristojni organ, imenovan v skladu s postopkom iz člena 11 Direktive 2003/6/ES;
10. „nacionalni regulativni organ“ pomeni nacionalni regulativni organ, imenovan v skladu s členom 35(1) Direktive 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo ⁽¹⁾ ali členom 39(1) Direktive 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom ⁽²⁾;
11. za pojem „upravljavec prenosnega omrežja“ se uporablja opredelitev iz točke 4 člena 2 Direktive 2009/72/ES in iz točke 4 člena 2 Direktive 2009/73/ES;

12. „nadrejeno podjetje“ je nadrejeno podjetje v smislu členov 1 in 2 Sedme direktive Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe, o konsolidiranih računovodskih izkazih ⁽³⁾;
13. „povezano podjetje“ je hčerinsko podjetje ali drugo podjetje, v katerem so udeležena druga podjetja, ali podjetje, ki je z drugim podjetjem povezano v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS;
14. za pojem „distribucija zemeljskega plina“ se uporablja opredelitev iz točke 5 člena 2 Direktive 2009/73/ES;
15. za pojem „distribucija električne energije“ se uporablja opredelitev iz točke 5 člena 2 Direktive 2009/72/ES.

Člen 3

Prepoved trgovanja na podlagi notranjih informacij

1. Osebe, ki imajo notranje informacije o veleprodajnem energetskem proizvodu, ne smejo:

- (a) teh informacij uporabiti za posredno ali neposredno pridobitev ali odtujitev veleprodajnih energetskih proizvodov, oziroma z namenom njihove pridobitve ali odtujitve, za svoj račun ali za račun tretje osebe;
- (b) razkriti teh informacij kateri koli drugi osebi, razen če se ta informacija razkrije med opravljanjem običajnih službenih nalog, poklica ali dolžnosti;
- (c) na podlagi notranje informacije drugi osebi priporočati ali jo napeljati k pridobitvi ali odtujitvi veleprodajnih energetskih proizvodov, na katere se ta informacija nanaša.

2. Prepoved iz odstavka 1 velja za naslednje osebe, ki imajo notranje informacije o veleprodajnem energetskem proizvodu:

- (a) člani upravnih, poslovnih in nadzornih organov podjetja;
- (b) osebe, ki imajo delež v kapitalu podjetja;
- (c) osebe z dostopom do takih informacij zaradi opravljanja redne službe, poklica ali dolžnosti;
- (d) osebe, ki so pridobile take informacije s kaznivim dejanjem;
- (e) osebe, ki vedo ali bi morale vedeti, da so to notranje informacije.

⁽¹⁾ UL L 211, 14.8.2009, str. 55.

⁽²⁾ UL L 211, 14.8.2009, str. 94.

⁽³⁾ UL L 193, 18.7.1983, str. 1.

3. Določbi točk (a) in (c) odstavka 1 tega člena se ne uporablja za upravljavce prenosnega omrežja, ki kupujejo električno energijo ali zemeljski plin, da bi zagotovili varno in zanesljivo delovanje sistema v skladu s svojimi obveznostmi iz točk (d) in (e) člena 12 Direktive 2009/72/ES ali točk (a) in (c) člena 13(1) Direktive 2009/73/ES.

4. Ta člen se ne uporablja za:

(a) transakcije izvedene pri izpolnitvi obveznosti, ki nastanejo zaradi pridobitve ali odtujitve veleprodajnih energetskih proizvodov, kadar so te obveznosti posledica dogovora, ki je bil sklenjen, ali naročila za trgovanje, ki je bilo narejeno, preden je zadevna oseba dobila notranjo informacijo;

(b) transakcije, v katere vstopijo proizvajalci električne energije in zemeljskega plina, upravljavci objektov za skladiščenje zemeljskega plina ter upravljavci objektov in naprav za uvoz utekočinjenega zemeljskega plina, z namenom pokritja nenadne fizične izgube zaradi nepredvidenih izpadov delovanja, kadar bi njihovo neizvajanje povzročilo, da udeleženec na trgu ne bi mogel izpolniti obstoječih pogodbenih obveznosti, ali kadar se tak ukrep sprejme v dogovoru z zadevnim upravljavcem(-i) prenosnega omrežja, da bi zagotovili varno in zanesljivo delovanje sistema. V takšnih razmerah udeleženec na trgu posreduje informacije o transakcijah agenciji in nacionalnemu regulativnemu organu. To posredovanje informacij ne vpliva na obveznosti iz člena 4(1);

(c) udeležence na trgu v primerih, ko delujejo v skladu z nacionalnimi pravili za izredne razmere, kadar so nacionalni organi posredovali, da bi zagotovili dobavo električne energije ali zemeljskega plina in so bili tržni mehanizmi v državi članici ali njenih delih zaustavljeni. V tem primeru pristojni organ za načrtovanje v izrednih razmerah zagotovi objavo v skladu s členom 4.

5. Kadar je oseba, ki ima notranje informacije o veleprodajnem energetskem proizvodu, pravna oseba, prepoved iz odstavka 1 velja tudi za fizične osebe, ki sodelujejo pri odločanju o izvedbi transakcije za račun te pravne osebe.

6. Kadar pride do razširjanja informacij za namene novinarstva ali umetniškega izražanja, je treba takšno razširjanje informacij oceniti ob upoštevanju pravil, ki veljajo za svobodo tiska ter svobodo izražanja v drugih sredstvih javnega obveščanja, razen če:

(a) imajo te osebe neposredno ali posredno korist ali dobiček od razširjanja zadevnih informacij, ali

(b) do razkritja ali razširjanja pride z namenom zavajanja trga glede ponudbe, povpraševanja ali veleprodajne cene energetskih proizvodov.

Člen 4

Obveznost objave notranjih informacij

1. Udeleženci na trgu učinkovito in pravočasno razkrijejo javnosti notranje informacije, ki jih imajo o podjetju ali objektih, ki jih ima zadevni udeleženec na trgu ali njegovo matično ali povezano podjetje v celoti ali delno v lasti, pod nadzorom ali za katerih delovanje odgovarja. Takšno razkritje vključuje informacije glede zmogljivosti in uporabe objektov za proizvodnjo, skladiščenje, porabo ali prenos električne energije ali zemeljskega plina ali v zvezi z zmogljivostmi in uporabo objektov za utekočinjeni zemeljski plin, vključno s podatkom o načrtovani ali nepredvideni (ne)razpoložljivosti teh objektov.

2. Izjemoma lahko udeleženec na trgu na lastno odgovornost odloži razkritje notranjih informacij javnosti, da ne bi škodoval svojim zakonitim interesom, pod pogoji, da zaradi takšne opustitve ni možno, da pride do zavajanja javnosti in če je udeleženec na trgu sposoben zagotoviti zaupnost takih informacij ter če na podlagi teh informacij ne sprejema odločitev o trgovanju z veleprodajnimi energetskimi proizvodi. V takšnih razmerah udeleženec na trgu ob upoštevanju člena 8(5) nemudoma posreduje te informacije, skupaj z obrazložitvijo zamude javnega razkritja agenciji in ustreznemu nacionalnemu regulativnemu organu.

3. Kadar koli udeleženec na trgu ali oseba, ki deluje v njegovem imenu ali za njegov račun, pri opravljanju običajnih službenih nalog, poklica ali dolžnosti, kot je navedeno v členu 3(1)(b), razkrije notranje informacije v zvezi z veleprodajnim energetskim proizvodom, ta udeleženec na trgu ali oseba zagotovi, da se te informacije javnosti razkrijejo sočasno, v celoti in učinkovito. Pri nenamernem razkritju udeleženec na trgu zagotovi popolno in učinkovito razkritje informacije javnosti, kar se da hitro po nenamernem razkritju. Ta odstavek se ne uporablja, če je oseba, ki informacije dobi, zavezana po dolžnosti k zaupnosti, ne glede na to, ali ta dolžnost temelji na zakonu, predpisih, statutu ali pogodbi.

4. Sočasno, popolno in učinkovito razkritje je objava notranjih informacij, vključno s tistimi v agregatni obliki, v skladu z Uredbo (ES) št. 714/2009 ali Uredbo (ES) št. 715/2009, smernicami in kodeksi omrežij, sprejetimi v skladu z navedenima uredbama.

5. Kadar se upravljavcu prenosnega omrežja odobri oprostitve od obveznosti objave nekaterih podatkov v skladu z Uredbo (ES) št. 714/2009 ali Uredbo (ES) št. 715/2009, je v zvezi s temi podatki oproščen tudi obveznosti iz odstavka 1 tega člena.

6. Določbe odstavkov 1 in 2 ne vplivajo na obveznosti udeležencev na trgu, ki jih imajo v skladu z direktivama 2009/72/ES in 2009/73/ES ter uredbama (ES) št. 714/2009 in (ES) št. 715/2009, vključno z na njihovi podlagi sprejetimi smernicami in kodeksi omrežij, zlasti glede časa in načina razkritja informacij javnosti.

7. Določbe odstavkov 1 in 2 ne vplivajo na pravico udeležencev na trgu, da odložijo razkritje občutljivih informacij, povezanih z varovanjem kritične infrastrukture, kot je predvideno v točki (d) člena 2 Direktive Sveta 2008/114/ES z dne 8. decembra 2008 o ugotavljanju in določanju evropske kritične infrastrukture ter o oceni potrebe za izboljšanje njene zaščite⁽¹⁾, če so v njihovi državi zaupne.

Člen 5

Prepoved tržne manipulacije

Prepovedano je izvajati ali poskušati izvajati tržno manipulacijo na veleprodajnih energetskih trgih.

Člen 6

Tehnične posodobitve opredelitev notranje informacije in tržne manipulacije

1. Komisija je pooblaščen, da sprejme delegirane akte skladno s členom 20, zato da:

(a) uskladi opredelitve iz točk 1, 2, 3 in 5 člena 2, da bi zagotovila skladnost z drugo ustrezno zakonodajo Unije na področju finančnih storitev in energetike, in

(b) posodobi te opredelitve z izključnim namenom, da bi upoštevala prihodnji razvoj na veleprodajnih energetskih trgih.

2. V delegiranih aktih iz odstavka 1 se upošteva vsaj:

(a) značilno delovanje veleprodajnih energetskih trgov, tudi posebnosti trgov z električno energijo in plinom, ter vzajemni vpliv blagovnih trgov in trgov izvedenih finančnih instrumentov;

(b) možnosti čezmejne manipulacije med trgi s plinom in električno energijo ter po vseh blagovnih trgih in trgih izvedenih finančnih instrumentov;

(c) možen vpliv dejanske ali načrtovane proizvodnje, porabe, uporabe prenosa ali skladiščnih zmogljivosti na veleprodajne cene na energetskih trgih, ter

(d) kodekse omrežij in okvirne smernice, sprejete v skladu z Uredbo (ES) št. 714/2009 in Uredbo (ES) št. 715/2009.

Člen 7

Spremljanje trga

1. Agencija spremlja trgovanje z veleprodajnimi energetskimi proizvodi, da bi odkrila in preprečila trgovanje na podlagi notranjih informacij in tržno manipulacijo. Podatke za ocenjevanje in spremljanje veleprodajnih energetskih trgov zbira kot je navedeno v členu 8.

2. Nacionalni regulativni organi sodelujejo z agencijo na regionalni ravni pri izvajanju spremljanja veleprodajnih energetskih trgov iz odstavka 1. Za ta namen imajo nacionalni regulativni organi ob upoštevanju člena 10(2) dostop do zadevnih informacij agencije, zbranih skladno z odstavkom 1 tega člena. Nacionalni regulativni organi lahko tudi spremljajo trgovanje z veleprodajnimi energetskimi proizvodi na nacionalni ravni.

Države članice lahko določijo, da njihov nacionalni organ za konkurenco ali organ za spremljanje, ustanovljen pri tem organu, izvaja tržni nadzor z nacionalnim regulativnim organom. Pri izvajanju tega spremljanja trga ima nacionalni organ za konkurenco ali organ za spremljanje trga enake pravice in obveznosti kot nacionalni regulativni organ, v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka, drugim stavkom drugega pododstavka odstavka 3 tega člena, drugim stavkom člena 4(2), prvim stavkom člena 8(5) in členom 16.

3. Agencija vsaj enkrat na leto predloži poročilo Komisiji o svojih dejavnostih po tej uredbi in ga objavi. Agencija v teh poročilih oceni delovanje in preglednost različnih kategorij mest trgovanja in načinov trgovanja ter da Komisiji priporočila v zvezi s tržnimi pravili, standardi in postopki, ki bi lahko izboljšali celovitost trga ter delovanje notranjega trga. Poleg tega lahko oceni, ali bi lahko morebitne minimalne zahteve za organizirane trge prispevale k okrepljeni preglednosti trga. Poročila so lahko združena s poročilom iz člena 11(2) Uredbe (ES) št. 713/2009.

Agencija lahko Komisiji posreduje priporočila glede evidence o transakcijah, vključno z nalogi za trgovanje, ki so po njenem mnenju nujna za učinkovito in smotno spremljanje veleprodajnih energetskih trgov. Pred posredovanjem takšnih priporočil se agencija posvetuje z zainteresiranimi stranmi, zlasti z nacionalnimi regulativnimi organi, pristojnimi finančnimi organi v državah članicah, nacionalnimi organi za konkurenco ter ESMA.

Vsa priporočila bi morala biti na razpolago Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji ter javnosti.

⁽¹⁾ UL L 345, 23.12.2008, str. 75.

Člen 8

Zbiranje podatkov

1. Udeleženci na trgu ali v njihovem imenu subjekt ali organ iz točk (b) do (f) odstavka 4 predložijo agenciji evidenco o transakcijah, povezanih z veleprodajnimi energetskimi trgi, vključno z nalogi za trgovanje. Informacije, ki se sporočijo, obsegajo jasno opredelitev kupljenih in prodanih veleprodajnih energetskih proizvodov, dogovorjeno ceno in količino, datume in ure izvedbe, stranke v transakciji, upravičence transakcije in druge pomembne podatke. Splošno odgovornost nosijo udeleženci na trgu, ko pa se zahtevane informacije prejmejo od subjekta ali organa iz točk (b) do (f) odstavka 4, se šteje, da je obveznost poročanja zadevnega udeleženca na trgu izpolnjena.

2. Komisija z izvedbenimi akti:

(a) sestavi seznam pogodb in izvedenih finančnih instrumentov, vključno z naročili za trgovanje, o katerih se bo poročalo v skladu z odstavkom 1, po potrebi pa tudi določi ustrezne minimalne pragove za poročanje o transakcijah;

(b) sprejme enotna pravila o sporočanju informacij, ki se bodo zagotavljale v skladu z odstavkom 1;

(c) opredeli časovni okvir in obliko poročanja teh informacij.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 21(2). V njih se upoštevajo obstoječi sistemi poročanja.

3. Za osebe iz točk (a) do (d) odstavka 4, ki so poročale o transakcijah v skladu z Direktivo 2004/39/ES ali zadevno zakonodajo Unije o poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov, ne veljajo obveznosti dvojnega poročanja v zvezi s temi transakcijami.

Brez vpliva na prvi pododstavek tega odstavka lahko izvedbeni akti iz odstavka 2 omogočijo organiziranim trgov in sistemom trgovanja ali poročanja, da agenciji zagotovijo evidence veleprodajnih energetskih transakcij.

4. Za namene odstavka 1 informacije posreduje:

(a) udeleženec na trgu;

(b) tretja oseba v imenu udeleženca na trgu;

(c) sistem poročanja o trgovanju;

(d) organizirani trg, sistem povezovanja ponudbe ali druga oseba, ki profesionalno dogovarja transakcije;

(e) repozitoriji sklenjenih poslov, registrirani skladno z zadevno zakonodajo Unije o poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov, ali

(f) pristojni organ, ki je prejel informacije v skladu s členom 25(3) Direktive 2004/39/ES, ali organ ESMA, ko je prejel te informacije v skladu s členom 6(2) zadevne zakonodaje Unije o poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov.

5. Udeleženci na trgu posredujejo agenciji in nacionalnim regulativnim organom informacije, povezane z zmogljivostjo in uporabo objektov za proizvodnjo, skladiščenje, porabo ali prenos električne energije ali zemeljskega plina ali z zmogljivostjo in uporabo objektov za utekočinjen zemeljski plin, vključno z načrtovano ali nepredvideno (ne)razpoložljivostjo teh objektov, za namen spremljanja trgovanja na veleprodajnih energetskih trgih. Obveznosti poročanja o udeležencih na trgu se čim bolj zmanjšajo, tako da se zahtevane informacije ali njihovi deli, če je to mogoče, zbirajo iz obstoječih virov.

6. Komisija z izvedbenimi akti:

(a) sprejme enotna pravila o sporočanju informacij, ki se zagotovijo v skladu z odstavkom 5 in po potrebi o ustreznih pragih za to poročanje;

(b) opredeli čas poročanja in obliko informacij, o katerih se poroča.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 21(2). Upoštevajo obstoječe obveznosti poročanja iz uredb (ES) št. 714/2009 in (ES) št. 715/2009.

Člen 9

Prijava udeležencev na trgu

1. Udeleženci na trgu, ki sklepajo transakcije, o katerih je treba poročati agenciji v skladu s členom 8(1), se prijavijo pri nacionalnem regulativnem organu v državi članici, v kateri so ustanovljeni ali so rezidenti, če pa niso niti ustanovljeni niti niso rezidenti v Uniji, se prijavijo v državi članici, v kateri so dejavni.

Udeleženec na trgu se prijavi samo pri enem nacionalnem regulativnem organu. Države članice ne zahtevajo ponovne prijave od udeleženca na trgu, ki je že prijavljen v drugi državi članici.

Prijava udeležencev na trgu ne vpliva na obveznosti v skladu s pravili, ki se uporabljajo za trgovanje in izravnavo.

2. Ne pozneje kot v treh mesecih po datumu, ko je Komisija sprejela izvedbene akte iz člena 8(2), nacionalni regulativni organi uvedejo nacionalni register udeležencev na trgu, ki ga redno posodablja. V registru ima vsak udeleženec na trgu poseben identifikator, vsebuje pa dovolj informacij za identifikacijo udeleženca na trgu, tudi pomembne podrobnosti v zvezi s številko za davek na dodano vrednost, kraj ustanovitve, osebe, ki so odgovorne za odločitve v zvezi z delovanjem in trgovanjem, končnega nadzornika ali stranko v trgovinskih dejavnostih udeleženca na trgu.

3. Nacionalni regulativni organi prenesajo agenciji informacije iz svojih nacionalnih registrov v obliki, ki jo določi agencija v sodelovanju z navedenimi organi in to objavi do 29. junija 2012. Na podlagi informacij, ki jih zagotovijo nacionalni regulativni organi, agencija uvede Evropski register udeležencev na trgu. Nacionalni regulativni organi in drugi zadevni organi imajo dostop do evropskega registra. Ob upoštevanju člena 17 lahko agencija odloči o tem, da ima javnost dostop do evropskega registra ali izvlečkov iz njega pod pogojem, da se ne razkrijejo poslovno občutljive informacije o posameznih udeležencih na trgu.

4. Udeleženci na trgu iz odstavka 1 tega člena vložijo prijavni obrazec pri nacionalnem regulativnem organu, preden vstopijo v transakcijo, o kateri je v skladu s členom 8(1) treba poročati.

5. Udeleženci na trgu iz odstavka 1 nemudoma sporočijo nacionalnim regulativnim organom vsako spremembo v zvezi z informacijami iz prijavnega obrazca.

Člen 10

Izmenjava informacij med agencijo in drugimi organi

1. Agencija vzpostavi mehanizme za izmenjavo informacij, ki jih prejme skladno s členom 7(1) in členom 8, z nacionalnimi regulativnimi organi, pristojnimi finančnimi organi držav članic, nacionalnimi organi za konkurenco, ESMA in drugimi zadevnimi organi. Agencija se pred vzpostavitvijo teh mehanizmov posvetuje s temi organi.

2. Agencija omogoči dostop do mehanizmov iz odstavka 1 samo organom, ki imajo vzpostavljene sisteme, ki agenciji omogočajo izpolnjevanje zahtev iz člena 12(1).

3. Repozitoriji sklenjenih poslov, registrirani ali priznani skladno z zadevno zakonodajo Unije o poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov, omogočijo agenciji dostop do vseh informacij, ki so jih zbrali o veleprodajnih energetskih proizvodih in o izvedenih finančnih instrumentih v zvezi z emisijskimi kuponi.

ESMA pošlje agenciji poročila o transakcijah z veleprodajnimi energetskimi proizvodi, ki jih prejme skladno s členom 25(3) Direktive 2004/39/ES in zadevno zakonodajo Unije o poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov. Pristojni organi, ki prejmejo poročila o transakcijah z veleprodajnimi energetskimi proizvodi v skladu s členom 25(3) Direktive 2004/39/ES, posredujejo ta poročila agenciji.

Agencija in organi, odgovorni za nadzor nad trgovanjem z emisijskimi kuponi ali z njimi povezanimi izvedenimi instrumenti, sodelujejo in uvedejo ustrezne mehanizme, ki agenciji zagotovijo dostop do evidenc o transakcijah z emisijskimi kuponi ter izvedenimi finančnimi instrumenti, kjer ti organi lahko zbirajo informacije o teh poslih.

Člen 11

Varstvo podatkov

Ta uredba ne vpliva na obveznosti držav članic v zvezi z obdelavo osebnih podatkov v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in prostem pretoku takih podatkov ⁽¹⁾ ali obveznosti agencije pri izpolnjevanju njenih odgovornosti v zvezi z obdelavo osebnih podatkov po Uredbi (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov ⁽²⁾.

Člen 12

Zanesljivost delovanja

1. Agencija zagotavlja zaupnost, celovitost in varstvo informacij, prejetih skladno s členom 4(2) ter členoma 8 in 10. Agencija sprejme vse potrebne ukrepe za preprečevanje vsake zlorabe in nepooblaščenega dostopa do informacij, ki jih hrani v svojih sistemih.

Nacionalni regulativni organi, pristojni finančni organi držav članic, nacionalni organi za konkurenco, ESMA ter drugi zadevni organi zagotovijo zaupnost, celovitost in varstvo informacij, ki jih prejmejo, v skladu s členom 4(2), členom 7(2), členom 8(5) ali členom 10 ter sprejmejo ukrepe, s katerimi preprečijo zlorabo takih informacij.

Agencija ugotovi vire operativnega tveganja in jih zmanjša na najnižjo raven s pomočjo razvoja ustreznih sistemov, kontrol in postopkov.

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽²⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

2. Ob upoštevanju člena 17 lahko agencija odloči o delnem dostopu javnosti do nekaterih svojih informacij pod pogojem, da se poslovno občutljive informacije o posameznih udeležencih na trgu, posameznih transakcijah ali posameznih mestih trgovanja niti ne razkrijejo niti ne povzamejo.

Agencija, ob upoštevanju zahtev glede zaupnosti, da svojo podatkovno zbirko poslovno neobčutljivih informacij na razpolago za znanstvene namene.

Informacije se objavijo ali dajo na razpolago z namenom izboljšanja preglednosti veleprodajnih energetskega trgov in pod pogojem, da ni verjetnosti povzročitve kakršnega koli izkrievanja konkurence na teh energetskega trgov.

Agencija razširja informacije pravično po preglednih pravilih, ki jih sestavi in objavi.

Člen 13

Izvajanje prepovedi zlorabe trga

1. Nacionalni regulativni organi zagotavljajo uporabo določb o prepovedi iz členov 3 in 5 in določbe člena 4 o obveznostih.

Vsaka država članica zagotovi, da imajo njeni nacionalni regulativni organi za izvajanje te dejavnosti do 29. junija 2013 vsa potrebna preiskovalna in izvršna pooblastila. Ta pooblastila se izvajajo sorazmerno.

Ta pooblastila se lahko izvajajo:

- (a) neposredno;
- (b) v sodelovanju z drugimi organi ali
- (c) z vložitvijo zahtevka pri pristojnih sodnih organih.

Kadar je to ustrezno, lahko nacionalni regulativni organi izvajajo svoja preiskovalna pooblastila v sodelovanju z organiziranim trgov, sistemom povezovanja ponudbe ali drugimi osebami, ki v okviru svoje dejavnosti dogovarjajo transakcije iz točke (d) člena 8(4).

2. Preiskovalna in izvršna pooblastila iz odstavka 1 se omejijo na namene preiskave. Izvajajo se v skladu z nacionalnim pravom in zajemajo pravico:

- (a) do dostopa do katerega koli zadevnega dokumenta v kakršni koli obliki in do prejetja njegovega izvoda;

(b) zahtevati informacije od vsake zadevne osebe, vključno tistih, ki so se naknadno pridružile prenosu naročil ali izvajanju zadevnih transakcij, kot tudi od njihovih naročnikov, če je to potrebno, pa jo ima pravico tudi zaslišati ali povabiti na pričanje;

(c) opravljanja inšpekcijskih pregledov na kraju samem;

(d) zahtevati obstoječe evidence o telefonskih pogovorih in podatkovnem prometu;

(e) zahtevati prenehanje vsake prakse, ki je v nasprotju s to uredbo ali njenimi delegiranimi akti ali izvedbenimi akti, sprejetimi na njihovi podlagi;

(f) zahtevati od sodišča, da zamrzne ali zaseže sredstva;

(g) zahtevati, da sodišče ali drug pristojni organ naloži začasno prepoved opravljanja poklicne dejavnosti.

Člen 14

Pravica do pritožbe

Države članice zagotovijo, da so na nacionalni ravni vzpostavljeni ustrezni mehanizmi, v okviru katerih ima z odločitvijo regulativnega organa prizadeta stranka pravico do pritožbe pri organu, ki je neodvisen od udeleženih strani in katere koli vlade.

Člen 15

Obveznosti oseb, ki v okviru svoje dejavnosti dogovarjajo transakcije

Vsaka oseba, ki v okviru svoje dejavnosti dogovarja transakcije z veleprodajnimi energetskega proizvodi in ki upravičeno sumi, da bi transakcija lahko pomenila kršitev členov 3 ali 5, o tem nemudoma uradno obvesti nacionalni regulativni organ.

Osebe, ki v okviru svoje dejavnosti dogovarjajo transakcije z veleprodajnimi energetskega proizvodi, sklenejo in ohranjajo veljavne dogovore in postopke za ugotavljanje kršitev členov 3 ali 5.

Člen 16

Sodelovanje na ravni Unije in na nacionalni ravni

1. Agencija si prizadeva zagotoviti, da nacionalni regulativni organi usklajeno in dosledno izpolnjujejo svoje naloge po tej uredbi.

Agencija, če je to ustrezno, za izvajanje opredelitev iz člena 2 objavi smernice, ki niso zavezujoče.

Nacionalni regulativni organi sodelujejo z agencijo in drug z drugim, tudi na nacionalni ravni, za namen izvajanja svojih dolžnosti skladno s to uredbo.

Nacionalni regulativni organi, pristojni finančni organi in nacionalni organi za konkurenco v državi članici lahko vzpostavijo primerne oblike sodelovanja, da bi zagotovili dejansko in učinkovito preiskavo in izvrševanje ter prispevali k usklajenemu in doslednemu pristopu k preiskavi, sodnemu postopku in izvrševanju te uredbe ter zadevnemu finančnemu pravu in pravu o konkurenci.

2. Če imajo nacionalni regulativni organi utemeljene razloge za sum o obstoju dejanj kršitev te uredbe v svoji ali drugi državi članici, o tem čim bolj podrobno nemudoma obvesti agencijo.

Če nacionalni regulativni organ sumi, da v drugi državi članici obstajajo dejanja, ki vplivajo na veleprodajne energetske trge ali na veleprodajno ceno energetskih proizvodov v njegovi državi članici, lahko od agencije zahteva, naj ukrepa v skladu z odstavkom 4 tega člena, oziroma, če dejanje vpliva na finančne instrumente, za katere velja člen 9 Direktive 2003/6/ES, v skladu z odstavkom 3 tega člena.

3. Da zagotovijo usklajen in dosleden pristop k obravnavi zlorab trga na veleprodajnih energetskih trgih:

- (a) nacionalni regulativni organi obvestijo pristojni finančni organ svoje države članice in agencijo, če imajo utemeljene razloge za sum o obstoju dejanj zlorabe trga na veleprodajnih energetskih trgih v smislu Direktive 2003/6/ES, ki vplivajo na finančne instrumente, za katere velja člen 9 te direktive; v ta namen lahko nacionalni regulativni organi vzpostavijo ustrezne oblike sodelovanja s pristojnimi finančnimi organi v svoji državi članici;
- (b) agencija obvesti ESMA in pristojni finančni organ, če ima utemeljene razloge za sum o obstoju dejanj zlorabe trga na veleprodajnih energetskih trgih v smislu Direktive 2003/6/ES, ki vplivajo na finančne instrumente, za katere velja člen 9 te direktive;
- (c) pristojni finančni organ države članice obvesti ESMA in agencijo, če ima utemeljene razloge za sum o obstoju dejanj kršitev določb člena 3 in 5 na veleprodajnih energetskih trgih v drugi državi članici;
- (d) nacionalni regulativni organi obvestijo nacionalni organ za konkurenco svoje države članice, Komisijo in agencijo, kadar imajo utemeljene razloge za sum o obstoju dejanj kršitev ali ki bi lahko pomenila kršitev zakonodaje o konkurenci na veleprodajnih energetskih trgih.

4. Da bi izpolnila svoje funkcije skladno z odstavkom 1, je agencija, če sumi, da je prišlo do kršitve te uredbe, med drugim na podlagi začetnih ocen ali analize, pooblaščen da:

- (a) od enega ali več nacionalnih regulativnih organov zahteva, da predložijo vse informacije, povezane z domnevno kršitvijo;
- (b) od enega ali več nacionalnih regulativnih organov zahteva, da sročijo preiskavo o domnevni kršitvi in primerno ukrepajo, da bi odpravili ugotovljeno kršitev. Za vse odločitve o ustreznih ukrepih, ki jih je treba sprejeti, da bi se odpravile ugotovljene kršitve, je odgovoren zadevni nacionalni regulativni organ;
- (c) v primeru, da meni, da možna kršitev ima ali je imela čezmejni vpliv, ustanovi in usklajuje preiskovalno skupino, sestavljeno iz predstavnikov zadevnih nacionalnih regulativnih organov, ki razišče, ali so bile določbe te uredbe kršene in v kateri državi. Kadar je to ustrezno, lahko agencija zahteva tudi, da v preiskovalni skupini sodelujejo predstavniki pristojnega finančnega organa ali drugega zadevnega organa ene ali več držav članic.

5. Nacionalni regulativni organ, ki prejme zahtevo za informacije skladno s točko (a) odstavka 4 ali zahtevo za sprožitev preiskave domnevne kršitve skladno s točko (b) istega odstavka, takoj sprejme potrebne ukrepe za izpolnitev te zahteve. Če nacionalni regulativni organ ne more dati zahtevanih informacij takoj, agenciji sporoči razloge.

Ne glede na določbo prejšnjega pododstavka lahko nacionalni regulativni organi zavrnejo takšne zahteve, kadar:

- (a) bi izpolnitev lahko neugodno vplivala na suverenost ali varnost naslovljene države članice;
- (b) so bili pred organi naslovljene države članice že sproženi sodni postopki v zvezi z istimi dejanji in proti istim osebam; ali
- (c) je bila takim osebam za ista dejanja že izrečena pravno-močna sodba v naslovljeni državi članici.

V vsakem takem primeru nacionalni regulativni organ o tem uradno obvesti agencijo in ji da kar najbolj podrobne informacije o teh postopkih ali sodbah.

Nacionalni regulativni organi sodelujejo v preiskovalni skupini, sklicani skladno s točko (c) odstavka 4 in zagotavljajo vso potrebno pomoč. Preiskovalno skupino usklajuje agencija.

6. Zadnji stavek člena 15(1) Uredbe (ES) št. 713/2009 se ne uporablja za agencijo, ko ta izvaja svoje naloge v okviru te uredbe.

Člen 17

Poslovna skrivnost

1. Za vse zaupne informacije, ki se prejmejo, izmenjajo ali posredujejo v skladu s to uredbo, veljajo pogoji o varovanju poslovne skrivnosti, določeni v odstavkih 2, 3 in 4.

2. Obveznost varovanja poklicne skrivnosti velja za:

(a) osebe, ki delajo ali so delale pri agenciji;

(b) revizorje in strokovnjake, ki jim je agencija dala navodila;

(c) osebe, ki delajo ali so delale pri nacionalnih regulativnih organih ali drugih zadevnih organih;

(d) revizorje in strokovnjake, ki so jim nacionalni regulativni organi ali drugi zadevni organi dali navodila in ki prejmejo zaupne informacije skladno s to uredbo.

3. Zaupne informacije, ki jih prejmejo osebe iz odstavka 2 pri opravljanju svojih dolžnosti, se ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali organu, razen v obliki povzetka ali združeni obliki, tako da posameznih udeležencev na trgu ali trgov ni mogoče prepoznati, brez poseganja v primere, za katere velja kazensko pravo ali druge določbe te uredbe ali druga zadevna zakonodaja Unije.

4. Brez vpliva na primere, za katere velja kazensko pravo, lahko agencija, nacionalni regulativni organi, pristojni finančni organi držav članic, ESMA, organi ali osebe, ki prejmejo zaupne informacije v skladu s to uredbo, te informacije uporabijo samo pri opravljanju svojih dolžnosti in za izvajanje svojih funkcij. Drugi organi, telesa ali osebe lahko uporabijo te informacije za namen, za katerega so jim bile posredovane, ali v okviru upravnih ali sodnih postopkov, ki se specifično nanašajo na izvajanje teh funkcij. Organ, ki informacije prejme, jih lahko uporabi za druge namene, če se agencija, nacionalni regulativni organi, pristojni finančni organi držav članic, ESMA, organi ali osebe, ki sporočajo informacije, s tem strinjajo.

5. Določbe tega člena organu države članice ne preprečujejo, da bi v skladu z nacionalnim pravnim redom izmenjeval ali posredoval zaupne informacije, pod pogojem, da jih ni prejel od organa druge države članice ali agencije v okviru te uredbe.

Člen 18

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotavljanje njihovega izvajanja. Predpisane kazni morajo biti učinkovite, odvračilne in sorazmerne ter odražati vrsto, trajanje in resnost kršitev, škodo, povzročeno potrošnikom, ter možne dobičke od trgovanja na podlagi notranjih informacij in tržne manipulacije.

Države članice o navedenih določbah uradno obvestijo Komisijo ne pozneje kot do 29. junija 2013 in jo nemudoma uradno obvestijo tudi o vseh nadaljnjih spremembah, ki vplivajo na te določbe.

Države članice zagotovijo, da nacionalni regulativni organi lahko javnosti razkrijejo ukrepe ali kazni, naložene za kršitve te uredbe, razen če bi razkritje povzročilo nesorazmerno škodo udeležnim stranem.

Člen 19

Mednarodni odnosi

Kolikor je to potrebno, da bi se dosegli cilji, določeni v tej uredbi, in brez vpliva na pristojnosti posameznih držav članic in institucij Unije, vključno z Evropsko službo za zunanje delovanje, lahko agencija vzpostavi stike in sklene upravne dogovore z nadzornimi organi, mednarodnimi organizacijami in upravami tretjih držav, zlasti s tistimi, ki vplivajo na veleprodajni energetski trg Unije, da bi spodbudile uskladitev regulativnega okvira. Te ureditve za Unijo in njene države članice ne ustvarijo pravne obveznosti, niti državam članicam in njihovim pristojnim organom ne preprečujejo sklenitve dvostranskih ali večstranskih dogovorov s temi nadzornimi organi, mednarodnimi organizacijami in upravami tretjih držav.

Člen 20

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov se podeli Komisiji pod pogoji iz tega člena.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 6 se prenese na Komisijo za obdobje petih let z začetkom 28. decembra 2011. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred iztekom petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enaka obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet najpozneje tri mesece pred iztekom tega obdobja podaljšanju nasprotujeta.

3. Pooblastilo iz člena 6 lahko Evropski parlament ali Svet kadar koli prekličeta. Z odločitvijo o preklicu pooblastila pooblastilo iz navedene odločitve preneha veljati. Odločitev začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem hkrati uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 6, začne veljati samo, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega sporočila o aktu Evropskemu parlamentu in Svetu ali če sta pred iztekom omenjenega roka tako Evropski parlament kot tudi Svet uradno obvestila Komisijo, da ne nameravata nasprotovati sprejetju aktov. Navedeni rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 21

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 22

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Določbe odstavka 1, prvega pododstavka odstavka 3 in odstavkov 4 ter 5 člena 8 se začnejo uporabljati šest mesecev po datumu, na katerega je Komisija sprejela zadevne izvedbene akte iz odstavkov 2 in 6 tega člena.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 25. oktobra 2011

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednik
M. DOWGIELEWICZ

IZJAVA KOMISIJE

Komisija meni, da pragov za poročanje o transakcijah iz člena 8(2)(a) in sporočanje informacij iz člena 8(6)(a) ni mogoče določiti z izvedbenimi akti.

Komisija bo po potrebi pripravila zakonodajni predlog o določitvi teh pragov.

IZJAVA SVETA

Zakonodajalec EU je v skladu s členom 291 PDEU prenesel izvedbena pooblastila v zvezi z ukrepi iz člena 8 na Komisijo, kar je za Komisijo pravno zavezujoče, kljub njeni izjavi glede člena 8(2)(a) in 8(6)(a).

UREDBA (EU) št. 1228/2011 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 16. novembra 2011****o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 429/73 o posebnih določbah za uvoz v Skupnost nekaterega blaga iz Uredbe (EGS) št. 1059/69 in s poreklom iz Turčije**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izboljšanje preglednosti prava Unije je bistveni del strategije institucij Unije za boljšo pripravo zakonodaje. Zato je primerno razveljaviti tiste akte zakonodaje, ki nimajo več dejanskega učinka.
- (2) Uredba Sveta (EGS) št. 429/73 ⁽²⁾ je bila sprejeta z namenom, da se določi zmanjšani nespremenljivi del uvoznih dajatev za predelane kmetijske proizvode s poreklom iz Turčije, uvožene v okviru Dodatnega protokola Sporazuma o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo, ki je bil podpisan 23. novembra 1970.

(3) Sklep št. 1/95 Pridružitvenega sveta ES-Turčija z dne 22. decembra 1995 o izvedbi zaključne faze carinske unije ⁽³⁾ določa pravila za določanje carinskih dajatev za predelane kmetijske proizvode s poreklom iz Turčije, ki se uvozijo v Evropsko unijo. Zato je Uredba (EGS) št. 429/73 zastarela.

(4) Zaradi pravne varnosti in jasnosti bi bilo zato treba Uredbo (EGS) št. 429/73 razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uredba (EGS) št. 429/73 se razveljavi.
2. Razveljavitev akta iz odstavka 1 ne vpliva na veljavnost:
 - (a) aktov Unije, sprejetih na podlagi akta iz odstavka 1, in
 - (b) sprememb, sprejetih z aktom iz odstavka 1 k drugim aktom Unije, ki niso bili razveljavljeni s to uredbo.

Člen 2

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 16. novembra 2011

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednik
W. SZCZUKA

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. septembra 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 20. oktobra 2011.

⁽²⁾ UL L 59, 5.3.1973, str. 85.

⁽³⁾ UL L 35, 13.2.1996, str. 1.

UREDBA (EU) št. 1229/2011 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. novembra 2011

o razveljavitvi določenih zastarelih aktov Sveta s področja skupne kmetijske politike

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti prvega odstavka člena 42 in člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Akta o pristopu iz leta 1979, zlasti člena 60, člena 61(5) in člena 72(1) Akta,

ob upoštevanju Akta o pristopu iz leta 1985, zlasti člena 234(3) Akta,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom in zahtevo soglasja Sveta iz člena 234(3) Akta o pristopu iz leta 1985 ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Izboljšanje preglednosti prava Unije je bistveni del strategije institucij Unije za boljšo pripravo zakonodaje. Zato je primerno razveljaviti tiste akte zakonodaje, ki nimajo več dejanskega učinka.

(2) Številne uredbe na področju skupne kmetijske politike so zastarele, vendar uradno še veljajo.

(3) Uredba Sveta (EGS) št. 2052/69 z dne 17. oktobra 1969 o financiranju izdatkov za izvajanje Konvencije o pomoči v hrani s strani Skupnosti ⁽³⁾ nima učinka, saj so njeno vsebino povzeli poznejši akti.

(4) Uredba Sveta (EGS) št. 1467/70 z dne 20. julija 1970 o določitvi nekaterih splošnih pravil za intervencije na trgu surovega tobaka ⁽⁴⁾ nima učinka zaradi poznejših reform sektorja tobaka po letu 1992.

(5) Uredba Sveta (EGS) št. 3279/75 z dne 16. decembra 1975 o poenotenju režimov, ki jih uporabljajo posamezne države članice za uvoz živih dreves in drugih rastlin, čebulic, korenin in podobnega, rezanega cvetja in okrasnega listja iz držav nečlanic ⁽⁵⁾ nima učinka, saj so njeno vsebino povzeli poznejši akti.

(6) Z Uredbo Sveta (EGS) št. 1078/77 z dne 17. maja 1977 o uvedbi sistema premij za ne-trženje mleka in mlečnih proizvodov ter za preoblikovanje čred za proizvodnjo mleka ⁽⁶⁾ so bili uvedeni ukrepi, ki so se uporabljali do leta 1981 in zato nima učinka.

(7) Z Uredbo Sveta (EGS) št. 1853/78 z dne 25. julija 1978 o določitvi splošnih pravil v zvezi s posebnimi ukrepi za ricinusovo seme ⁽⁷⁾ so bili uvedeni ukrepi za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 2874/77 z dne 19. decembra 1977 o posebnih ukrepih za ricinusovo seme ⁽⁸⁾, ki je prenehala veljati 30. septembra 1984 in zato nima učinka.

(8) Uredba Sveta (EGS) št. 2580/78 z dne 31. oktobra 1978, ki podaljšuje tržno leto 1977/78 za oljčno olje, določa posebne ukrepe za ta sektor in spreminja Uredbo (EGS) št. 878/77 o menjalnih tečajih, ki se uporabljajo v kmetijstvu ⁽⁹⁾, se je nanašala le na tržni leti 1977/1978 in 1978/1979 ter zato nima učinka.

(9) Uredba Sveta (EGS) št. 1/81 z dne 1. januarja 1981 o določitvi splošnih pravil za sistem pristopnih kompenzacijskih zneskov za žitarice ⁽¹⁰⁾ je bila predvidena za uporabo v prehodnem obdobju po pristopu Grčije k Evropskim skupnostim in zato nima učinka.

(10) Uredba Sveta (EGS) št. 1946/81 z dne 30. junija 1981 o omejitvi investicijske pomoči za proizvodnjo mleka ⁽¹¹⁾ nima učinka, saj so njeno vsebino povzeli poznejši akti.

⁽¹⁾ UL C 107, 6.4.2011, str. 72.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. septembra 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 20. oktobra 2011.

⁽³⁾ UL L 263, 21.10.1969, str. 6.

⁽⁴⁾ UL L 164, 27.7.1970, str. 32.

⁽⁵⁾ UL L 326, 18.12.1975, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 131, 26.5.1977, str. 1.

⁽⁷⁾ UL L 212, 2.8.1978, str. 1.

⁽⁸⁾ UL L 332, 24.12.1977, str. 1.

⁽⁹⁾ UL L 309, 1.11.1978, str. 13.

⁽¹⁰⁾ UL L 1, 1.1.1981, str. 1.

⁽¹¹⁾ UL L 197, 20.7.1981, str. 32.

- (11) Z Uredbo Sveta (EGS) št. 2989/82 z dne 9. novembra 1982 o odobritvi pomoči za porabo masla na Danskem, v Grčiji, Italiji in Luksemburgu ⁽¹⁾ so bili uvedeni začasni ukrepi in zato nima učinka.
- (12) Uredba Sveta (EGS) št. 3033/83 z dne 26. oktobra 1983 o odpravi „pristopnih“ kompenzacijskih zneskov za likerska vina ⁽²⁾ je bila predvidena za uporabo v prehodnem obdobju po pristopu Grčije k Skupnostim in zato nima učinka.
- (13) Uredba Sveta (EGS) št. 564/84 z dne 1. marca 1984 o ukinitvi pomoči za naložbe na področju proizvodnje mleka ⁽³⁾ se je nanašala na leto 1984 in zato nima učinka.
- (14) Z Uredbo Sveta (EGS) št. 2997/87 z dne 22. septembra 1987 o določitvi višine pomoči proizvajalcem hmelja za letino v letu 1986 in posebnih ukrepov za nekatere pridelovalne regije ⁽⁴⁾ je bil uveden poseben ukrep, ki se je uporabljal do leta 1995 in zato nima učinka.
- (15) Z Uredbo Sveta (EGS) št. 1441/88 z dne 24. maja 1988 o spremembi Uredbe (EGS) št. 822/87 o skupni ureditvi trga za vino ⁽⁵⁾ je Svet dobil pooblastilo, da prilagodi nekatere prehodne določbe, pogojene s pristopom Portugalske Evropskim skupnostim in zato nima učinka.
- (16) Z Uredbo Sveta (EGS) št. 1720/91 z dne 13. junija 1991 o spremembi Uredbe št. 136/66/EGS o vzpostavitvi skupne ureditve trga za olja in masti ⁽⁶⁾ je bilo uvedenih več izjemnih ukrepov za skupno ureditev trga za olja in masti, ki so se uporabljali do 30. junija 1992 in zato nima učinka.
- (17) Z Uredbo Sveta (EGS) št. 740/93 z dne 17. marca 1993 o nadomestilu Skupnosti za dokončno prenehanje proizvodnje mleka na Portugalskem ⁽⁷⁾ je bil uveden poseben ukrep, ki se je izvajal do leta 1996 in zato nima učinka.
- (18) Uredba Sveta (EGS) št. 741/93 z dne 17. marca 1993 o uporabi skupne intervencijske cene za oljčno olje na Portugalskem ⁽⁸⁾ je bila predvidena za uporabo v prehodnem obdobju po pristopu Portugalske k Skupnostim in zato nima učinka.
- (19) Uredba Sveta (EGS) št. 744/93 z dne 17. marca 1993 o določitvi splošnih pravil za uporabo dodatnega trgovinskega mehanizma za dobavo pridelkov, razen sadja in zelenjave, na Portugalsko ⁽⁹⁾ se je nanašala na uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 3817/92 z dne 28. decembra 1992 o določitvi splošnih pravil za uporabo dodatnega trgovinskega mehanizma za uvoz pridelkov, razen sadja in zelenjave, v Španijo ⁽¹⁰⁾, ki je bila pozneje razveljavljena in zato nima učinka.
- (20) Uredba Sveta (ES) št. 2443/96 z dne 17. decembra 1996 o določitvi dodatnih ukrepov za neposredno dohodkovno podporo rejcem ali za sektor govejega in telečjega mesa ⁽¹¹⁾ se je nanašala le na leto 1997 in zato nima učinka.
- (21) Z Uredbo Sveta (ES) št. 2200/97 z dne 30. oktobra 1997 o izboljšanju proizvodnje jabolk, hrušk, breskev in nektarin v Skupnosti ⁽¹²⁾ se je uvedla posebna premija za tržno leto 1997/1998 in zato nima učinka.
- (22) Z Uredbo Sveta (ES) št. 2330/98 z dne 22. oktobra 1998 o ponudbi za odškodnino določenim proizvajalcem mleka in mlečnih proizvodov, začasno omejenih pri opravljanju njihove dejavnosti ⁽¹³⁾ je bil uveden poseben začasen ukrep in zato nima učinka.
- (23) Z Uredbo Sveta (ES) št. 2800/98 z dne 15. decembra 1998 o prehodnih ukrepih, ki se uporabljajo v okviru skupne kmetijske politike zaradi uvedbe evra ⁽¹⁴⁾ se je določil samo prehodni ukrep in zato nima učinka.
- (24) Z Uredbo Sveta (ES) št. 2802/98 z dne 17. decembra 1998 o programu za dobavo kmetijskih proizvodov Ruski federaciji ⁽¹⁵⁾ se je določil enkratni ukrep in zato nima učinka.
- (25) Uredba Sveta (ES) št. 660/1999 z dne 22. marca 1999 o spremembi Uredbe (EGS) št. 2075/92 in določitvi premij in jamstvenih pragov za tobak v listih po skupinah sort in državah članicah za letine 1999, 2000 in 2001 ⁽¹⁶⁾ se je nanašala na letine 1999, 2000 in 2001 ter zato nima učinka.

⁽¹⁾ UL L 314, 10.11.1982, str. 25.

⁽²⁾ UL L 297, 29.10.1983, str. 1.

⁽³⁾ UL L 61, 2.3.1984, str. 34.

⁽⁴⁾ UL L 284, 7.10.1987, str. 19.

⁽⁵⁾ UL L 132, 28.5.1988, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 162, 26.6.1991, str. 27.

⁽⁷⁾ UL L 77, 31.3.1993, str. 5.

⁽⁸⁾ UL L 77, 31.3.1993, str. 7.

⁽⁹⁾ UL L 77, 31.3.1993, str. 11.

⁽¹⁰⁾ UL L 387, 31.12.1992, str. 12.

⁽¹¹⁾ UL L 333, 21.12.1996, str. 2.

⁽¹²⁾ UL L 303, 6.11.1997, str. 3.

⁽¹³⁾ UL L 291, 30.10.1998, str. 4.

⁽¹⁴⁾ UL L 349, 24.12.1998, str. 8.

⁽¹⁵⁾ UL L 349, 24.12.1998, str. 12.

⁽¹⁶⁾ UL L 83, 27.3.1999, str. 10.

(26) Uredba Sveta (ES) št. 546/2002 z dne 25. marca 2002 o določitvi premij in jamstvenih pragov za tobak v listih po skupinah sort in državah članicah za letine 2002, 2003 in 2004 ter o spremembi Uredbe (EGS) št. 2075/92 ⁽¹⁾ se je nanašala le na letine 2002, 2003, 2004 in 2005 ter zato nima učinka.

(27) Z Uredbo Sveta (ES) št. 527/2003 z dne 17. marca 2003 o dovoljenju za ponudbo in dobavo nekaterih iz Argentine uvoženih vin, namenjenih za neposredno prehrano ljudi, na katerih so bile opravljene enološke obdelave, ki niso predvidene v Uredbi (ES) št. 1493/1999 ⁽²⁾ se je uvedla izjema, ki se je uporabljala samo do 31. decembra 2008 in zato nima učinka.

(28) Zaradi pravne varnosti in jasnosti bi bilo treba navedene zastarele uredbe razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uredbe (EGS) št. 2052/69, (EGS) št. 1467/70, (EGS) št. 3279/75, (EGS) št. 1078/77, (EGS) št. 1853/78, (EGS)

št. 2580/78, (EGS) št. 1/81, (EGS) št. 1946/81, (EGS) št. 2989/82, (EGS) št. 3033/83, (EGS) št. 564/84, (EGS) št. 2997/87, (EGS) št. 1441/88, (EGS) št. 1720/91, (EGS) št. 740/93, (EGS) št. 741/93, (EGS) št. 744/93, (ES) št. 2443/96, (ES) št. 2200/97, (ES) št. 2330/98, (ES) št. 2800/98, (ES) št. 2802/98, (ES) št. 660/1999, (ES) št. 546/2002 in (ES) št. 527/2003 se razveljavijo.

2. Razveljavitev aktov iz odstavka 1 ne vpliva na veljavnost:

(a) aktov Unije, sprejetih na podlagi aktov iz odstavka 1, in

(b) sprememb, sprejetih z akti iz odstavka 1 k drugim aktom Unije, ki niso bili razveljavljeni s to uredbo.

Člen 2

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 16. novembra 2011

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednik
W. SZCZUKA

⁽¹⁾ UL L 84, 28.3.2002, str. 4.

⁽²⁾ UL L 78, 25.3.2003, str. 1.

UREDBA (EU) št. 1230/2011 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 16. novembra 2011****o razveljavitvi določenih zastarelih aktov Sveta s področja skupne trgovinske politike**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

Hrvaške, Slovenije, Črne gore, Srbije in Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije v Skupnost ⁽⁴⁾ je obravnavala začasne razmere in zato nima učinka.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Izboljšanje preglednosti prava Unije je bistveni del strategije institucij Unije za boljšo pripravo zakonodaje. Zato je primerno razveljaviti tiste akte zakonodaje, ki nimajo več dejanskega učinka.

(2) Številni akti na področju skupne trgovinske politike so zastareli, vendar uradno še veljajo.

(3) Uredba Sveta (EGS) št. 1471/88 z dne 16. maja 1988 o ureditvi uvoza sladkega krompirja in škroba iz manioke, ki sta namenjena za določene rabe ⁽²⁾ nima učinka, saj so njeno vsebino povzeli poznejši akti.

(4) Uredba Sveta (EGS) št. 478/92 z dne 25. februarja 1992 o odprtju letne tarifne kvote Skupnosti za hrano za pse ali mačke, pripravljeno za prodajo na drobno pod oznako KN 2309 10 11, in letne tarifne kvote Skupnosti za hrano za ribe pod oznako KN ex 2309 90 41, ki izvira in prihaja s Ferskih otokov ⁽³⁾ je bila namenjena odprtju tarifne kvote za leto 1992 in zato nima učinka.

(5) Uredba Sveta (EGS) št. 3125/92 z dne 26. oktobra 1992 o režimih, ki se uporabljajo za uvoz proizvodov iz ovčjega in kozjega mesa iz Bosne in Hercegovine,

(6) Uredba Sveta (ES) št. 2184/96 z dne 28. oktobra 1996 o uvozu riža, ki izvira in prihaja iz Egipta v Skupnost ⁽⁵⁾, je bila namenjena znižanju carin, naloženih z mednarodnim sporazumom, ki ga je nato nadomestil sporazum, podpisan z Egiptom 28. oktobra 2009 in ki je začel veljati 1. junija 2010, zato nima učinka.

(7) Uredba Sveta (ES) št. 2398/96 z dne 12. decembra 1996 o odprtju tarifne kvote za meso puranov, ki izvira in prihaja iz Izraela, kakor je predvideno v Sporazumu o pridružitvi in Začasnem sporazumu med Evropsko skupnostjo in državo Izrael ⁽⁶⁾ nima učinka, ker je temeljila na Pridružitvenem sporazumu, podpisanem leta 1995, ki ga je nato nadomestil Pridružitveni sporazum, podpisan z Izraelom 4. novembra 2009, ki je začel veljati 1. januarja 2010 in uvaža nove tarifne kvote.

(8) Uredba Sveta (ES) št. 1722/1999 z dne 29. julija 1999 o uvozu otrobov in drugih ostankov, dobljenih pri presajanju, mletju ali drugi obdelavi nekaterih žit s poreklom iz Alžirije, Maroka in Egipta, in o uvozu trde pšenice s poreklom iz Maroka ⁽⁷⁾ nima učinka, ker je bila začasni instrument v obdobju pred začetkom veljavnosti Pridružitvenega sporazuma, podpisanega z Alžirijo 22. aprila 2002, ki je začel veljati 1. septembra 2005, Pridružitvenega sporazuma, podpisanega z Marokom 26. februarja 1996, ki je začel veljati 1. marca 2000 ter katerega priloge o kmetijstvu so bile spremenjene s sporazumoma, ki sta začela veljati leta 2003 in leta 2005, ter Pridružitvenega sporazuma, podpisanega z Egiptom 28. oktobra 2009, ki je začel veljati 1. junija 2010.

(9) Z Uredbo Sveta (ES) št. 2798/1999 z dne 17. decembra o določitvi splošnih pravil za uvoz oljčnega olja s poreklom iz Tunizije za obdobje od 1. januarja do 31. decembra 2000 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 906/98 ⁽⁸⁾ je bil uveden ukrep, ki se je uporabljal le leta 2000 in zato nima učinka.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. septembra 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 20. oktobra 2011.

⁽²⁾ UL L 134, 31.5.1988, str. 1.

⁽³⁾ UL L 55, 29.2.1992, str. 2.

⁽⁴⁾ UL L 313, 30.10.1992, str. 3.

⁽⁵⁾ UL L 292, 15.11.1996, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 327, 18.12.1996, str. 7.

⁽⁷⁾ UL L 203, 3.8.1999, str. 16.

⁽⁸⁾ UL L 340, 31.12.1999, str. 1.

- (10) Uredba Sveta (ES) št. 215/2000 z dne 24. januarja 2000 o obnovitvi ukrepov za leto 2000 iz Uredbe (ES) št. 1416/95 o uvedbi nekaterih koncesij za leto 1995 v obliki tarifnih kvot Skupnosti za nekatere predelane kmetijske proizvode ⁽¹⁾ je krila le leto 2000 in zato nima učinka.
- (11) Sklep Sveta 2004/910/ES z dne 26. aprila 2004 o sklenitvi sporazumov v obliki izmenjave pisem med Evropsko skupnostjo in na eni strani Barbadosom, Belizejem, Republiko Kongo, Republiko Fidži, Republiko Gvajano, Republiko Slonokoščena obala, Jamajko, Republiko Kenijo, Demokratično republiko Madagaskar, Republiko Malavi, Republiko Mauritius, Republiko Surinam, Svetim Krištofom in Nevisom, Kraljevino Svazi, Združeno republiko Tanzanijo, Republiko Trinidad in Tobago, Republiko Ugando, Republiko Zambijo in Republiko Zimbabve ter na drugi strani Republiko Indijo o zajamčenih cenah za sladkorni trs v dobavnih obdobjih 2003/2004 in 2004/2005 ⁽²⁾ je bil začasen in zato nima učinka.
- (12) Z Uredbo Sveta (ES) št. 1923/2004 z dne 25. oktobra 2004 o določitvi nekaterih koncesij za Švicarsko konfederacijo v obliki tarifnih kvot Skupnosti za nekatere predelane kmetijske proizvode ⁽³⁾ je bil uveden ukrep, ki se je uporabljal od 1. maja do 31. decembra 2004 in zato nima učinka.
- (13) Sklep Sveta 2007/317/ES z dne 16. aprila 2007 o stališču, ki naj bo v imenu Skupnosti sprejeto v Mednarodnem svetu za žita v zvezi s podaljšanjem Konvencije o trgovanju z žiti iz leta 1995 ⁽⁴⁾ nima učinka, ker je bila njegova vsebina povzeta s poznejšim aktom.
- (14) Številni akti, ki zadevajo določene države, nimajo učinka, zaradi pristopa teh držav k Uniji.
- (15) Sklep Sveta 98/658/ES z dne 24. septembra 1998 o sklenitvi Dodatnega protokola k Začasnemu sporazumu o trgovini in trgovinskih zadevah med Evropsko gospodarsko skupnostjo, Evropsko skupnostjo za premog in jeklo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani in Republiko Slovenijo na drugi strani ter k Evropskemu sporazumu med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani in Republiko Slovenijo na drugi strani ⁽⁵⁾ po pristopu Slovenije k Uniji nima učinka.
- (16) Uredba Sveta (ES) št. 278/2003 z dne 6. februarja 2003 o sprejemu avtonomnih in prehodnih ukrepov glede uvoza nekaterih predelanih kmetijskih proizvodov s poreklom iz Poljske ⁽⁶⁾ po pristopu Poljske k Uniji nima učinka.
- (17) Uredba Sveta (ES) št. 999/2003 z dne 2. junija 2003 o sprejemu avtonomnih in prehodnih ukrepov glede uvoza nekaterih predelanih kmetijskih proizvodov s poreklom iz Madžarske ter izvoza nekaterih predelanih kmetijskih proizvodov na Madžarsko ⁽⁷⁾ po pristopu Madžarske k Uniji nima učinka.
- (18) Uredba Sveta (ES) št. 1039/2003 z dne 2. junija 2003 o sprejemu avtonomnih in prehodnih ukrepov glede uvoza nekaterih predelanih kmetijskih proizvodov s poreklom iz Estonije ter izvoza nekaterih predelanih kmetijskih proizvodov v Estonijo ⁽⁸⁾ po pristopu Estonije k Uniji nima učinka.
- (19) Uredba Sveta (ES) št. 1086/2003 z dne 18. junija 2003 o sprejemu avtonomnih in prehodnih ukrepov glede uvoza nekaterih predelanih kmetijskih proizvodov s poreklom iz Slovenije ter izvoza nekaterih predelanih kmetijskih proizvodov v Slovenijo ⁽⁹⁾ po pristopu Slovenije k Uniji nima učinka.
- (20) Uredba Sveta (ES) št. 1087/2003 z dne 18. junija 2003 o sprejemu avtonomnih in prehodnih ukrepov glede uvoza nekaterih predelanih kmetijskih proizvodov s poreklom iz Latvije in izvoza nekaterih predelanih kmetijskih proizvodov v Latvijo ⁽¹⁰⁾ po pristopu Latvije k Uniji nima učinka.
- (21) Uredba Sveta (ES) št. 1088/2003 z dne 18. junija 2003 o sprejemu avtonomnih in prehodnih ukrepov glede uvoza nekaterih predelanih kmetijskih proizvodov s poreklom iz Litve in izvoza nekaterih predelanih kmetijskih proizvodov v Litvo ⁽¹¹⁾ po pristopu Litve k Uniji nima učinka.
- (22) Uredba Sveta (ES) št. 1089/2003 z dne 18. junija 2003 o sprejemu avtonomnih in prehodnih ukrepov glede uvoza nekaterih predelanih kmetijskih proizvodov s poreklom iz Slovaške republike in izvoza nekaterih predelanih kmetijskih proizvodov v Slovaško republiko ⁽¹²⁾ po pristopu Slovaške republike k Uniji nima učinka.

⁽¹⁾ UL L 24, 29.1.2000, str. 9.

⁽²⁾ UL L 391 31.12.2004, str. 1.

⁽³⁾ UL L 331, 5.11.2004, str. 9.

⁽⁴⁾ UL L 119, 9.5.2007, str. 30.

⁽⁵⁾ UL L 314, 24.11.1998, str. 6.

⁽⁶⁾ UL L 42, 15.2.2003, str. 1.

⁽⁷⁾ UL L 146, 13.6.2003, str. 10.

⁽⁸⁾ UL L 151, 19.6.2003, str. 1.

⁽⁹⁾ UL L 163, 1.7.2003, str. 1.

⁽¹⁰⁾ UL L 163, 1.7.2003, str. 19.

⁽¹¹⁾ UL L 163, 1.7.2003, str. 38.

⁽¹²⁾ UL L 163, 1.7.2003, str. 56.

(23) Uredba Sveta (ES) št. 1090/2003 z dne 18. junija 2003 o sprejemu avtonomnih in prehodnih ukrepov glede uvoza nekaterih predelanih kmetijskih proizvodov s poreklom iz Češke republike ter izvoza nekaterih predelanih kmetijskih proizvodov v Češko republiko ⁽¹⁾ po pristopu Češke republike k Uniji nima učinka.

(24) Zaradi pravne varnosti in jasnosti bi bilo treba navedene zastarele akte razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uredbe (EGS) št. 1471/88, (EGS) št. 478/92, (EGS) št. 3125/92, (ES) št. 2184/96, (ES) št. 2398/96, (ES) št. 1722/1999, (ES) št. 2798/1999, (ES) št. 215/2000, (ES)

št. 278/2003, (ES) št. 999/2003, (ES) št. 1039/2003, (ES) št. 1086/2003, (ES) št. 1087/2003, (ES) št. 1088/2003, (ES) št. 1089/2003, (ES) št. 1090/2003, (ES) št. 1923/2004 in sklepi 98/658/ES, 2004/910/ES, 2007/317/ES se razveljavijo.

2. Razveljavitev aktov iz odstavka 1 ne vpliva na veljavnost:

(a) aktov Unije, sprejetih na podlagi aktov iz odstavka 1, in

(b) sprememb, sprejetih z akti iz odstavka 1 k drugim aktom Unije, ki niso bili razveljavljeni s to uredbo.

Člen 2

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 16. novembra 2011

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednik
W. SZCZUKA

⁽¹⁾ UL L 163, 1.7.2003, str. 73.

UREDBA (EU) št. 1231/2011 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 16. novembra 2011****o spremembah Uredbe Sveta (ES) št. 378/2007 glede pravil za izvajanje prostovoljne modulacije neposrednih plačil v okviru skupne kmetijske politike**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 378/2007 z dne 27. marca 2007 o pravilih za prostovoljno modulacijo neposrednih plačil, predvidenih v Uredbi (ES) št. 1782/2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete ⁽³⁾, daje Komisiji pooblastila za izvajanje nekaterih določb navedene uredbe.
- (2) Zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe je treba pooblastila, podeljena Komisiji v skladu z Uredbo (ES) št. 378/2007, uskladiti s členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije.
- (3) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje Uredbe (ES) št. 378/2007 v zadevnih državah članicah bi bilo treba Komisiji dodeliti izvedbena pooblastila.
- (4) Izvedbena pooblastila v zvezi s sprejetjem posebnih določb za integracijo prostovoljne modulacije v načrtovanje razvoja podeželja ter za finančno upravljanje

prostovoljne modulacije bi bilo treba izvajati v skladu z določbami Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ⁽⁴⁾.

(5) Komisija bi morala z izvedbenimi akti in glede na njihov poseben značaj brez uporabe Uredbe (EU) št. 182/2011 določiti neto zneske, ki izhajajo iz uporabe prostovoljne modulacije.

(6) Zato bi bilo treba Uredbo (ES) št. 378/2007 ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 378/2007 se spremeni, kot sledi:

1. v členu 4(1) se besedilo uvodnega stavka nadomesti z naslednjim:

„1. Neto zneske, ki izhajajo iz uporabe prostovoljne modulacije, določi Komisija z izvedbenimi akti brez uporabe člena 6a na podlagi:“;

2. člen 6 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 6

1. Komisija z izvedbenimi akti sprejme posebne določbe za vključitev prostovoljne modulacije v okvir programov za razvoj podeželja. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom s pregledom iz člena 6a(1).

2. Komisija z izvedbenimi akti sprejme posebne določbe za vključitev finančnega upravljanja prostovoljne modulacije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom s pregledom iz člena 6a(2).“;

⁽¹⁾ UL C 132, 3.5.2011, str. 87.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. septembra 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 20. oktobra 2011.

⁽³⁾ UL L 95, 5.4.2007, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

3. vstavi se naslednji člen:

„Člen 6a

1. Komisiji pomaga odbor za razvoj podeželja, ustanovljen z Uredbo (ES) št. 1698/2005. To je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 (*).

Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Komisiji pomaga odbor za kmetijske sklade, ustanovljen z Uredbo (ES) št. 1290/2005. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

(*) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 16. novembra 2011

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BUZEK

Za Svet

Predsednik

W. SZCZUKA

UREDBA (EU) št. 1232/2011 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 16. novembra 2011****o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 428/2009 o vzpostavitvi režima Skupnosti za nadzor izvoza, prenosa, posredovanja in tranzita blaga z dvojno rabo**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Sveta (ES) št. 428/2009 z dne 5. maja 2009 o vzpostavitvi režima Skupnosti za nadzor izvoza, prenosa, posredovanja in tranzita blaga z dvojno rabo ⁽²⁾ zahteva, da je blago z dvojno rabo (vključno s programsko opremo in tehnologijo) ob izvozu iz Unije, tranzitu skozi njo ali ko je to blago dobavljeno v tretjo državo na podlagi posredovalnih storitev posrednika s prebivališčem ali s sedežem v Uniji, predmet učinkovitega nadzora.

(2) Zaželeno je, da se doseže enotna in dosledna uporaba nadzora po celotni Uniji, da bi se izognili neojalni konkurenci med izvozniki Unije, uskladili obseg uporabe splošnih izvoznih dovoljenj Unije in pogojev njihove uporabe pri izvoznikih Unije ter zagotovili učinkovite in uspešne varnostne nadzore v Uniji.

(3) Komisija je v svojem sporočilu z dne 18. decembra 2006 predstavila zamisel o novem splošnem izvoznem dovoljenju Unije, da se poveča konkurenčnost industrije in vzpostavijo enaki konkurenčni pogoji za vse izvoznike Unije, kadar izvažajo določene posebne vrste blaga z dvojno rabo v določene posebne namembne države, hkrati pa bi se zagotovila visoka stopnja varnosti in popolno spoštovanje mednarodnih obvez.

(4) Uredba (ES) št. 428/2009 je razveljavila Uredbo Sveta (ES) št. 1334/2000 z dne 22. junija 2000 o vzpostavitvi režima Skupnosti za nadzor izvoza blaga in tehnologije z

dvojno rabo ⁽³⁾ z učinkom od 27. avgusta 2009. Vendar pa se zadevne določbe Uredbe (ES) št. 1334/2000 uporabljajo še naprej v primeru vlog za izvozno dovoljenje, ki so bile predložene pred tem datumom.

(5) Za oblikovanje novih splošnih izvoznih dovoljenj Unije za izvoz določenega posebnega blaga z dvojno rabo v določene posebne namembne države je treba spremeniti zadevne določbe Uredbe (ES) št. 428/2009 tako, da se ji dodajo nove priloge.

(6) Pristojni organi države članice, v kateri ima izvoznik sedež, bi morali imeti možnost, da prepovejo uporabo splošnih izvoznih dovoljenj Unije v skladu s pogoji iz Uredbe (ES) št. 428/2009, kakor je spremenjena s to uredbo.

(7) Od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe se embargo na orožje v okviru skupne zunanje in varnostne politike Unije sprejme s sklepi Sveta. V skladu s členom 9 Protokola (št. 36) o prehodni ureditvi se ohranijo pravni učinki skupnih stališč, ki jih je sprejel Svet v skladu s poglavjem V Pogodbe o Evropski uniji pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe, dokler niso razveljavljeni, razglašeni za nične ali spremenjeni ob izvajanju Pogodb.

(8) Uredbo (ES) št. 428/2009 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 428/2009 se spremeni:

1. v členu 2 se točka 9 nadomesti z naslednjim:

„9. „splošno izvozno dovoljenje Unije“ pomeni izvozno dovoljenje za izvoz v določene namembne države, ki je na voljo vsem izvoznikom, ki spoštujejo njegove pogoje uporabe, kakor so navedeni v prilogah IIa do IIc“;

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 27. septembra 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 27. oktobra 2011.

⁽²⁾ UL L 134, 29.5.2009, str. 1.

⁽³⁾ UL L 159, 30.6.2000, str. 1.

2. v členu 4(2) se besedilo „uveden s skupnim stališčem ali skupnim ukrepom“ nadomesti z besedilom „uveden s sklepom ali skupnim stališčem“;

3. člen 9 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Ta uredba uveljavlja splošna izvozna dovoljenja Unije za določen izvoz, naveden v prilogah IIa do IIc.

Pristojni organi države članice, v kateri ima izvoznik sedež, lahko izvozniku prepovejo uporabo teh dovoljenj, če obstaja upravičen sum glede njegove zmožnosti za upoštevanje dovoljenja ali določb zakonodaje o nadzoru izvoza.

Pristojni organi držav članic si izmenjajo informacije o izvoznikih, katerim je bila odvzeta pravica do uporabe splošnega izvoznega dovoljenja Unije, razen če presodijo, da izvoznik ne bo poskušal izvoziti blaga z dvojno rabo prek druge države članice. V ta namen bo uporabljen sistem iz člena 19(4).“;

(b) v odstavku 4 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) ne veljajo za blago iz Priloge IIg“;

(c) v odstavku 4(c) se besedilo „vzpostavljen s skupnim stališčem ali skupnim ukrepom“ nadomesti z besedilom „uveden s sklepom ali skupnim stališčem“;

4. v prvem stavku člena 11(1) se sklicevanje na „Prilogo II“ nadomesti s sklicevanjem na „Prilogo IIa“;

5. v členu 12(1)(b) se besedilo „uvedenimi s skupnim stališčem ali skupnim ukrepom“ nadomesti z besedilom „uvedenimi s sklepom ali skupnim stališčem“;

6. v členu 13 se odstavek 6 nadomesti z naslednjim:

„6. Vsa obvestila iz tega člena se pošljejo prek varnih elektronskih sredstev, vključno prek sistema iz člena 19(4).“;

7. člen 19 se spremeni:

(a) v odstavku 2(a) se besedilo „splošnih izvoznih dovoljenj Skupnosti“ nadomesti z besedilom „splošnih izvoznih dovoljenj Unije“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Komisija po posvetovanju z usklajevalno skupino za blago z dvojno rabo, vzpostavljeno v skladu s členom 23, uvede varen in šifriran sistem za izmenjavo informacij med državami članicami in po potrebi s Komisijo. Evropski parlament je obveščen o proračunu sistema, njegovem razvoju, začasni in končni postavitvi, delovanju ter stroških omrežja.“;

8. v členu 23 se doda naslednji odstavek:

„3. Komisija Evropskemu parlamentu predloži letno poročilo o dejavnostih, preverjanjih in posvetovanjih usklajevalne skupine za blago z dvojno rabo, za katero velja člen 4 Uredbe (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (*).

(*) UL L 145, 31.5.2001, str. 43.“;

9. člen 25 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 25

1. Vsaka država članica obvesti Komisijo o zakonih in drugih predpisih, sprejetih na podlagi izvajanja te uredbe, vključno z ukrepi iz člena 24. Komisija te podatke posreduje drugim državam članicam.

2. Vsaka tri leta Komisija pregleda izvajanje te uredbe ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži obsežno poročilo o izvajanju in oceni učinka, ki lahko vključuje predloge za njene spremembe. Države članice Komisiji predložijo vse potrebne podatke za pravo poročilo.

3. Posebni deli poročila obravnavajo:

(a) usklajevalno skupino za blago z dvojno rabo in njene dejavnosti. Informacije, ki jih zagotovi Komisija o preverjanjih in posvetovanjih usklajevalne skupine za blago z dvojno rabo, se obravnavajo kot zaupne v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 1049/2001. Informacije se v vsakem primeru štejejo za zaupne, če je verjetno, da bi njihovo razkritje bistveno škodovalo posredovalcu ali viru takih informacij;

(b) izvajanje člena 19(4) in poročanje o doseženi fazi pri vzpostavljanju varnega in šifriranega sistema za izmenjavo informacij med državami članicami in Komisijo;

(c) izvajanje člena 15(1);

(d) izvajanje člena 15(2);

(e) obsežne informacije o ukrepih, ki so jih sprejele države članice v skladu s členom 24 in o katerih je Komisija obveščena v skladu z odstavkom 1 tega člena.

4. Komisija najpozneje 31. decembra 2013 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o oceni izvajanja te uredbe s posebnim poudarkom na izvajanju Priloge IIb, splošnega izvoznega dovoljenja Unije št. EU002, ki ga po potrebi spremlja zakonodajni predlog za spremembo te uredbe, zlasti glede vprašanja pošiljk majhne vrednosti.“;

10. vstavi se naslednji člen:

„Člen 25a

Brez poseganja v določbe sporazumov o medsebojni upravni pomoči ali protokolov o carinskih zadevah, ki so jih sklenile Unija in tretje države, lahko Svet pooblasti Komisijo, da se s tretjimi državami pogaja o sporazumih za vzajemno priznavanje nadzorov izvoza blaga z dvojno rabo iz te uredbe ter zlasti za odpravo zahtev za dovoljenja za ponovni izvoz na ozemlju Unije. Ta pogajanja potekajo v skladu s postopki iz člena 207(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, če je to primerno.“;

11. Priloga II se preštevilči v Prilogo IIa in se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„SPLOŠNO IZVOZNO DOVOLJENJE UNIJE št. EU001

(iz člena 9(1) te uredbe)

Izvoz v Avstralijo, Japonsko, Kanado, Novo Zelandijo, Norveško, Švico, vključno z Lihtenštajnom, in Združene države Amerike

Organ, ki izdaja dovoljenje: Evropska unija“;

(b) del 1 se nadomesti z naslednjim:

„Del 1

To splošno izvozno dovoljenje zajema vse blago z dvojno rabo, določeno v Prilogi I te uredbe, razen tistega, ki je navedeno v Prilogi IIg.“;

(c) del 2 se črta;

(d) del 3 se preštevilči v del 2 in se spremeni:

(i) v prvem odstavku se beseda „Skupnosti“ nadomesti z besedo „Uniji“;

(ii) beseda „Švica“ se nadomesti z besedami „Švica, vključno z Lihtenštajnom“;

(iii) besedilo „splošno izvozno dovoljenje Skupnosti“ in „tega splošnega izvoznega dovoljenja Skupnosti“ se nadomesti z besedilom „to dovoljenje“ v ustrezni slovnični obliki;

(iv) besedilo „vzpostavljen s skupnim stališčem ali skupnim ukrepom“ se nadomesti z „uveden s sklepom ali skupnim stališčem“;

12. vstavijo se priloge IIb do IIg, kakor je določeno v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati trideseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 16. novembra 2011

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BUZEK

Za Svet

Predsednik

W. SZCZUKA

PRILOGA

„PRILOGA IIb

SPLOŠNO IZVOZNO DOVOLJENJE UNIJE št. EU002

(iz člena 9(1) te uredbe)

Izvoz določenega blaga z dvojno rabo v določene namembne države

Organ izdajatelj: Evropska unija

Del 1 – Blago

To splošno izvozno dovoljenje zajema naslednje blago z dvojno rabo, določeno v Prilogi I k tej uredbi:

- 1A001
- 1A003
- 1A004
- 1C003b-c
- 1C004
- 1C005
- 1C006
- 1C008
- 1C009
- 2B008
- 3A001a3
- 3A001a6-12
- 3A002c-f
- 3C001
- 3C002
- 3C003
- 3C004
- 3C005
- 3C006.

Del 2 – Namembne države

To izvozno dovoljenje velja povsod v Uniji za izvoz v naslednje namembne države:

- Argentina
- Hrvaška
- Islandija
- Južna Afrika
- Južna Koreja
- Turčija.

Del 3 – Pogoji in zahteve za uporabo

1. To dovoljenje ne dovoljuje izvoza blaga, če:
 1. so izvoznika pristojni organi države članice, v kateri ima sedež, kakor je opredeljeno v členu 9(6) te uredbe, obvestili, da je zadevno blago v celoti ali deloma namenjeno:
 - (a) za uporabo v zvezi z razvojem, proizvodnjo, ravnanjem, delovanjem, vzdrževanjem, skladiščenjem, odkrivanjem, prepoznavanjem ali razširjanjem kemičnega, biološkega ali jedrskega orožja ali drugih jedrskih eksplozivnih naprav ali za razvoj, proizvodnjo, vzdrževanje ali skladiščenje projektilov, ki lahko takšno orožje prenašajo;
 - (b) za končno vojaško uporabo, kakor je opredeljeno v členu 4(2) te uredbe, v državi z embargom na orožje, uveden s sklepom ali skupnim stališčem, ki ga sprejme Svet, ali s sklepom Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi, ali embargo na orožje, uveden z zavezujočo resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov, ali
 - (c) za uporabo za dele ali sestavine vojaških izdelkov, naštetih v nacionalnem seznamu vojaškega blaga, ki so bili izvoženi z ozemlja te države članice brez dovoljenja ali je bilo kršeno dovoljenje, predpisano z nacionalno zakonodajo navedene države članice;
 2. je izvozniku v skladu s svojo obvezo o izvajanju skrbnih pregledov znano, da je zadevno blago namenjeno, v celoti ali deloma, za prej navedene uporabe v pododstavku 1;
 3. se zadevno blago izvaža v prostocarinsko območje ali v prostocarinsko skladišče, ki je v namembni državi, ki jo zajema to dovoljenje.
2. Izvozniki morajo v polju 44 enotne upravne listine navesti referenčno številko EU X002 ter da se blago izvaža s splošnim izvoznim dovoljenjem Unije EU002.
3. Vsak izvoznik, ki uporablja to dovoljenje, mora pristojne organe države članice, v kateri ima sedež, obvestiti o prvi uporabi tega dovoljenja najpozneje 30 dni po datumu prvega izvoza, oziroma v skladu z zahtevami pristojnega organa države članice, kjer ima izvoznik sedež, pred prvo uporabo tega dovoljenja. Države članice obvestijo Komisijo o izbranem mehanizmu obveščanja za to dovoljenje. Komisija sporočene informacije objavi v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*.

Zahteve o poročanju, ki so priložene uporabi tega dovoljenja, in dodatne informacije, ki jih država članica, iz katere se izvaža, lahko zahteva za blago, ki se izvaža s tem dovoljenjem, določijo države članice.

Država članica lahko zahteva, da se izvozniki s sedežem v tej državi članici registrirajo pred prvo uporabo tega dovoljenja. Registracija je samodejna, pristojni organi pa jo izvozniku potrdijo takoj, vsekakor pa v 10 delovnih dneh od prejema v skladu s členom 9(1) te uredbe.

Kjer je to primerno, zahteve iz drugega in tretjega odstavka temeljijo na zahtevah, ki veljajo za uporabo nacionalnih splošnih izvoznih dovoljenj, ki jih podelijo tiste države članice, ki izdajo ta dovoljenja.

PRILOGA IIc

SPLOŠNO IZVOZNO DOVOLJENJE UNIJE št. EU003

(iz člena 9(1) te uredbe)

Izvoz po popravilu/zamenjavi

Organ izdajatelj: Evropska unija

Del 1 — Blago

1. To splošno izvozno dovoljenje zajema vse blago z dvojno rabo iz Priloge I k tej uredbi, razen tistega, ki je naštetu v odstavku 2, če:

- (a) je bilo blago na carinsko območje Evropske unije ponovno uvoženo za namene vzdrževanja, popravila ali zamenjave in če se izvažata ali ponovno izvažata v državo odpreme brez kakršnih koli sprememb njegovih izvirnih značilnosti v obdobju petih let po datumu izdaje izvirnega izvoznega dovoljenja, ali
- (b) se blago izvažata v državo odpreme v zameno za blago iste kakovosti in količine, ki je bilo na carinsko območje Evropske unije ponovno uvoženo za vzdrževanje, popravilo ali zamenjavo v obdobju petih let po datumu izdaje izvirnega izvoznega dovoljenja.

2. Izključeno blago:

- (a) vse blago, navedeno v Prilogi IIg;
- (b) vse blago v oddelkih D in E iz Priloge I k tej uredbi;
- (c) naslednje blago, navedeno v Prilogi I k tej uredbi:

— 1A002a

— 1C012a

— 1C227

— 1C228

— 1C229

— 1C230

— 1C231

— 1C236

— 1C237

— 1C240

— 1C350

— 1C450

— 5A001b5

— 5A002a2 do 5A002a9

— 5B002 Oprema:

- (a) posebej oblikovana oprema za ‚razvoj‘ ali ‚proizvodnjo‘ opreme iz točk 5A002a2 do 5A002a9;

(b) merilna oprema, izdelana posebej za ocenjevanje in vrednotenje funkcij 'informacijske varnosti' opreme iz točk 5A002a2 do 5A002a9

- 6A001a2a1
- 6A001a2a5
- 6A002a1c
- 6A008l3
- 8A001b
- 8A001d
- 9A011.

Del 2 — Namembne države

To dovoljenje velja povsod v Uniji za izvoz v naslednje namembne države:

Albanija	Kazahstan
Argentina	Kitajska (vključno s Hong Kongom in Macaom)
Bosna in Hercegovina	Maroko
Brazilijska	Mehika
Čile	Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija
Črna gora	Rusija
Francoska čezmorska ozemlja	Singapur
Hrvaška	Srbija
Indija	Tunizija
Islandija	Turčija
Južna Afrika	Ukrajina
Južna Koreja	Združeni arabski emirati

Del 3 — Pogoji in zahteve za uporabo

1. To splošno dovoljenje se lahko uporablja le po opravljenem začetnem izvozu v okviru splošnega izvoznega dovoljenja Unije ali po dodelitvi izvoznega dovoljenja s strani države članice, v kateri je sedež izvirnega izvoznika za izvoz blaga, ki je bilo nato ponovno uvoženo na carinsko območje Evropske unije zaradi vzdrževanja, popravila ali zamenjave. To dovoljenje je veljavno le za izvoze prvotnemu končnemu uporabniku.
2. To dovoljenje ne dovoljuje izvoza blaga, če:
 1. so izvoznika pristojni organi države članice, v kateri ima sedež, kakor je določeno v členu 9(6) te uredbe, obvestili, da je zadevno blago v celoti ali deloma namenjeno:
 - (a) za uporabo v zvezi z razvojem, proizvodnjo, ravnanjem, delovanjem, vzdrževanjem, skladiščenjem, odkrivanjem, prepoznavanjem ali razširjanjem kemičnega, biološkega ali jedrskega orožja ali drugih jedrskih eksplozivnih naprav ali za razvoj, proizvodnjo, vzdrževanje ali skladiščenje projektilov, ki lahko takšno orožje prenašajo;
 - (b) za vojaško uporabo, kakor je določeno v členu 4(2) te uredbe, če ima država nakupa oziroma namembna država embargo na orožje, uveden s sklepom ali skupnim stališčem, ki ga sprejme Svet, ali s sklepom Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi, ali embargo na orožje, uveden z zavezujočo resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov, ali

- (c) za uporabo za dele ali sestavine vojaških izdelkov, naštetih v nacionalnem seznamu vojaškega blaga, ki so bili izvoženi z ozemlja te države članice brez dovoljenja ali je bilo kršeno dovoljenje, predpisano z nacionalno zakonodajo navedene države članice;
2. je izvozniku znano, da je zadevno blago namenjeno, v celoti ali deloma, za prej navedene uporabe v pododstavku 1;
3. se zadevno blago izvaža v prostocarinsko območje ali v prostocarinsko skladišče, ki je v namembni državi, ki jo zajema to dovoljenje;
4. je bilo začetno dovoljenje preklicano, začasno ukinjeno, spremenjeno ali razveljavljeno;
5. je izvozniku, v skladu s svojo obvezo o izvajanju skrbnih pregledov, znano, da je končna raba zadevnega blaga drugačna od navedene v izvirnem izvoznem dovoljenju.
3. Pri izvažanju katerega koli blaga s tem dovoljenjem morajo izvozniki:
1. v izvozni deklaraciji za carino navesti referenčno številko začetnega izvoznega dovoljenja, skupaj z imenom države članice, ki je dodelila dovoljenje, referenčno številko EU X002 in oznako, da se blago izvaža s splošnim izvoznim dovoljenjem Unije EU003, v polju 44 enotne upravne listine;
 2. na zahtevo carinskih uradnikov predložiti dokumentirane dokaze o datumu uvoza blaga v Unijo, o kakršnih koli popravilih, vzdrževanju ali zamenjavi blaga, opravljenih v Uniji, in o tem, da se blago vrne končnemu uporabniku in državi, iz katere je bilo uvoženo v Unijo.
4. Vsak izvoznik, ki uporablja to dovoljenje, mora pristojne organe države članice, v kateri ima sedež, obvestiti o prvi uporabi tega dovoljenja najpozneje 30 dni po datumu prvega izvoza, oziroma v skladu z zahtevami pristojnega organa države članice, kjer ima izvoznik sedež, pred prvo uporabo tega dovoljenja. Države članice obvestijo Komisijo o izbranem mehanizmu obveščanja za to dovoljenje. Komisija sporočene informacije objavi v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*.
- Zahteve po poročanju, priložene uporabi tega dovoljenja, in dodatne informacije, ki jih država članica, iz katere se izvaža, lahko zahteva za blago, ki se izvaža s tem dovoljenjem, določijo države članice.
- Država članica lahko zahteva od izvoznika, ki ima sedež v tej državi članici, da se registrira pred prvo uporabo tega dovoljenja. Registracija je samodejna, pristojni organi pa jo izvozniku potrdijo takoj, vsekakor pa v 10 delovnih dneh od prejema zahtevka, ob upoštevanju člena 9(1) te uredbe.
- Kjer je to primerno, zahteve iz drugega in tretjega pododstavka temeljijo na zahtevah, ki veljajo za uporabo nacionalnih splošnih izvoznih dovoljenj, ki jih podelijo države članice, ki izdajo ta dovoljenja.
5. To dovoljenje zajema blago za ‚popravilo‘, ‚zamenjavo‘ in ‚vzdrževanje‘. To lahko vključuje naključno izboljšavo izvornega blaga, npr. zaradi uporabe modernih rezervnih delov za zamenjavo ali uporabe poznejših standardov za zanesljivost in varnost, če zaradi tega ne pride do povečanja funkcionalnih zmogljivosti blaga ali novih ali dodatnih funkcij blaga.
-

PRILOGA II*d***SPLOŠNO IZVOZNO DOVOLJENJE UNIJE št. EU004**

(iz člena 9(1) te uredbe)

Začasni izvoz za razstave ali sejme**Organ izdajatelj: Evropska unija****Del 1 – Blago**

To splošno izvozno dovoljenje zajema vse blago z dvojno rabo iz Priloge I k tej uredbi razen:

- (a) vse blago iz Priloge IIg;
- (b) vse blago v oddelku D Priloge I k tej uredbi (to ne vključuje programske opreme, nujne za pravilno delovanje opreme za namene predstavitve);
- (c) vse blago v oddelku E Priloge I k tej uredbi;
- (d) blago iz Priloge I k tej uredbi:
 - 1A002a
 - 1C002.b.4
 - 1C010
 - 1C012.a
 - 1C227
 - 1C228
 - 1C229
 - 1C230
 - 1C231
 - 1C236
 - 1C237
 - 1C240
 - 1C350
 - 1C450
 - 5A001b5
 - 5A002a2 do 5A002a9
 - 5B002 Oprema:
 - (a) posebej oblikovana oprema za ‚razvoj‘ ali ‚proizvodnjo‘ opreme iz točk 5A002a2 do 5A002a9;
 - (b) merilna oprema, izdelana posebej za ocenjevanje in vrednotenje funkcij ‚informatijske varnosti‘ opreme iz točk 5A002a2 do 5A002a9
 - 6A001
 - 6A002a
 - 6A008l3
 - 8A001b
 - 8A001d
 - 9A011.

Del 2 – Namembne države

To dovoljenje velja povsod v Uniji za izvoz v naslednje namembne države:

Albanija, Argentina, Bosna in Hercegovina, Brazilija, Čile, Črna gora, Francoska čezmorska ozemlja, Hrvaška, Indija, Islandija, Južna Afrika, Južna Koreja, Kazahstan, Kitajska (vključno s Hong Kongom in Macaom), Maroko, Mehika, Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija, Rusija, Singapur, Srbija, Tunizija, Turčija, Ukrajina, Združeni arabski emirati.

Del 3 – Pogoji in zahteve za uporabo

1. To dovoljenje dovoljuje izvoz blaga, naštetega v delu 1, če gre za začasni izvoz v razstavne ali sejemske namene, kakor je opredeljeno v točki 6, in če se blago v 120 dneh po začetnem izvozu v celoti in brez sprememb uvozi nazaj v carinsko območje Evropske unije.
2. Pristojni organ države članice, v kateri ima izvoznik sedež, kakor je opredeljeno v členu 9(6) te uredbe, lahko na prošnjo izvoznika umakne zahtevo, da mora biti blago ponovno uvoženo, kakor je navedeno v odstavku 1. Za postopek umika se ustrezno uporabi postopek za posamezna dovoljenja iz člena 9(2) in člena 14(1) te uredbe.
3. To dovoljenje ne dovoljuje izvoza blaga, če:
 1. so izvoznika pristojni organi države članice, v kateri ima sedež, obvestili, da je zadevno blago v celoti ali deloma namenjeno:
 - (a) za uporabo v zvezi z razvojem, proizvodnjo, ravnanjem, delovanjem, vzdrževanjem, skladiščenjem, odkrivanjem, prepoznavanjem ali razširjanjem kemičnega, biološkega ali jedrskega orožja ali drugih jedrskih eksplozivnih naprav ali za razvoj, proizvodnjo, vzdrževanje ali skladiščenje projektilov, ki lahko takšno orožje prenašajo;
 - (b) za vojaško uporabo, kakor je opredeljeno v členu 4(2) te uredbe, če ima država nakupa oziroma namembna država embargo na orožje, uveden s sklepom ali skupnim stališčem, ki ga sprejme Svet, ali s sklepom Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi, ali embargo na orožje, uveden z zavezujočo resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov, ali
 - (c) za uporabo za dele ali sestavine vojaških izdelkov, naštetih v nacionalnem seznamu vojaškega blaga, ki so bili izvoženi z ozemlja te države članice brez dovoljenja ali je bilo kršeno dovoljenje, predpisano z nacionalno zakonodajo navedene države članice;
 2. je izvozniku znano, da je zadevno blago namenjeno, v celoti ali deloma, za prej navedene uporabe v pododstavku 1;
 3. se zadevno blago izvaža v prostocarinsko območje ali v prostocarinsko skladišče, ki je v namembni državi, ki jo zajema to dovoljenje;
 4. so izvoznika pristojni organi države članice v kateri ima sedež, obvestili, ali mu je bilo kako drugače znano (npr. informacijo mu je poslal proizvajalec), da je pristojni organ zadevno blago uvrstil pod zaščitno nacionalno oznako stopnje tajnosti, enakovredno ali višjo oznaki ZAUPNO EU (CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL);
 5. izvoznik ne more jamčiti za vrnitev blaga v prvotnem stanju brez odstranitve, kopiranja ali razdelitve katere koli od komponent ali programske opreme ali če je prenos tehnologije povezan s predstavitvijo;
 6. se zadevno blago izvaža zaradi zasebne predstavitve ali prikaza (na primer interni razstavnih prostori);
 7. bo zadevno blago del proizvodnega procesa;
 8. se bo zadevno blago uporabljalo za svoj pravi namen z minimalnimi izjemami, potrebnimi za učinkovito predstavitev, pri čemer konkretni rezultati testiranja ne bi bili na razpolago tretjim stranem;
 9. je izvoz načrtovan kot rezultat trgovske transakcije, zlasti glede prodaje, najema ali zakupa zadevnega blaga;

10. bo zadevno blago shranjeno na razstavi ali sejmu samo v namen prodaje, najema ali zakupa, ne pa zaradi predstavitve ali prikaza;
 11. izvoznik sprejme kakršen koli ukrep, ki mu onemogoča, da bi bilo zadevno blago ves čas začasnega izvoza pod njegovim nadzorom.
4. Izvozniki morajo v polju 44 enotne upravne listine navesti referenčno številko EU X002 ter da se blago izvaža s splošnim izvoznim dovoljenjem Unije EU004.
 5. Vsak izvoznik, ki uporablja to dovoljenje, mora pristojne organe države članice, v kateri ima sedež, obvestiti o prvi uporabi tega dovoljenja najpozneje 30 dni po datumu prvega izvoza, oziroma v skladu z zahtevami pristojnega organa države članice, kjer ima izvoznik sedež, pred prvo uporabo tega dovoljenja. Države članice obvestijo Komisijo o izbranem mehanizmu obveščanja za to dovoljenje. Komisija sporočene informacije objavi v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*.
- Zahteve po poročanju, priložene uporabi tega dovoljenja, in dodatne informacije, ki jih država članica, iz katere se izvaža, lahko zahteva za blago, ki se izvaža s tem dovoljenjem, določijo države članice.
- Država članica lahko zahteva od izvoznikov, ki imajo sedež v tej državi članici, da se registrirajo pred prvo uporabo tega dovoljenja. Registracija je samodejna, pristojni organi pa jo izvozniku potrdijo takoj, vsekakor pa v 10 delovnih dneh od prejema zahtevka, ob upoštevanju člena 9(1) te uredbe.
- Kjer je to primerno, zahteve iz drugega in tretjega pododstavka temeljijo na zahtevah, ki veljajo za uporabo nacionalnih splošnih izvoznih dovoljenj, ki jih podelijo države članice, ki izdajo ta dovoljenja.
6. Za namene tega dovoljenja ‚razstava ali sejem‘ pomeni poslovne dogodke določenega trajanja, na katerih številni razstavljalci predstavljajo svoje izdelke poslovnim obiskovalcem ali splošni javnosti.
-

PRILOGA IIe

SPLOŠNO IZVOZNO DOVOLJENJE UNIJE št. EU005

(iz člena 9(1) te uredbe)

Telekomunikacije

Organ izdajatelj: Evropska unija

Del 1 – Blago

To splošno izvozno dovoljenje zajema naslednje blago z dvojno rabo iz Priloge I k tej uredbi:

(a) naslednje blago iz skupine 5 dela 1:

(i) blago, vključno s posebej izdelanimi ali razvitimi sestavnimi deli in priborom, določenim v 5A001b2 ter 5A001c in d;

(ii) blago, določeno v 5B001 in 5D001, kadar gre za opremo za testiranje, pregled in proizvodnjo ter programsko opremo za blago iz točke (i).

(b) tehnologija, ki se nadzira po 5E001a, kadar se zahteva za namestitve, delovanje, vzdrževanje ali popravilo blaga iz točke (a) in je namenjena za istega končnega uporabnika.

Del 2 – Namembne države

To dovoljenje velja povsod v Uniji za izvoz v naslednje namembne države:

Argentina, Hrvaška, Indija, Južna Afrika, Južna Koreja, Kitajska (vključno s Hongkongom in Macaom), Rusija, Turčija, Ukrajina.

Del 3 – Pogoji in zahteve za uporabo

1. To dovoljenje ne dovoljuje izvoza blaga, če:

1. so izvoznika pristojni organi države članice, v kateri ima sedež, kakor je opredeljeno v členu 9(6) te uredbe, obvestili, da je zadevno blago v celoti ali deloma namenjeno:

(a) za uporabo v zvezi z razvojem, proizvodnjo, ravnanjem, delovanjem, vzdrževanjem, skladiščenjem, odkrivanjem, prepoznavanjem ali razširjanjem kemičnega, biološkega ali jedrskega orožja ali drugih jedrskih eksplozivnih naprav ali za razvoj, proizvodnjo, vzdrževanje ali skladiščenje projektilov, ki lahko takšno orožje prenašajo;

(b) za vojaško uporabo, kakor je opredeljeno v členu 4(2) te uredbe, če ima država nakupa oziroma namembna država embargo na orožje, uveden s sklepom ali skupnim stališčem, ki ga sprejme Svet, ali s sklepom Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi, ali embargo na orožje, uveden z zavezujočo resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov;

(c) za uporabo za dele ali sestavine vojaških izdelkov, naštetih v nacionalnem seznamu vojaškega blaga, ki so bili izvoženi z ozemlja te države članice brez dovoljenja ali je bilo kršeno dovoljenje, predpisano z nacionalno zakonodajo navedene države članice, ali

(d) za uporabo, povezano s kršenjem človekovih pravic, demokratičnih načel ali svobode govora, kakor je opredeljeno v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, z uporabo tehnologij za prestrezanje in naprav za digitalni prenos podatkov za nadzorovanje mobilnih telefonov in besedilnih sporočil ter ciljno nadzorovanje uporabe interneta (na primer prek centrov za spremljanje in zakonitih portalov za prestrezanje);

2. je izvozniku, v skladu s svojo obvezo o izvajanju skrbnih pregledov, znano, da je zadevno blago namenjeno, v celoti ali deloma, za prej navedene uporabe v pododstavku 1;

3. je izvozniku, v skladu s svojo obvezo o izvajanju skrbnih pregledov, znano, da bo zadevno blago ponovno izvoženo v katero koli namembno državo, ki ni navedena v delu 2 te priloge ali v delu 2 Priloge IIa ali ni država članica;
 4. se zadevno blago izvaža v prostocarinsko območje ali v prostocarinsko skladišče, ki je v namembni državi, ki jo zajema to dovoljenje.
2. Izvozniki morajo v polju 44 enotne upravne listine navesti referenčno številko EU X002 ter da se blago izvaža s splošnim izvoznim dovoljenjem Unije EU005.
3. Vsak izvoznik, ki uporablja to dovoljenje, mora pristojne organe države članice, v kateri ima sedež, obvestiti o prvi uporabi tega dovoljenja najpozneje 30 dni po datumu prvega izvoza, oziroma v skladu z zahtevami pristojnega organa države članice, kjer ima izvoznik sedež, pred prvo uporabo tega dovoljenja. Države članice obvestijo Komisijo o izbranem mehanizmu obveščanja za to dovoljenje. Komisija sporočene informacije objavi v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*.

Zahteve po poročanju, priložene uporabi tega dovoljenja, in dodatne informacije, ki jih država članica, iz katere se izvaža, lahko zahteva za blago, ki se izvaža s tem dovoljenjem, določijo države članice.

Država članica lahko zahteva od izvoznikov, ki imajo sedež v tej državi članici, da se registrirajo pred prvo uporabo tega dovoljenja. Registracija je samodejna, pristojni organi pa jo izvozniku potrdijo takoj, vsekakor pa v 10 delovnih dneh od prejema zahtevka, ob upoštevanju člena 9(1) te uredbe.

Kjer je to primerno, zahteve iz drugega in tretjega pododstavka temeljijo na zahtevah, ki veljajo za uporabo nacionalnih splošnih izvoznih dovoljenj, ki jih podelijo države članice, ki izdajo ta dovoljenja.

PRILOGA II

SPLOŠNO IZVOZNO DOVOLJENJE UNIJE št. EU006

(iz člena 9(1) te uredbe)

Kemikalije

Del 1 – Blago

To splošno izvozno dovoljenje zajema naslednje blago z dvojno rabo iz Priloge I k tej uredbi:

1C350:

1. tiodiglikol (111-48-8);
2. fosforjev oksiklorid (10025-87-3);
3. dimetil metilfosfonat (756-79-6);
5. metilfosfonoil diklorid (676-97-1);
6. dimetilfosfit (DMP) (868-85-9);
7. fosforjev triklorid (7719-12-2);
8. trimetilfosfit (TMP) (121-45-9);
9. tionilklorid (7719-09-7);
10. 3-hidroksi-1-metilpiperidin (3554-74-3);
11. N,N-diizopropil-(beta)-aminoetil klorid (96-79-7);
12. N,N-diizopropil-(beta)-aminoetil klorid (5842-07-9);
13. kinuklidin-3-ol (1619-34-7);
14. kalijev fluorid (7789-23-3);
15. 2-kloretanol (107-07-3);
16. dimetilamin (124-40-3);
17. dietil etilfosfonat (78-38-6);
18. dietil-N,N-dimetilfosforamidat (2404-03-7);
19. dietilfosfit (762-04-9);
20. dimetilamin-hidroklorid (506-59-2);
21. etilfosfinil diklorid (1498-40-4);
22. etilfosfonil diklorid (1066-50-8);
24. vodikov fluorid (7664-39-3);
25. metilbenzilat (76-89-1);
26. metilfosfinil diklorid (676-83-5);
27. N,N-diizopropil-(beta)-amino etanol (96-80-0);
28. pinakolil alkohol (464-07-3);
30. trietilfosfit (122-52-1);

31. arzenov triklorid (7784-34-1);
32. benzilska kislina (76-93-7);
33. dietil metilfosfonit (15715-41-0);
34. dimetil etilfosfonat (6163-75-3);
35. etilfosfinil difluorid (430-78-4);
36. metilfosfinil difluorid (753-59-3);
37. 3-kinuklidon (3731-38-2);
38. fosforjev pentaklorid (10026-13-8);
39. pinakolon (75-97-8);
40. kalijev cianid (151-50-8);
41. kalijev difluorid (7789-29-9);
42. amonijev vodikov fluorid ali amonijev difluorid (1341-49-7);
43. natrijev fluorid (7681-49-4);
44. natrijev difluorid (1333-83-1);
45. natrijev cianid (143-33-9);
46. trietanolamin (102-71-6);
47. fosforjev pentasulfid (1314-80-3);
48. diizopropilamin (108-18-9);
49. dietilaminoetanol (100-37-8);
50. natrijev sulfid (1313-82-2);
51. žveplov monoklorid (10025-67-9);
52. žveplov diklorid (10545-99-0);
53. trietanolamin-hidroklorid (637-39-8);
54. N,N-diizopropil-(beta)-aminoetil klorid hidroklorid (4261-68-1);
55. metilfosfonska kislina (993-13-5);
56. dietil metilfosfonat (683-08-9);
57. N,N-dimetilaminofosforil diklorid (677-43-0);
58. triisopropil fosfit (116-17-6);
59. etildietanolamin (139-87-7);
60. O, O-dietil fosforotioat (2465-65-8);
61. O, O-dietil fosforotioat (298-06-6);
62. natrijev heksafluorosilikat (16893-85-9);
63. metilfosfonotiojski diklorid (676-98-2).

1C450 a:

4. fosgen: karbonil diklorid (75-44-5);
5. cianogen klorid (506-77-4);
6. vodikov cianid (74-90-8);
7. kloropikrin: trikloronitrometan (76-06-2).

1C450 b:

1. kemikalije, razen tistih iz Nadzora vojaškega blaga ali iz točke 1C350, ki vsebujejo fosforjev atom, na katerega je vezana ena metilna, etilna ali propilna (normalna ali izo) skupina, vendar noben nadaljnji ogljikov atom;
2. N,N-dialkil [metil, etil ali propil (normalni ali izo)] fosforamidni dihalidi, razen N,N-dimetilaminofosforil diklorida, ki je določen v točki 1C350.57;
3. dialkil [metil, etil ali propil (normalni ali izo)] N,N-dialkil [metil, etil ali propil (normalni ali izo)]-fosforamidati, razen dietil-N,N-dimetilfosforamidata, ki je določen v točki 1C350;
4. N,N-dialkil [metil, etil ali propil (normalni ali izo)] aminoetil-2-kloridi in ustrezne protonirane soli, razen N,N-diizopropil-(beta)-aminoetil klorida ali N,N-diizopropil-(beta)-aminoetilklorid hidroklorida, ki sta določena v točki 1C350;
5. N,N-dialkil [metil, etil ali propil (normalni ali izo)] aminoetan-2-ol in ustrezne protonirane soli, razen N,N-diizopropil-(beta)-aminoetanola (96-80-0) in N,N-dietilaminoetanola (100-37-8), ki sta določena v točki 1C350;
6. N,N-dialkil [metil, etil ali propil (normalni ali izo)] aminoetan-2-tiolov in ustrezne protonirane soli, razen N,N-diizopropil-(beta)-aminoetantiola, določenega v točki 1C350;
8. metildietanolamin (105-59-9).

Del 2 – Namembne države

To dovoljenje velja povsod v Uniji za izvoz v naslednje namembne države:

Argentina, Hrvaška, Islandija, Južna Koreja, Turčija, Ukrajina.

Del 3 – Pogoji in zahteve za uporabo

1. To dovoljenje ne dovoljuje izvoza blaga, če:

1. če so izvoznika pristojni organi države članice, v kateri ima sedež, kakor je opredeljeno v členu 9(6) te uredbe, obvestili, da je zadevno blago v celoti ali deloma namenjeno:
 - (a) za uporabo v zvezi z razvojem, proizvodnjo, ravnanjem, delovanjem, vzdrževanjem, skladiščenjem, odkrivanjem, prepoznavanjem ali razširjanjem kemičnega, biološkega ali jedrskega orožja ali drugih jedrskih eksplozivnih naprav ali za razvoj, proizvodnjo, vzdrževanje ali skladiščenje projektilov, ki lahko takšno orožje prenašajo;
 - (b) za vojaško uporabo, kakor je opredeljeno v členu 4(2) te uredbe, če ima država nakupa oziroma namembna država embargo na orožje, uveden s sklepom ali skupnim stališčem, ki ga sprejme Svet, ali s sklepom Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi, ali embargo na orožje, uveden z zavezujočo resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov, ali
 - (c) za uporabo za dele ali sestavine vojaških izdelkov, naštetih v nacionalnem seznamu vojaškega blaga, ki so bili izvoženi z ozemlja te države članice brez dovoljenja ali je bilo kršeno dovoljenje, predpisano z nacionalno zakonodajo navedene države članice;
2. je izvozniku, v skladu s svojo obvezo o izvajanju skrbnih pregledov, znano, da je zadevno blago namenjeno, v celoti ali deloma, za prej navedene uporabe v pododstavku 1;

3. je izvozniku, v skladu s svojo obvezo o izvajanju skrbnih pregledov, znano, da bo zadevno blago ponovno izvoženo v katero koli namembno državo, ki ni navedena v delu 2 te priloge ali v delu 2 Priloge IIa ali ni država članica, ali
 4. se zadevno blago izvaža v prostocarinsko območje ali v prostocarinsko skladišče, ki je v namembni državi, ki jo zajema to dovoljenje.
2. Izvozniki morajo v polju 44 enotne upravne listine navesti referenčno številko EU X002 ter da se blago izvaža s splošnim izvoznim dovoljenjem Unije EU006.
3. Vsak izvoznik, ki uporablja to dovoljenje, mora pristojne organe države članice, v kateri ima sedež, obvestiti o prvi uporabi tega dovoljenja najpozneje 30 dni po datumu prvega izvoza, oziroma v skladu z zahtevami pristojnega organa države članice, kjer ima izvoznik sedež, pred prvo uporabo tega dovoljenja. Države članice obvestijo Komisijo o izbranem mehanizmu obveščanja za dovoljenje. Komisija sporočene informacije objavi v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*.

Zahteve po poročanju, povezane z uporabo tega dovoljenja, in dodatne podatke, ki jih o blagu, ki je predmet izvoza, na podlagi tega dovoljenja zahteva država članica, iz katere se izvaža, določijo države članice.

Država članica lahko zahteva od izvoznikov, ki imajo sedež v tej državi članici, da se registrirajo pred prvo uporabo tega dovoljenja. Registracija je samodejna, pristojni organi pa jo izvozniku potrdijo takoj, vsekakor pa v 10 delovnih dneh od prejema zahtevka, ob upoštevanju člena 9(1) te uredbe.

Kjer je to primerno, zahteve iz drugega in tretjega pododstavka temeljijo na zahtevah, ki veljajo za uporabo nacionalnih splošnih izvoznih dovoljenj, ki jih podelijo države članice, ki izdajo ta dovoljenja.

PRILOGA IIg

(Seznam iz člena 9(4)(a) te uredbe in prilog IIa, IIc in IId k tej uredbi)

Točke ne vsebujejo vedno celotnega poimenovanja blaga in opomb iz Priloge I. Celoten opis blaga navaja samo Priloga I.

Navedba blaga v tej prilogi ne vpliva na uporabo Splošne opombe o programski opremi iz Priloge I.

- Vse blago, navedeno v Prilogi IV.,
 - 0C001 ‚Naravni uran‘ ali ‚osiromašeni uran‘ ali torij v obliki kovine, zlitine, kemičnih spojin ali koncentratov in kateri koli drug material, ki vsebuje enega ali več prej naštetih materialov.
 - 0C002 ‚Posebni cepljivi materiali‘ razen tistih, ki so navedeni v Prilogi IV.
 - 0D001 ‚Programska oprema‘, posebej izdelana ali prirejena za ‚razvoj‘, ‚proizvodnjo‘ ali ‚uporabo‘ blaga iz skupine 0, če se nanaša na točko 0C001 ali na tisto blago iz točke 0C002, ki je izključeno iz Priloge IV.
 - 0E001 ‚Tehnologija‘ v skladu z Opombo o jedrski tehnologiji za ‚razvoj‘, ‚proizvodnjo‘ ali ‚uporabo‘ blaga iz skupine 0, če se nanaša na točko 0C001 ali na tisto blago iz točke 0C002, ki je izključeno iz Priloge IV.
 - 1A102 Ponovno nasičeni pirolizirani ogljiko-ogljikovi sestavni deli, izdelani za vesoljska plovila iz točke 9A004 ali za sondirne rakete iz točke 9A104.
 - 1C351 Človeški patogeni, zoonoze in ‚toksini‘.
 - 1C352 Živalski patogeni.
 - 1C353 Genetski elementi in genetsko modificirani organizmi.
 - 1C354 Rastlinski patogeni.
 - 1C450a.1. amiton: O,O-dietil S-[2-(dietilamino) etil] fosforotiolat (78–53–5) in ustrezne alkilirane ali protonirane soli.
 - 1C450a.2. PFIB: 1,1,3,3,3-pentafluoro-2-(trifluorometil)-1-propen (382–21–8).
 - 7E104 ‚Tehnologija‘ za integracijo podatkov o krmarjenju leta, vodenju in pogonu v sistem upravljanja leta za optimizacijo tirnice raketnega sistema.
 - 9A009.a. Hibridni raketni pogonski sistemi s skupno impulzno zmogljivostjo več kot 1,1 MNs.
 - 9A117 Mehanizmi za združevanje in razdruževanje ter medstopnje, uporabni v ‚projektilih‘.
-

IZJAVA KOMISIJE

Komisija namerava pregledati to uredbo, zlasti glede ocene možnosti uvedbe splošnega izvoznega dovoljenja za pošiljke majhne vrednosti, najpozneje do 31. decembra 2013.

IZJAVA EVROPSKEGA PARLAMENTA, SVETA IN KOMISIJE O POŠILJKAH MAJHNE VREDNOSTI

Ta uredba ne vpliva na nacionalna splošna izvozna dovoljenja o pošiljkah majhne vrednosti, ki jih izdajo države članice v skladu s členom 9(4) Uredbe (ES) št. 428/2009.

UREDBA (EU) št. 1233/2011 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. novembra 2011

o uporabi nekaterih smernic na področju uradno podprtih izvoznih kreditov in o razveljavitvi
odločb Sveta 2001/76/ES in 2001/77/ES

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Agencije za izvozne kredite prispevajo k razvoju svetovne trgovine, ker spodbujajo izvoz in naložbe podjetij na način, ki dopolnjuje finančne in zavarovalniške storitve zasebnega sektorja. Unija je pogodbenica Sporazuma o uradno podprtih izvoznih kreditih (v nadaljnjem besedilu: Sporazum) v okviru Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (v nadaljnjem besedilu: OECD). Sporazum, kakor je bil sklenjen med njegovimi udeleženkami, ureja finančne pogoje in določila, ki jih agencije za izvozne kredite lahko ponudijo, da se ohranijo enaki konkurenčni pogoji za uradno podprte izvozne kredite.
- (2) Na podlagi Odločbe Sveta 2001/76/ES z dne 22. decembra 2000 o nadomestitvi Odločbe z dne 4. aprila 1978 o uporabi nekaterih smernic na področju uradno podprtih izvoznih kreditov ⁽²⁾ in Odločbe Sveta 2001/77/ES z dne 22. decembra 2000 o uporabi načel okvirnega sporazuma o financiranju projektov na področju uradno podprtih izvoznih posojil ⁽³⁾ se v Uniji uporabljajo smernice iz Sporazuma in posebna pravila za financiranje projektov.
- (3) Sporazum prek dejavnosti agencij za izvozne kredite posredno prispeva k prosti in pošteni trgovini in naložbam podjetij, ki bi imela sicer slabše možnosti za najem posojil v zasebnem sektorju.
- (4) Države članice bi morale pri ustanavljanju, razvoju in izvajanju nacionalnih sistemov za izvozne kredite ter izvajanju nadzora nad uradno podprtimi izvoznimi krediti upoštevati splošne določbe Unije o zunanjem delovanju, kot so utrjevanje demokracije, spoštovanje človekovih pravic in skladna politika za razvoj ter boj proti podnebnim spremembam.
- (5) Udeleženke Sporazuma si nenehno prizadevajo, da bi omejile izkrivljanje trga in zagotovile enake konkurenčne pogoje, po katerih premije, ki jih zaračunavajo agencije za izvozne kredite, temeljijo na tveganju in bi morale zadostovati za kritje dolgoročnih stroškov in izgub iz poslovanja v skladu z obveznostmi Svetovne trgovinske organizacije. Za doseganje tega cilja sistemi za izvozne kredite delujejo na pregleden način, agencije pa ustrezno poročajo OECD.
- (6) Dobro usmerjeni izvozni krediti, ki jih ponujajo agencije za izvozne kredite, lahko podjetjem iz Unije prinesejo nove možnosti za dostop do trga, vključno malim in srednjim podjetjem.
- (7) Udeleženke Sporazuma in države članice Unije so se dogovorile, da bodo razkrivale določene informacije o izvoznih kreditih v skladu s pravili OECD in Unije o preglednosti, da bi omogočile enake konkurenčne pogoje za udeleženke Sporazuma in države članice.
- (8) Unija uporablja ukrepe za preglednost in poročanje, kakor je določeno v Prilogi I.
- (9) Ker je konkurenca na svetovnih trgih vse ostrejša in ker bi bilo treba preprečiti neugoden konkurenčni položaj podjetij iz Unije, bi morala Komisija na podlagi pooblastila držav članic za pogajanja podpreti prizadevanja OECD za odnose z državami, ki niso udeleženke Sporazuma. Komisija bi morala na bilateralnih in multilateralne pogajanjih vzpostaviti svetovne standarde za uradno podprte izvozne kredite. Svetovni standardi na tem področju so nujno potrebni za enake konkurenčne pogoje v svetovni trgovini.
- (10) Države članice OECD Sporazum zavezuje, medtem ko države, ki niso članice OECD, niso udeleženke Sporazuma, kar bi lahko privedlo do konkurenčne prednosti za izvoznike držav, ki niso udeleženke Sporazuma. Te države se zato spodbuja, naj sporazum uporabljajo, da se zagotovi enake konkurenčne pogoje v svetovnem merilu.
- (11) Komisija in države članice bi se morale glede na politiko Unije o boljši pripravi zakonodaje, ki naj bi poenostavila in izboljšala obstoječo ureditev, pri prihodnjih revizijah Sporazuma, kjer je to primerno, osredotočiti na zmanjšanje upravnega bremena za podjetja in državne uprave, vključno z agencijami za izvozne kredite.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. septembra 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. novembra 2011.

⁽²⁾ UL L 32, 2.2.2001, str. 1.

⁽³⁾ UL L 32, 2.2.2001, str. 55.

- (12) Udeleženske Sporazuma so se odločile spremeniti in racionalizirati Sporazum. Spremembe, o katerih so se dogovorile, zajemajo povečanje prijaznosti do uporabnika, povečanje skladnosti med ustreznimi mednarodnimi obveznostmi in doseganje večje preglednosti, zlasti glede držav neudeleženk Sporazuma. Poleg tega so se udeleženske Sporazuma tudi sporazumele, da v besedilo Sporazuma vključijo pravila za financiranje projektov, ki so bila uvedena z Odločbo 2001/77/ES, in pravila v zvezi z izvoznimi krediti za ladje, uvedena z Odločbo Sveta 2002/634/ES⁽¹⁾ o spremembi Odločbe 2001/76/ES.
- (13) Odločbo 2001/76/ES, kakor je bila spremenjena, bi bilo zato treba razveljaviti in nadomestiti s to uredbo in s prečiščenim ter pregledanim besedilom Sporazuma, priloženega Odločbi, razveljaviti pa bi bilo treba tudi Odločbo 2001/77/ES.
- (14) Da se nemoteno in čim prej vključi spremembe smernic, ki so določene v Sporazumu in o katerih so se dogovorile udeleženske Sporazuma, v zakonodajo Unije, bi morala Komisija sprejeti delegirane akte za spremembo Priloge II, če je to potrebno. Zato bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s spremembami smernic, o katerih so se dogovorile udeleženske Sporazuma. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uporaba Sporazuma

Smernice iz Sporazuma o uradno podprtih izvoznih kreditih (v nadaljnjem besedilu: Sporazum) se uporabljajo v Uniji. Besedilo Sporazuma je priloženo tej uredbi.

Člen 2

Prenos pooblastila

Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 3 z namenom spreminjanja Priloge II, ki je potrebno zaradi sprememb smernic, o katerih se dogovorijo udeleženske Sporazuma.

Če v primeru spreminjanja Priloge II, ki je potrebno zaradi sprememb smernic, o katerih se dogovorijo udeleženske Sporazuma, tako zahtevajo nujne okoliščine, se za delegirane akte, sprejete v skladu s tem členom, uporabi postopek iz člena 4.

Člen 3

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 2 se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 9. decembra 2011.

3. Pooblastilo iz člena 2 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 2, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 4

Postopek v nujnih primerih

1. Delegirani akti, sprejeti v skladu s tem členom, začnejo veljati nemudoma in se uporabljajo, dokler se jim ne nasprotuje v skladu z odstavkom 2. Uradno obvestilo o delegiranem aktu Evropskemu parlamentu in Svetu navaja razloge za uporabo postopka v nujnih primerih.

2. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje delegiranemu aktu v skladu s postopkom iz člena 3(5). V tem primeru Komisija nemudoma po prejemu uradnega obvestila o odločitvi Evropskega parlamenta ali Sveta o nasprotovanju aktu ta akt razveljavi.

Člen 5

Preglednost in poročanje

Ukrepi v zvezi s preglednostjo in poročanjem, ki se bodo uporabljali v Uniji, so določeni v Prilogi I.

⁽¹⁾ UL L 206, 3.8.2002, str. 16.

*Člen 6***Razveljavitev**

Odločbi 2001/76/ES in 2001/77/ES se razveljavita.

*Člen 7***Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 16. novembra 2011

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BUZEK

Za Svet

Predsednik

W. SZCZUKA

PRILOGA I

1. Brez poseganja v pristojnosti institucij držav članic, ki izvajajo nadzor nad nacionalnimi programi izvoznih kreditov, vsaka država članica Komisiji posreduje letno poročilo o dejavnostih, da se poveča preglednost na ravni Unije. Države članice v skladu s svojim nacionalnim zakonodajnim okvirom poročajo o sredstvih in obveznostih, plačanih terjativah in izterjavah, novih obveznostih, izpostavljenosti in stroških premij. Če iz dejavnosti uradno podprtih izvoznih kreditov izhajajo pogojne obveznosti, se te dejavnosti vključijo v letno poročilo o dejavnostih.
2. V letnem poročilu o dejavnostih države članice opišejo, kako njihove agencije za izvozne kredite v dejavnostih uradno podprtih izvoznih kreditov upoštevajo okoljska tveganja, ki lahko prinašajo druga pomembna tveganja.
3. Komisija na podlagi teh informacij pripravi letni pregled za Evropski parlament, vključno z oceno skladnosti agencij za izvozne kredite s cilji in obveznostmi Unije.
4. Komisija v skladu s svojimi pristojnostmi Evropskemu parlamentu posreduje letno poročilo o opravljenih pogajanjih za primere, ko ima pooblastilo za pogajanja na različnih forumih za mednarodno sodelovanje, z namenom vzpostavitve svetovnih standardov na področju uradno podprtih izvoznih kreditov.

Prvo obdobje za poročanje v okviru te uredbe zajema leto 2011.

PRILOGA II

SPORAZUM O URADNO PODPRTIH IZVOZNIH KREDITIH

KAZALO

	Stran
POGLAVJE I: SPLOŠNE DOLOČBE	52
1. NAMEN	52
2. STATUS	52
3. UDELEŽBA	52
4. INFORMACIJE, NA VOLJO NEUDELEŽENKAM	52
5. PODROČJE UPORABE	52
6. SEKTORSKI DOGOVORI	53
7. PROJEKTNO FINANCIRANJE	53
8. ODPOVED	53
9. SPREMLJANJE	53
POGLAVJE II: FINANČNI POGOJI ZA IZVOZNE KREDITE	53
10. POLOG, NAJVEČJA URADNA PODPORA IN LOKALNI STROŠKI	53
11. RAZVRSTITEV DRŽAV GLEDE NA NAJDALJŠE ROKE ODPLAČEVANJA	54
12. NAJDALJŠI ROKI ODPLAČEVANJA	54
13. ROKI ODPLAČEVANJA ZA NEJEDRSKE ELEKTRARNE	54
14. ODPLAČEVANJE GLAVNICE IN PLAČILO OBRESTI	55
15. OBRESTNE MERE, PREMIJSKE STOPNJE IN DRUGI STROŠKI	56
16. ROK VELJAVNOSTI ZA IZVOZNE KREDITE	56
17. UKREPI ZA IZOGIBANJE ALI MINIMALIZACIJO IZGUB	56
18. PRILAGAJANJE	56
19. NAJNIŽJE FIKSNE OBRESTNE MERE Z URADNO FINANČNO PODPORO	56
20. SESTAVA CIRR	56
21. VELJAVNOST CIRR	57
22. UPORABA CIRR	57
23. PREMIJA ZA KREDITNO TVEGANJE	57
24. NAJNIŽJE PREMIJSKE STOPNJE ZA KREDITNO TVEGANJE DRŽAVE IN DRŽAVNIH POSOJILOJEMALCEV	57
25. RAZVRŠČANJE DRŽAV GLEDE NA NJIHOVO TVEGANJE	58
26. RAZVRSTITEV MULTILATERALNIH IN REGIONALNIH INSTITUCIJ	59

	Stran
27. Odstotek in kvaliteta uradnega kritja izvoznih kreditov	59
28. Izključitev izbranih elementov tveganja države in tehnike za zmanjšanje tveganja države	60
29. Pregled veljavnosti najnižjih premijskih stopenj za kreditno tveganje države in državnih posojilojemalcev	61
Poglavje III: Določbe za vezano pomoč	61
30. Splošna načela	61
31. Oblike vezane pomoči	61
32. Mešano financiranje	62
33. Upravičenost države do vezane pomoči	62
34. Upravičenost projekta	63
35. Najnižja raven koncesivnosti	63
36. Izjeme od upravičenosti države ali projekta do vezane pomoči	64
37. Izračun ravni koncesivnosti vezane pomoči	64
38. Rok veljavnosti vezane pomoči	65
39. Prilaganje	65
Poglavje IV: Postopki	66
Oddelek 1: Skupni postopki za izvozne kredite in pomoč, povezano s trgovino ...	66
40. Obvestila	66
41. Informacije o uradni pomoči	66
42. Postopki prilaganja	66
43. Posebna posvetovanja	66
Oddelek 2: Postopki za izvozne kredite	67
44. Predhodno obvestilo z razpravo	67
45. Predhodno obvestilo brez razprave	67
Oddelek 3: Postopki za pomoč, povezano s trgovino	67
46. Predhodno obvestilo	67
47. Takojšnje obvestilo	68
Oddelek 4: Posvetovalni postopki za vezano pomoč	68
48. Namen posvetovanj	68
49. Obseg in časovna razporeditev posvetovanj	68
50. Izid posvetovanj	69
Oddelek 5: Izmenjava informacij za izvozne kredite in pomoč, povezano s trgovino	69

	Stran
51. KONTAKTNE TOČKE	69
52. OBSEG POIZVEDB	69
53. OBSEG ODGOVOROV	69
54. USTNA POSVETOVANJA	69
55. POSTOPKI IN OBLIKA POENOTENIH POSEBNIH DOGOVOROV	70
56. ODZIVI NA PREDLOGE ZA POENOTENE POSEBNE DOGOVORE	70
57. SPREJETJE POENOTENIH POSEBNIH DOGOVOROV	70
58. NESOGLASJE O POENOTENIH POSEBNIH DOGOVORIH	71
59. DATUM ZAČETKA VELJAVNOSTI POENOTENEGA POSEBNEGA DOGOVORA	71
60. VELJAVNOST POENOTENIH POSEBNIH DOGOVOROV	71
ODDELEK 6: IZVEDBENE DOLOČBE ZA SPOROČANJE NAJNIŽJIH OBRESTNIH MER (CIRR)	71
61. SPOROČANJE NAJNIŽJIH OBRESTNIH MER	71
62. DATUM ZAČETKA VELJAVNOSTI ZA UPORABO OBRESTNIH MER	71
63. TAKOJŠNJE SPREMEMBE OBRESTNIH MER	71
ODDELEK 7: PREGLEDI	72
64. REDNI PREGLED SPORAZUMA	72
65. PREGLED NAJNIŽJIH OBRESTNIH MER	72
66. PREGLED NAJNIŽJIH PREMIJSKIH STOPENJ IN S TEM POVEZANIH VPRAŠANJ	72
PRILOGA I: SEKTORSKI DOGOVOR O IZVOZNIH KREDITIH ZA LADJE	73
PRILOGA II: SEKTORSKI DOGOVOR O IZVOZNIH KREDITIH ZA JEDRSKE ELEKTRARNE	76
PRILOGA III: SEKTORSKI DOGOVOR O IZVOZNIH KREDITIH ZA CIVILNE ZRAKOPLOVE	78
PRILOGA IV: SEKTORSKI DOGOVOR O IZVOZNIH KREDITIH, OBNOVLJIVIH VIRIH ENERGIJE IN VODNIH PROJEKTIH, KI VELJAJO ZA POSKUSNO OBDOBJE DO 30. JUNIJA 2007	89
PRILOGA V: INFORMACIJE, KI JIH JE TREBA PREDLOŽITI ZA OBVESTILA	92
PRILOGA VI: IZRAČUN NAJNIŽJIH PREMIJSKIH STOPENJ	97
PRILOGA VII: MERILA IN POGOJI, KI UREJAJO UPORABO RAZVRŠČANJA DRŽAV GLEDE NA NJIHOVO TVEGANJE PRI UDELEŽBI GARANTA TRETJE DRŽAVE ALI MULTILATERALNE ALI REGIONALNE INSTITUCIJE	99
PRILOGA VIII: MERILA IN POGOJI, KI UREJAJO UPORABO ZMANJŠANJA/IZKLJUČITVE TVEGANJA DRŽAVE PRI IZRAČUNU NAJNIŽJIH PREMIJSKIH STOPENJ	101
PRILOGA IX: KONTROLNI SEZNAM RAZVOJNE KAKOVOSTI	108
PRILOGA X: DOLOČBE IN POGOJI, KI SE UPORABLJAJO ZA TRANSAKCIJE PROJEKTNEGA FINANCIRANJA	109
PRILOGA XI: SEZNAM OPREDELITEV	111

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

1. Namen

- (a) Glavni namen Sporazuma o uradno podprtih izvoznih kreditih (v nadaljnjem besedilu: Sporazum) je zagotoviti okvir za pravilno uporabo uradno podprtih izvoznih kreditov.
- (b) Ta sporazum si prizadeva za spodbujanje enakih konkurenčnih pogojev za uradno podporo, kot je opredeljeno v členu 5(a), da se spodbudi konkurenca med izvozniki, ki bi temeljila na kakovosti in ceni izvoženega blaga in storitev, ne pa na najugodnejših uradno podprtih finančnih pogojih.

2. Status

Sporazum, pripravljen v okviru OECD, je bil sklenjen aprila 1978 za nedoločen čas. Gre za neformalen prijateljski sporazum med udeleženkami; Sporazum ni pravni akt OECD ⁽¹⁾, čeprav uživa upravno podporo Sekretariata OECD (v nadaljnjem besedilu: Sekretariat).

3. Udeležba

Obstoječe udeleženke Sporazuma so: Avstralija, Kanada, Evropska unija, Japonska, Koreja, Nova Zelandija, Norveška, Švica in Združene države Amerike. Obstoječe udeleženke lahko druge države članice in nečlanice OECD povabijo, da postanejo udeleženke.

4. Informacije, na voljo neudeleženkam

- (a) Udeleženke se zavežejo, da bodo z neudeleženkami delile informacije o obvestilih, povezanih z uradno podporo, kot je določeno v členu 5(a).
- (b) Udeleženka na podlagi vzajemnosti odgovori na zahtevo neudeleženke v konkurenčnih razmerah o finančnih pogojih, ki jih ponuja za svojo uradno podporo, kakor bi odgovorila na zahtevo udeleženke.

5. Področje uporabe

Sporazum se uporablja za vso uradno podporo za izvoz blaga in/ali storitev, ki jo zagotavlja vlada ali je zagotovljena v njenem imenu, vključno s finančnimi najemi z roki odplačevanja dve leti ali več.

- (a) Uradna podpora se lahko zagotovi v različnih oblikah:

1. Garancija ali zavarovanje izvoznih kreditov (čisto kritje).

2. Uradna finančna podpora:

— neposredni kredit/financiranje in refinanciranje ali

— subvencioniranje obrestnih mer.

3. Katera koli kombinacija zgoraj navedenih oblik.

- (b) Sporazum se uporablja za vezano pomoč; postopki, določeni v poglavju IV, se uporabljajo tudi za nevezano pomoč v zvezi s trgovino.

- (c) Sporazum se ne uporablja za izvoz vojaške opreme in kmetijskih proizvodov.

- (d) Uradna podpora se ne dodeli, če obstajajo jasni dokazi, da je bila pogodba sklenjena s kupcem v državi, ki ni končna namembna država blaga, in izključno zato, da se pridobi ugodnejši rok vračila.

⁽¹⁾ Kot je opredeljeno v členu 5 Konvencije OECD.

6. Sektorski dogovori

(a) Naslednji sektorski dogovori so del Sporazuma:

- Ladje (Priloga I)
- Jedrske elektrarne (Priloga II)
- Civilni zrakoplovi (Priloga III)
- Obnovljivi viri energije in vodni projekti (Priloga IV)

(b) Udeleženka sektorskega dogovora sme uporabljati njegove določbe za uradno podporo izvoza blaga in/ali storitev, ki jih zajema ta sektorski dogovor. Če sektorski dogovor ne vključuje določbe, ki ustreza določbi Sporazuma, udeleženka sektorskega dogovora uporabi določbo Sporazuma.

7. Projektno financiranje

(a) Udeleženke lahko uporabijo pogoje, navedene v Prilogi X za izvoz blaga in/ali storitev za transakcije, ki izpolnjujejo merila, navedena v Dodatku 1 Priloge X.

(b) Odstavek (a) se ne uporablja za izvoz blaga in storitev, zajetih v sektorskem dogovoru o civilnih zrakoplovih.

8. Odpoved

Udeleženka lahko odpove Sporazum s pisnim obvestilom Sekretariatu, pri čemer uporabi sredstva za takojšnjo komunikacijo, npr. računalniški informacijski sistem OECD (OLIS). Odpoved začne veljati 180 koledarskih dni po dnevu, ko Sekretariat prejme obvestilo.

9. Spremljanje

Sekretariat spremlja izvajanje Sporazuma.

POGLAVJE II

FINANČNI POGOJI ZA IZVOZNE KREDITE

Finančni pogoji za izvozne kredite zajemajo vse določbe, navedene v tem poglavju, in se medsebojno berejo.

Sporazum navaja omejitve za pogoje za izvozne kredite, ki lahko uživajo uradno podporo. Udeleženke se zavedajo, da se za nekatere trgovinske ali industrijske sektorje uporabljajo bolj restriktivni finančni pogoji od tistih iz Sporazuma. Udeleženke morajo še naprej spoštovati takšne finančne pogoje, zlasti načelo, po katerem rok odplačevanja ne presega življenjske dobe blaga.

10. Polog, največja uradna podpora in lokalni stroški

(a) Udeleženke zahtevajo od kupcev blaga in storitev, ki so predmet uradne podpore, da opravijo polog v višini najmanj 15 odstotkov pogodbene vrednosti izvoza na začetni datum kredita ali pred njim, kakor je določeno v Prilogi XI. Pri odmeri pologa se lahko pogodbena vrednost izvoza sorazmerno zmanjša, če posel vključuje blago in storitve iz tretje države, za katere ne velja uradna podpora. Financiranje/zavarovanje 100 odstotkov premije je dovoljeno. Premija je lahko vključena v pogodbeno vrednost izvoza ali ne. Zadržana plačila, opravljena po začetnem datumu kredita, se v tem kontekstu ne štejejo za polog.

(b) Uradna pomoč za taka plačila pologa je mogoča le v obliki zavarovanja in garancij, tj. čistega kritja za običajna predkreditna tveganja.

(c) Z izjemo določb odstavkov (b) in (d) udeleženke ne smejo zagotoviti uradne podpore, ki presega 85 odstotkov pogodbene vrednosti izvoza, vključno z dobavo tretje države, vendar brez lokalnih stroškov.

(d) Udeleženske lahko zagotovijo uradno podporo za lokalne stroške, pod pogojem, da:

1. skupna uradna podpora, zagotovljena v skladu z določbami odstavkov (c) in (d) ne presega 100 odstotkov pogodbene vrednosti izvoza. Kot posledica tega znesek lokalnih stroškov, ki je predmet podpore, ne sme presegati zneska pologa;
2. se ne zagotavlja pod pogoji, ki so ugodnejši/manj restriktivni od pogojev, dogovorjenih za povezani izvoz;
3. se za države kategorije I, kakor so opredeljene v členu 11(a), omeji na čisto kritje.

11. Razvrstitev držav glede na najdaljše roke odplačevanja

(a) Države kategorije I so tiste, ki so vključene v klasifikacijo Svetovne banke ⁽¹⁾. Vse druge države so v kategoriji II. Klasifikacija Svetovne banke se vsako leto ponovno preračuna. Država se lahko uvrsti v drugo kategorijo šele po tem, ko je bila v isti kategoriji dve zaporedni leti.

(b) Pri razvrščanju držav se uporabljajo naslednja operativna merila in postopki:

1. Razvrstitev za namene Sporazuma se določi glede na BND na prebivalca po izračunih Svetovne banke, ki so namenjeni njeni razvrstitvi držav posojiljemalk.
2. Kadar Svetovna banka nima dovolj informacij, da bi objavila podatke o BND na prebivalca, je pozvana, da oceni, ali ima zadevna država BND na prebivalca, ki presega trenutni prag ali pa ga ne dosega. Država se razvrsti glede na oceno, razen če se udeleženske odločijo, da bodo ravnale drugače.
3. Če se država na novo razvrsti v skladu s členom 11(a), začne ponovna razvrstitev veljati dva tedna po tem, ko Sekretariat o zaključkih, dobljenih iz gornjih podatkov Svetovne banke, obvesti vse udeleženske.
4. Kadar Svetovna banka spremeni številke, se takšne spremembe v zvezi s Sporazumom zanemarijo. Kljub temu pa se lahko razvrstitev države spremeni s sprejetjem poenotene posebnega dogovora, pri čemer bi udeleženske ugodno ocenile spremembo zaradi napak in opustitev v številkah, ki bi bile naknadno priznane v istem koledarskem letu, v katerem je Sekretariat številke prvotno razdelil.

12. Najdaljši roki odplačevanja

Brez poseganja v člen 13 se najdaljši rok odplačevanja spreminja v skladu z razvrstitvijo po namembnih državah, določenih po merilih iz člena 11.

- (a) Za države kategorije I je najdaljši rok odplačevanja pet let z možnostjo dogovora za osem let in pol, če se upoštevajo postopki za predhodno obvestilo, navedeni v členu 45.
- (b) Za države kategorije II je najdaljši rok odplačevanja deset let.
- (c) Če pogodba zajema več kakor eno namembno državo, si morajo udeleženske prizadevati za vzpostavitev poenotene posebnega dogovora za doseganje soglasja o ustreznih rokih v skladu s postopki iz členov 55 do 60.

13. Roki odplačevanja za nejedrske elektrarne

- (a) Za nejedrske elektrarne je najdaljši rok odplačevanja dvanajst let. Če se udeleženka namerava potegovati za rok odplačevanja, daljši od roka iz člena 12, mora predhodno poslati uradno obvestilo v skladu s postopkom iz člena 45.

⁽¹⁾ Na podlagi letnega pregleda razvrstitve držav, ki ga izvede Svetovna banka, se za namen razvrstitve kategorije držav uporablja prag bruto nacionalnega dohodka na prebivalca (BND); takšen prag je na voljo na spletni strani OECD (www.oecd.org/ech/xcred).

(b) Nejedrske elektrarne so celotne elektrarne ali njihovi deli, ki jih ne napaja jedrska energija; vključujejo vse sestavne dele, opremo, materiale in storitve (vključno z usposabljanjem osebja), ki so neposredno potrebni za zgraditev in zagon takšnih nejedrskih elektrarn. To ne zajema postavk, za katere je običajno odgovoren kupec, na primer stroškov, povezanih s posegi v prostor, cestami, gradbenimi naselji, električnimi vodi, ranžirnimi postajami in vodovodnim omrežjem, ter stroškov, ki izvirajo iz postopkov za uradna dovoljenja (npr. lokacijska dovoljenja, dovoljenja za oskrbo z gorivom) v državi kupca, razen naslednjega:

1. v primerih, ko je kupec ranžirne postaje enak kupcu elektrarne, je najdaljši rok odplačevanja za prvotno ranžirno postajo enak roku za nejedrsko elektrarno (tj. dvanajst let), in
2. najdaljši rok odplačevanja za elektronapajalne postaje, transformatorje in prenosne vode z najmanjšim pragom napetosti 100 kV je enak roku za nejedrske elektrarne.

14. Odplačevanje glavnice in plačilo obresti

- (a) Glavnica izvoznega kredita se odplačuje v enakih in rednih obrokih.
- (b) Glavnica in obresti se odplačujejo največ na vsakih šest mesecev, pri čemer se prvi obrok glavnice in obresti plačajo najpozneje šest mesecev po datumu začetka kredita.
- (c) Za izvozne kredite, zagotovljene za podporo lizingu, se lahko namesto enakih odplačil glavnice, kot je določeno v odstavku (a), uporabijo enaka odplačila glavnice in obresti skupaj.
- (d) Na podlagi izjemnih in ustrezno utemeljenih razlogov se lahko izvozni krediti zagotovijo pod drugačnimi pogoji kot tistimi, ki so določeni v odstavkih (a) do (c) zgoraj. Zagotovitev takšne podpore se pojasni z neravnovesjem v časovni razporeditvi sredstev, s katerimi razpolaga dolжник, in profila servisiranja dolgov, ki je na voljo na podlagi enakega, polletnega razporeda odplačevanja, in izpolnjuje naslednja merila:
1. Enkratno vračilo glavnice ali vrsta plačil glavnice v šestmesečnem obdobju ne sme presegati 25 odstotkov glavnice kredita.
 2. Glavnica se odplačuje največ na vsakih dvanajst mesecev. Prvo vračilo glavnice se plača najpozneje dvanajst mesecev po datumu začetka kredita, prav tako je treba v dvanajstih mesecih po datumu začetka kredita odplačati najmanj dva odstotka glavnice kredita.
 3. Obresti se plačajo najmanj vsakih dvanajst mesecev, pri čemer mora biti prvo plačilo opravljeno najpozneje šest mesecev po začetnem datumu kredita.
 4. Najdaljše ponderirano povprečno obdobje odplačevanja ne sme presegati:
 - Za transakcije z državnimi kupci (ali z državno garancijo vračila), štiri leta in pol za transakcije v državah kategorije I ter pet let in tri mesece za države kategorije II.
 - Za transakcije z nedržavnimi kupci (in brez državne garancije vračila), pet let za države kategorije I in šest let za države kategorije II.
 - Ne glede na določbe iz dveh predhodnih alinej za transakcije, ki vključujejo podporo za nejedrske elektrarne v skladu s členom 13, šest let in tri mesece.
 5. V skladu s členom 45 udeleženka pošlje predhodno obvestilo, s katerim pojasnjuje razloge za nezagotavljanje podpore v skladu z odstavki (a) do (c).
- (e) Po začetnem datumu kredita se obresti ne kapitalizirajo.

15. Obrestne mere, premijske stopnje in drugi stroški

(a) Obresti izključujejo:

1. kakršna koli plačila premij ali drugih stroškov za zavarovanje ali garancijo dobaviteljskih kreditov ali finančnih kreditov;
2. kakršna koli druga plačila bančnih stroškov ali provizij v zvezi z izvoznim kreditom, razen letnih ali polletnih bančnih stroškov, ki jih je treba plačevati ves čas trajanja odplačevanja kredita, in
3. odbitne davke, ki jih naloži država uvoznica.

(b) Kadar se uradna podpora dodeli z neposrednimi krediti/financiranjem ali refinanciranjem, se lahko premija doda k nominalni vrednosti obrestne mere ali pa se lahko šteje za ločeni strošek; obe sestavini je treba ločeno navesti udeleženkam.

16. Rok veljavnosti za izvozne kredite

Finančni pogoji za posamezen izvozni kredit ali kreditno linijo, razen roka veljavnosti za komercialne referenčne obrestne mere (CIRR) iz člena 21, se ne smejo določiti za več kakor šest mesecev pred zadnjo obveznostjo.

17. Ukrepi za izogibanje ali minimalizacijo izgub

Sporazum organom za zavarovanje izvoznih kreditov ali finančnim ustanovam ne preprečuje, da bi dali soglasje za manj restriktivne pogoje od tistih, ki jih predvideva Sporazum, če se taki ukrepi sprejmejo po sklenitvi pogodbe (ko dogovor o izvoznem kreditu in spremljajoči dokumenti že začnejo veljati) in kadar je njihov namen izključno ta, da bi se izognili ali čim bolj zmanjšali izgubo zaradi dogodkov, ki bi lahko povzročili neplačilo ali nastanek zavarovalnega primera.

18. Prilagajanje

Ob upoštevanju mednarodnih obveznosti udeleženke in v skladu z namenom Sporazuma se lahko udeleženka v skladu s postopki iz člena 42 prilagodi finančnim pogojem, ki jih ponuja udeleženka ali neudeleženka. Za finančne pogoje po tem členu velja, da so v skladu z določbami poglavij I, II in prilog I, II, III, IV in X, kadar je to primerno.

19. Najnižje fiksne obrestne mere z uradno finančno podporo

(a) Udeleženke, ki zagotavljajo uradno finančno podporo posojil s fiksno stopnjo, morajo uporabljati ustrezne komercialne referenčne obrestne mere (Commercial Interest Reference Rate – CIRR) kot najnižje obrestne mere. CIRR so obrestne mere, izračunane v skladu z naslednjimi načeli:

1. CIRR naj bi predstavljale končne komercialne posojilne obrestne mere na domačem trgu zadevne valute;
2. CIRR naj bi se tesno ujemale z obrestno mero za prvorazredne domače posojilojemalce;
3. CIRR naj bi temeljile na stroških zagotavljanja sredstev za financiranje s fiksno obrestno mero;
4. CIRR naj ne bi izkrivljale domačih konkurenčnih pogojev; in
5. CIRR naj bi se tesno ujemale z obrestno mero, ki je na voljo prvorazrednim tujim posojilojemalcem.

(b) Zagotavljanje uradne finančne podpore ne sme izravnati ali nadomestiti, delno ali v celoti, ustrezne premije kreditnega tveganja, ki se zaračuna za tveganje ne vračila v skladu z določbami člena 23.

20. Sestava CIRR

(a) Vsaka udeleženka, ki želi sestaviti CIRR, izbere na začetku enega od naslednjih dveh sistemov temeljnih obrestnih mer za svojo nacionalno valuto:

1. triletni donos državnih obveznic za roke odplačevanja do vključno petih let; petletni donos državnih obveznic za roke odplačevanja nad pet let ter do vključno osmih let in pol; ter sedemletni donos državnih obveznic za roke odplačevanja nad osem let in pol, ali

2. petletni donos državnih obveznic ne glede na rok zapadlosti.

Udeleženske se dogovorijo o izjemah pri sistemu temeljnih obrestnih mer.

- (b) CIRR se določijo na fiksno maržo 100 baznih točk nad temeljno obrestno mero vsake udeleženke, razen če se udeleženske ne dogovorijo drugače.
- (c) Druge udeleženske uporabijo CIRR, ki se določi za posamezno valuto, če se odločijo za financiranje v navedeni valuti.
- (d) Udeleženka lahko spremeni svoj sistem temeljnih obrestnih mer z obvestilom, ki ga pošlje šest mesecev vnaprej, in po posvetu z udeleženkami.
- (e) Udeleženka ali neudeleženka lahko zaprosi, da se CIRR sestavi v valuti neudeleženke. Ob posvetovanju z zainteresirano neudeleženko lahko udeleženka ali Sekretariat v imenu te neudeleženke da predlog za sestavo CIRR v navedeni valuti po postopku poenotnega posebnega dogovora v skladu s členi 55 do 60.

21. Veljavnost CIRR

Obrestna mera, ki se uporablja za transakcijo, se ne določi za več kakor 120 dni. Če se pogoji uradne finančne podpore določijo pred datumom sklenitve pogodbe, se CIRR doda marža v višini 20 baznih točk.

22. Uporaba CIRR

- (a) Kadar se uradna finančna podpora zagotovi za posojila s spremenljivo obrestno mero, banke in druge finančne ustanove ne smejo ponuditi možnosti izbire, nižje od CIRR (ob sklenitvi izvirne pogodbe) ali kratkoročne tržne obrestne mere za ves čas trajanja kredita.
- (b) Ob prostovoljnem, zgodnjem odplačilu kredita ali katerega koli dela kredita, posojilojemalec državni instituciji, ki zagotovi uradno finančno podporo, povrne vse stroške in izgube, nastale zaradi takšnega zgodnjega odplačila, vključno s stroški, ki jih je državna institucija utrpela zaradi nadomestitve dela denarnih pritokov s fiksno stopnjo, ki jih je prekinilo zgodnje odplačilo.

23. Premija za kreditno tveganje

Udeleženske poleg obresti zaračunavajo premije za kritje tveganja nevračila izvoznih kreditov. Premijske stopnje, ki jih zaračunavajo udeleženske, morajo temeljiti na tveganju, konvergirati in ne smejo biti nezadostne za kritje dolgoročnih operativnih stroškov in izgub.

24. Najnižje premijske stopnje za kreditno tveganje države in državnih posojiljemalcev

Udeleženske ne smejo zaračunati premijske stopnje, ki bi bila nižja od veljavne najnižje premijske stopnje (Minimum Premium Rate – MPR) za kreditno tveganje države in tveganje državnih posojiljemalcev, ne glede na to, ali je kupec/posojilojemalec zasebni ali javni subjekt.

- (a) Veljavna MPR se določi v skladu z naslednjimi dejavniki:

- veljavnim razvrščanjem držav glede na tveganje držav, kot je navedeno v členu 25,
- ali je uradno kritje izvoznih kreditov strogo omejeno na tveganje države, kot je določeno v členu 25(a),
- tveganim obdobjem (tj. časovni horizont tveganja ali HOR – Horizon of Risk),
- odstotkom kritja in kakovostjo uradnega izvoznokreditnega produkta, zagotovljenega, kot je navedeno v členu 27, in
- vsako uporabljeno tehniko za zmanjšanje/izključitev tveganja države, kot je navedeno v členu 28.

- (b) MPR so izražene v odstotkih vrednosti glavnice kredita, kakor da bi bile premije v celoti unovčene na datum kredita. Razlaga matematične formule, ki se uporablja za izračun MPR, je navedena v Prilogi VI.

- (c) Za države, ki so razvrščene v kategorijo 0, kot je navedeno v členu 25, MPR niso vzpostavljene, vendar udeleženske ne smejo zaračunavati premijskih stopenj, ki znižajo razpoložljivo oblikovanje cen na zasebnem trgu.
- (d) Za države z „najvišjim tveganjem“ v kategoriji 7 načelno veljajo premijske stopnje, ki presegajo za to kategorijo določene MPR; takšne premijske stopnje določi udeleženka, ki zagotavlja uradno podporo.
- (e) Pri izračunu MPR za transakcijo je veljavna razvrstitev države glede na tveganje, ki se mora uporabiti, razvrstitev države kupca, razen:
- če subjekt, ki je kreditno sposoben glede na velikost zajamčenega dolga, v tretji državi na zahtevo zagotovi jamstvo v obliki nepreklicne, nepogojne, pravno veljavne in izvršljive garancije obveznosti odplačila celotnega dolga za ves čas trajanja roka vračila dolga; v tem primeru lahko velja razvrstitev države glede na tveganje razvrstitev tiste države, v kateri se nahaja garant, ali
 - če multilateralna ali regionalna institucija, kot je navedeno v členu 26, deluje kot posojilojemalec ali garant za transakcijo; v tem primeru lahko velja razvrstitev države glede na tveganje razvrstitev te zadevne specifične multilateralne ali regionalne institucije.
- (f) Merila in pogoji glede uporabe razvrstitve države glede na tveganje v skladu s situacijami, opisanimi v prvi in drugi alineji člena 24(e), so določene v Prilogi VII.
- (g) Če je uradna podpora strogo omejena na tveganje države, kot je opredeljeno v členu 25(a), tj. kritje tveganja kupca/posojilojemalca je popolnoma izključeno, se MPR zniža za 10 odstotkov; to je zajeto v matematični formuli, ki se uporablja za izračun MPR v Prilogi VI.
- (h) Konvencija HOR, ki se uporablja pri izračunu MPR, je polovica dobe črpanja in celotno obdobje odplačevanja, prevzema pa način rednega odplačevanja izvoznega kredita, tj. odplačevanje glavnice in obresti v enakih polletnih obrokih, pri čemer se prvi obrok plača šest mesecev po začetnem datumu kredita. Za izvozne kredite z nestandardnimi načini odplačevanja se ekvivalentno obdobje odplačevanja (izraženo v enakih, polletnih obrokih) izračuna z naslednjo formulo: ekvivalentno obdobje odplačevanja = (povprečno ponderirano obdobje odplačevanja - 0,25)/0,5.
- (i) Udeleženka, ki uporablja MPR v primeru, navedenem v prvi alineji odstavka (e) zgoraj, ki vodi k nižji premijski stopnji od MPR, ki se uporablja za državo kupca, mora predhodno poslati uradno obvestilo v skladu s členom 44 a). Udeleženka, ki uporablja MPR v primeru, navedenem v drugi alineji člena 24(e) ali člena 24(g), mora predhodno poslati uradno obvestilo v skladu s členom 45(a).

25. Razvrščanje držav glede na njihovo tveganje

Države se razvrstijo glede na verjetnost, ali bo država odplačevala svoje zunanje dolgove (tj. kreditno tveganje države).

- (a) Obstaja pet elementov kreditnega tveganja države:
- splošni moratorij za vračila, ki ga odredi vlada kupca/posojilojemalca/garanta ali tista državna institucija, prek katere poteka odplačevanje,
 - politični dogodki in/ali gospodarske težave, do katerih pride zunaj države udeleženke, ki pošlje obvestilo, ali zakonodajni/upravni ukrepi, sprejeti zunaj države udeleženke, ki pošlje obvestilo, ki preprečujejo ali povzročajo zamude pri prenosu sredstev, plačanih v zvezi s kreditom,
 - pravni predpisi, sprejeti v državi kupca/posojilojemalca, ki določajo, da so vračila v lokalni valuti veljavno poplačilo dolga, ne glede na to, da kot posledica tečajnih nihanj takšna vračila po zamenjavi v valuto kredita ne pokrivajo več zneska dolga na datum prenosa sredstev,
 - kakršen koli ukrep ali odločitev vlade tuje države, ki preprečuje vračila v zvezi s kreditom, in
 - primeri višje sile, do katerih pride zunaj države udeleženke, ki pošlje obvestilo, npr. vojna (vključno z državljansko vojno), razlastitev, revolucija, neredi, javni nemiri, orkani, poplave, potresi, vulkanski izbruhi, udarni valovi in jedrske nesreče.

- (b) Države so razvrščene v eno od osmih kategorij tveganja države (0–7). Za kategorije od 1 do 7 so bile vzpostavljene MPR, ne pa tudi za kategorijo 0, saj velja stopnja tveganja države za države v tej kategoriji za zanemarljivo.
- (c) Države OECD z visokim dohodkom na prebivalca, kakor jih letno opredeljuje Svetovna banka glede na BND na prebivalca, so razvrščene v kategorijo 0.
- Za namene MPR ostane vsaka država OECD, ki je razvrščena v kategorijo 0 zaradi svojega statusa države z visokim dohodkom na prebivalca, razvrščena v kategorijo 0, dokler dve zaporedni leti ne doseže praga BND držav z visokim dohodkom na prebivalca, nakar se razvrstitev te države v skladu s členom 25(d) do (f) pregleda.
 - Vsaka država OECD, ki dve zaporedni leti presega prag držav z visokim dohodkom na prebivalca, se po definiciji razvrsti v kategorijo 0. Takšna razvrstitev začne veljati takoj, ko o statusu države, kot ga je določila Svetovna banka, poroča Sekretariat.
 - Druge države, za katere velja, da imajo podobno stopnjo tveganja, se lahko prav tako razvrstijo v kategorijo 0.
- (d) Vse države, razen držav OECD z visokim dohodkom na prebivalca⁽¹⁾, se razvrstijo z metodologijo razvrščanja držav glede na njihovo tveganje, ki jo sestavljata:
- Model ocene tveganja države (v nadaljnjem besedilu: model), po katerem se pripravi količinska ocena kreditnega tveganja države in ki za vsako državo temelji na treh skupinah kazalcev tveganja: izkušnje s plačili udeleženk, finančno stanje in gospodarski položaj. Metodologija modela je sestavljena iz različnih faz, vključno z oceno treh skupin kazalcev tveganja ter kombiniranja in prožnega ponderiranja skupin kazalcev tveganja.
 - Kakovostna ocena rezultatov modela se preuči za vsako državo posebej, tako da zajame politično tveganje in/ali druge dejavnike tveganja, ki jih model deloma ali v celoti ne upošteva. Če je ustrezno, lahko to vodi k prilagoditvi ocene količinskega modela, ki potem odseva končno oceno kreditnega tveganja države.
- (e) Razvrstitve držav glede na njihovo tveganje se redno spremljajo in vsaj enkrat letno pregledajo, Sekretariat pa nemudoma sporoči spremembe, ki izhajajo iz metodologije razvrščanja držav glede na njihovo tveganje. Če se država na novo razvrsti v nižjo ali višjo kategorijo tveganja države, udeleženke najkasneje v petih dneh po tem, ko jih je o novi razvrstitvi obvestil Sekretariat, zaračunajo premijske stopnje, enake ali višje od MPR, ki so povezane z novo kategorijo tveganja države.
- (f) Sekretariat objavi veljavne razvrstitve držav glede na njihovo tveganje.

26. Razvrstitev multilateralnih in regionalnih institucij

Multilateralne in regionalne institucije se ustrezno razvrstijo in pregledajo; Sekretariat objavi takšne veljavne razvrstitve.

27. Odstotek in kvaliteta uradnega kritja izvoznih kreditov

MPR se razlikujejo zaradi upoštevanja različne kakovosti izvoznokreditnih produktov in odstotka kritja, ki ga zagotavljajo udeleženke, kot je navedeno v Prilogi VI. Diferenciacija mora temeljiti na izhodiščih izvoznika (tj. nevtralizacija konkurenčnega učinka, ki izhaja iz različne kakovosti produkta, zagotovljene izvozniku ali finančni ustanovi).

- (a) Kakovost izvoznokreditnega produkta je odvisna od tega, ali je produkt zavarovanje, garancija ali neposredni kredit/financiranje, za zavarovalne produkte pa, ali je kritje obresti med čakalnim rokom za zahteve (tj. obdobje med datumom zapadlosti plačila, ki ga opravi kupec/posojilojemalec, in datumom, ko je zavarovatelj dolžan izvozniku/finančni ustanovi povrniti škodo) brez dodatnih dajatev.

⁽¹⁾ Za upravne namene se nekatere države, ki ponavadi ne prejemajo uradno podprtih izvoznih kreditov, ne razvrstijo.

(b) Vsi obstoječi izvoznokreditni produkti, ki jih ponujajo udeleženske, se razvrstijo v eno od treh kategorij produktov:

- podstandardni produkt, tj. zavarovanje brez kritja obresti v čakalnem roku za zahtevke in zavarovanje s kritjem obresti v čakalnem roku z ustrezno dodatno dajatvijo na premijo,
- standardni produkt, tj. zavarovanje s kritjem obresti v čakalnem roku za zahtevke brez ustrezne dodatne dajatve k premiji in neposrednih kreditov/financiranja, in
- nadstandardni produkt, tj. garancije.

28. Izključitev izbranih elementov tveganja države in tehnike za zmanjšanje tveganja države

Udeleženske lahko v skladu s posebnimi merili in pogoji, navedenimi v Prilogi VIII, izključijo določene elemente tveganja države ali uporabijo opredeljene tehnike za zmanjšanje tveganja države, navedene v členu 28 b), s čimer se znižajo veljavne MPR z uporabo dejavnika za zmanjšanje/izključitev tveganja države (Mitigation/Exclusion Factor – MEF) v formuli MPR. MEF se določa po naslednjem postopku:

(a) V zvezi z izključitvijo izbranih elementov kreditnega tveganja države iz uradnega kritja izvoznih kreditov:

- Kadar so iz kritja v celoti izključeni zgolj prvi trije elementi kreditnega tveganja države, kot je določeno v členu 25(a), se lahko uporabi MEF v višini 0,5.
- Kadar sta iz kritja v celoti izključena zgolj četrti in peti element kreditnega tveganja države, kot je določeno v členu 25(a), se lahko uporabi MEF v višini 0,2.

(b) V zvezi z naslednjimi tehnikami za zmanjšanje tveganja države so veljavna MPR in merila ter pogoji, pod katerimi lahko velja MEF, določena v Prilogi VIII:

- Struktura prihodnjega pritoka iz tujine z založnim računom v tujini
- Trdne varščine v tujini
- Zavarovanje s premoženjskimi varščinami v tujini
- Zavarovanje s premoženjskimi varščinami v tujini ali financiranjem na podlagi premoženja
- Sofinanciranje s strani mednarodnih finančnih institucij (International Financial Institutions – IFI)
- Financiranje v lokalni valuti
- Pogojna garancija ali zavarovanje tretje države
- Tveganje dolžnika je manjše od državnega tveganja

(c) Uporaba več kot ene tehnike za zmanjšanje tveganja države, opisane v členu 28(b), nima neposrednega kumulativnega učinka na veljavni MEF. Izbira ustreznega MEF, ki izkazuje kombinacijo tehnik za zmanjšanje tveganja države, mora upoštevati učinek morebitnega prekrivanja dveh ali več tehnik na enaka kreditna tveganja države. V primeru prekrivanja se upošteva zgolj najbolj kakovostno zavarovanje pri določanju ustreznega, veljavnega MEF.

(d) Udeleženka, ki uporablja MPR v primerih, navedenih v členu 28(a) do (c), mora predhodno poslati uradno obvestilo v skladu s členom 44(a).

(e) Seznam tehnik zmanjševanja tveganja države iz člena 28(b) ni zaprt seznam; udeleženske morajo v skladu s členom 66 z uporabo teh tehnik spremljati in pregledovati zbirko izkušenj, vključno z veljavnimi merili, pogoji, okoliščinami ter MEF, določenimi v Prilogi VIII.

29. Pregled veljavnosti najnižjih premijskih stopenj za kreditno tveganje države in državnih posojilojemalcev

- (a) Da bi zagotovili zadostne MPР in po potrebi omogočili prilagajanje navzgor ali navzdol, se vzporedno uporabljajo trije instrumenti za pridobivanje povratnih informacij o premijah (Premium Feedback Tool – PFT), s katerimi se spremljajo in usklajujejo MPР.
- (b) Obračunavanje denarnih tokov in evidentiranje poslovnih dogodkov sta računovodska pristopa, ki ocenjujeta veljavnost skupnih MPР, kategorijo tveganja države in časovni horizont tveganja v skladu z dejanskimi rezultati udeleženk glede kreditnega tveganja države in državnih posojilojemalcev za izvozne kredite, za katere se uporabljajo MPР.
- (c) Tretji instrument PFT sestavljajo štirje sklopi kazalnikov zasebnega trga ⁽¹⁾, ki zagotavljajo informacije o tržnem oblikovanju cen za kreditno tveganje države in državnih posojilojemalcev.

POGLAVJE III**DOLOČBE ZA VEZANO POMOČ****30. Splošna načela**

- (a) Udeleženke so se dogovorile, da morajo oblikovati dopolnjujoče politike za izvozne kredite in vezano pomoč. Politike izvoznih kreditov morajo temeljiti na svobodni konkurenci in svobodnem oblikovanju tržnih sil. Politike vezane pomoči morajo zagotoviti potrebna zunanja sredstva državam, sektorjem ali projektom, ki imajo le malo dostopa do tržnega financiranja ali pa ga sploh nimajo. Politike vezane pomoči morajo zagotoviti najboljšo vrednost v denarju, kar najbolj zmanjšati izkrivljanje poslovanja in prispevati k razvoju učinkoviti uporabi teh sredstev.
- (b) Določbe tega sporazuma o vezani pomoči se ne uporabljajo za programe pomoči multilateralnih ali regionalnih institucij.
- (c) Ta načela ne prejudicirajo stališč Odbora za razvojno pomoč (Development Assistance Committee – DAC) o kakovosti vezane in nevezane pomoči.
- (d) Udeleženka lahko zahteva dodatne informacije, bistvene za stopnjo vezanosti katere koli oblike pomoči. Če je negotovo, ali neka praksa financiranja spada v okvir opredelitve vezane pomoči iz Priloge XI, donatorska država zagotovi dokazila glede tega, da je pomoč dejansko „nevezana“ v skladu z opredelitvijo iz Priloge XI.

31. Oblike vezane pomoči

Vezana pomoč je lahko v obliki:

- (a) posojil uradne razvojne pomoči (Official Development Assistance – ODA), kakor so opredeljena v „DAC Guiding Principles for Associated Financing and Tied and Partially Untied Official Development Assistance (1987)“ (Temeljna načela DAC za povezano mešano financiranje ter vezano in delno nevezano uradno razvojno pomoč);
- (b) nepovratnih finančnih spodbud ODA, kakor so opredeljene v „DAC Guiding Principles for Associated Financing and Tied and Partially Untied Official Development Assistance (1987)“, in
- (c) drugih uradnih sredstev (Other Official Flows – OOF), kar vključuje nepovratna sredstva in posojila, vendar pa ne zajema uradno podprtih izvoznih kreditov, ki so v skladu s Sporazumom, ali
- (d) kakršne koli mešane oblike, pravno ali dejansko, pod nadzorom donatorja, posojilodajalca ali posojilojemalca, ki zajemajo dve ali več od predhodnih in/ali naslednjih finančnih sestavin:

1. izvozni kredit, ki je uradno podprt z neposrednimi krediti/financiranjem, refinanciranjem, subvencioniranjem obrestne mere, garancije ali zavarovanja, za katere se uporablja Sporazum, in

2. druga sredstva pod tržnimi pogoji ali blizu njim ali pologi kupca.

⁽¹⁾ Kazalniki zasebnega trga so: državne obveznice, metoda read-across, zasežen trg in konzorcialno posojilo.

32. Mešano financiranje

- (a) Mešano financiranje lahko poteka v več oblikah, vključno z mešanimi krediti, mešanim financiranjem, skupnim financiranjem, vzporednim financiranjem ali enkratnimi celovitimi transakcijami. Glavne značilnosti vseh teh oblik so:

- koncesivna sestavina, ki je pravno ali dejansko povezana z nekoncesivno sestavino,
- en sam del finančnega paketa ali celoten paket, ki dejansko predstavlja vezano pomoč, in
- koncesivna sredstva, ki so na voljo samo, če prejemnik sprejme z njimi povezano nekoncesivno sestavino.

- (b) „Dejanska“ medsebojna povezava ali vez se določi z dejavniki, kot so:

- obstoj neformalnih dogovorov med prejemnikom in donatorjem,
- namera donatorja, da bo olajšal sprejemljivost finančnega paketa z uporabo ODA,
- dejansko vezanje celotnega finančnega paketa na nabavo v donatorski državi,
- stopnja vezanosti ODA in način razpisovanja ali sklepanja pogodb za vsako finančno transakcijo; ali
- katera koli druga praksa, ki jo opredelijo DAC ali udeleženske, pri kateri obstaja med dvema ali več finančnimi sestavinami dejanska medsebojna povezava.

- (c) Naslednje prakse ne preprečujejo določitve „dejanske“ medsebojne povezave ali vezi:

- delitev pogodbe z ločenim obveščanjem o sestavinah pogodbe,
- delitev pogodb, ki se financirajo v več fazah,
- opustitev obveščanja o soodvisnih delih pogodbe; in/ali
- opustitev obveščanja, ker je del finančnega paketa nevezan.

33. Upravičenost države do vezane pomoči

- (a) Državam, ki zaradi BND na prebivalca niso upravičene do 17-letnih posojil Svetovne banke, se vezana pomoč ne odobri. Svetovna banka vsako leto znova preračuna prag za to kategorijo ⁽¹⁾. Država se lahko uvrsti v drugo kategorijo šele po tem, ko je bila v kategoriji, v katero jo je uvrstila Svetovna banka, nespremenjeno dve zaporedni leti.

- (b) Pri razvrščanju držav se uporabljajo naslednja operativna merila in postopki:

1. Razvrstitev za namene Sporazuma se določi po BND na prebivalca, kakor ga izračuna Svetovna banka zaradi svoje razvrstitve držav posojiljemalk; to razvrstitev objavi Sekretariat.
2. Kadar Svetovna banka nima dovolj informacij za objavo podatkov o BND na prebivalca, je pozvana, da oceni, ali BND zadevne države na prebivalca presega trenutni prag ali pa ga ne dosega. Država se razvrsti glede na oceno, razen če se udeleženske odločijo, da bodo ravnale drugače.

⁽¹⁾ Na podlagi letnega pregleda razvrstitve držav, ki ga izvede Svetovna banka, se za namen upravičenosti do vezane pomoči uporablja prag bruto nacionalnega dohodka na prebivalca (BND), takšen prag je na voljo na spletni strani OECD (www.oecd.org/ech/xcred).

3. Če se upravičenost države do vezane pomoči spremeni v skladu s členom 33(a), začne nova razvrstitev veljati dva tedna po tem, ko Sekretariat vsem udeleženkam sporoči sklepe, do katerih je prišel na podlagi zgoraj navedenih podatkov Svetovne banke. Pred začetkom veljavnosti nove razvrstitve se ne sme priglasiti nikakršno financiranje z vezano pomočjo za na novo upravičeno državo; po datumu začetka veljavnosti se ne sme priglasiti nikakršno financiranje z vezano pomočjo za državo, ki je na novo napredovala, razen priglasitev posameznih transakcij, zajetih v predhodno potrjeni kreditni liniji, do izteka kreditne linije (kar ne sme biti več kakor leto dni po datumu začetka veljavnosti).
4. Kadar Svetovna banka spremeni številke, se takšne spremembe za Sporazum ne upoštevajo. Vendar pa se lahko razvrstitev države spremeni s sprejetjem poenotenega posebnega dogovora v skladu z ustreznimi postopki iz členov 55 do 60, udeleženke pa naj bi z naklonjenostjo obravnavale takšno spremembo zaradi napak in opustitev v številkah, ki so bile naknadno priznane v istem koledarskem letu, ko jih je Sekretariat prvič objavil.
5. Ne glede na razvrstitev držav, ki niso ali ki so upravičene do prejemanja vezane pomoči, se morajo udeleženke izogniti zagotavljanju kreditov vezane pomoči Belorusiji, Bolgariji, Romuniji, Ruski federaciji in Ukrajini, razen čistih nepovratnih finančnih spodbud, pomoči v hrani in človekoljubne pomoči ter pomoči, namenjene zmanjšanju posledic jedrskih ali velikih industrijskih nesreč oziroma preprečevanju njihovega nastanka. V primeru, da BND katere koli od teh držav tri zaporedna leta preseže prag Svetovne banke za neupravičenost do 17-letnih posojil, za upravičenost države za takšne kredite veljajo členi 33(a) in (b)(1) do (4) zgoraj ter tudi druge določbe tega sporazuma o vezani pomoči ⁽¹⁾.

34. Upravičenost projekta

- (a) Vezana pomoč se ne daje za javne ali zasebne projekte, ki bi morali biti komercialno izvedljivi, če bi se financirali po tržnih pogojih ali pogojih Sporazuma.

- (b) Ključna preskusa za takšno upravičenost do pomoči sta:

- ali je projekt finančno neizvedljiv, tj. ali ob primernih cenah, določenih po tržnih načelih, ni sposoben ustvariti denarnega toka, ki bi zadostoval za pokrivanje operativnih stroškov projekta in servisiranje uporabljenega kapitala, kar je prvi ključni preskus, ali
- ali je primerno na podlagi izmenjave informacij z drugimi udeleženkami sklepati, da projekta verjetno ne bo mogoče financirati po tržnih pogojih ali po pogojih Sporazuma, kar je drugi ključni preskus. V zvezi s projekti z vrednostjo več kakor 50 milijonov SDR je treba pri razmisleku o primernosti takšne pomoči nameniti posebno težo pričakovani razpoložljivosti financiranja po tržnih pogojih ali po pogojih Sporazuma.

- (c) Ključna preskusa iz pododstavka (b) naj bi pokazala, kako bi bilo treba ovrednotiti projekt, da bi ugotovili, ali naj bi ga financirali s takšno pomočjo ali pa z izvoznimi krediti po tržnih pogojih ali po pogojih Sporazuma. S posvetovalnim procesom iz členov 48 do 50 naj bi se po pričakovanju sčasoma oblikovala zbirka izkušenj, v kateri bodo agencije za izvozne kredite in tudi agencije za pomoč našle natančnejše napotke, kako določiti mejo med tema kategorijama projektov.

35. Najnižja raven koncesivnosti

Udeleženke ne smejo zagotavljati vezane pomoči, ki ima raven koncesivnosti manj kakor 35 odstotkov ali 50 odstotkov, če je država upravičenka najmanj razvita država (Least Developed Country – LDC), razen v primerih, navedenih spodaj, ki so tudi izvzeti iz postopkov obveščanja, navedenih v členu 47(a):

- (a) tehnična pomoč: vezana pomoč, kadar uradno razvojno pomoč sestavlja izključno tehnično sodelovanje v višini manj kakor tri odstotke skupne vrednosti transakcije ali manj kakor en milijon posebnih pravic črpanja (Special Drawing Rights – SDR), pri čemer velja nižja vrednost, in

⁽¹⁾ Za namene člena 33(b)(5) se razgradnja jedrske elektrarne lahko obravnava kot humanitarna pomoč. V primeru jedrske ali velike industrijske nesreče, ki povzroči resno čezmejno onesnaženje, lahko vsaka prizadeta udeleženka zagotovi vezano pomoč za odpravo ali zmanjšanje njenih posledic. Če obstaja utemeljena nevarnost za takšno nesrečo, mora vsaka morebitno prizadeta udeleženka, ki namerava zagotoviti pomoč za preprečitev nesreče, v skladu s členom 46 pred tem poslati uradno obvestilo. Druge udeleženke ugodno obravnavajo pospešitev postopkov vezane pomoči v skladu s posebnimi okoliščinami.

- (b) manjši projekti: kapitalski projekti v vrednosti manj kakor milijon SDR, ki se v celoti financirajo v obliki nepovratne razvojne pomoči.

36. Izjeme od upravičenosti države ali projekta do vezane pomoči

- (a) Določbe členov 33 in 34 se ne uporabljajo za vezano pomoč, kadar je raven koncesivnosti 80 odstotkov ali več, razen za vezano pomoč, ki je del mešanega finančnega paketa, opisanega v členu 32.
- (b) Določbe člena 34 se ne uporabljajo za vezano pomoč z vrednostjo manj kakor dva milijona posebnih pravic črpanja (SDR), razen za vezano pomoč, ki je del mešanega paketa, opisanega v členu 32.
- (c) Za vezano pomoč najmanj razvitim državam (LDC), kakor jih opredeljujejo Združeni narodi, ne veljajo določbe členov 33 in 34.
- (d) Ne glede na določbe členov 33 in 34 lahko udeleženka izjemoma zagotovi podporo na naslednje načine:
- s postopkom poenotenga posebnega dogovora, kakor je opredeljeno v Prilogi XI in opisano v členih 55 do 60, ali
 - z utemeljitvijo pomoči, če jo podpira večji del udeleženk, kakor je opisano v členih 48 in 49, ali
 - s pismom generalnemu sekretarju OECD v skladu s postopki iz člena 50, za katerega pa udeleženke pričakujejo, da se bo uporabil samo v izjemnih primerih in redko.

37. Izračun ravni koncesivnosti vezane pomoči

Raven koncesivnosti vezane pomoči se izračuna po isti metodi kakor za element nepovratnih sredstev, ki jo uporablja DAC, razen naslednjega:

- (a) Diskontna stopnja, ki se uporablja za izračun ravni koncesivnosti posojila v dani valuti, tj. diferencirana diskontna stopnja (Differentiated Discount Rate – DDR), se vsako leto 15. januarja spremeni in se izračuna:

— Povprečje CIRR + marža

Marža (M) je odvisna od rokov odplačevanja (R):

R	M
manj od 15 let	0,75
od 15 do 20 let	1,00
od 20 do 30 let	1,15
od 30 let in več	1,25

- Za vse valute se povprečje CIRR izračuna tako, da vzamemo povprečje mesečnih CIRR, veljavnih v šestmesečnem obdobju med 15. avgustom prejšnjega leta in 14. februarjem tekočega leta. Dobljena stopnja, vključno z maržo, se zaokroži na najbližjih 10 baznih točk. Če je za valuto več kakor en CIRR, se za ta izračun uporabi CIRR za najdaljšo zapadlost, kakor je določeno v členu 20(a).

- (b) Referenčni datum za izračun ravni koncesivnosti je začetni datum kredita, kakor je določen v Prilogi XI.

- (c) Za izračun skupne ravni koncesivnosti mešanega finančnega paketa se šteje, da so ravni koncesivnosti naslednjih kreditov, sredstev in plačil enake nič:

- izvozni krediti, ki so v skladu s Sporazumom,
- druga sredstva po tržnih pogojih ali blizu njih,

— druga uradna sredstva z ravno koncesivnosti, ki je nižja od najnižje dovoljene po členu 35, razen v primerih prilagajanja, in

— polog kupca.

Plačila na začetni datum kredita ali pred njim, ki se ne štejejo za polog, se vključijo v izračun ravni koncesivnosti.

- (d) Diskontna stopnja pri prilagajanju: pri prilagajanju pogojem pomoči pomeni prilagajanje identičnosti prilagajanje identični ravni koncesivnosti; ta se ponovno preračuna z diskontno stopnjo, veljavno v času prilagajanja.
- (e) Lokalni stroški in nabava pri tretjih državah se vključijo v izračun ravni koncesivnosti samo, če jih financira donatorska država.
- (f) Skupna raven koncesivnosti paketa se določi tako, da se nominalna vrednost vsake sestavine paketa pomnoži z ustrežno ravno koncesivnosti vsake sestavine, rezultati se seštejejo in nato se seštevek deli s skupno nominalno vrednostjo sestavin.
- (g) Diskontna stopnja za dano posojilo v okviru pomoči je stopnja, veljavna ob obvestilu o njem. Vendar pa je ob takojšnjem obvestilu diskontna stopnja tista, ki je veljala takrat, ko so bili določeni pogoji posojila v okviru pomoči. Sprememba diskontne stopnje med trajanjem posojila ne spremeni njegove ravni koncesivnosti.
- (h) Če se valuta spremeni, preden je pogodba sklenjena, se uradno obvestilo spremeni. Diskontna stopnja, ki se uporablja za izračun ravni koncesivnosti, je tista, ki velja na datum spremembe. Sprememba ni potrebna, če so alternativna valuta in vse potrebne informacije za izračun ravni koncesivnosti razvidne iz izvirnega obvestila.
- (i) Ne glede na pododstavek (g) je diskontna stopnja, uporabljena za izračun ravni koncesivnosti posameznih transakcij v okviru kreditne linije pomoči, tista stopnja, ki je bila prvotno priglašena za kreditno linijo.

38. Rok veljavnosti vezane pomoči

- (a) Udeleženke ne smejo določiti pogojev za vezano pomoč, če se to nanaša na financiranje posameznih transakcij ali na protokol o pomoči, kreditno linijo pomoči ali na podoben sporazum, za dlje kakor dve leti. Pri protokolu o pomoči, kreditni liniji pomoči ali podobnem sporazumu se doba veljavnosti začne na datum njegovega podpisa, o čemer je treba poslati obvestilo v skladu s členom 47; o podaljšanju kreditne linije se pošlje obvestilo, kakor da bi bila to nova transakcija, s pojasnilom, da gre za podaljšanje, in sicer po pogojih, dovoljenih v času obvestila o podaljšanju. Pri posameznih transakcijah, vključno s tistimi, o katerih je poslano obvestilo v okviru protokola o pomoči, kreditne linije pomoči ali podobnega sporazuma, se doba veljavnosti začne na datum obvestila o prevzemu obveznosti v skladu s členom 46 ali 47, kakor je ustrezno.
- (b) Ko država prvič postane neupravičena do 17-letnih posojil Svetovne banke, se veljavnost obstoječih in novih protokolov o vezani pomoči in kreditnih linij, o katerih so bila poslana uradna obvestila, omeji na eno leto po datumu potencialne spremembe razvrstitve v skladu s postopki iz člena 33(b).
- (c) Podaljšanje takšnih protokolov in kreditnih linij je mogoče samo pod pogoji, ki so v skladu z določbami členov 33 in 34 Sporazuma po:

— ponovni razvrstitvi držav; in

— spremembi določb Sporazuma.

V takšnih okoliščinah se lahko ohranijo obstoječi pogoji ne glede na spremembo diskontne stopnje, določene v členu 37.

39. Prilagajanje

Ob upoštevanju mednarodnih obveznosti udeleženke in v skladu z namenom Sporazuma se lahko udeleženka v skladu s postopki iz člena 42 prilagodi finančnim pogojem, ki jih ponuja udeleženka ali neudeleženka.

POGLAVJE IV

POSTOPKI

Oddelek 1: Skupni postopki za izvozne kredite in pomoč, povezano s trgovino

40. Obvestila

Uradna obvestila, ki jih določajo postopki v Sporazumu, morajo biti pripravljena v skladu s Prilogo V in vsebovati podatke, ki jih vsebuje ta priloga, kopije pa je treba poslati Sekretariatu.

41. Informacije o uradni pomoči

- (a) Takoj ko se udeleženka obveže za uradno podporo, o kateri je poslala obvestilo v skladu s postopki iz členov 44 do 47, o tem vedno obvesti vse druge udeleženke tako, da v obrazec 1C sistema za poročanje držav upnic (Creditor Reporting System – CRS) vnese sklicno številko obvestila.
- (b) Pri izmenjavi informacij v skladu s členi 52 do 54 udeleženka obvesti druge udeleženke o kreditnih pogojih, pod katerimi namerava podpreti določeno transakcijo, in jih lahko zaprosi za podobne informacije.

42. Postopki prilagajanja

- (a) Pred prilagajanjem finančnim pogojem, ki jih domnevno ponuja udeleženka ali neudeleženka v skladu s členoma 18 in 39, si mora udeleženka kar najbolj prizadevati, vključno z uporabo ustnih posvetovanj, opisanih v členu 54, da preveri, ali so ti pogoji uradno podprti, ter ravna v skladu z naslednjim:
 - 1. Udeleženka obvesti vse druge udeleženke o pogojih, ki jih namerava podpreti, po enakih postopkih uradnega obveščanja, ki se zahtevajo za prilagojene pogoje. V primeru prilagajanja neudeleženki se mora udeleženka, ki namerava uporabiti možnost prilagajanja, ravnati po enakih postopkih uradnega obveščanja, kot bi se zahtevali, če bi prilagojene pogoje ponudila udeleženka.
 - 2. Ne glede na 1) zgoraj velja, da mora udeleženka, ki namerava uporabiti možnost prilagajanja, o svoji nameri čim prej poslati obvestilo, če veljavni postopek obveščanja od udeleženke, ki namerava uporabiti možnost prilagajanja, zahteva, da se vzdrži svoje obveznosti po datumu zaključka zbiranja razpisnih ponudb.
 - 3. Če udeleženka pobudnica omili ali umakne svojo namero, da bo podprla prijavljene pogoje, o tem takoj obvesti vse druge udeleženke.
- (b) Udeleženka, ki namerava ponuditi finančne pogoje, identične uradno prijavljenim v skladu s členoma 44 in 45, lahko to stori po tem, ko se izteče tam predpisan ustrezni čakalni rok. Udeleženka o svoji nameri čim prej pošlje obvestilo.

43. Posebna posvetovanja

- (a) Udeleženka, ki upravičeno domneva, da so finančni pogoji, ki jih ponuja druga udeleženka (udeleženka pobudnica), ugodnejši od pogojev iz Sporazuma, o tem obvesti Sekretariat; Sekretariat nemudoma poskrbi, da so takšne informacije na voljo.
- (b) Udeleženka pobudnica v dveh delovnih dneh po tem, ko Sekretariat izda informacije, pojasni finančne pogoje svoje ponudbe.
- (c) Po pojasnitvi udeleženke pobudnice lahko katera koli udeleženka zahteva, da Sekretariat v petih dneh organizira poseben posvetovalni sestanek udeleženk za razpravo o tem vprašanju.
- (d) Finančni pogoji, ki uživajo ugodnosti uradne podpore, ne začnejo veljati do izida posebnega posvetovalnega sestanka udeleženk.

*Oddelek 2: Postopki za izvozne kredite***44. Predhodno obvestilo z razpravo**

- (a) Udeleženka najmanj deset koledarskih dni pred prevzemom kakršne koli obveznosti obvesti vse druge udeleženke, če je bila uporabljena najnižja premijska stopnja določena v skladu s prvo alineo člena 24(e) ali člena 28 v skladu s Prilogo V Sporazuma. Če v tem času katera koli druga udeleženka zahteva razpravo, udeleženka pobudnica počaka še dodatnih deset koledarskih dni. Če je veljavna MPR po zmanjšanju/izključitvi tveganja manjša ali enaka 75 odstotkom MPR, ki bi bila posledica uporabe razvrstitve države glede na tveganje brez zmanjšanja ali izključitve države kupca, udeleženka, ki o tem pošlje obvestilo, najmanj dvajset koledarskih dni pred prevzemom kakršne koli obveznosti obvesti vse druge udeleženke.
- (b) Po razpravi udeleženka vse ostale udeleženke obvesti o svoji končni odločitvi za lažji pregled zbirke izkušenj v skladu s členom 66. Udeleženke vodijo evidenco svojih izkušenj glede premijskih stopenj, o katerih je bilo poslano obvestilo v skladu z odstavkom (a) zgoraj.

45. Predhodno obvestilo brez razprave

- (a) Udeleženka najmanj deset koledarskih dni pred prevzemom kakršne koli obveznosti v skladu s Prilogo V Sporazuma obvesti vse druge udeleženke, če:
1. namerava pri državi kategorije I podpreti roke odplačevanja, daljše od petih let, ki pa ne presegajo osmih let in pol;
 2. namerava zagotoviti podporo za nejedrsko elektrarno z rokom odplačevanja, ki je daljši od najdaljšega možnega roka, določenega v členu 12, vendar ne presega dvanajstih let, kakor je določeno v členu 13(a);
 3. namerava zagotoviti podporo v skladu s členom 14(d);
 4. namerava uporabiti premijsko stopnjo v skladu z drugo alineo člena 24(e);
 5. namerava uporabiti premijsko stopnjo v skladu s členom 24(g).
- (b) Če udeleženka pobudnica omili ali umakne svojo namero, da bo podprla takšne transakcije, o tem takoj obvesti vse druge udeleženke.

*Oddelek 3: Postopki za pomoč, povezano s trgovino***46. Predhodno obvestilo**

- (a) Udeleženka pošlje predhodno obvestilo, če namerava zagotoviti uradno podporo za:
- nevezano pomoč v zvezi s poslovanjem v vrednosti dveh milijonov SDR ali več ter z ravno koncesivnosti manj kakor 80 odstotkov,
 - nevezano pomoč v zvezi s poslovanjem v vrednosti manj kakor dveh milijonov SDR in z elementom nepovratnih sredstev (kakor jih opredeljuje DAC) manj kakor 50 odstotkov,
 - vezano pomoč v zvezi s poslovanjem v vrednosti dveh milijonov SDR ali več in z ravno koncesivnosti manj kakor 80 odstotkov,
 - vezano pomoč v zvezi s poslovanjem v vrednosti manj kakor dveh milijonov SDR in z ravno koncesivnosti manj kakor 50 odstotkov, razen v primerih iz člena 35(a) in (b).
- (b) Predhodno obvestilo se pošlje najpozneje trideset delovnih dni pred zaključkom zbiranja razpisnih ponudb ali datumom prevzema obveznosti, pri čemer velja datum, ki nastopi prej.
- (c) Če udeleženka pobudnica omili ali umakne svojo namero, da bo podprla pogoje, o katerih je poslala obvestilo, o tem takoj obvesti vse druge udeleženke.
- (d) Določba tega člena se uporablja za vezano pomoč, ki je del mešanega finančnega paketa, kakor je opisano v členu 32.

47. Takojšnje obvestilo

- (a) Udeleženka takoj, tj. v dveh delovnih dneh po prevzemu obveznosti, obvesti vse druge udeleženske, če zagotovi uradno podporo za vezano pomoč v eni od obeh naslednjih vrednosti:
- dva milijona SDR ali več in z ravno koncesivnosti 80 odstotkov ali več; ali
 - manj kakor dva milijona SDR in z ravno koncesivnosti 50 odstotkov ali več, razen za primere, navedene v členu 35(a) in (b).
- (b) Udeleženka prav tako nemudoma obvesti vse druge udeleženske, kadar se podpiše protokol o pomoči, kreditna linija ali podoben sporazum.
- (c) Predhodno obvestilo ni potrebno, če se udeleženka namerava prilagoditi finančnim pogojem, za katere se zahteva takojšnje obvestilo.

*Oddelek 4: Posvetovalni postopki za vezano pomoč***48. Namen posvetovanj**

- (a) Udeleženka, ki želi pojasniti o možni poslovni motivaciji za vezano pomoč, lahko zahteva, da se zagotovi izčrpna ocena kakovosti pomoči (podrobno navedena v Prilogi IX).
- (b) Poleg tega lahko udeleženka v skladu s členom 49 zahteva posvetovanja z drugimi udeleženkami. Ta posvetovanja vključujejo ustna posvetovanja, kakor je opisano v členu 54, da bi na njih:
- prvič, razpravljali, ali ponudba za pomoč izpolnjuje zahteve iz členov 33 in 34, in
 - če je potrebno, razpravljali, ali je ponudba za pomoč utemeljena, tudi če zahteve iz členov 33 in 34 niso izpolnjene.

49. Obseg in časovna razporeditev posvetovanj

- (a) Med posvetovanji lahko udeleženka med drugim zahteva naslednje informacije:
- rezultate podrobne študije izvedljivosti ali ocene projekta,
 - ali obstaja konkurenčna ponudba z nekoncesivnim financiranjem ali financiranjem v obliki pomoči,
 - pričakovanje, da bo projekt ustvarjal ali prihranil tujo valuto,
 - ali obstaja sodelovanje z večstranskimi organizacijami, kakršna je Svetovna banka,
 - prisotnost mednarodnih konkurenčnih razpisov (International Competitive Bidding – ICB), še zlasti, če je dal dobavitelj donatorske države najnižje ocenjeno ponudbo,
 - vplivi na okolje,
 - udeležba zasebnega sektorja; in
 - časovni razpored uradnih obvestil (npr. šest mesecev pred datumom zaključka zbiranja razpisnih ponudb ali datumom prevzema obveznosti) o koncesivnih kreditih ali kreditih v obliki pomoči.
- (b) Posvetovanje se zaključi, o ugotovitvah glede obeh vprašanj iz člena 48 pa Sekretariat uradno obvesti vse udeleženske najmanj deset delovnih dni pred datumom zaključka zbiranja razpisnih ponudb ali datumom prevzema obveznosti, pri čemer velja datum, ki nastopi prej. Če med posvetujočimi se stranmi ni soglasja, Sekretariat pozove druge udeleženske, naj izrazijo svoja stališča v petih delovnih dneh. O teh stališčih poroča udeleženki, ki je poslala obvestilo, ta pa naj bi znova premislila, ali bo vztrajala, če se zdi, da ni večje podpore za ponudbo pomoči.

50. Izid posvetovanj

- (a) Donator, ki želi nadaljevati projekt kljub pomanjkanju večje podpore, o svoji nameri predhodno obvesti druge udeleženske najpozneje šestdeset koledarskih dni po koncu posvetovanja, tj. sprejetju predsednikovega sklepa. Donator na generalnega sekretarja OECD naslovi tudi pismo, v katerem opiše rezultate posvetovanja in pojasni prednostni neposlovni nacionalni interes, zaradi katerega je ta ukrep nujen. Udeleženske pričakujejo, da bodo takšni dogodki izjemni in redki.
- (b) Donator takoj uradno obvesti udeleženske, da je na generalnega sekretarja OECD naslovil pismo, katerega kopija mora biti priložena obvestilu. Niti donator niti nobena druga udeleženka ne sme prevzeti obveznosti za vezano pomoč, dokler ne poteče deset delovnih dni od izdaje tega obvestila udeleženkam. Pri projektih, za katere so bile v posvetovalnem procesu ugotovljene konkurenčne komercialne ponudbe, se zgoraj navedeni rok desetih delovnih dni podaljša na petnajst dni.
- (c) Sekretariat spremlja potek in rezultate posvetovanja.

Oddelek 5: Izmenjava informacij za izvozne kredite in pomoč, povezano s trgovino**51. Kontaktne točke**

Vsa sporočila je treba pošiljati med za to določenimi kontaktnimi točkami v vsaki državi s sredstvi za takojšnjo komunikacijo, npr. OLIS, obravnavajo pa se zaupno.

52. Obseg poizvedb

- (a) Udeleženka lahko vpraša drugo udeleženko o njenem odnosu do tretje države, institucije v tretji državi ali posebnega načina poslovanja.
- (b) Udeleženka, ki je prejela vlogo za uradno podporo, lahko na drugo udeleženko naslovi poizvedbo, v kateri navede najugodnejše kreditne pogoje, ki bi jih bila povprašujoča udeleženka pripravljena podpreti.
- (c) Če se poizvedba pošlje več kakor eni udeleženci, mora vsebovati seznam naslovnikov.
- (d) Kopija vseh poizvedb se pošlje Sekretariatu.

53. Obseg odgovorov

- (a) Udeleženka, na katero je naslovljena poizvedba, se mora odzvati v sedmih koledarskih dneh in zagotoviti čim več informacij. Odgovor mora čim bolj opredeliti odločitev, ki jo bo udeleženka verjetno sprejela. Če je potrebno, se čim prej pošlje izčrpen odgovor. Kopije se pošljejo drugim naslovnikom poizvedbe in Sekretariatu.
- (b) Če odgovor na poizvedbo naknadno postane neveljaven iz kakršnega koli razloga, na primer zato, ker:
 - je bila vloga predložena, spremenjena ali umaknjena, ali
 - se preučujejo drugi pogoji,

je treba nemudoma poslati nov odgovor, kopijo odgovora pa poslati na vse druge naslove iz poizvedbe in Sekretariatu.

54. Ustna posvetovanja

- (a) Udeleženske se v desetih delovnih dneh odzovejo na zaprosila za ustna posvetovanja.
- (b) Zaposilo za ustna posvetovanja je na voljo udeleženkam in neudeleženkam. Posvetovanja se izvedejo čim prej po izteku roka desetih delovnih dni.
- (c) Predsednik udeleženk se usklajuje s Sekretariatom glede kakršnega koli potrebnega naknadnega spremljanja, npr. poenotenega posebnega dogovora. Sekretariat da izid posvetovanja takoj na razpolago.

55. Postopki in oblika poenotenih posebnih dogovorov

- (a) Predlogi za poenoteni posebni dogovor se naslovijo samo na Sekretariat. Sekretariat pošlje predlog za poenoteni posebni dogovor vsem udeleženkam in, kadar gre za vezano pomoč, vsem kontaktnim točkam DAC. Istovetnost pobudnice se v registru poenotenih posebnih pobud na oglasni deski OLIS ne razkrije. Vendar pa lahko Sekretariat na zahtevo ustno razkrije istovetnost pobudnice ali članice DAC. Sekretariat vodi evidenco takšnih zahtev.
- (b) Predlog za poenoteni posebni dogovor mora biti opremljen z datumom in imeti naslednjo obliko:
- Sklicna številka, ki ji sledi „poenoteni posebni dogovor“.
 - Ime države uvoznice in kupca.
 - Čim bolj natančno ime ali opis projekta, tako da je ta jasno opredeljen.
 - Pogoji, ki jih predvideva država pobudnica.
 - Predlog za poenoteni posebni dogovor.
 - Državljanstvo in imena znanih konkurenčnih ponudnikov.
 - Rok za oddajo komercialne in finančne razpisne ponudbe in številka razpisa, če sta znana.
 - Drugi bistveni podatki, vključno z razlogi za predlog za poenoteni posebni dogovor, razpoložljivost študij projekta in/ali posebnih okoliščin.
- (c) Predlog za poenoteni posebni dogovor, dan v skladu s členom 33(b)(4), se naslovi na Sekretariat, kopije pa se pošljejo drugim udeleženkam. Udeleženka, ki daje predlog za poenoteni posebni dogovor, zagotovi izčrpno pojasnilo razlogov, zakaj meni, da naj bi se razvrstitev države razlikovala od postopka, navedenega v členu 33(b).
- (d) Sekretariat zagotovi javni dostop do dogovorjenih poenotenih posebnih dogovorov.

56. Odzivi na predloge za poenotene posebne dogovore

- (a) Odzvati se je treba v dvajsetih koledarskih dneh, čeprav se spodbuja, naj se udeleženke na predlog za poenoteni posebni dogovor odzovejo čim prej.
- (b) Odziv je lahko zahteva po dodatnih informacijah, sprejetje, zavrnitev, predlog za spremembo poenotenega posebnega dogovora ali alternativni predlog za poenoteni posebni dogovor.
- (c) Šteje se, da je udeleženka, ki sporoči, da nima stališča, ker se nanjo ni obrnil izvoznik ali organi oblasti v državi prejemnici glede pomoči za projekt, sprejela predlog za poenoteni posebni dogovor.

57. Sprejetje poenotenih posebnih dogovorov

- (a) Po preteku roka dvajsetih koledarskih dni Sekretariat obvesti vse udeleženke o statusu predloga za poenoteni posebni dogovor. Če poenotenega posebnega dogovora sicer niso sprejele vse udeleženke, vendar pa ga nobena od njih ni zavrnila, ostane odprt še za nadaljnji rok osmih koledarskih dni.
- (b) Po preteku tega nadaljnjega roka se šteje, da je udeleženka, ki ni izrecno zavrnila predloga za poenoteni posebni dogovor, tega sprejela. Vendar pa lahko udeleženka, vključno z udeleženko pobudnico, pogojuje svoje sprejetje poenotenega posebnega dogovora s tem, da ga izrecno sprejme ena ali več udeleženk.

(c) Če udeleženka ne sprejme enega ali več elementov poenotenega posebnega dogovora, implicitno sprejme vse njegove druge elemente. Razume se, da lahko takšno delno sprejetje pripelje druge udeleženke do tega, da spremenijo svoj odnos do predlaganega poenotenega posebnega dogovora. Vse udeleženke lahko prosto ponudijo pogoje, ki jih ne zajema poenoten poseben dogovor, ali pa se jim prilagodijo.

(d) Poenoten poseben dogovor, ki ni bil sprejet, se lahko ponovno obravnava po postopkih iz členov 55 in 56. V teh okoliščinah udeleženk ne zavezuje njihova prvotna odločitev.

58. Nesoglasje o poenotениh posebnih dogovorih

Če se udeleženka pobudnica in udeleženka, ki je predlagala spremembo ali alternativo, v dodatnem roku osmih koledarskih dni ne moreta sporazumeti o poenotenem posebnem dogovoru, se lahko ta rok podaljša z njunim obojestranskim soglasjem. Sekretariat obvesti vse udeleženke o vsakem takem podaljšanju.

59. Datum začetka veljavnosti poenotenega posebnega dogovora

Sekretariat obvesti vse udeleženke o tem, da bo poenoten poseben dogovor začel veljati, ali pa o tem, da je bil zavržen; poenoten poseben dogovor začne veljati tri koledarske dni po tej napovedi. Sekretariat poskrbi, da je na OLIS na voljo stalno osvežena evidenca vseh poenotениh posebnih dogovorov, o katerih so se sporazumeli ali o katerih odločitev še ni bila sprejeta.

60. Veljavnost poenotениh posebnih dogovorov

(a) Ko se sklene, velja poenoten poseben dogovor dve leti od datuma začetka veljavnosti, razen če je Sekretariat obveščen, da za ta dogovor ni več interesa in da se s tem strinjajo vse udeleženke. Poenoten poseben dogovor ostane veljaven še za dve leti, če udeleženka zaprosi za podaljšanje v štirinajstih koledarskih dneh po prvotnem datumu izteka. O naknadnih podaljšanjih se je mogoče sporazumeti po istem postopku. Poenoten poseben dogovor, o katerem so se udeleženke sporazumele v skladu s členom 33(b)(4), ostane veljaven, dokler niso na razpolago podatki Svetovne banke za naslednje leto.

(b) Sekretariat spremlja status poenotениh posebnih dogovorov in o tem stalno obvešča udeleženke z vodenjem seznama „The Status of Valid Common Lines“ (status veljavnih poenotениh posebnih dogovorov) na OLIS. V skladu s tem Sekretariat med drugim:

— doda nove poenotene posebne dogovore, ko jih udeleženke sprejmejo,

— osveži datum izteka, kadar udeleženka zaprosi za podaljšanje,

— izbriše poenotene posebne dogovore, ki so potekli,

— vsako četrtoletje izda seznam poenotениh posebnih dogovorov, ki potečejo v naslednjem četrtoletju.

Oddelek 6: Izvedbene določbe za sporočanje najnižjih obrestnih mer (CIRR)

61. Sporočanje najnižjih obrestnih mer

(a) CIRR za valute, določene v skladu z določbami člena 20, se najmanj enkrat na mesec s sredstvi za takojšnjo komunikacijo pošljejo Sekretariatu, ki jih razpošlje vsem udeleženkam.

(b) Takšno obvestilo mora Sekretariat prejeti najpozneje pet dni po koncu vsakega meseca, ki ga ta informacija zadeva. Sekretariat potem takoj obvesti vse udeleženke o veljavnih obrestnih merah in jih da na voljo javnosti.

62. Datum začetka veljavnosti za uporabo obrestnih mer

Vse spremembe CIRR začnejo veljati petnajsti dan po koncu vsakega meseca.

63. Takojšnje spremembe obrestnih mer

Kadar dogajanje na trgu zahteva obvestilo o spremembi CIRR v teku meseca, se spremenjena obrestna mera uvede deset dni po tistem, ko Sekretariat prejme obvestilo o tej spremembi.

*Oddelek 7: Pregledi***64. Redni pregled sporazuma**

- (a) Udeleženke redno pregledujejo delovanje Sporazuma. Med pregledom udeleženke med drugim pregledajo postopke za pošiljanje uradnih obvestil, izvajanje in delovanje sistema DDR, pravila in postopke o vezani pomoči, vprašanja prilagajanja, predhodno prevzete obveznosti in možnosti širše udeležbe v Sporazumu.
- (b) Ta pregled temelji na informacijah o izkušnjah udeleženk ter na njihovih predlogih za izboljšanje delovanja in učinkovitosti Sporazuma. Udeleženke upoštevajo cilje Sporazuma in prevladujoč gospodarski in monetarni položaj. Informacije in predlogi, ki jih želijo za ta pregled dati udeleženke, mora Sekretariat prejeti najpozneje petinštirideset koledarskih dni pred datumom pregleda.

65. Pregled najnižjih obrestnih mer

- (a) Udeleženke redno pregledujejo sistem za določanje CIRR za zagotovitev, da prijavljene obrestne mere odražajo tekoče tržne razmere in ustrezajo ciljem, na katerih temelji ta sistem. Takšni pregledi zajemajo tudi maržo, ki jo je treba dodati, ko se uporabljajo te obrestne mere.
- (b) Udeleženka lahko predsedniku udeleženk predloži obrazloženo zahtevo za izredni pregled, če meni, da CIRR za eno ali več valut ne odražajo več tekočih tržnih razmer.

66. Pregled najnižjih premijskih stopenj in s tem povezanih vprašanj

Udeleženke redno spremljajo in pregledujejo vse vidike premijskih pravil in postopkov. To vključuje:

- (a) metodologijo za model tveganja države, da se pregleda njegova veljavnost glede na izkušnje;
 - (b) najnižje premijske stopnje za tveganje države in državnih posojiljemalcev, da se od časa do časa usklajujejo in se tako zagotovi, da ostajajo točno merilo za tveganje, ob upoštevanju treh načinov za povratne informacije o premiji (PFT): postopkov obračunavanja denarnih tokov in poslovnih dogodkov ter, kadar je ustrezno, kazalnikov zasebnega trga;
 - (c) razlikovanja v MPR, ki upoštevajo različno kakovost izvoznokreditnih produktov in odstotek zagotovljenega kritja; in
 - (d) zbirko izkušenj glede uporabe zmanjšanja in/ali izključitve tveganja, kot je določeno v členu 28, in nadaljevanje veljavnosti in ustreznosti posebnih dovoljenih dejavnikov za zmanjšanje/izključitev tveganja. Za lažji pregled Sekretariat zagotovi poročila o stanju vseh uradnih obvestil.
-

PRILOGA I

SEKTORSKI DOGOVOR O IZVOZNIH KREDITIH ZA LADJE

POGLAVJE I

OBSEG SEKTORSKEGA DOGOVORA

1. Udeležba

Udeleženske sektorskega dogovora so: Avstralija, Evropska unija, Japonska, Koreja in Norveška.

2. Področje uporabe

Ta sektorski dogovor, ki dopolnjuje Sporazum, določa posebne smernice za uradno podprte izvozne kredite za izvozne pogodbe glede naslednjega:

- (a) Vseh novih morskih plovil, težkih 100 bruto ton ali več, ki se uporabljajo za prevoz blaga ali potnikov ali za izvajanje specializiranih storitev (na primer ribiška plovila, ladje za predelavo rib, ledolomilci in plavajoči bagri, ki zaradi narave svojega pogona in vodenja (krmarjenja) trajno nosijo vse značilnosti samostojne plovnosti na odprtem morju), vlačilcev z močjo 365 kW in več ter nedokončanih plavajočih in mobilnih trupov ladij. Sektorski dogovor ne zajema vojaških plovil. Plavajoči doki in mobilne enote na morju niso vključeni v sektorski dogovor, če pa bi se pojavile težave v zvezi z izvoznimi krediti za take strukture, se udeleženske sektorskega dogovora (v nadaljnjem besedilu: udeleženske) po preučitvi utemeljenih zahtev katere koli udeleženske lahko odločijo za njihovo vključitev.
- (b) Vseh preoblikovanih plovil. Preoblikovanje plovil je vsako preoblikovanje morskih plovil, katerih teža presega 1 000 bruto ton, pod pogojem, da zajema korenite spremembe načrta tovora, trupa ali pogonskega sistema.
- (c) 1. Čeprav vozila na zračno blazino niso zajeta v sektorskem dogovoru, lahko udeleženske dodelijo izvozne kredite za ta vozila pod enakimi pogoji, kakršni so tisti, ki prevladujejo v sektorskem dogovoru. Zavezujejo se, da bodo to možnost uporabljale zmerno in da ne bodo dodeljevale takih kreditnih pogojev vozilom na zračno blazino, kadar se ugotovi, da ni ponujena nikakršna konkurenca pod pogoji sektorskega dogovora.
- 2. V sektorskem dogovoru je izraz „vozilo na zračno blazino“ opredeljen na naslednji način: amfibijsko vozilo, težko najmanj 100 ton, ki ga v celoti podpira zrak, ki se izpušča iz vozila in napolnjuje prostor v prožni obrobi okoli roba vozila, in zemeljska ali vodna površina pod vozilom, poganjajo in krmarijo pa ga lahko propelerji ali po cevi vodeni zrak iz ventilatorjev ali podobnih naprav.
- 3. Razume se, da je treba dodelitev izvoznih kreditov po pogojih, ki so enaki pogojem, prevladujočim v tem sektorskem dogovoru, omejiti na tista vozila na zračno blazino, ki se uporabljajo na morskih in ne na zemeljskih poteh, razen ko morajo priti do objektov na terminalih, ki so oddaljeni največ en kilometer od vode.

POGLAVJE II

DOLOČBE ZA IZVOZNE KREDITE IN VEZANO POMOČ

3. Najdaljši rok odplačevanja

Najdaljši rok odplačevanja je 12 let po dobavi, ne glede na razvrstitev držav.

4. Gotovinska plačila

Udeleženske zahtevajo minimalno gotovinsko plačilo v višini 20 % pogodbene cene ob dobavi.

5. Odplačilo glavnice

Znesek glavnice izvoznega kredita se odplača v enakih obrokih v rednih časovnih razmikih, navadno šest mesecev in največ 12 mesecev.

6. Najnižja premija

Določbe Sporazuma v zvezi z referenčnimi vrednostmi za najnižje premije se ne uporabljajo, dokler udeleženske tega sektorskega dogovora ne opravijo nadaljnjega pregleda takih določb.

7. Pomoč

Katera koli udeleženka, ki želi zagotoviti pomoč, mora poleg določb Sporazuma potrditi, da se ladja med obdobjem odplačevanja ne vodi z odprtim registrom in da je pridobljeno ustrezno jamstvo, da končni lastnik stalno prebiva v državi prejemnici, da ni pasivno hčerinsko podjetje tujega podjetja in da se je obvezal, da ladje ne bo prodal brez odobritve vlade svoje države.

POGLAVJE III

POSTOPKI

8. Obveščanje

Poleg določb Sporazuma in sistema poročanja upnikov IBRD/Berne Union/OECD mora zaradi preglednosti vsaka udeleženka letno poslati podatke o svojem sistemu za zagotavljanje uradne podpore in o sredstvih za izvajanje tega sektorskega dogovora vključno z veljavnimi shemami.

9. Pregled

- (a) Sektorski dogovor se revidira letno ali na zahtevo katere koli udeleženke v okviru delovne skupine OECD za ladjedelništvo, za udeleženke Sporazuma pa se izdela poročilo.
- (b) Za večjo skladnost in doslednost med Sporazumom in tem sektorskim dogovorom ter ob upoštevanju narave ladjedelniške industrije, se bodo udeleženke tega sektorskega dogovora in Sporazuma ustrezno posvetovala in usklajevale.
- (c) Če se udeleženke Sporazuma odločijo spremeniti Sporazum, morajo udeleženke tega sektorskega dogovora (udeleženke) preučiti takšno odločitev in njen pomen za ta sektorski dogovor. Dokler se taka preučitev ne opravi, se spremembe Sporazuma ne uporabljajo za ta sektorski dogovor. Če se udeleženke strinjajo s spremembami Sporazuma, to pisno sporočijo udeleženkam Sporazuma. Če pa se ne strinjajo s spremembami Sporazuma, kar zadeva njihovo uporabo v ladjedelništvu, obvestijo udeleženke Sporazuma o svojih pripombah in se z njimi posvetujejo, da bi poiskale rešitev teh težav. Če se skupini ne moreta dogovoriti, prevlada mnenje udeleženk, kar zadeva uporabo sprememb v ladjedelništvu.
- (d) Z začetkom veljavnosti „Sporazuma o običajnih pogojih konkurence v sektorju gradnje in popravil ladij“ ta sektorski dogovor preneha veljati za tiste udeleženke, ki so po svoji zakonodaji zavezane uporabljati Sporazum o izvoznih kreditih za ladje iz leta 1994 [C/WP6(94)6]. Take udeleženke si prizadevajo sporazum iz leta 1994 takoj revidirati in ga uskladiti s tem sektorskim dogovorom.

*Dodatek***ZAVEZA ZA NADALJNJE DELO**

Poleg nadaljnjega dela v zvezi s Sporazumom se udeleženske tega sektorskega dogovora obvezujejo, da bodo:

- (a) razvijale ponazoritveni seznam vrst ladij, ki na splošno veljajo za nekomercialno rentabilne, ob upoštevanju določb glede vezane pomoči iz Sporazuma;
 - (b) pregledale določbe Sporazuma v zvezi z referenčnimi vrednostmi za najnižje premije zaradi njihove vključitve v ta sektorski dogovor;
 - (c) ob upoštevanju razvoja dogodkov na ustreznih mednarodnih pogajanjih razpravljale o vključitvi drugih pravil o najnižjih obrestnih merah, vključno s posebno CIRR in spremenljivimi obrestnimi merami;
 - (d) razpravljale o primernosti letnih obrokov odplačila glavnice.
-

PRILOGA II

SEKTORSKI DOGOVOR O IZVOZNIH KREDITIH ZA JEDRSKE ELEKTRARNE

POGLAVJE I

OBSEG SEKTORSKEGA DOGOVORA

1. Področje uporabe

(a) Ta sektorski dogovor, ki dopolnjuje Sporazum:

- določa posebne smernice, ki se uporabljajo za uradno podprte izvozne kredite, ki se nanašajo na pogodbe za izvoz celotnih jedrskih elektrarn ali njihovih delov, kar vključuje vse sestavne dele, opremo, materiale in storitve, vključno s šolanjem osebja, ki je potrebno neposredno za gradnjo in zagon takšne jedrske elektrarne. Določa tudi pogoje, ki se uporabljajo za podporo za jedrsko gorivo,
- se ne uporablja za postavke, za katere je običajno odgovoren kupec, zlasti za stroške v zvezi s posegi v prostor, cestami, gradbenim naseljem, energetske vodi, ranžirno postajo in vodovodnim omrežjem, pa tudi za stroške, ki izvirajo iz postopkov za pridobivanje uradnih dovoljenj v državi kupca (npr. lokacijsko dovoljenje, gradbeno dovoljenje, dovoljenje za polnitev z gorivom), razen:
- v primerih, ko je kupec ranžirne postaje enak kupcu elektrarne in je sklenjena pogodba glede prvotne ranžirne postaje za to elektrarno, so najdaljši rok odplačevanja in najnižje obrestne mere za prvotno ranžirno postajo enaki kot tisti za jedrsko elektrarno (tj. 15 let in SCIRR),
- se ne uporablja za elektronapajalne postaje, transformatorje in prenosne vode.

(b) Ta sektorski dogovor se uporablja tudi za modernizacijo obstoječih jedrskih elektrarn, kadar znaša skupna vrednost modernizacije osemdeset milijonov SDR (kategorija X) ali več in je verjetno, da se bo s tem ekonomska življenjska doba elektrarne podaljšala za vsaj petnajst let. Če ni izpolnjeno nobeno od teh meril, se uporabijo pogoji Sporazuma.

(c) Za uradno podporo, ki se zagotavlja za razgradnjo jedrske elektrarne, se uporabljajo pogoji Sporazuma in ne sektorskega dogovora. Razgradnja je opredeljena kot zapiranje ali razstavljanje jedrske elektrarne. Postopki za poenotene posebne dogovore, navedeni v členih 55 do 60 Sporazuma, zagotavljajo možnost skrajšanja ali podaljšanja rokov odplačevanja.

2. Pregled

Udeleženske redno pregledujejo določbe tega sektorskega dogovora.

POGLAVJE II

DOLOČBE ZA IZVOZNE KREDITE IN VEZANO POMOČ

3. Najdaljši rok odplačevanja

Najdaljši rok odplačevanja je petnajst let ne glede na razvrstitev držav.

4. Odplačevanje glavnice in plačilo obresti

- (a) Glavnica izvoznega kredita se odplačuje v enakih in rednih obrokih.
- (b) Glavnica se odplačuje največ na vsakih šest mesecev, pri čemer se prvi obrok in obresti plačajo najpozneje šest mesecev po datumu začetka kredita.
- (c) Za izvozne kredite, zagotovljene za podporo lizingu, se lahko namesto enakih odplačil glavnice, kot je določeno v odstavku (a), uporabijo enaka odplačila glavnice in obresti skupaj.

5. Najnižje obrestne mere

- (a) Udeleženka, ki zagotavlja uradno finančno podporo z neposrednim financiranjem, refinanciranjem ali subvencioniranjem obrestnih mer, uporablja najnižje obrestne mere; ta udeleženka uporabi ustrezno posebno komercialno referenčno obrestno mero (Special Commercial Interest Reference Rate – SCIRR). Kadar je prevzeta obveznost po nespremenljivi SCIRR na začetku omejena na najdaljšo možno dobo, ki ne presega petnajstih let od datuma sklenitve pogodbe, je kakršna koli uradna podpora za preostalo posojilno dobo prav tako omejena na garancije ali subvencioniranje obrestnih mer po ustrezni SCIRR, ki se uporablja ob ponovni določitvi obrestne mere.

- (b) Če je zagotovljena uradna finančna podpora za opremo za delno dobavo jedrske elektrarne, kjer dobavitelj nima nikakršne odgovornosti za usposobitev za zagon, je najmanjša obrestna mera SCIRR v skladu s členom 6 tega sektorskega dogovora. Druga možnost je, da lahko udeleženka ponudi ustrezno CIRR v skladu s členom 20 Sporazuma, pod pogojem, da najdaljši rok od datuma sklenitve pogodbe do datuma končnega vračila ni daljši od desetih let.

6. Določanje SCIRR

SCIRR se določijo na stalno maržo 75 baznih točk nad CIRR za zadevno valuto, razen za japonski jen, pri katerem je marža 40 baznih točk. Pri valutah, ki imajo v skladu s prvo alinejo člena 20(a) Sporazuma več kakor eno CIRR, se pri sestavi SCIRR uporabi CIRR za najdaljši rok odplačevanja.

7. Lokalni stroški in kapitalizacija obresti

Določbe člena 10(d) Sporazuma se ne uporabljajo v primerih, v katerih se uradna finančna podpora zagotavlja na podlagi SCIRR. Uradna finančna podpora po drugih obrestnih merah, ki se razlikujejo od SCIRR, za lokalne stroške in kapitalizacijo obresti, ki izvirajo izpred začetnega datuma kredita, skupaj ne sme pokrivati zneska, ki presega 15 odstotkov vrednosti izvoza.

8. Uradna podpora za jedrsko gorivo

- (a) Najdaljši rok odplačevanja kredita za začetno polnitev z gorivom ne sme biti daljši od štirih let od dobave. Udeleženka, ki odobri uradno finančno podporo za začetno polnitev z gorivom, uporabi najnižjo obrestno mero; udeleženka uporabi ustrezno CIRR. Začetna polnitev z gorivom predstavlja samo nuklearno jedro, vgrajeno na začetku, in dve naslednji ponovni polnitvi, ki sta skupaj sestavljeni iz do dveh tretjin nuklearnega jedra.
- (b) Najdaljši rok odplačevanja kredita za nadaljnje polnitve z jedrskim gorivom je šest mesecev. Če se v izjemnih okoliščinah štejejo kot primerni daljši roki vračila, vendar nikakor ne daljši od dveh let, se uporabijo postopki, določeni v členu 44 Sporazuma. Udeleženka, ki zagotovi uradno finančno podporo za nadaljnje polnitve z jedrskim gorivom, uporabi najnižje obrestne mere; ta udeleženka uporabi ustrezno CIRR.
- (c) Uradna podpora za ločeno izvajanje storitev bogatenja urana se ne zagotovi pod ugodnejšimi pogoji od tistih, ki se uporabljajo za jedrsko gorivo.
- (d) Obnavljanje goriva in ravnanje z izrabljenim gorivom (vključno z odlaganjem odpadkov) se plačuje z gotovino.
- (e) Udeleženke ne smejo zagotavljati brezplačnega jedrskega goriva ali storitev.

9. Pomoč

Udeleženke ne smejo zagotavljati podpore v obliki pomoči, razen če je v obliki nevezanih nepovratnih sredstev.

POGLAVJE III

POSTOPKI

10. Predhodno posvetovanje

Udeleženke soglašajo, da se bodo predhodno posvetovali v vseh primerih, ko nameravajo dati uradno podporo, ker priznavajo prednosti, ki jih bodo lahko imele, če bo mogoče doseči skupno stališče do pogojev za jedrske elektrarne.

11. Predhodno obveščanje

- (a) Udeleženka pobudnica predhodnega posvetovanja obvesti vse druge udeleženke najmanj deset delovnih dni pred sprejetjem končne odločitve o pogojih, ki jih namerava podpreti v skladu s Prilogo V Sporazuma.
- (b) Druge udeleženke v roku desetih delovnih dni, navedenem v gornjem pododstavku (a), ne smejo sprejeti dokončne odločitve o pogojih, pod katerimi nameravajo zagotoviti podporo, temveč v petih dneh izmenjajo informacije o primernih kreditnih pogojih za transakcijo z vsemi drugimi udeleženkami posvetovanja, zato da se doseže skupno stališče do teh pogojev.
- (c) Če v roku desetih dni po prejemu začetnega obvestila na tak način ni doseženo skupno stališče, se končna odločitev vsake udeleženke posvetovanja odloži za dodatnih deset delovnih dni, v tem času pa si udeleženke na ustnih posvetovanjih še naprej prizadevajo doseči skupno stališče.

PRILOGA III

SEKTORSKI DOGOVOR O IZVOZNIH KREDITIH ZA CIVILNE ZRAKOPLOVE

DEL 1

NOVI VELIKI ZRAKOPLOVI IN MOTORJI ZA TE ZRAKOPLOVE

POGLAVJE I

PODROČJE UPORABE

1. Oblika in področje uporabe

- (a) Del 1 tega sektorskega dogovora, ki dopolnjuje Sporazum, določa posebne smernice, ki se uporabljajo za uradno podprte izvozne kredite, ki se nanašajo na prodajo ali lizing novih velikih civilnih zrakoplovov, naštetih v Dodatku I, in na motorje, vgrajene v takih zrakoplovih. Nov zrakoplov je zrakoplov v lasti proizvajalca, tj. zrakoplov, ki ni bil dostavljen ali uporabljen v skladu s predvidenim namenom prevoza potnikov in/ali tovora ob plačilu prevoznine. To ne bi izključevalo podpore, ki jo udeleženka daje pogojem, primernim za nov zrakoplov za transakcije, pri katerih so bile zaradi odložitve zagotovitve uradne podpore, ob predhodni vednosti te udeleženke, vzpostavljenečasne komercialne finančne ureditve. V takšnih primerih bi bil rok odplačevanja, vključno z „začetnim datumom kredita“ in „končnim datumom odplačila“, enak roku, ki bi veljal, če bi bila prodaja ali lizing zrakoplova uradno podprta od datuma prvotne dobave zrakoplova.
- (b) Pogoji iz poglavja I se uporabljajo tudi za motorje in nadomestne dele, kadar se štejejo kot del prvotnega naročila za zrakoplov, ob upoštevanju določb člena 33 dela 3 tega sektorskega dogovora. Ne uporabljajo pa se za simulatorje letenja, za katere se uporabljajo določbe Sporazuma.

2. Cilj

Cilj tega dela sektorskega dogovora je uveljaviti ravnovesje, ob katerem se na vseh trgih:

- izenačijo konkurenčni finančni pogoji med udeleženkami,
- nevtralizira financiranje udeleženk kot dejavnik pri izbiri med konkurenčnimi zrakoplovi; in
- prepreči izkrivljanje konkurence.

POGLAVJE II

DOLOČBE ZA IZVOZNE KREDITE IN POMOČ

3. Polog

- (a) Najnižje plačilo pologa, ki ga zahtevajo udeleženke, je 15 odstotkov skupne cene zrakoplova, kar vključuje ceno ogrođja, vseh vgrajenih motorjev ter nadomestnih motorjev in nadomestnih delov do takega obsega, kakor je naveden v členu 33 dela 3 tega sektorskega dogovora.
- (b) Uradna pomoč za taka plačila pologa je mogoča le v obliki zavarovanja in garancij, tj. čistega kritja za običajna predkreditna tveganja.

4. Najdaljši rok odplačevanja

Najdaljši rok odplačevanja je dvanajst let.

5. Valute, ki jih je mogoče uporabiti

Valute, ki jih je mogoče uporabiti za uradno finančno podporo, so ameriški dolar, euro in britanski funt.

6. Odplačilo glavnice

- (a) Glavnica izvoznega kredita se ponavadi odplačuje v enakih in rednih obrokih največ na vsakih šest mesecev, pri čemer se prvi obrok plača najpozneje šest mesecev po datumu začetka kredita. V primeru lizinga se takšen način odplačevanja uporablja zgolj za znesek glavnice ali za glavnico in obresti hkrati.

(b) Udeleženka, ki namerava podpreti vračilo glavnice pod drugačnimi pogoji, kot so pogoji, določeni v odstavku (a), mora ravnati v skladu z naslednjim:

1. Enkratno vračilo glavnice ali vrsta plačil glavnice v šestmesečnem obdobju ne sme presegati 25 odstotkov glavnice kredita, odplačljive med rokom odplačevanja.
2. Udeleženka pošlje predhodno obvestilo.

7. *Plačilo obresti*

- (a) Obresti se ponavadi med obdobjem odplačevanja ne kapitalizirajo.
- (b) Obresti je treba plačati najmanj vsakih šest mesecev, pri čemer mora biti prvo plačilo opravljeno najpozneje šest mesecev po začetnem datumu kredita.
- (c) Udeleženka, ki namerava podpreti plačilo obresti pod drugačnimi pogoji, kot so pogoji, določeni v odstavkih (a) in (b), pošlje predhodno obvestilo.

8. *Najnižje obrestne mere*

- (a) Udeleženke, ki zagotavljajo finančno podporo, ki ne presega 85 odstotkov skupne cene zrakoplova, navedenega v pododstavku (a) člena 3 tega sektorskega dogovora, uporabijo najnižje obrestne mere do največ 62,5 odstotka skupne cene zrakoplova:

- pri roku odplačevanja do vključno deset let – $TB10 + 120$ baznih točk,
- pri roku odplačevanja več kakor deset in do dvanajst let – $TB10 + 175$ baznih točk,
- pri čemer $TB10$ pomeni desetletni donos na državne obveznice za ustrezno valuto (razen za euro) pri stalni zapadlosti in v povprečju preteklih dveh koledarskih tednov. Pri euru $TB10$ pomeni donos pri desetletnem roku zapadlosti krivulje donosa eura, kakor ga je določil Eurostat za namen določitve euro CIRR pri povprečju preteklih dveh koledarskih tednov. Za vse valute se uporablja zgoraj določena marža.

- (b) Najvišji odstotek skupne cene zrakoplova, ki se sme financirati po najnižjih obrestnih merah, določenih v pododstavku (a) zgoraj, je omejen na 62,5 odstotka, kadar je odplačilo dolga razporejeno po celotni življenjski dobi financiranja, in 42,5 odstotka, kadar je odplačilo dolga razporejeno po poznejših rokih zapadlosti. Udeleženke smejo uporabiti ta ali oni način odplačila ob upoštevanju skrajne zgornje meje, ki se uporablja za izbrani vzorec. Udeleženka, ki ponudi take tranše, obvesti druge udeleženke o znesku, obrestni meri, datumu, ko je bila obrestna mera določena, dobi veljavnosti obrestne mere in razporedu odplačevanja. Udeleženke pregledajo obe skrajni zgornji meji v času vsakega pregleda v skladu s členom 17 tega sektorskega dogovora, da preučijo, ali ena skrajna zgornja meja zagotavlja večje prednosti od druge, zato da bi ugodnejšo mejo prilagodili tako, da bi bilo doseženo večje ravnotežje.

- (c) Ob upoštevanju 85-odstotnega praga, opredeljenega v pododstavku (a) zgoraj:

1. lahko udeleženke zagotavljajo uradno finančno podporo na način, primerljiv s tistim, ki ga uporablja Zasebna korporacija za financiranje izvoza (Private Export Funding Corporation – PEFCO). Druge udeleženke so v rednih dvotedenskih presledkih obveščene o stroških izposoje denarja PEFCO in veljavnih posojilnih obrestnih merah, ki ne vključujejo stroškov za uradne garancije, o financiranju po nespremenljivi obrestni meri za takojšnja izplačila ali razporejenem na več datumov, za pogodbene ponudbe in razpisne ponudbe. Udeleženka, ki ponudi take tranše, uradno obvesti druge udeleženke o znesku, obrestni meri, datumu, ko je bila obrestna mera določena, dobi veljavnosti obrestne mere in razporedu odplačevanja. Vsaka udeleženka, ki se prilagaja takemu financiranju, ki ga ponudi druga udeleženka, se mu prilagodi v vseh pogojih razen v dobi veljavnosti kredita, kakor je določeno v členu 8 tega sektorskega dogovora;

2. vse udeleženke uporabljajo obrestne mere, o katerih so tako uradno obveščene, in sicer dokler obrestna mera za izplačila v roku 24 mesecev ne preseže 225 baznih točk nad $TB10$. Če 24-mesečna obrestna mera preseže 225 baznih točk, lahko udeleženke uporabijo obrestno mero 225 baznih točk za izplačila v roku 24 mesecev ter vse ustrezne obrestne mere in se takoj posvetujejo, zato da dosežejo trajno rešitev;

- (d) najnižje obrestne mere vključujejo premijo za zavarovanje kredita in stroške garancije. Vendar pa v obrestno mero niso vključene provizije za neizkoriščeni del odobrenega kredita in stroški za pripravo kreditnega posla.

9. Prilagajanje obrestnih mer

Najnižje obrestne mere, določene v členu 8 tega sektorskega dogovora, se pregledujejo vsaka dva tedna. Če se konec katerega koli dvotedenskega obdobja povprečni donos državnih obveznic za ustrezno valuto ob stalni zapadlosti razlikuje za 10 baznih točk ali več, se te najnižje obrestne mere prilagodijo za enako razliko v baznih točkah, kakor je navedeno zgoraj, preračunana obrestna mera pa se zaokroži na najbližjih 5 baznih točk.

10. Doba veljavnosti za izvozne kredite/ponudbe obrestnih mer

Veljavnost ponudb za najnižje obrestne mere, določene v skladu s členom 8 tega sektorskega dogovora, ne sme biti daljša od 3 mesecev.

11. Določitev ponudb obrestnih mer in izbira obrestnih mer

(a) Udeleženke lahkoodobrijo uradno finančno pomoč v skladu s členoma 8 in 9 tega sektorskega dogovora po obrestni meri, ki velja na dan, ko je dana ponudba za obrestno mero za ustrezen zrakoplov, pod pogojem, da je ponudba sprejeta v času njene veljavnosti v skladu s členom 10 tega sektorskega dogovora. Če ponudba za obrestno mero ni sprejeta na tak način, je mogoče dati nadaljnje ponudbe za obrestne mere, vendar najpozneje do datuma dobave ustreznega zrakoplova.

(b) Ponudba za obrestno mero se lahko sprejme in obrestna mera izbere kadar koli od podpisa pogodbe do datuma dobave ustreznega zrakoplova. Obrestna mera, ki jo izbere posojilojemalec, je nepreklicna.

12. Podpora s čistim kritjem (pure cover)

Udeleženke lahko zagotovijo uradno podporo samo z garancijo ali zavarovanjem, tj. čistim kritjem, ob upoštevanju 85-odstotnega praga, ki je opredeljen v členu 8(a) tega sektorskega dogovora. Vsaka udeleženka, ki daje tako podporo, obvesti druge udeleženke o znesku, pogojih, valuti in razporedu vračanja ter obrestnih merah.

13. Konkurenčna klavzula

Pri uradno podprti konkurenci lahko veliki zrakoplovi, ki so na seznamu civilnih zrakoplovov v Dodatku 1 tega sektorskega dogovora in konkurirajo drugim zrakoplovom, uživajo enake kreditne pogoje.

14. Garancija za neodplačilno tveganje

Udeleženke se lahko odločijo za garancijo, ki jo štejejo kot sprejemljivo za zavarovanje tveganja v zvezi z odplačilom kredita, ne oziraje se na druge udeleženke. Vendar pa soglašajo, da bodo preskrbele podrobnosti o taki garanciji, če bi jih druge udeleženke zahtevale ali kadar se štejejo kot primerne.

15. Spremembe modela

Udeleženke soglašajo, da če je bila dana ali sprejeta ponudba z nespremenljivo obrestno mero za eno vrsto zrakoplova, pogojev iz te ponudbe ni mogoče prenesti na drugo vrsto zrakoplova, ki ima drugačno oznako modela.

16. Lizingi

Udeleženke lahko ob upoštevanju pogojev dela 1 tega sektorskega dogovora zagotovijo podporo za finančni lizing na enaki podlagi kakor za prodajno pogodbo.

17. Pomoč

Udeleženke ne smejo zagotavljati podpore v obliki pomoči, razen če je v obliki nevezanih nepovratnih sredstev. Vendar pa udeleženke z razumevanjem obravnavajo kakršno koli zahtevo po poenotenem posebnem dogovoru pri vezani pomoči v človekoljubne namene.

POGLAVJE III

POSTOPKI

18. Predhodno obveščanje, prilagajanje in izmenjava informacij

Za ta del sektorskega dogovora se uporabljajo postopki za predhodno obveščanje, prilagajanje in izmenjavo informacij, določeni v Sporazumu. Razen tega lahko udeleženke zaprosijo za posvetovanje, če iz kakršnega koli razloga menijo, da neka druga udeleženka ponuja uradno podprt kredit pod pogoji, ki niso v skladu s tem sektorskim dogovorom. Posvetovanje se izvede v desetih dneh, sicer pa poteka po postopkih, določenih v členu 54 Sporazuma.

19. Pregled

Udeleženske redno pregledujejo postopke in določila tega sektorskega dogovora, da bi jih približale razmeram na trgu. Če se razmere na trgu ali običajne prakse financiranja močno spremenijo, je mogoče kadar koli zahtevati pregled.

DEL 2

VSİ NOVI ZRAKOPLOVI RAZEN VELIKIH ZRAKOPLOVOV

POGLAVJE IV

PODROČJE UPORABE

20. Oblika in področje uporabe

Del 2 tega sektorskega dogovora, ki dopolnjuje Sporazum, določa posebne smernice, ki se uporabljajo za uradno podprte izvozne kredite za prodajo ali lizing novih zrakoplovov, ki niso zajeti v delu 1 tega sektorskega dogovora. Ne uporabljajo pa se za vozila na zračni blazini ali za simulatorje letenja, za katere se uporabljajo določbe Sporazuma.

21. Prizadevanja

Določbe tega poglavja predstavljajo najugodnejše pogoje, ki jih lahko ponudijo udeleženske pri zagotavljanju uradne podpore. Vendar pa udeleženske še naprej spoštujejo običajne tržne pogoje za razne vrste zrakoplovov in storijo vse, kar je v njihovi moči, da bi preprečile spodkopavanje teh pogojev.

22. Kategorije zrakoplovov

Udeleženske so se dogovorile o naslednji kategorizaciji zrakoplovov:

- Kategorija A: zrakoplovi na turbinski pogon, vključno s helikopterji (npr. turboreakcijski, turbopropelerski in turboventilatorski zrakoplovi), ki imajo običajno od 30 do 70 sedežev.
- Kategorija B: drugi zrakoplovi na turbinski pogon, vključno s helikopterji.
- Kategorija C: drugi zrakoplovi, vključno s helikopterji.

Ponazoritveni seznam zrakoplovov kategorij A in B je naveden v Dodatku I.

POGLAVJE V

DOLOČBE ZA IZVOZNE KREDITE IN POMOČ

23. Najdaljši rok odplačevanja

Najdaljši rok odplačevanja se spreminja glede na kategorizacijo zrakoplovov, ki bo določena po merilih iz člena 20 tega sektorskega dogovora.

- (a) Za kategorijo A je najdaljši rok odplačevanja deset let.
- (b) Za kategorijo B je najdaljši rok odplačevanja sedem let.
- (c) Za kategorijo C je najdaljši rok odplačevanja pet let.

24. Odplačilo glavnice

(a) Glavnica izvoznega kredita se ponavadi odplačuje v enakih in rednih obrokih največ na vsakih šest mesecev, pri čemer se prvi obrok plača najpozneje šest mesecev po datumu začetka kredita. V primeru najema se takšen način odplačevanja uporablja zgolj za znesek glavnice ali za glavnico in obresti hkrati.

(b) Udeleženka, ki namerava podpreti vračilo glavnice pod drugačnimi pogoji, kot so pogoji, določeni v odstavku a), mora ravnati v skladu z naslednjim:

1. Enkratno vračilo glavnice ali vrsta plačil glavnice v šestmesečnem obdobju ne sme presegati 25 odstotkov glavnice kredita, odplačljive med rokom odplačevanja.
2. Udeleženka pošlje predhodno obvestilo.

25. Plačilo obresti

- (a) Obresti se ponavadi med obdobjem odplačevanja ne kapitalizirajo.
- (b) Obresti je treba plačati najmanj vsakih šest mesecev, pri čemer mora biti prvo plačilo opravljeno najpozneje šest mesecev po začetnem datumu kredita.
- (c) Udeleženka, ki namerava podpreti plačilo obresti pod drugačnimi pogoji, kot so pogoji, določeni v odstavkih (a) in (b), pošlje predhodno obvestilo.
- (d) Obresti izključujejo:
 - 1. kakršna koli plačila premij ali drugih stroškov za zavarovanje ali garancijo dobaviteljskih kreditov ali finančnih kreditov. Kadar se uradna podpora dodeli z neposrednimi krediti/financiranjem ali refinanciranjem, se lahko premija doda k nominalni vrednosti obrestne mere ali pa se lahko šteje za ločeni strošek; obe sestavini je treba udeleženkam navesti ločeno;
 - 2. kakršna koli druga plačila bančnih stroškov ali provizij v zvezi z izvoznim kreditom, razen letnih ali polletnih bančnih stroškov, ki jih je treba plačevati ves čas trajanja odplačevanja, in
 - 3. odbitne davke, ki jih naloži država uvoznica.

26. Najnižje obrestne mere

Udeleženke, ki dajejo uradno finančno podporo, uporabljajo najnižje obrestne mere, ki ustrezajo CIRR, določeni v členu 20 Sporazuma.

27. Zavarovalna premija in stroški garancij

Udeleženke se niti delno niti v celoti ne smejo odpovedati plačilu zavarovalnih premij ali stroškov garancij.

28. Pomoč

Udeleženke ne smejo zagotavljati podpore v obliki pomoči, razen če je v obliki nevezanih nepovratnih sredstev. Vendar pa udeleženke z razumevanjem obravnavajo kakršno koli zahtevo po poenotenem posebnem dogovoru pri vezani pomoči v človekoljubne namene.

POGLAVJE VI**POSTOPKI****29. Predhodno obveščanje, prilagajanje in izmenjava informacij**

V primeru uradno podprte konkurence pri prodaji ali lizingu zrakoplovov lahko zrakoplovi, ki konkurirajo zrakoplovom iz druge kategorije ali tistim, za katere se uporabljajo drugi deli tega sektorskega dogovora, za to specifično prodajo ali lizing uživajo enake pogoje kakor ti drugi zrakoplovi. Za ta del sektorskega dogovora se uporabljajo postopki za predhodno obveščanje, prilagajanje in izmenjavo informacij, določeni v Sporazumu. Razen tega lahko udeleženke zaprosijo za posvetovanje, če iz kakršnega koli razloga menijo, da neka druga udeleženka ponuja uradno podprt kredit pod pogoji, ki niso v skladu s tem sektorskim dogovorom. Posvetovanje se izvede v desetih dneh, sicer pa poteka po postopkih iz člena 54 Sporazuma.

30. Pregled

Udeleženke redno pregledujejo postopke in določbe tega sektorskega dogovora, da bi jih približale razmeram na trgu. Če se razmere na trgu ali običajne prakse financiranja močno spremenijo, je mogoče kadar koli zahtevati pregled.

DEL 3**RABLJENI ZRAKOPLOVI, NADOMESTNI MOTORJI, NADOMESTNI DELI, POGODBE ZA VZDRŽEVANJE IN SERVISIRANJE****POGLAVJE VII****PODROČJE UPORABE****31. Oblika in področje uporabe**

Del 3 tega sektorskega dogovora, ki dopolnjuje Sporazum, določa posebne smernice, ki se uporabljajo za uradno podprte izvozne kredite in se nanašajo na prodajo ali lizing rabljenih zrakoplovov, nadomestnih motorjev in nadomestnih delov ter za pogodbe za vzdrževanje in servisiranje v zvezi z novimi in rabljenimi letali. Ne uporablja pa se za vozila na zračni blazini in za simulatorje letenja, za katere se uporabljajo določbe Sporazuma. Uporabljajo se ustrezne določbe delov 1 in 2 tega sektorskega dogovora, razen v primerih, navedenih v nadaljevanju.

32. *Rabljeni zrakoplovi*

Udeleženske ne podpirajo kreditnih pogojev, ugodnejših od tistih, ki so določeni v tem sektorskem dogovoru za nove zrakoplove. Za rabljene zrakoplove se uporabljajo naslednje določbe:

(a)	Starost zrakoplova (v letih)	Običajni najdaljši rok odplačevanja		
	Veliki zrakoplovi	Kategorija A	Kategorija B	Kategorija C
1	10	8	6	5
2	9	7	6	5
3	8	6	5	4
4	7	6	5	4
5–10	6	6	5	4
Več kakor 10	5	5	4	3

Če se najdaljši roki odplačevanja za nova letala spremenijo, se ti pogoji pregledajo.

(b) Udeleženske uporabljajo določbe iz členov 24 in 25 tega sektorskega dogovora.

(c) Udeleženske, ki dajejo uradno finančno podporo, uporabljajo najnižje obrestne mere, ki ustrezajo CIRR, določeni v členu 20 dogovora.

33. *Nadomestni motorji in nadomestni deli*

(a) Za financiranje teh postavk, kadar se štejejo kot del prvotnega naročila za zrakoplov, se lahko uporabljajo enaki pogoji kakor za zrakoplov. Vendar pa v takih primerih udeleženka upošteva tudi velikost flote za vsako vrsto zrakoplova, vključno z zrakoplovom, ki se kupuje, in zrakoplovi, ki so predmet dokončnega naročila ali že v lasti, in sicer na naslednji podlagi:

— za prvih pet zrakoplovov iste vrste v floti: 15 odstotkov cene zrakoplova, tj. cene ogrodja in vgrajenih motorjev, in

— za šesti in vsak naslednji zrakoplov iste vrste v floti: 10 odstotkov cene zrakoplova, tj. cene ogrodja in vgrajenih motorjev.

(b) Kadar te postavke niso naročene skupaj z zrakoplovom, so najdaljši roki odplačevanja pet let za nove nadomestne motorje in dve leti za druge nadomestne dele.

(c) Ne glede na pododstavke b) lahko udeleženske za nove nadomestne motorje za velike zrakoplove podaljšajo najdaljši rok odplačevanja petih let za največ tri leta

— kadar pogodbeni vrednost transakcije presega 20 milijonov USD ali

— transakcija vključuje najmanj štiri nove nadomestne motorje.

Pogodbeni vrednost se vsaki dve leti pregleda in ustrezno uskladi z rastjo cen.

(d) Udeleženske si pridržujejo pravico spremeniti svojo prakso in jo prilagoditi praksi konkurenčnih udeleženk glede roka za prvo vračilo glavnice za nadomestne motorje in nadomestne dele.

34. *Pogodbe za vzdrževanje in servisiranje*

Udeleženske lahko ponudijo uradno finančno podporo z rokom odplačevanja do dveh let pri pogodbah za vzdrževanje in servisiranje.

POGLAVJE VIII

POSTOPKI*35. Predhodno obveščanje, prilagajanje in izmenjava informacij*

Za ta del sektorskega dogovora se uporabljajo postopki za predhodno obveščanje, prilagajanje in izmenjavo informacij, določeni v Sporazumu. Razen tega lahko udeleženke zaprosijo za posvetovanje, če iz kakršnega koli razloga menijo, da neka druga udeleženka ponuja uradno podprt kredit pod pogoji, ki niso v skladu s tem sektorskim dogovorom. Posvetovanje se izvede v desetih dneh, sicer pa poteka po postopkih iz člena 54 Sporazuma.

36. Pregled

Udeleženke redno pregledujejo postopke in določbe tega sektorskega dogovora, da bi jih približale razmeram na trgu. Če se razmere na trgu ali običajne prakse financiranja močno spremenijo, je mogoče kadar koli zahtevati pregled.

Dodatek I

PONAZORITVENI SEZNAM

Vsi drugi podobni zrakoplovi, ki bi lahko prišli na trg v prihodnosti, bodo zajeti v tem sektorskem dogovoru in pravočasno dodani na ustrezní seznam. Ti seznamí niso izčrpní in so samo za prikaz, v katero kategorijo je treba vključiti katero vrsto zrakoplova, če bi glede tega nastal dvom.

VELIKI CIVILNI ZRAKOPLOVI

Proizvajalec	Oznaka
Airbus	A 300
Airbus	A 310
Airbus	A 318
Airbus	A 319
Airbus	A 320
Airbus	A 321
Airbus	A 330
Airbus	A 340
Boeing	B 737
Boeing	B 747
Boeing	B 757
Boeing	B 767
Boeing	B 777
Boeing	B 707, 727
British Aerospace	RJ70
British Aerospace	RJ85
British Aerospace	RJ100
British Aerospace	RJ115
British Aerospace	BAe146
Fairchild Dornier	728 Jet
Fairchild Dornier	928 Jet
Fokker	F 70
Fokker	F 100
Lockheed	L-100
McDonnell Douglas	Serijska MD-80
McDonnell Douglas	Serijska MD-90
McDonnell Douglas	MD-11
McDonnell Douglas	DC-10
McDonnell Douglas	DC-9
Lockheed	L-1011
Ramaero	1.11-495

ZRAKOPLOVI KATEGORIJE A

Zrakoplovi na turbinski pogon – vključno s helikopterji (npr. turboreakcijski, turbopropellerski in turboventilatorski zrakoplovi), ki imajo običajno od trideset do sedemdeset sedežev. Če se razvija nov velik zrakoplov na turbinski pogon z več kakor sedemdesetimi sedeži, se na zahtevo takoj skliče posvetovanje, da se zaradi konkurenčnih razmer doseže dogovor o razvrstitvi takšnega zrakoplova v to kategorijo ali v del 1 tega dogovora.

Proizvajalec	Oznaka
Aeritalia	G 222
Aeritalia/Aerospatiale	ATR 42
Aeritalia/Aerospatiale	ATR 72
Aerospatiale/MBB	C160 Transall
De Havilland	Dash 8
De Havilland	Dash 8 - 100
De Havilland	Dash 8 -200
De Havilland	Dash 8 -300
Boeing Vertol	234 Chinook
Broman (U.S.)	BR 2000
British Aerospace	BAe ATP
British Aerospace	BAe 748
British Aerospace	BAe Jetstream 41
British Aerospace	BAe Jetstream 61
Canadair	CL 215T
Canadair	CL 415
Canadair	RJ
Casa	CN235
Dornier	DO 328
EH Industries	EH-101
Embraer	EMB 120 Brasilia
Embraer	EMB 145
Fairchild Dornier	528 Jet
Fairchild Dornier	328 Jet
Fokker	F 50
Fokker	F 27
Fokker	F 28
Gulfstream America	Gulfstream I-4
LET	610
Saab	SF 340
Saab	2000
Short	SD 3-30
Short	SD 3-60
Short	Sherpa

ZRAKOPLOVI KATEGORIJE B

Drugi zrakoplovi na turbinski pogon, vključno s helikopterji.

Proizvajalec	Oznaka
Aerospatiale	AS 332
Agusta	A 109, A 119
Beech	1900
Beech	Super King Air 300
Beech	Starship 1
Bell Helicopter	206B
Bell Helicopter	206L
Bell Helicopter	212
Bell Helicopter	230
Bell Helicopter	412
Bell Helicopter	430
Bell Helicopter	214
Bombardier / Canadair	Global Express
British Aerospace	BAe Jetstream 31
British Aerospace	BAe 125
British Aerospace	BAe 1000
British Aerospace	BAe Jetstream Super 31
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	Hawker 1000
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	Hawker 800
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	King Air 350
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	Beechjet serije 400
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	Starship 2000A
Bell	B 407
Canadair	Challenger 601-3A
Canadair	Challenger 601-3R
Canadair	Challenger 604
Casa	C 212-200
Casa	C 212-300
Cessna	Citation
Cessna	441 Conquest III in Caravan serije 208
Claudius Dornier	CD2
Dassault Breguet	Falcon
Dornier	DO 228-200
Embraer	EMB 110 P2
Embraer/FAMA	CBA 123
Eurocopter	AS 350, AS 355, EC 120, AS 365, EC 135

Proizvajalec	Oznaka
Eurocopter	B0105LS
Fairchild	Merlin/300
Fairchild	Metro 25
Fairchild	Metro III V
Fairchild	Metro III
Fairchild	Metro III A
Fairchild	Merlin IVC-41
Gulfstream America	Gulfstream II, III, IV in V
IAI	Astra SP in SPX
IAI	Arava 101 B
Learjet	31A, 35A, 45 in serije 60
MBB	BK 117 C
MBB	BO 105 CBS
McDonnell Helicopter System	MD 902, MD 520, MD 600
Mitsubishi	Mu2 Marquise
Piaggio	P 180
Pilatus Britten-Norman	BN2T Islander
Piper	400 LS
Piper	T 1040
Piper	PA-42-100 (Cheyenne 400)
Piper	PA-42-720 (Cheyenne III A)
Piper	Cheyenne II
Reims	Cessna-Caravan II
SIAI-Marchetti	SF 600 Canguro
Short	Tucano
Westland	W30

PRILOGA IV

**SEKTORSKI DOGOVOR O IZVOZNIH KREDITIH, OBNOVLJIVIH VIRIH ENERGIJE IN VODNIH PROJEKTIH,
KI VELJAJO ZA POSKUSNO OBDOBJE DO 30. JUNIJA 2007**

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE**1. Področje uporabe**

Ta sektorski dogovor, ki dopolnjuje Sporazum, določa finančne pogoje, ki se lahko uporabijo za uradno podprte izvozne kredite, ki se nanašajo na pogodbe za obnovljive vire energije in vodne projekte; obseg upravičenih sektorjev je naveden v Dodatku 1.

POGLAVJE II

FINANČNI POGOJI ZA IZVOZNE KREDITE**2. Najdaljši roki odplačevanja**

Najdaljši rok odplačevanja je petnajst let ne glede na razvrstitev držav iz člena 11 Sporazuma.

3. Odplačevanje glavnice in plačilo obresti

- (a) Glavnica izvoznega kredita se odplačuje v enakih in rednih obrokih.
- (b) Glavnica se odplačuje največ na vsakih šest mesecev, pri čemer se prvi obrok in obresti plačajo najpozneje šest mesecev po datumu začetka kredita.
- (c) Za izvozne kredite, zagotovljene za podporo lizingu, se lahko namesto enakih odplačil glavnice, kot je določeno v odstavku (a), uporabijo enaka odplačila glavnice in obresti skupaj.

4. Najnižje nespremenljive obrestne mere z uradno finančno podporo

Udeleženka, ki zagotavlja uradno finančno podporo z neposrednim financiranjem, refinanciranjem ali subvencioniranjem obrestnih mer, uporablja naslednje najnižje obrestne mere:

- (a) Za roke odplačevanja do vključno dvanajst let udeleženka uporabi ustrezno komercialno referenčno obrestno mero (CIRR) v skladu s členom 20 Sporazuma.
- (b) Za roke odplačevanja nad dvanajst let do vključno štirinajst let se za vse valute uporablja dodatna dajatev 20 baznih točk nad CIRR.
- (c) Za roke odplačevanja nad štirinajst let se za vse valute uporablja posebna komercialna referenčna obrestna mera (SCIRR) v skladu s členom 5 tega sektorskega dogovora.

5. Določanje SCIRR

SCIRR se določijo na stalno maržo 75 baznih točk nad CIRR za ustrezno valuto, razen za japonski jen, pri katerem je marža 40 baznih točk. Pri valutah, ki imajo v skladu s prvo alineo člena 20 a) Sporazuma več kakor eno CIRR, se pri sestavi SCIRR uporabi CIRR za najdaljši rok odplačevanja.

POGLAVJE III

POSTOPKI**6. Predhodno obvestilo brez razprave**

Udeleženka najmanj deset koledarskih dni pred prevzemom kakršne koli obveznosti, zajete v okviru tega sektorskega dogovora, obvesti vse druge udeležence v skladu s Prilogo V Sporazuma.

POGLAVJE IV

PREGLED**7. Poskusno obdobje in spremljanje**

- (a) Finančni pogoji, določeni v tem sektorskem dogovoru, se uporabljajo za poskusno obdobje dveh let, tj. od 1. julija 2005 do 30. junija 2007. Med dvoletnim poskusnim obdobjem udeleženske preučijo izvajanje tega sektorskega dogovora in razpravljajo o pridobljenih izkušnjah.
 - (b) Ti finančni pogoji se po koncu poskusnega obdobja prekinejo, razen če se udeleženske dogovorijo o eni od naslednjih možnosti:
 - nadaljevati poskusno obdobje z vsemi potrebnimi izboljšavami/spremembami; ali
 - utrditi finančne pogoje Sporazuma s potrebnimi izboljšavami/spremembami.
 - (c) Sekretariat poroča o izvajanju teh finančnih pogojev.
-

Dodatek 1

UPRAVIČENI SEKTORJI

Naslednji sektorji obnovljivih virov energije in vodni sektorji so od 1. julija 2005 upravičeni do finančnih pogojev, določenih v tem sektorskem dogovoru, pod pogojem, da se njihovi vplivi obravnavajo v skladu s priporočilom OECD o skupnih pristopih na področju okolja in uradno podprtih izvoznih kreditih iz leta 2003 ⁽¹⁾ (kakor so ga naknadno spremenile članice delovne skupine OECD za izvozne kredite in kreditno jamstvo (ECG), potrdil pa jih je Svet OECD):

- (a) Vetrna energija
- (b) Geotermalna energija
- (c) Energija plimovanja in energija morskih tokov
- (d) Energija valov
- (e) Fotovoltaična sončna energija
- (f) Sončna termalna energija
- (g) Oceanska termalna energija
- (h) Bioenergija: vsa trajnostna biomasa, odlagališčni plin, plin iz naprav za čiščenje odplak in energetske naprave za bioplin. „Biomasa“ pomeni biološko razgradljiv del proizvodov, odpadkov in ostankov v kmetijstvu (vključno s snovmi rastlinskega in živalskega izvora), gozdarstvu in povezanih panogah kakor tudi biološko razgradljivi del industrijskih in komunalnih odpadkov.
- (i) Projekti, povezani z oskrbo z vodo za človeško uporabo in napravami za ravnanje z odpadno vodo:
 - infrastruktura za oskrbo gospodinjstev s pitno vodo, tj. očiščevanje vode za pridobivanje pitne vode ter distribucijsko omrežje (vključno z nadzorom puščanja),
 - naprave za zbiranje in čiščenje odpadne vode, tj. zbiranje in čiščenje gospodinskih in industrijskih odpadnih voda in odplak, vključno s postopki za ponovno uporabo ali recikliranje vode in obdelavo blata, ki so neposredno povezani s temi dejavnostmi.
- (j) Hidroenergija

⁽¹⁾ Razume se, da velja priporočilo OECD tudi za projekte, ki niso upravičeni do teh finančnih pogojev.

PRILOGA V

INFORMACIJE, KI JIH JE TREBA PREDLOŽITI ZA OBVESTILA

Informacije, ki so navedene v oddelku I spodaj, morajo biti vključene v vsako obvestilo, poslano na podlagi Sporazuma (vključno z njegovimi prilogami). Poleg tega se informacije, določene v oddelku II, zagotovijo glede na posebno vrsto obvestila, kakor je primerno.

I. INFORMACIJE, KI JIH JE TREBA PREDLOŽITI ZA VSA OBVESTILA**(a) Osnovni podatki**

1. Država, ki obvešča
2. Datum obvestila
3. Ime organa/agencije, ki obvešča
4. Sklicna številka
5. Izvorno obvestilo ali pregled prejšnjih obvestil (pomembna je sklicna številka)
6. Številka tranše (če je ustrezno)
7. Sklicna številka kreditne linije (če je ustrezno)
8. Členi Sporazuma, po katerih je bilo poslano obvestilo
9. Sklicna številka obvestila, ki se mu prilagaja (če je ustrezno)
10. Opis podpore, ki se ji prilagaja (če je ustrezno)

(b) Podatki o kupcu/posojilojemalcu/garantu

11. Država kupca/posojilojemalca
12. Ime kupca/posojilojemalca
13. Naslov kupca/posojilojemalca
14. Status kupca/posojilojemalca
15. Država garanta (če je ustrezno)
16. Ime garanta (če je ustrezno)
17. Naslov garanta (če je ustrezno)
18. Status garanta (če je ustrezno)

(c) Podatki o blagu in/ali storitvah, ki se izvažajo, ter projektu

19. Opis blaga in/ali storitev, ki se izvažajo
20. Opis projekta (če je ustrezno)
21. Lokacija projekta (če je ustrezno)
22. Zaključni datum za predložitev ponudb (če je ustrezno)
23. Datum izteka veljavnosti kreditne linije (če je ustrezno)

24. Vrednost podprte(-ih) pogodb(-e) po dejanski vrednosti (za vse kreditne linije in transakcije projektnega financiranja ali za vsako prostovoljno posamezno transakcijo) ali v skladu z naslednjo lestvico v milijonih posebnih pravic črpanja (SDR):

Kategorija	Od	Do
I:	0	1
II:	1	2
III:	2	3
IV:	3	5
V:	5	7
VI:	7	10
VII:	10	20
VIII:	20	40
IX:	40	80
X:	80	120
XI:	120	160
XII:	160	200
XIII:	200	240
XIV:	240	280
XV:	280	(*)

(*) Pomeni število večkratnikov 40 milijonov SDR nad 280 milijoni SDR, npr. 410 milijonov SDR bi spadalo v kategorijo XV + 4.

25. Valuta pogodb(-e)

- (d) Finančni pogoji za uradno podporo za izvozne kredite

26. Vrednost kredita; dejanska vrednost za obvestila o kreditnih linijah in transakcijah projektnega financiranja ali za vsako prostovoljno posamezno transakcijo ali v skladu z lestvico SDR

27. Valuta kredita

28. Polog (odstotek skupne vrednosti podprtih pogodb)

29. Lokalni stroški (odstotek skupne vrednosti podprtih pogodb)

30. Začetni datum kredita in sklicevanje na ustrezni pododstavek člena 10

31. Dolžina obdobja odplačevanja

32. Osnova obrestne mere

33. Obrestna mera ali marža

II. DODATNE INFORMACIJE, KI JIH JE TREBA PO POTREBI PREDLOŽITI ZA OBVESTILA, POSLANA ZARADI POSEBNIH DOLOČB

- (a) Sporazum, člen 14(d)(5)

1. Način odplačevanja

2. Pogostost odplačevanja

3. Časovni razmik med začetnim datumom kredita in prvim vračilom glavnice

4. Znesek kapitaliziranih obresti pred začetnim datumom kredita

5. Povprečno ponderirano obdobje odplačevanja
 6. Obrazložitev razlogov nezagotavljanja podpore v skladu z odstavki (a) do (c) člena 14
- (b) Sporazum, člena 24 in 28
1. Razvrstitev države kupca/posojilojemalca ali multilateralne/regionalne institucije glede na tveganje
 2. Dolžina dobe odplačevanja
 3. Odstotek kritja za tveganje države
 4. Kakovost kritja (tj. podstandardno, standardno, nadstandardno)
 5. MPR, ki temelji na razvrstitvi države kupca/posojilojemalca glede na tveganje brez garancije tretjih držav, udeležbe multilateralnih/regionalnih institucij in/ali zmanjšanja/izključitve tveganja
 6. Veljavna MPR
 7. Dejanska zaračunana premijska stopnja (izražena v obliki MPR kot odstotek glavnice)
- (c) Sporazum, člen 24(e), prva alineja
1. Razvrstitev države garanta glede na tveganje države
 2. Potrditev, da garancija zajema vseh pet tveganj države, ki so navedena v členu 25(a), za ves čas trajanja kredita
 3. Navedba, ali je skupna vrednost tveganja (tj. glavnica in obresti) krita z garancijo
 4. Potrdilo, da je garant posojilno sposoben glede na velikost zajamčenega dolga
 5. Potrdilo, da je garancija pravno veljavna in jo je mogoče izvrševati v pristojnosti tretje države
 6. Navedba o tem, ali obstaja kakršno koli finančno razmerje med garantom in kupcem/posojilojemalcem
 7. Če obstaja razmerje med garantom in kupcem/posojilojemalcem:
 - Vrsta razmerja (npr. matična družba-hčerinska družba, hčerinska družba-matična družba, skupno lastništvo)
 - Potrdilo, da je garant pravno in finančno neodvisen in lahko izpolni plačilno obveznost kupca/posojilojemalca
 - Potrdilo, da dogodki, predpisi ali državno posredovanje v državi kupca/posojilojemalca ne bi vplivali na garanta
- (d) Sporazum, člen 28
1. Uporabljene tehnike zmanjševanja/izključitve tveganja
 2. Uporabljen MEF
 3. Izčrpno pojasnilo, katera tveganja države se pripišejo zunanjim vzrokom/odpravijo ali pa omejijo/izključijo, in pojasnilo, kako se s takšnim pripisovanjem zunanjim vzrokom/odpravo ali pa z omejitvijo/izključitvijo kreditnih tveganj države upraviči uporabljeni MEF.
- (e) Sporazum, člena 46 in 47
1. Oblika vezane pomoči (tj. razvojna pomoč ali predhodno mešani krediti ali mešano financiranje)
 2. Skupna raven koncesivnosti financiranja z vezano in delno nevezano pomočjo, izračunana v skladu s členom 37

3. DDR, uporabljen za izračun ravni koncesivnosti
 4. Obravnavanje gotovinskih plačil pri izračunu ravni koncesivnosti
 5. Omejitve uporabe kreditnih linij
- (f) Priloga II, člen 11
1. Način odplačevanja
 2. Pogostost odplačevanja
 3. Časovni razmik med začetnim datumom kredita in prvim plačilom glavnice
 4. Podpora za lokalne stroške: plačilni pogoji in narava podpore
 5. Delež projekta, ki se financira (z ločenimi informacijami o začetni polnitvi goriva, kjer je to primerno)
 6. Vse druge ustrezne informacije (vključno s sklicevanjem na sorodne primere)
- (g) Priloga IV, člen 6
1. Izčrpen opis projekta, vključno s posebnim sektorjem, kot je navedeno v Dodatku 1 sektorskega dogovora o izvoznih kreditih, obnovljivih virih energije in vodnih projektih (Priloga IV).
 2. Izčrpno pojasnilo o tem, zakaj so potrebni posebni finančni pogoji.
 3. Glede obrestne mere, informacije o stopnji dodatne dajatve, ki presega CIRR, kadar se uporablja člen 4(b) ali (c) sektorskega dogovora o izvoznih kreditih, obnovljivih virih energije in vodnih projektih (Priloga IV).
- (h) Priloga X, člen 5
1. Pojasnilo o tem, zakaj so pogoji projektnega financiranja določeni
 2. Pogodbena vrednost glede pogodb na ključ, deleža podpogodb itd.
 3. Izčrpen opis projekta
 4. Vrsta kritja, zagotovljenega pred začetnim datumom kredita
 5. Odstotek kritja za politično tveganje pred začetnim datumom kredita
 6. Odstotek kritja za komercialno tveganje pred začetnim datumom kredita
 7. Vrsta kritja, zagotovljenega po začetnem datumu kredita
 8. Odstotek kritja za politično tveganje po začetnem datumu kredita
 9. Odstotek kritja za komercialno tveganje po začetnem datumu kredita
 10. Dolžina obdobja sestave (če je ustrezno)
 11. Dolžina dobe odplačevanja
 12. Povprečno ponderirano obdobje odplačevanja
 13. Način odplačevanja
 14. Pogostost odplačevanja
 15. Časovni razmik med začetnim datumom kredita in prvim plačilom glavnice

16. Odstotek glavnice, odplačane do srednje točke kredita
 17. Znesek kapitaliziranih obresti pred začetnim datumom kredita
 18. Druge dajatve, ki jih je prejel ECA, npr. provizije za neizkoriščeni del odobrenega kredita (neobvezno, razen pri transakcijah s kupci v državah OECD z visokim dohodkom na prebivalca)
 19. Premijska stopnja (neobvezno, razen pri projektih v državah OECD z visokim dohodkom na prebivalca)
 20. Potrdilo (in pojasnilo, kjer je potrebno), da transakcija vključuje/je zanjo značilno:
 - Financiranje posamezne gospodarske enote, pri kateri je posojilodajalec prepričan, da lahko šteje denarne tokove in dohodke te enote za vir sredstev, iz katerih bo posojilo odplačano, premoženje te gospodarske enote pa za poroštvo za posojilo.
 - Financiranje izvoznih transakcij s (pravno in gospodarsko) neodvisno projektno družbo, npr. družbo, specializirano za poseben namen, v zvezi z naložbenimi projekti, ki ustvarjajo lastne prihodke.
 - Ustrezno deljeno tveganje med projektnimi partnerji, npr. zasebnimi ali posojilno sposobnimi javnimi delničarji, izvozniki, upniki, odjemalci, vključno z zadostnim lastnim kapitalom.
 - Denarni tok projekta, ki je v celotni dobi odplačevanja zadosten za pokrivanje stroškov poslovanja in servisiranja dolga za zunanja sredstva.
 - Prioritetni odbitek stroškov poslovanja in servisiranja dolga od prihodkov projekta.
 - Nedrжавni kupec/posojilojemalec brez državnega jamstva vračila.
 - S premoženjem zavarovani vrednostni papirji za prihodke/sredstva iz projekta, npr. odstopi, zastave, konto sredstva.
 - Omejen dostop ali brez dostopa do sponzorjev delničarjev iz zasebnega sektorja ali sponzorjev projekta po njegovem zaključku.
- (i) Priloga X, člen 5, za projekte v državah OECD z visokim dohodkom na prebivalca
1. Skupen znesek sindiciranega posojila za projekt, vključno z uradnimi in zasebnimi posojilodajalci
 2. Skupni znesek sindiciranega posojila zasebnih posojilodajalcev
 3. Odstotek sindiciranega posojila, ki ga zagotovijo udeleženske
 4. Potrdilo, da:
 - je glede udeležbe v sindiciranem posojilu z zasebnimi finančnimi ustanovami, ki ne prejemajo uradne podpore za izvozne kredite, udeleženka manjšinski partner s statusom pari passu ves čas trajanja kredita,
 - premijska stopnja iz točke 19 zgoraj ne zniža razpoložljivega financiranja na zasebnem trgu in je sorazmerna z ustreznimi obrestnimi merami, ki jih zaračunavajo druge zasebne finančne institucije, ki sodelujejo pri sindiciranju.
-

PRILOGA VI

IZRAČUN NAJNIŽJIH PREMIJSKIH STOPENJ

Formula za izračun veljavnih MPR (najnižjih premijskih stopenj) za izvozni kredit je:

$$\text{MPR} = ((a \times \text{HOR}) + b) \times (\text{PC}/0,95) \times \text{QPF} \times \text{PCF} \times (1 - \text{MEF}) \times \text{BRF}$$

pri čemer:

- sta a in b koeficienta, povezana z veljavno kategorijo tveganja države
- je HOR časovni horizont tveganja
- je PC odstotek kritja
- je QPF dejavnik kakovosti produkta
- je PCF dejavnik odstotka kritja
- je MEF dejavnik zmanjšanja/izključitve tveganja države
- je BRF dejavnik kritja tveganja kupca

Vrednosti za koeficienta a in b so pridobljene iz naslednje razpredelnice:

	Kategorija tveganja države							
	0	1	2	3	4	5	6	7
a	n/a	0,100	0,225	0,392	0,585	0,780	0,950	1,120
b	n/a	0,350	0,350	0,400	0,500	0,800	1,200	1,800

Časovni horizont tveganja (HOR) se izračuna na naslednji način:

Za standardne načine odplačevanja (tj. enaka polletna odplačila glavnice):

$$\text{HOR} = (\text{dolžina dobe izplačil} \times 0,5) + \text{dolžina obdobja odplačevanja}$$

Za nestandardne načine odplačevanja se ekvivalentno obdobje odplačevanja (izraženo v enakih, polletnih obrokih) izračuna z naslednjo formulo:

$$\text{HOR} = (\text{povprečno ponderirano obdobje odplačevanja} - 0,25)/0,5$$

Uporaba let ali mesecev v formuli ne vpliva na izračun, pod pogojem, da se za obdobje izplačil in obdobje odplačevanja uporablja enaka enota.

Odstotek kritja (PC) je izražen v decimalni vrednosti (tj. 95 odstotkov je izražen kot 0,95)

Dejavnik kakovosti produkta (QPF) se pridobi iz naslednje razpredelnice:

Kakovost produkta	Kategorija tveganja države							
	0	1	2	3	4	5	6	7
podstandardna	n/a	0,9965	0,9935	0,9850	0,9825	0,9825	0,9800	0,9800
standardna	n/a	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000
nadstandardna	n/a	1,0035	1,0065	1,0150	1,0175	1,0175	1,0200	1,0200

Dejavnik odstotka kritja (PCF) se določi na naslednji način:

Za $PC \leq 0,95$, $PCF = 1$

Za $PC > 0,95$, $PCF = 1 + ((PC - 0,95)/0,05) \times \text{koeficient odstotka kritja}$

	Kategorija tveganja države							
	0	1	2	3	4	5	6	7
Koeficient odstotka kritja	n/a	0,00000	0,00337	0,00489	0,01639	0,03657	0,05878	0,08598

Dejavnik zmanjšanja/izključitve tveganja države (MEF) se določi na naslednji način:

Za izvozne kredite brez zmanjšanja tveganja države je $MEF = 0$

Za izvozne kredite z zmanjšanjem tveganja države se MEF določa v skladu z merili iz Priloge VIII.

Dejavnik kritja tveganja kupca (BRF) se določi na naslednji način:

Če je kritje za tveganje kupca v celoti izključeno, je $BRF = 0,90$

Če kritje za tveganje kupca ni izključeno, je $BRF = 1$

PRILOGA VII

MERILA IN POGOJI, KI UREJAJO UPORABO RAZVRŠČANJA DRŽAV GLEDE NA NJIHOVO TVEGANJE PRI UDELEŽBI GARANTA TRETJE DRŽAVE ALI MULTILATERALNE ALI REGIONALNE INSTITUCIJE**NAMEN**

Ta priloga določa merila in pogoje, ki urejajo uporabo razvrščanja držav glede na njihovo tveganje pri udeležbi garanta tretje države ali multilateralne ali regionalne institucije glede na položaj, opisan v prvi in drugi alineji člena 24(e) Sporazuma.

UPORABA

Razvrstitev držav glede na njihovo tveganje pri udeležbi garanta tretje države

Primer 1: Garancija za skupno vrednost tveganja

Če subjekt, ki se nahaja zunaj države kupca/posojiljemalca zagotovi jamstvo v obliki garancije za skupno vrednost tveganja (tj. glavnico in obresti), velja za razvrstitev države glede na tveganje razvrstitev tiste države, v kateri se nahaja garant, če so izpolnjena naslednja merila:

- Garancija zajema ves čas trajanja kredita.
- Garancija je nepreklicna, brezpogojna in razpoložljiva na zahtevo.
- Garancija je pravno veljavna in jo je mogoče izvrševati v pristojnosti države garanta.
- Garancija zajema pet kreditnih tveganj države za državo kupca/posojiljemalca.
- Garant je posojilno sposoben glede na velikost zajamčenega dolga.
- Za garanta velja monetarni nadzor in transferni predpisi države, v kateri se nahaja.
- Če je garant hčerinsko/matično podjetje zajamčenega subjekta, udeleženke za vsak primer posebej ugotovijo, ali: (1) je ob upoštevanju razmerja med hčerinsko/matično družbo in stopnjo pravne obveznosti matične družbe hčerinska/matična družba pravno in finančno neodvisna in lahko izpolni svoje plačilne obveznosti; (2) lahko na hčerinsko/matično družbo vplivajo lokalni dogodki/predpisi ali državno posredovanje; in (3) bi bila v primeru neizpolnjevanja obveznosti za to odgovorna glavna uprava.

Primer 2: Garancija, ki je omejena na znesek

Če subjekt, ki se nahaja zunaj države kupca/posojiljemalca zagotovi jamstvo v obliki garancije za omejeno vrednost tveganja (tj. glavnico in obresti), velja za razvrstitev države glede na tveganje razvrstitev tiste države, v kateri se nahaja garant, za delež kredita, za katerega velja garancija. Poleg meril, navedenih za primer 1, se lahko razvrstitev države garanta uporabi zgolj takrat, ko je zajamčen znesek (glavnica in povezane obresti): (1) večji ali enak desetim odstotkom glavnice in povezanih obresti; ali (2) pet milijonov SDR glavnice in povezanih obresti, če transakcija presega petdeset milijonov SDR.

Za nezajamčen delež velja za razvrstitev države glede na tveganje razvrstitev države kupca.

Razvrstitev držav glede na njihovo tveganje pri udeležbi multilateralne ali regionalne institucije

Primer 1: Garancija za skupno vrednost tveganja

Če klasificirana multilateralna ali regionalna institucija zagotovi jamstvo v obliki garancije za skupno vrednost tveganja (tj. glavnica in obresti), velja za razvrstitev države glede na tveganje razvrstitev multilateralne ali regionalne institucije, če so izpolnjena naslednja merila:

- Garancija zajema ves čas trajanja kredita.
- Garancija je nepreklicna, brezpogojna in razpoložljiva na zahtevo.

- Garancija zajema pet kreditnih tveganj države za državo kupca/posojilojemalca.
- Garant je pravno zavezan za celotni znesek kredita.
- Vračila se plačajo neposredno upniku.

Primer 2: Garancija, ki je omejena na znesek

Če klasificirana multilateralna ali regionalna institucija zagotovi jamstvo v obliki garancije za omejeno vrednost tveganja (tj. glavnica in obresti), velja za razvrstitev države glede na tveganje razvrstitev multilateralne ali regionalne institucije za delež kredita, za katerega velja garancija. Poleg meril, navedenih za primer 1, se lahko razvrstitev multilateralne ali regionalne institucije uporabi zgolj takrat, ko je zajamčen znesek (glavnica in povezane obresti): (1) večji ali enak desetim odstotkom glavnice in povezanih obresti; ali (2) pet milijonov SDR glavnice in povezanih obresti, če transakcija presega petdeset milijonov SDR.

Za nezajamčen delež velja za razvrstitev države glede na tveganje razvrstitev države kupca.

Primer 3: Multilateralna ali regionalna institucija kot posojilojemalec

Če je razvrščena multilateralna ali regionalna institucija posojilojemalec, velja za razvrstitev države glede na tveganje razvrstitev multilateralne ali regionalne institucije.

Razvrstitev multilateralnih ali regionalnih institucij

Multilateralne ali regionalne institucije se lahko razvrstijo, če je institucija na splošno izvzeta iz monetarnega nadzora in transfernih predpisov države, v kateri se nahaja. Takšne institucije se razvrstijo v kategorije tveganja države od 0 do 7 za vsak primer posebej, v skladu z oceno tveganja vsakega primera zase in ob upoštevanju, ali:

- je institucija zakonsko in finančno neodvisna,
- vse premoženje institucije uživa imuniteto pred podržavljenjem ali zaplembo,
- ima institucija popolno svobodo glede prenosa in konverzije sredstev,
- za institucijo ne velja posredovanje vlade v državi, v kateri se nahaja,
- institucija uživa davčno imuniteto, in
- morajo vse njene države članice zagotoviti dodatni kapital za izpolnjevanje obveznosti institucije.

Ta ocena mora upoštevati tudi plačilno evidenco iz preteklih let v primerih neizpolnjevanja obveznosti kreditnih tveganj države v državi, v kateri se nahaja, ali v državi kupca/posojilojemalca; ter vse druge dejavnike, ki se med postopkom ocenjevanja zdijo primerni.

Seznam klasificiranih multilateralnih in regionalnih institucij ni zaključen in udeleženka lahko imenuje institucijo za presojo v skladu z zgoraj navedenimi premisleki. Razvrstitev multilateralnih in regionalnih organizacij udeleženke objavijo.

PRILOGA VIII

MERILA IN POGOJI, KI UREJAJO UPORABO ZMANJŠANJA/IZKLJUČITVE TVEGANJA DRŽAVE PRI IZRAČUNU NAJNIŽJIH PREMIJSKIH STOPENJ**NAMEN**

Ta priloga določa podrobnosti o uporabi tehnik za zmanjšanje/izključitev kreditnega tveganja države, navedenih v členu 28 b) Sporazuma; to vključuje merila, pogoje in posebne okoliščine, ki se uporabljajo pri njihovi uporabi, ter veljavne MEF.

SPLOŠNA UPORABA

Za vse tehnike za zmanjševanje/izključitev kreditnega tveganja države, navedene v členu 28(b) Sporazuma, velja naslednje:

- Navedeni MEF predstavljajo zgornjo mejo, ki bi se predvidela v najboljših okoliščinah in mora biti utemeljena na vsakem primeru posebej.
- Udeleženske preverijo, ali se lahko poročstva veljavno izvršujejo v njihovem pravnem/sodnem okolju.
- MPR, ki izhaja iz uporabe tehnik za zmanjšanje/izključitev kreditnega tveganja države, ne sme znižati oblikovanja cen na zasebnem trgu v podobnih okoliščinah.
- Če transakcijo vzporedno financirajo drugi viri, se vsako jamstvo, ki se zadrži v zvezi z uradnim izvoznim kreditom, obravnava vsaj pari passu z enakim jamstvom, ki ga imajo drugi viri.

POSEBNA UPORABA**1. Struktura prihodnjega pritoka iz tujine z založnim računom v tujini**

Opredelitev:

Pisni dokument, kot je listina ali dokument o odstopu ali dogovor o skrbništvu, zapečaten in predložen tretji stranki, tj. osebi, ki ni stranka dokumenta, in je v posesti takšne tretje stranke, dokler niso izpolnjeni nekateri pogoji, nakar ga ta stranka predloži drugi stranki za začetek veljavnosti. Če so ob upoštevanju dodatnih navedenih dejavnikov izpolnjena naslednja merila, lahko takšna tehnika zmanjša ali odpravi transferna tveganja, zlasti v višjih kategorijah tveganja države.

Merila:

- Založni račun je povezan s prihodki delovanja projekta v tuji valuti, pri čemer tokove v založni račun ustvarja projekt sam in/ali druge izvozne terjatve v tujini.
- Založni račun se nahaja v tujini, tj. lociran je zunaj države kupca/posojilojemalca, kjer so transferna ali druga tveganja države zelo omejena (tj. država je razvrščena v kategorijo 0).
- Odprt mora biti v prvovrstni banki, ki ni neposredno ali posredno kontrolirana s strani kupca/posojilojemalca ali organov njegove države.
- Poravnavanje obveznosti z računa mora biti zavarovano z dolgoročnimi ali drugimi ustreznimi pogodbami.
- Kombinacija virov prihodkov (tj. ki jih ustvari projekt sam in/ali drugi viri) kupca/posojilojemalca, ki pritekajo na račun, je v trdni valuti, upravičeno pa je pričakovati, da bo kolektivno zadostna za servisiranje dolga za ves čas trajanja kredita, hkrati pa jih mora zagotoviti ena ali več posojilno sposobnih tujih strank, ki se nahajajo v državah z manjšim tveganjem od države kupca/posojilojemalca (tj. ponavadi so to države, razvrščene v kategorijo 0).
- Kupec/posojilojemalec izda tujim strankam nepreklicno navodilo za vplačila neposredno na račun (tj. vplačila niso izvršena preko računa, ki ga nadzira kupec/posojilojemalec, ali preko njegove države).
- Sredstva na računu morajo zadoščati za vsaj šestmesečno servisiranje dolga. Če se v primeru projektnega financiranja uporabljajo fleksibilnejši roki odplačevanja, mora znesek na računu zadoščati za dejansko šestmesečno servisiranje dolga pod takšnimi fleksibilnimi pogoji; ta znesek se lahko sčasoma spreminja, odvisno od profila servisiranja dolga.

- Kupec/posojilojemalec ima omejen dostop do računa (tj. zgolj po plačilu servisiranja dolga).
- Prihodki na računu so pripisani posojilodajalcu kot neposrednemu upravičencu za ves čas trajanja kredita.
- Odprtje računa je prejelo vsa potrebna pravna dovoljenja lokalnih in vseh drugih pristojnih organov.
- Založni račun in pogodbeni dogovori morajo biti brezpogojni in/ali nepreklicni ter/ali časovno omejeni.

Nadaljnji dejavniki, ki jih je treba upoštevati:

Tehnika se uporablja na podlagi upoštevanja zgornjih značilnosti za vsak primer posebej in, med drugim, glede na:

- državo, kupca/posojilojemalca (tj. bodisi javnega ali zasebnega), gospodarsko panogo, občutljivost glede vpletenega blaga ali storitev, vključno z njihovo razpoložljivostjo za ves čas trajanja kredita, stranke,
- pravne strukture, npr. ali je mehanizem zadostno neobčutljiv na vpliv kupca/posojilojemalca ali njegove države,
- stopnjo, do katere za tehniko še naprej velja posredovanje države, podaljšanje ali odpoved,
- ali je račun zadostno zaščiten pred tveganji, povezani s projektom,
- znesek, ki bo pritekel na račun, in mehanizem za nadaljevanje ustreznega zagotavljanja,
- položaj glede Pariškega kluba (npr. morebitno izvetje),
- morebitni vpliv tveganj države, razen transfernega tveganja,
- zaščita pred tveganji države, v kateri se nahaja račun,
- pogodbe s strankami, vključno z njihovo naravo in trajanjem, ter
- skupni znesek pričakovanih tujih dohodkov glede na skupni znesek kredita.

Veljavni MEF

Najvišji veljavni MEF je 0,20, razen:

Poseben primer 1: Najvišji veljavni MEF je 0,40, če so izpolnjena vsa dodatna merila:

- Upnik ima prednostno pravico pri koriščenju založnega računa in dolgoročnih pogodb.
- Kupec/posojilojemalec je zasebni subjekt z več kot 80-odstotnim zasebnim lastništvom.
- Načrtovani kazalnik servisiranja dolga v njegovi življenjski dobi (Loan Life Coverage Ratio – LLCR) je v povprečju vsaj 2,5:1 ali vsaj 2,0:1, načrtovani kazalnik letnega servisiranja dolga (Annual Debt Service Coverage Ratio – ADSCR) pa ves čas po začetnem datumu kredita ni nižji od 1,0 ⁽¹⁾.
- Na založnem računu je dovolj sredstev za vsaj dvanajst mesecev servisiranja dolga, ki se bo po vsakem pozivu z vnaprej vplačanim zneskom dopolnjeval.

⁽¹⁾ Izračuni LLCR in ADSCR se opravijo v skladu s konvencijami, ki jih ponavadi uporabljajo skrbni mednarodni posojilodajalci za vzpostavitev dogovorjenega (osrednji scenarij) bančnega primera ob ali blizu finančnega zaprtja po dokončanju z vso potrebno skrbnostjo (tehnično in gospodarsko).

Poseben primer 2: Najvišji veljavni MEF je 0,30, če so izpolnjena vsa dodatna merila:

- LLCR je v povprečju vsaj 1,75:1 ali pa je na založnem računu dovolj sredstev za vsaj devet mesecev servisiranja dolga, ki se bo po vsakem pozivu z vnaprej vplačanim zneskom dopolnjeval.

2. Trdne varščine v tujini

Opredelitev:

Varščina v obliki prve ali druge zastavne pravice ali cesije vrednostnih papirjev v tujini, ki jih delničarji kupcev/posojilojemalcev ali kupci/posojilojemalci sami hranijo v tujini, ali v obliki gotovine na računu v tujini.

Merila:

- Varščine so opredeljene kot javne delnice in obveznice subjektov s kotacijo, ki se nahajajo v državi z manjšim tveganjem zunaj države kupca/posojilojemalca in kotirajo na borzah v državah, ki so razvrščene v kategorijo 0.
- Gotovina je opredeljena kot depoziti v trdnih valutah držav, razvrščenih v kategorijo 0, ali državne obveznice takšnih trdnih valut, ki jih izdajo države, razvrščene v kategorijo 0.
- Varščina je brezpogojna in nepreklicna za ves čas trajanja kredita.
- Država, v kateri se nahaja varščina, predstavlja manjše tveganje kot država kupca/posojilojemalca in je običajno država, ki je razvrščena v kategorijo 0.
- Varščina je izven dosega in pristojnosti kupca/posojilojemalca.
- Skrbno ocenjena načrtovana tržna vrednost varščin vse obdobje odplačevanja ustreza znesku neporavnane dolga, ki je krit z varščino.
- Vsekakor gotovinski depozit ali bonitetna vrednost varščin (ki mora zajemati glavnico in obresti) za (1) ne sme biti nižja od desetih odstotkov glavnice in povezanih obresti ali (2) petih milijonov SDR glavnice in povezanih obresti, če transakcija presega petdeset milijonov SDR.
- Varščina je lahko zakonito in brezpogojno unovčljiva tudi v primeru neizpolnjevanja obveznosti (tj. kreditnih tveganj države v državi kupca/posojilojemalca).
- Iztržek varščin ali gotovinskega depozita se lahko prosto konvertira v valuto kredita ali v katero drugo trdno valuto.
- V primeru neizpolnjevanja obveznosti se varščine neposredno prenesejo upniku ali se gotovinski depozit plača neposredno upniku za ustrezeni znesek.

Nadaljnji dejavniki, ki jih je treba upoštevati:

Tehnika se običajno uporablja za vse države, kupce/posojilojemalce in sektorje na podlagi upoštevanja gornjih značilnosti za vsak primer posebej in, med drugim, glede na:

- posledice lastništva (bodisi javnega ali zasebnega) varščin ali gotovinskega depozita, npr. glede na verjetnost realizacije te varščine v primeru javnih dolžnikov;
- pričakovano vrednost varščin in verjetnost realizacije glede na subjekt, sektor in državo, iz katere izvirajo;
- pravno okolje.

Veljavni MEF

Posebni MEF, ki se uporablja, mora:

- izkazovati stopnjo morebitnega pripisovanja zunanjim vzrokom, ki je med drugim predmet stalne vrednosti sredstev, ter izkazovati morebitno negotovost v zvezi z realizacijo varščine,

- biti določen za vsak primer posebej, da med drugim v osnovi izkazuje vrednost varščine, zagotovljene glede na glavnico kredita in veljavno razvrstitev države, v kateri se nahaja varščina glede na tveganje države.

Vrednost gotovinske varščine ne sme presegati 80 odstotkov, vrednost vrednostnih papirjev in obveznic pa ne sme presegati 35 odstotkov svoje bonitetne vrednosti.

3. Zavarovanje s premoženjskimi varščinami v tujini

Opredelitev:

Varščina v obliki prve prioritete zastavne pravice na nepremičninah, ki se nahajajo v tujini.

Merila:

- Varščina je brezpogojna in nepreklicna za ves čas trajanja kredita.
- Nepremičnine imajo nepristransko ocenjeno tržno vrednost in predstavljajo pomemben delež v lastnikovem kapitalnem deležu. Predvidena vrednost vse obdobje odplačevanja ustreza znesku neporavnane dolga kupca/posojiljemalca.
- Varščina je lahko zakonito in brezpogojno unovčljiva tudi v primeru neizpolnjevanja obveznosti (tj. kreditnih tveganj države v državi kupca/posojiljemalca).
- Izkupiček se lahko konvertira v valuto kredita ali v katero drugo trdno valuto.
- V primeru neizpolnjevanja obveznosti se ustrezni izkupiček plača ali dodeli neposredno upniku.
- Država, v kateri je mogoče uveljavljati to obliko varščine, mora imeti manjšo stopnjo tveganja kakor država kupca/posojiljemalca; tj. navadno je razvrščena v kategorijo držav z najmanjšim tveganjem.

Nadaljnji dejavniki, ki jih je treba upoštevati:

Tehnika se običajno uporablja za vse države, kupce/posojiljemalce in sektorje na podlagi upoštevanja zgornjih značilnosti za vsak primer posebej in, med drugim, glede na:

- posledice lastništva nepremičnin (bodisi javnih ali zasebnih), npr. glede na verjetnost realizacije te varščine v primeru javnih dolžnikov,
- naravo nepremičnin (npr. sektor), ki lahko vpliva na kontinuiteto njihove vrednosti in na verjetnost realizacije,
- pravno okolje.

Veljavni MEF

Posebni MEF, ki se uporablja, mora:

- izkazovati stopnjo morebitnega pripisovanja zunanjim vzrokom, ki je, med drugim, predmet stalne vrednosti sredstev, ter izkazovati morebitno negotovost v zvezi z realizacijo varščine; in
- biti določen za vsak primer posebej, da med drugim v osnovi izkazuje vrednost varščine, zagotovljene glede na glavnico kredita, in veljavno razvrstitev države, v kateri se nahaja varščina, glede na tveganje države.

Razlika med MPR, ki izhaja iz uporabe te tehnike, in MPR, ki uporablja odsotno zmanjšanje, ne sme biti večja od petnajstih odstotkov razlike med MPR, ki uporablja odsotno zmanjšanje, in MPR, ki izhaja iz uporabe razvrstitve države glede na tveganje, v kateri se nahajajo sredstva.

V naslednjih okoliščinah posledice oblikovanja cen veljajo na spodaj določeni osnovi:

- Varščina (ki mora zajemati glavnico in obresti) je omejena na znesek po enotni osnovi za ves čas trajanja kredita in na (1) najmanj deset odstotkov glavnice in povezanih obresti ali (2) pet milijonov SDR glavnice in povezanih obresti, če transakcija presega petdeset milijonov SDR; v tem primeru se posledica oblikovanja cen uporablja na sorazmerni osnovi za zajamčeno glavnico/znesek glavnice kredita.

- Varščina (ki mora zajemati glavnico in obresti) je omejena na znesek po enotni osnovi za ves čas trajanja kredita in na (1) najmanj deset odstotkov glavnice in povezanih obresti ali (2) pet milijonov SDR glavnice in povezanih obresti, če transakcija presega petdeset milijonov SDR. V tem primeru se posledica oblikovanja cen uporablja na sorazmerni osnovi, ki izhaja iz uporabe koncepta povprečnega ponderiranega trajanja.

4. Zavarovanje s premoženjskimi varščinami v tujini ali financiranjem na podlagi premoženja

Opredelitev:

Varščina v obliki lizinga v tujini ali prve prioritete zastavne pravice na premoženje, ki

1. se ne uporablja za to, da bi bila kreditna tveganja države bolj sprejemljiva (npr. za države v kategorijah visokega tveganja), ali
2. v glavnem ni povezana s tveganji kupca/posojiljemalca ali najemodajalca.

Merila:

- Premoženje je ponavadi neposredno povezano s transakcijo.
- Premoženje je prepoznavno in prenosno in ga lahko upnik, njegov posrednik ali namestnik zunaj države kupca/posojiljemalca ali najemnika fizično kot tudi pravno ponovno prevzame v posest/zaseže.
- Varščina je nepreklicna in brezpogojna za ves čas trajanja kredita.
- Premoženje ima nepristransko ocenjeno tržno vrednost, ki vse obdobje odplačevanja ustreza znesku neporavnane dolga.
- Varščina je registrirana v tujini pod sprejemljivo pristojnostjo.
- Premoženje se lahko prosto prodaja in uporabi zunaj države kupca/posojiljemalca ali najemnika.
- Izkupiček se lahko konvertira v valuto kredita ali v katero koli drugo trdno valuto.
- V primeru realizacije varščine se izkupiček izplača neposredno upniku.

Nadaljnji dejavniki, ki jih je treba upoštevati:

Ta tehnika se uporablja predvsem za npr. zrakoplove, ladje in naftne ploščadi, ki naj bi se v glavnem uporabljali zunaj države kupca/posojiljemalca ali najemnika, vendar se lahko uporablja za vse države, kupce/posojiljemalce in sektorje na podlagi upoštevanja zgornjih značilnosti za vsak primer posebej in, med drugim, glede na:

- naravo premoženja, ki lahko vpliva na njegovo popolno premoženost, možnost njegovega ponovnega prevzema v posest izven države kupca/posojiljemalca ali najemnika in njegovo predvideno komercialno tržno vrednost,
- stroške zasega, prevoza, obnove in ponovne prodaje premoženja ter stroške obresti, nastalih do ponovne prodaje,
- možnost zasega premoženja v državah z najmanjšim tveganjem, ki ponujajo primerno pravno okolje.

Veljavni MEF

Posebni MEF, ki se uporablja:

- mora izkazovati stopnjo morebitnega zmanjšanja kreditnega tveganja države, ki je med drugim odvisna od kontinuirane vrednosti premoženja in morebitne negotovosti glede mednarodne vračljivosti,
- mora biti določen za vsak primer posebej; in
- ne sme presegati 0,10 ali 0,20 v primeru zrakoplova.

Če je varščina (ki mora zajemati glavnico in obresti) omejena na znesek po enotni osnovi za ves čas trajanja kredita in na: (1) najmanj deset odstotkov glavnice in povezanih obresti ali (2) pet milijonov SDR glavnice in povezanih obresti, če transakcija presega petdeset milijonov SDR, potem se MEF izračuna na osnovi, ki izkazuje znesek varščine v primerjavi z zajamčeno glavnico/zneskom glavnice kredita.

5. Sofinanciranje s strani mednarodnih finančnih institucij (IFI)

Opredelitev:

Izvozni kredit (npr. zavarovanje/garancija/posojilo) je sofinanciran s strani IFI, ki so jo udeleženske razvrstile za namene premij.

Merila:

- Mednarodna finančna institucija ima prednostni status upnika.
- IFI oceni projekt, njegove tehnične, gospodarske in finančne vidike ter tveganje države.
- IFI spremlja izvedbo in odplačilo projekta.

Nadaljnji dejavniki, ki jih je treba upoštevati:

Tehnika se uporablja za vse države/kupce/posojilojemalce in sektorje, kjer lahko IFI posreduje v skladu s svojim statusom in politiko na podlagi upoštevanja zgornjih značilnosti za vsak primer posebej in, med drugim, glede na to, ali v zvezi s projektom velja, da:

- sta udeleženka in IFI med postopkom ocenjevanja in priprave projekta ter financiranja projekta razvili tesno izmenjavo informacij,
- je udeleženka od IFI prejela klavzulo pari passu in navzkrižno klavzulo o neizpolnjevanju finančnih obveznosti za celoten znesek in ves čas trajanja kredita,
- se klavzule in sodelovanje med udeleženko in IFI uporabljajo tudi takrat, ko zapadlost obeh kreditov ni vzporedna, in
- enaki IFI dogovori veljajo za vsako konkurenčno ponudbo udeleženke.

Veljavni MEF

Najvišji veljavni MEF ne presega 0,05.

6. Financiranje v lokalni valuti

Opredelitev:

O pogodbi in financiranju se pogaja v konvertibilni in razpoložljivi lokalni valuti, ne pa v trdnih valutah, financiranje poteka lokalno, da se izključi ali zmanjša transferno tveganje. Načeloma pojav prvih dveh kreditnih tveganj države na primarne dolžniške obveznosti v lokalni valuti ne bi vplival.

Merila:

- Nadomestilo škode ali izplačilo zavarovalnine ECA ali plačilo neposrednemu posojilodajalcu se opravi v lokalni valuti.
- ECA ponavadi ni izpostavljen transfernemu tveganju.
- Ob normalnem poteku dogodkov se ne zahteva, da se depoziti v lokalni valuti konvertirajo v trdno valuto.
- Odplačila posojilojemalca, izvršena v njegovi domači valuti ter v njegovi državi, predstavljajo veljavno izpolnitev dolžniške obveznosti.
- Če je prihodek posojilojemalca v lokalni valuti, je posojilojemalec zaščiten pred neugodnimi nihanji menjalnega tečaja.
- Devizni predpisi v državi posojilojemalca ne smejo vplivati na posojilojemalčeve obveznosti odplačevanja, ki bi ostale v lokalni valuti.

- V primeru neizpolnjevanja obveznosti, ki vodi k plačilu zavarovalnine v lokalni valuti, mora biti to nadomestilo škode preračunano, kot je izrecno določeno v posojilni pogodbi, v ustreznem znesku v trdni valuti. Morebitna povračila izplačane zavarovalnine se prav tako izvršujejo v lokalni valuti in morajo biti izražena kot protivrednost zavarovalnine v trdni valuti na dan njenega plačila.
- Odgovornost za konvertiranje odplačil kupca/posojiljemalca v lokalni valuti nosi zavarovalec sam, ki prav tako nosi tečajno tveganje devalvacije oziroma apreciacije prejemkov v lokalni valuti (medtem ko je neposredni posojilodajalec lahko neposredno izpostavljen tveganju nihanja tečaja, to ni povezano s tveganjem države ali tveganji kupca/posojiljemalca).

Nadaljnji dejavniki, ki jih je treba upoštevati:

Tehnika se uporablja na selektivni podlagi pri konvertibilnih in transferabilnih valutah držav z zdravim gospodarstvom. Udeleženka ECA mora biti sposobna izpolnjevati svoje obveznosti izplačila zavarovalnine v svoji valuti, če lokalne valute po tem, ko ECA prevzame obveznosti, ni več možno „transferirati“ ali „konvertirati“ (neposredni posojilodajalec bo vseeno trpel to izpostavljenost.)

Po preračunu neizplačanega zneska (ne celotne vrednosti posojila) v ustreznem znesku v trdni valuti ima posojiljemalec še vedno obveznost v lokalni valuti, čeprav z „odprto“ vrednostjo glede enake vrednosti neizplačanega zneska v trdni valuti. Če posojiljemalec svojo neporavnano zadolženost odplača v lokalni valuti, mora biti odplačilo enako vrednosti zavarovalnine v trdni valuti na dan njenega plačila.

Veljavni MEF

Posebni MEF, ki se uporablja, se določi za vsak primer posebej, vendar je najvišji MEF 0,50, če so prva tri kreditna tveganja države posebej izključena. Če je tveganje zgolj zmanjšano, tj. ni izrecno izključeno, je najvišji MEF 0,35.

7. Zavarovanje tretje države ali pogojna garancija

8. Tveganje dolžnika je manjše od državnega tveganja

Uporaba tehnik 7 in 8 iz te priloge je predmet nadaljnje razprave udeleženk.

PRILOGA IX

KONTROLNI SEZNAM RAZVOJNE KAKOVOSTI**KONTROLNI SEZNAM RAZVOJNE KAKOVOSTI PROJEKTOV, FINANCIRANIH S POMOČJO**

V zadnjih letih je DAC razvil več meril, s katerimi naj bi zagotovil, da bodo projekti v državah v razvoju, ki se v celoti ali delno financirajo z uradno razvojno pomočjo (Official Development Assistance – ODA), prispevali k razvoju. Bistvo teh meril vsebujejo:

- DAC Principles for Project Appraisal (Načela DAC za ocenitev projekta), 1988,
- DAC Guiding Principles for Associated Financing and Tied and Partially Untied Official Development Assistance (Vodilna načela DAC za mešano financiranje ter vezano in delno nevezano uradno razvojno pomoč), 1987, in
- Good Procurement Practices for Official Development Assistance (Kodeks dobrega ravnanja pri naročanju za uradno razvojno pomoč), 1986.

SKLADNOST PROJEKTA S SPLOŠNIMI PREDNOSTNIMI NALOGAMI DRŽAVE PREJEMNICE NA PODROČJU NALOŽB (IZBIRA PROJEKTA)

Ali je projekt del naložbenih programov in programov javne porabe, ki so jih že odobrili osrednji finančni in načrtovalni organi države prejemnice?

(Navedite programski dokument, v katerem je navedeni projekt, npr. program javnih naložb države prejemnice).

Ali projekt sofinancira mednarodna ustanova za financiranje razvoja?

Ali obstajajo dokazi, da je projekt preučila in zavrnila mednarodna ustanova za financiranje razvoja ali druga članica DAC zaradi nizke razvojne prednostne naloge?

Če projekt izvira iz zasebnega sektorja, ali ga je odobrila vlada države prejemnice?

Ali je projekt vključen v medvladni sporazum, ki zagotavlja širši razpon dejavnosti pomoči donatorja v državi prejemnici?

PRIPRAVA IN OCENITEV PROJEKTA

Ali je bil projekt pripravljen, oblikovan in ocenjen v skladu s sklopom standardov in meril, ki večinoma ustrezajo načelom DAC za ocenitev projekta (DAC Principles for Project Appraisal – PPA)? Ustrezna načela se nanašajo na ocenitev projekta po:

- (a) gospodarskih vidikov (odstavki 30 do 38 PPA);
- (b) tehničnih vidikov (odstavek 22 PPA);
- (c) finančnih vidikov (odstavki 23 do 29 PPA).

Ali je bil pri projektu, ki ustvarja prihodek, še zlasti če ta prihodek ustvarja za konkurenčni trg, posebno ugoden element financiranja s pomočjo posredovan končnemu uporabniku sredstev? (Odstavek 25 PPA.)

- (a) Institucionalna presoja (odstavki 40 do 44 PPA).
- (b) Analiza socialnih vidikov ter porazdelitve stroškov in koristi (odstavki 47 do 57 PPA).
- (c) Okoljska presoja (odstavki 55 do 57 PPA).

POSTOPKI NAROČANJA

Kateri izmed naslednjih načinov naročanja se bo uporabljal? (Za opredelitve glej načela, navedena v Kodeksu dobrega ravnanja pri naročanju za ODA.)

- (a) Mednarodni javni razpisi (načelo naročanja III in njegova Priloga 2: Minimalni pogoji za učinkovite mednarodne javne razpise).
- (b) Nacionalni javni razpisi (načelo naročanja IV).
- (c) Neuradna konkurenca ali neposredna pogajanja (načelo naročanja V A ali B).

Ali je predvideno preverjanje cene in kakovosti dobav (odstavek 63 PPA)?

PRILOGA X

DOLOČBE IN POGOJI, KI SE UPORABLJAJO ZA TRANSAKCIJE PROJEKTNEGA FINANCIRANJA

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE**1. Področje uporabe**

- (a) Ta priloga določa pogoje, ki jih udeleženske lahko podpirajo za transakcije projektnega financiranja, ki izpolnjujejo merila upravičenosti, določena v Dodatku 1.
- (b) Če ta priloga ne vključuje ustrezne določbe, se uporabijo pogoji Sporazuma.

POGLAVJE II

FINANČNI POGOJI**2. Najdaljši roki odplačevanja**

Najdaljši rok odplačevanja je štirinajst let, razen če uradna podpora za izvozne kredite, ki jo zagotovijo udeleženske, vključuje več kot petintrideset odstotkov sindiciranja projekta v državi OECD z visokim dohodkom na prebivalca; takrat je najdaljši rok odplačevanja deset let.

3. Odplačevanje glavnice in plačilo obresti

Glavnica izvoznega kredita se lahko odplačuje v neenakih obrokih, glavnica in obresti se lahko plačajo v manj pogostih obrokih, kot so polletni obroki, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) Enkratno vračilo glavnice ali vrsta plačil glavnice v šestmesečnem obdobju ne sme presegati 25 odstotkov glavnice kredita.
- (b) Prvo vračilo glavnice se plača najpozneje 24 mesecev po začetnem datumu kredita, prav tako je treba v 24 mesecih po začetnem datumu kredita odplačati najmanj dva odstotka glavnice kredita.
- (c) Obresti se plačajo najmanj vsakih dvanajst mesecev, pri čemer mora biti prvo plačilo opravljeno najpozneje šest mesecev po začetnem datumu kredita.
- (d) Povprečno ponderirano obdobje odplačevanja ne sme presegati sedem let in tri mesece, razen če uradna podpora za izvozne kredite, ki jo zagotovijo udeleženske, vključuje več kot petintrideset odstotkov sindiciranja projekta v državi OECD z visokim dohodkom na prebivalca; v tem primeru povprečno ponderirano obdobje odplačevanja ne sme presegati pet let in tri mesece.
- (e) Udeleženka pošlje predhodno obvestilo v skladu s členom 5 te priloge.

4. Najnižje nespremenljive obrestne mere

Če udeleženske zagotavljajo uradno finančno podporo za posojila s fiksno stopnjo, velja naslednje:

- (a) Za roke odplačevanja do vključno dvanajst let udeleženske uporabijo ustrezno komercialno referenčno obrestno mero (CIRR), sestavljeno v skladu s členom 20 Sporazuma.
- (b) Za roke odplačevanja, ki presegajo dvanajst let, se za vse valute uporablja dodatna dajatev 20 baznih točk nad CIRR.

POGLAVJE III

POSTOPKI**5. Predhodno obvestilo za transakcije projektnega financiranja**

Udeleženka najmanj deset koledarskih dni pred prevzemom kakršne koli obveznosti vse udeleženske obvesti, da namerava zagotoviti podporo v skladu s pogoji te priloge. Obvestilo se predloži v skladu s Prilogo V Sporazuma. Če katera od udeleženk zahteva pojasnilo glede pogojev, ki bodo v tem obdobju podprti, udeleženka, ki o tem obvešča, počaka še dodatnih deset koledarskih dni pred prevzemom kakršne koli obveznosti.

Dodatek 1

MERILA UPRAVIČENOSTI ZA TRANSAKCIJE PROJEKTNEGA FINANCIRANJA

I. Osnovna merila

Transakcija vključuje/je zanjo značilno:

- (a) Financiranje posamezne gospodarske enote, pri kateri je posojilodajalec prepričan, da lahko šteje denarne tokove in dohodke te enote za vir sredstev, iz katerih bo posojilo odplačano, premoženje te gospodarske enote pa za poročstvo za posojilo.
- (b) Financiranje izvoznih transakcij s (pravno in gospodarsko) neodvisno projektno družbo, npr. družbo, specializirano za poseben namen, v zvezi z naložbenimi projekti, ki ustvarjajo lastne prihodke.
- (c) Ustrezno deljeno tveganje med projektnimi partnerji, npr. zasebnimi ali posojilno sposobnimi javnimi delničarji, izvozniki, upniki, odjemalci, vključno z zadostnim lastnim kapitalom.
- (d) Denarni tok projekta, ki je v celotni dobi odplačevanja zadosten za pokrivanje stroškov poslovanja in servisiranja dolga za zunanja sredstva.
- (e) Prioritetni odbitek stroškov poslovanja in servisiranja dolga od prihodkov projekta.
- (f) Nedržavnega kupca/posojilojemalca brez državnega jamstva vračila (kar pa ne vključuje garancij za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti, npr. odjemnih (off-take) dogovorov).
- (g) S premoženjem zavarovane vrednostne papirje za prihodke/sredstva iz projekta, npr. odstopi, zastave, konto sredstva.
- (h) Omejen dostop ali brez dostopa do sponzorjev delničarjev iz zasebnega sektorja ali sponzorjev projekta po njegovem zaključku.

II. Dodatna merila za transakcije projektnega financiranja v državah OECD z visokim dohodkom na prebivalca

Transakcija vključuje/je zanjo značilno:

- (a) Udeležbo v sindiciranem posojilu z zasebnimi finančnimi ustanovami, ki ne prejemajo uradne podpore za izvozne kredite, pri čemer:
 - 1. je udeleženka manjšinski partner s statusom pari passu ves čas trajanja posojila; in
 - 2. uradna podpora za izvozne kredite, ki jo zagotovijo udeleženke, vključuje manj kot petdeset odstotkov sindiciranja.
- (b) Premijske stopnje za vsako uradno podporo, ki ne znižajo razpoložljivega financiranja na zasebnem trgu in so sorazmerne z ustreznimi obrestnimi merami, ki jih zaračunavajo druge zasebne finančne institucije, ki sodelujejo pri sindiciranju.

PRILOGA XI

SEZNAM OPREDELITEV

Za namen tega sporazuma:

- (a) Obveznost: vsaka izjava, v kateri koli obliki, s katero se državi prejemnici, kupcu, posojilojemalcu, izvozniku ali finančni instituciji sporoči pripravljenost ali namen zagotavljanja uradne podpore.
- (b) Poenoteni posebni dogovor: dogovor med udeleženkami, da se za dano transakcijo ali v posebnih okoliščinah strinjajo o posebnih finančnih pogojih za uradno podporo. Pravila dogovorjenega poenotene posebnega dogovora nadomestijo pravila Sporazuma samo za transakcijo ali v okoliščinah, določenih v poenotenem posebnem dogovoru.
- (c) Raven koncesivnosti vezane pomoči: pri nepovratnih sredstvih je raven koncesivnosti sto odstotkov. Pri posojilih je raven koncesivnosti razlika med nominalno vrednostjo posojila in diskontirano sedanjo vrednostjo prihodnjih plačil za servisiranje dolgov, ki jih mora opraviti posojilojemalec. Ta razlika je izražena v odstotku nominalne vrednosti posojila.
- (d) Pogodbena vrednost izvoza: skupni znesek, ki ga mora plačati kupec ali ga je treba plačati v njegovem imenu za blago in/ali storitve, ki se izvažajo, tj. brez lokalnih stroškov, kakor so opredeljeni v nadaljevanju. Pri lizingu ta vrednost izključuje del liziških plačil, ki je enak obrestim.
- (e) Končna obveznost: za transakcijo izvoznega kredita (v obliki ene same transakcije ali kreditne linije) obstaja končna obveznost, ko se udeleženka zaveže z vzajemnim sporazumom ali enostranskim aktom, da bo natančno izpolnila finančne pogoje.
- (f) Subvencioniranje obrestnih mer: dogovor med vlado in bankami ali drugimi finančnimi institucijami, ki omogoča financiranje izvoza po nespremenljivi obrestni meri, ki je enaka ali višja od CIRR.
- (g) Kreditna linija: okvir, v kateri koli obliki, za izvozne kredite, ki zajema vrsto transakcij, ki so ali niso povezane z določenim projektom.
- (h) Lokalni stroški: izdatki za blago in storitve v državi kupca, ki so potrebni bodisi za izvedbo izvoznikove pogodbe bodisi za dokončanje projekta, katerega del je izvoznikova pogodba. Ti stroški izključujejo provizijo, ki jo je treba plačati izvoznikovemu zastopniku v državi nakupa.
- (i) Čisto kritje: uradna podpora, ki jo zagotovi vlada ali je zagotovljena v njenem imenu, samo z garancijo ali zavarovanjem, tj. ki ne uživa uradne finančne podpore.
- (j) Rok odplačevanja: obdobje, ki se začne na začetni datum kredita, kakor je opredeljen v tej prilogi, in konča na pogodbeni datum končnega odplačila glavnice.
- (k) Začetni datum kredita:
 - 1. Deli ali komponente (polizdelki), vključno s povezanimi storitvami: pri delih ali komponentah začetni datum kredita ni poznejši od dejanskega datuma ali povprečnega datuma, ko kupec prevzame blago (vključno s storitvami, če je primerno), pri storitvah pa datum, ko so računi predloženi stranki ali stranka sprejme storitve.
 - 2. Kvaziinvesticijsko blago, vključno s povezanimi storitvami – stroji ali oprema, ponavadi z nizko vrednostjo na enoto, namenjeni uporabi v industrijskem postopku ali za proizvodno ali komercialno rabo: pri kvaziinvesticijskem blagu začetni datum kredita ni poznejši od dejanskega datuma ali povprečnega datuma, ko kupec prevzame blago, če pa je izvoznik odgovoren za usposobitev za zagon, je najpoznejši začetni datum kredita datum usposobitve za zagon, medtem ko je pri storitvah to datum, ko so računi predloženi stranki ali stranka sprejme storitev. Pri pogodbi za dobavo storitev, pri kateri je dobavitelj odgovoren za usposobitev za zagon, je najpoznejši začetni datum kredita datum usposobitve za zagon.

3. Investicijsko blago in projektne storitve – stroji ali oprema visoke vrednosti, namenjeni uporabi v industrijskem postopku ali za proizvodno ali komercialno rabo:

- Pri pogodbi za prodajo investicijskega blaga, ki je sestavljeno iz posameznih samo po sebi uporabnih predmetov, je začetni datum kredita dejanski ali povprečni datum, ko kupec fizično prevzame blago.
- Pri pogodbi za prodajo investicijske opreme za celoten obrat ali tovarno, pri čemer dobavitelj nima nikakršne odgovornosti za usposobitev za zagon, je začetni datum kredita tisti, ko naj bi kupec fizično prevzel celotno opremo (razen nadomestnih delov), dobavljeno po pogodbi.
- Če je izvoznik odgovoren za usposobitev za zagon, je najpoznejši začetni datum kredita datum usposobitve za zagon.
- Pri storitvah je najpoznejši začetni datum kredita datum, ko so računi predloženi stranki ali stranka sprejme storitev. Pri pogodbi za dobavo storitev, kjer je dobavitelj odgovoren za usposobitev za zagon, je najpoznejši začetni datum kredita datum usposobitve za zagon.

4. Celotni obrati ali tovarne – celotne proizvodne enote visoke vrednosti, ki zahtevajo uporabo investicijskega blaga:

- Pri pogodbi za prodajo investicijske opreme za celoten obrat ali tovarno, pri čemer dobavitelj nima nikakršne odgovornosti za usposobitev za zagon, je najpoznejši začetni datum kredita tisti, ko kupec fizično prevzame celotno opremo (razen nadomestnih delov), dobavljeno po pogodbi.
- Pri gradbenih pogodbah, po katerih izvajalec nima nobene odgovornosti za usposobitev za zagon, je najpoznejši začetni datum kredita tisti, ko se gradnja dokonča.
- Pri kakršni koli pogodbi, po kateri je dobavitelj ali izvajalec pogodbeno odgovoren za usposobitev za zagon, je najpoznejši začetni datum kredita tisti, ko so po montaži ali gradnji končani uvodni preskusi, s katerimi se zagotovi, da je obrat pripravljen za delovanje. To velja ne glede na dejstvo, ali se obrat takrat izroči kupcu v skladu s pogoji pogodbe, in ne glede na kakršno koli še naprej veljavno obveznost, ki bi jo lahko prevzel dobavitelj ali izvajalec (npr. za zajamčeno učinkovito delovanje ali usposabljanje lokalnega osebja).
- Če pogodba zajema ločeno izvajanje posameznih delov projekta, je najpoznejši začetni datum tudi začetni datum vsakega ločenega dela ali pa povprečni datum teh začetnih datumov ali, če ima dobavitelj pogodbo, ki se sicer ne nanaša na celoten projekt, pač pa na bistveni del projekta, pa je začetni datum lahko tisti, ki ustreza projektu kot celoti.
- Pri storitvah je najpoznejši začetni datum kredita takrat, ko so računi predloženi stranki ali stranka sprejme storitev. Pri pogodbi za dobavo storitev, pri kateri je dobavitelj odgovoren za usposobitev za zagon, je najpoznejši začetni datum kredita datum usposobitve za zagon.

(l) Vezana pomoč: je pomoč, ki je veljavno (pravno ali dejansko) vezana na nabavo blaga in/ali storitev iz donatorske države in/ali omejenega števila držav; vključuje posojila, nepovratna sredstva ali s tem povezane mešane finančne pakete z ravno koncesivnostjo, višjo od nič odstotkov.

Ta opredelitev se uporablja ne glede na to, ali „vezava“ nastane s formalnim sporazumom ali s katero koli obliko neformalnega dogovora med državo prejemnico in donatorsko državo ali če finančni paket vključuje sestavine s seznamov iz člena 31 Sporazuma, ki niso prosto in v celoti na voljo za financiranje nabave od države prejemnice ter od praktično vseh drugih držav v razvoju in udeleženk, ali pa če zajema prakse, ki jih DAC ali udeleženke štejejo za enakovredne takšni vezavi.

(m) Nevezana pomoč: je pomoč, ki vključuje posojila ali nepovratna sredstva, katerih iztržek je v celoti in prosto na voljo za financiranje nabave od vseh držav.

(n) Povprečno ponderirano obdobje odplačevanja: čas, ki je potreben za odplačilo polovice glavnice kredita. Izračuna se kot vsota časa (v letih) med začetnim datumom kredita in vsakim odplačilom glavnice, ponderirana z deležem odplačane glavnice ob vsakem datumu odplačila.

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2011/89/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. novembra 2011

o spremembah direktiv 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES in 2009/138/ES glede dopolnilnega nadzora finančnih subjektov v finančnem konglomeratu

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 53(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu ⁽³⁾ pristojnim organom v finančnem sektorju zagotavlja dopolnilna pooblastila in orodja za nadzor skupin, sestavljenih iz veliko reguliranih subjektov, ki so aktivni v različnih sektorjih finančnih trgov. Te skupine (finančni konglomerati), so tako izpostavljene tveganjem (tveganja skupine), ki zajemajo: tveganje medsebojnih negativnih vplivov, ki vključuje širjenje tveganj z enega dela skupine na drugega; koncentracijo tveganj, kjer se istočasno uresničuje ista vrsta tveganja v različnih delih skupine; zapletenost upravljanja več različnih pravnih subjektov in morebitna navzkrižja interesov ter izziv dodeljevanja regulatornega kapitala vsem reguliranim subjektom, ki so del finančnega

konglomerata, ob preprečevanju večkratne uporabe kapitala. Dopolnilni nadzor se mora v finančnih konglomeratih uporabljati poleg nadzora na posamični osnovi, konsolidirani ali skupinski osnovi, brez podvajanja ali vplivanja na skupino, ne glede na pravno strukturo skupine.

- (2) Primerno je zagotoviti skladnost med cilji Direktive 2002/87/ES na eni strani in direktiv Sveta 73/239/EGS ⁽⁴⁾ in 92/49/EGS ⁽⁵⁾ ter direktiv 98/78/ES ⁽⁶⁾, 2002/83/ES ⁽⁷⁾, 2004/39/ES ⁽⁸⁾, 2005/68/ES ⁽⁹⁾, 2006/48/ES ⁽¹⁰⁾, 2006/49/ES ⁽¹¹⁾, 2009/65/ES ⁽¹²⁾, 2009/138/ES ⁽¹³⁾ in 2011/61/EU ⁽¹⁴⁾ Evropskega parlamenta in Sveta na drugi strani, da se omogoči ustrezen dopolnilen nadzor zavarovalnih in bančnih skupin, tudi kadar so del strukture mešanega finančnega holdinga.

⁽⁴⁾ Prva Direktiva Sveta 73/239/EGS z dne 24. julija 1973 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja (UL L 228, 16.8.1973, str. 3).

⁽⁵⁾ Direktiva Sveta 92/49/EGS z dne 18. junija 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (tretja direktiva o premoženjskem zavarovanju) (UL L 228, 11.8.1992, str. 1).

⁽⁶⁾ Direktiva 98/78/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 1998 o dopolnilnem nadzoru zavarovalnic in pozavarovalnic v zavarovalniški ali pozavarovalniški skupini (UL L 330, 5.12.1998, str. 1).

⁽⁷⁾ Direktiva 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju (UL L 345, 19.12.2002, str. 1).

⁽⁸⁾ Direktiva 2004/39/ES ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov (UL L 145, 30.4.2004, str. 1).

⁽⁹⁾ Direktiva 2005/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2005 o pozavarovanju (UL L 323, 9.12.2005, str. 1).

⁽¹⁰⁾ Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (UL L 177, 30.6.2006, str. 1).

⁽¹¹⁾ Direktiva 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij (UL L 177, 30.6.2006, str. 201).

⁽¹²⁾ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

⁽¹³⁾ Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II), (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

⁽¹⁴⁾ Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

⁽¹⁾ UL C 62, 26.2.2011, str. 1.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 5. julija 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. novembra 2011.

⁽³⁾ UL L 35, 11.2.2003, str. 1.

- (3) Finančni konglomerati morajo biti prepoznani po celotni Uniji glede na obseg izpostavljenosti tveganjem skupine, na podlagi skupnih smernic, ki jih bodo izdali Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, (EBA), Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, (EIOPA) in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, (ESMA) v skladu s členom 56 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010 in v sodelovanju s Skupnim odborom evropskih nadzornih organov (Skupni odbor). Pomembno je tudi, da so zahteve v zvezi z opustitvijo uporabe dopolnilnega nadzora uporabljene na podlagi tveganja v skladu s temi smernicami. To je še posebej pomembno v primeru večjih mednarodnih finančnih konglomeratov.
- (4) Celovito in ustrezno spremljanje tveganja skupine v velikih, zapletenih, mednarodnih finančnih konglomeratih ter nadzor njihovih politik glede kapitala na ravni skupine sta možna samo, če pristojni organi zberejo nadzorne informacije in načrtujejo nadzorne ukrepe, ki presegajo nacionalno področje uporabe njihovega mandata. Zato je pomembno, da pristojni organi usklajujejo dopolnilni nadzor mednarodnih finančnih konglomeratov med pristojnimi organi, ki se štejejo za najustreznejše za dopolnilni nadzor konglomerata. Kolegij ustreznih pristojnih organov finančnega konglomerata bi moral delovati v skladu z dopolnilno naravo Direktive 2002/87/ES in kot tak ne bi smel podvajati ali nadomeščati, temveč dodati vrednost obstoječim kolegijem za bančno in zavarovalno podskupino v finančnem konglomeratu. Kolegij finančnega konglomerata bi se moral ustanoviti le, kadar kolegij ne obstaja ne v bančnem ne v zavarovalnem sektorju.
- (5) Da bi zagotovili ustrezen regulativni nadzor, morajo pravno strukturo ter upravljanje in organizacijsko strukturo, vključno z vsemi reguliranimi osebami, nereguliranimi hčerinskimi podjetji in pomembnimi podružnicami bank, zavarovalnic in finančnih konglomeratov s čezmejnimi dejavnostmi, po potrebi nadzorovati organi EBA, EIOPA, ESMA (v nadaljnjem besedilu skupaj: „ESA“) ter Skupni odbor, informacije pa morajo biti na voljo ustreznim pristojnim organom.
- (6) Da se zagotovi učinkovit dodaten nadzor nad reguliranimi subjekti v finančnem konglomeratu, zlasti kadar je sedež ene od podrejenih družb v tretji državi, bi med podjetja, za katera se uporablja ta direktiva, morala soditi vsa podjetja, predvsem kreditne institucije, ki imajo registriran sedež v tretji državi in za katera bi bilo potrebno dovoljenje, če bi imela registriran sedež v Uniji.
- (7) Da dopolnilni nadzor velikih, zapletenih, mednarodnih finančnih konglomeratov prispeva k stabilnosti notranjega trga za finančne storitve, je potrebno usklajevanje po vsej Uniji. V ta namen se morajo pristojni organi dogovoriti glede nadzornih pristopov, ki se uporabljajo pri teh finančnih konglomeratih. Evropski nadzorni organi bi morali v skladu s členom 56 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010 v sodelovanju s Skupnim odborom izdati skupne smernice za skupne pristope in tako zagotoviti celovit preudarni okvir nadzornih orodij in pooblastil, ki so na voljo v skladu z direktivami na področju bančništva, zavarovalništva, vrednostnih papirjev in finančnih konglomeratov. Smernice, ki se bodo izdale, kakor je določeno v Direktivi 2002/87/ES, bi morale odražati dopolnilno naravo navedene direktive in dopolnjevati sektorski nadzor, kakor je navedeno v direktivah 73/239/EGS, 92/49/EGS, 98/78/ES, 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU.
- (8) Obstaja pristna potreba po spremljanju in nadzoru morebitnih tveganj skupine, ki jim je izpostavljen finančni konglomerat in so posledica sodelovanja z drugimi podjetji. Za primere, kadar se posebna nadzorna pooblastila iz Direktive 2002/87/ES zdijo nezadostna, bi morala nadzorna skupnost razviti alternativne metode reševanja in ustreznega upoštevanja teh tveganj, po možnosti z delom, ki ga izvajajo ESA v Skupnem odboru. Če je udeležba edini element identifikacije finančnega konglomerata, bi morali imeti nadzorniki možnost oceniti, ali je skupina izpostavljena tveganjem skupine in opustiti dopolnilni nadzor skupine, če je ustrezno.
- (9) Pri nekaterih strukturah skupin nadzorniki v trenutni krizi niso imeli nobenih pooblastil, saj so zaradi ureditev v ustreznih direktivah morali izbirati med sektorskim ali dopolnilnim nadzorom. Čeprav bi bilo treba celoten pregled Direktive 2002/87/ES opraviti v povezavi z delom G20 na področju finančnih konglomeratov, pa je treba čim prej zagotoviti potrebna nadzorna pooblastila.
- (10) Primerno je, da se zagotovi skladnost med cilji direktiv 2002/87/ES in 98/78/ES. Zato bi bilo treba Direktivo 98/78/ES spremeniti tako, da bo opredeljevala in vključevala mešane finančne holdinge. Za zagotovitev

⁽¹⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 12.

⁽²⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 48.

⁽³⁾ UL L 331, 15.12.2010, str. 84.

pravočasnega doslednega nadzora bi bilo treba Direktivo 98/78/ES spremeniti, ne glede na to, da se bo kmalu začela uporabljati Direktiva 2009/138/ES, ki bi jo bilo treba spremeniti iz istih razlogov.

- (11) Čeprav bi bilo treba teste izjemnih situacij v bančnih in zavarovalniških podskupinah finančnega konglomerata izvajati redno, je naloga koordinatorja, imenovanega v skladu z Direktivo 2002/87/ES, odločiti ustreznost, parametre in trenutek izvedbe testa izjemnih situacij za posamezni finančni konglomerat kot celoto. Pri testih izjemnih situacij, ki potekajo po vsej Uniji in jih izvajajo ESA v posameznem sektorju, bi morala biti naloga Skupnega odbora zagotoviti, da se testi dosledno izvajajo po vseh sektorjih. Zaradi tega bi morali imeti ESA prek Skupnega odbora možnost, da za teste izjemnih situacij, ki potekajo po vsej Uniji, razvijejo dodatne parametre, s katerimi zajamejo posebna tveganja skupine, ki se običajno pojavijo v finančnih konglomeratih, ter možnost, da objavijo rezultate navedenih testov, kadar to dopušča sektorska zakonodaja. Upoštevati bi se morale izkušnje, pridobljene pri prejšnjih testih izjemnih situacij po vsej Uniji. Testi izjemnih situacij bi morali denimo upoštevati tveganje likvidnosti in solventnosti finančnih konglomeratov.

- (12) Komisija bi morala nadalje razviti skladen in dokončni sistem nadzorovanja finančnih konglomeratov. Prihodnji celotni pregled Direktive 2002/87/ES bi moral zajemati neregulirane osebe, zlasti namenske družbe, in razviti na tveganju temelječo uporabo opustitev, ki so na voljo nadzornikom pri opredelitvi finančnih konglomeratov, hkrati pa zmanjšati njihovo uporabo. Glede na sektorske direktive bi moralo poročilo upoštevati tudi sistemsko pomembne finančne konglomerate, ki so zaradi svojega obsega, medsebojne povezanosti ali zapletenosti posebej občutljivi. Takšni finančni konglomerati bi se morali opredeliti po analogiji z novimi standardi Odbora za finančno stabilnost in Baselskega odbora za bančni nadzor. Komisija bi morala razmisliti tudi o predlogu regulativnih ukrepov na tem področju.

- (13) Primerno je, da se zagotovi skladnost med cilji Direktive 2002/87/ES in Direktive 2006/48/ES. Zaradi tega bi bilo treba Direktivo 2006/48/ES spremeniti, da bo opredeljevala in vključevala mešane finančne holdinge.

- (14) Vnovična razpoložljivost pooblastil na ravni mešanih finančnih holdingov pomeni, da se na tej ravni hkrati

uporabljajo nekatere določbe direktiv 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES ali 2009/138/ES. Te določbe so lahko enakovredne, zlasti kar zadeva kakovostne elemente postopkov nadzornih pregledov. Identične zahteve po spodobnosti in primernosti uprave holdingov so na primer navedene v direktivah 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES in 2009/138/ES. Da bi se izognili prekrivanju takšnih določb in zagotovili učinkovit nadzor na najvišji ravni, bi morali nadzorniki imeti možnost, da posamezno določbo uporabijo le enkrat, obenem pa upoštevajo enakovredne določbe vseh drugih veljavnih direktiv. Kadar besedilo določb ni identično, bi jih bilo treba šteti kot enakovredne, kadar so si podobne po vsebini, zlasti pri nadzoru na osnovi tveganja. Nadzorniki bi morali pri presoji o enakovrednosti določb v okviru kolegija preveriti, ali je upoštevano področje uporabe in ali so izpolnjeni cilji vsake od veljavnih direktiv, ne da bi pri tem znižali nadzorne standarde. Pri presojah o enakovrednosti bi morala obstajati možnost, da se razvijajo med spreminjanjem nadzornih okvirov in praks. Zato morajo biti del odprtega razvojnega procesa. Ta proces bi moral omogočati uporabo vsakega primera posebej in pri tem upoštevati vse pomembne značilnosti posamezne skupine. Ustrezno sodelovanje pri nadzoru je ključno za to, da bi po eni strani zagotovili usklajen nadzorni okvir v posamezni skupini, po drugi strani pa enake konkurenčne pogoje vsem finančnim konglomeratom v Uniji. ESA bi morali v ta namen prek Skupnega odbora pripraviti smernice, namenjene konvergenци ocen o enakovrednosti, in si prizadevati za izdajo zavezujočih tehničnih standardov.

- (15) Da bi izboljšali dopolnilni nadzor finančnih subjektov v finančnem konglomeratu, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s tehnično prilagoditvijo Direktive 2002/87/ES glede opredelitev pojmov, uskladitve terminologije in metod računanja, določenih v navedeni direktivi. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

- (16) Ker cilja te direktive, in sicer izboljšanja dopolnilnega nadzora finančnih subjektov v finančnem konglomeratu, države članice ne morejo zadovoljivo uresničiti in ker se ta cilj zaradi obsega in učinkov te direktive lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

- (17) Zato bi bilo treba Direktive 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES in 2009/138/ES ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 98/78/ES

Direktiva 98/78/ES se spremeni, kot sledi:

1. člen 1 se spremeni, kot sledi:

- (a) točka (j) se nadomesti z naslednjim:

„(j) ‚mešani zavarovalni holding‘ pomeni matično podjetje, ki ni zavarovalnica, zavarovalnica države nečlanice, pozavarovalnica, pozavarovalnica države nečlanice, zavarovalni holding ali mešani finančni holding, ki ima med hčerinskimi podjetji vsaj eno zavarovalnico ali pozavarovalnico;“;

- (b) doda se naslednja točka:

„(m) ‚mešani finančni holding‘ pomeni mešani finančni holding, kakor je opredeljen v členu 2(15) Direktive 2002/87/ES;“;

2. odstavek 2 člena 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Za vsako zavarovalnico ali pozavarovalnico, katere matično podjetje je zavarovalni holding, mešani finančni holding, zavarovalnica ali pozavarovalnica države nečlanice, se uporablja dopolnilni nadzor, kakor je določeno v členu 5(2) ter členih 6, 8 in 10.“;

3. vstavi se naslednji člen:

„Člen 2a

Stopnja uporabe v zvezi z mešanimi finančnimi holdingi

1. Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tej direktivi in po Direktivi 2002/87/ES, zlasti kar zadeva zahteve po nadzoru, ki temelji na tveganju, lahko pristojni organ odgovoren za izvajanje dopolnilnega nadzora po posvetovanju z drugimi ustreznimi pristojnimi organi uporabi samo ustrezno določbo iz Direktive 2002/87/ES za ta mešani finančni holding.

2. Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tej direktivi in po Direktivi 2006/48/ES, zlasti

kar zadeva zahteve po nadzoru, ki temelji na tveganju, lahko organi, pristojni za izvajanje dopolnilnega nadzora v sporazumu s konsolidacijskim nadzornikom v sektorju bančnih in naložbenih storitev, uporabijo samo določbo direktive, povezane z najpomembnejšim sektorjem, kakor je določeno v skladu s členom 3(2) Direktive 2002/87/ES.

3. Pristojni organ, odgovoren za izvajanje dopolnilnega nadzora, obvesti Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (*), (EBA), in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (**), (EIOPA) o sklepih, sprejetih v skladu z odstavkom 1 in 2. EBA, EIOPA in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (***), prek Skupnega odbora evropskih nadzornih organov (Skupnega odbora) oblikujejo smernice, namenjene združitvi nadzornih postopkov, in razvijejo osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki jih posredujejo Komisiji v treh letih od sprejetja teh smernic.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

(*) UL L 331, 15.12.2010, str. 12.

(**) UL L 331, 15.12.2010, str. 48.

(***) UL L 331, 15.12.2010, str. 84.“;

4. odstavek 1 člena 3 se nadomesti z naslednjim:

„1. Izvajanje dopolnilnega nadzora v skladu s členom 2 nikakor ne pomeni, da morajo pristojni organi izvajati nadzor v zvezi s posameznimi zavarovalnicami držav nečlanic, pozavarovalnicami držav nečlanic, zavarovalnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi ali mešanimi zavarovalnimi holdingi.“;

5. odstavek 2 člena 4 se nadomesti z naslednjim:

„2. Kadar ima zavarovalnica ali pozavarovalnica z dovoljenjem za opravljanje dejavnosti v dveh ali več državah članicah, za svoje matično podjetje isti zavarovalni holding, zavarovalnico države nečlanice, pozavarovalnico države nečlanice, mešani finančni holding ali mešani zavarovalni holding, se lahko pristojni organi zadevnih držav članic dogovorijo, kateri od njih bo odgovoren za izvajanje dopolnilnega nadzora.“;

6. člen 10 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 10

Zavarovalni holdingi, mešani finančni holdingi, zavarovalnice države nečlanice in pozavarovalnice države nečlanice

1. V primeru iz člena 2(2) države članice zahtevajo, da se metoda dopolnilnega nadzora uporablja v skladu s Prilogo II. Izračun vključuje vsa povezana podjetja zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga, zavarovalnice države nečlanice ali pozavarovalnice države nečlanice.

2. Če na podlagi izračuna iz odstavka 1 pristojni organi zaključijo, da je ali bi lahko bila ogrožena plačilna sposobnost hčerinske zavarovalnice ali pozavarovalnice zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga, zavarovalnice države nečlanice ali pozavarovalnice države nečlanice, sprejmejo ustrezne ukrepe na ravni te zavarovalnice ali pozavarovalnice.“

7. Prilogi I in II se spremenita v skladu z določbami Priloge I k tej direktivi.

Člen 2

Spremembe Direktive 2002/87/ES

Direktiva 2002/87/ES se spremeni:

1. člena 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 1

Vsebina

Ta direktiva določa pravila za dopolnilni nadzor reguliranih oseb, ki so pridobile dovoljenje v skladu s členom 6 Direktive 73/239/EGS, členom 4 Direktive 2002/83/ES (*), členom 5 Direktive 2004/39/ES (**), členom 3 Direktive 2005/68/ES (***), členom 6 Direktive 2006/48/ES (****), členom 5 Direktive 2009/65/ES (*****), členom 14 Direktive 2009/138/ES (*****) ali členi 6 do 11 Direktive 2011/61/EU (*****) ter so del finančnega konglomerata.

Ta direktiva spreminja tudi zadevne sektorske predpise, ki veljajo za subjekte, urejene z navedenimi direktivami.

Člen 2

Opredelitve

Za namene te direktive:

1. „kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo v smislu člena 4(1) Direktive 2006/48/ES;

2. „zavarovalnica“ pomeni zavarovalnico v smislu člena 13(1), (2) ali (3) Direktive 2009/138/ES;

3. „investicijsko podjetje“ pomeni investicijsko podjetje v smislu točke 1 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES, vključno s podjetji iz člena 3(1)(d) Direktive 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij (*****), ali podjetje, ki ima registriran sedež v tretji državi in bi v okviru Direktive 2004/39/ES potrebovalo dovoljenje, če bi imelo registriran sedež v Uniji;

4. „regulirana oseba“ pomeni kreditno institucijo, zavarovalnico, pozavarovalnico, investicijsko podjetje, družbo za upravljanje ali upravitelja alternativnih investicijskih skladov;

5. „družba za upravljanje“ pomeni družbo za upravljanje v smislu člena 2(1)(b) Direktive 2009/65/ES ali podjetje, ki ima registrirani sedež v tretji državi in bi v okviru navedene direktive potrebovalo dovoljenje, če bi imelo registrirani sedež v Uniji;

5a. „upravitelj alternativnih investicijskih skladov“ pomeni upravitelja alternativnih investicijskih skladov v smislu člena 4(1)(b), (l) in (ab) Direktive 2011/61/EU ali podjetje, ki ima registrirani sedež v tretji državi in bi v okviru navedene direktive potrebovalo dovoljenje, če bi imelo registrirani sedež v Uniji;

6. „pozavarovalnica“ pomeni pozavarovalnico v smislu člena 13(4), (5) ali (6) Direktive 2009/138/ES ali namensko družbo v smislu člena 13(26) Direktive 2009/138/ES;

7. „sektorski predpisi“ pomenijo zakonodajo Unije v zvezi z bonitetnim nadzorom reguliranih oseb, zlasti direktive 2004/39/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2009/138/ES;

8. „finančni sektor“ pomeni sektor, ki ga sestavlja ena ali več naslednjih oseb:

(a) kreditna institucija, finančna institucija ali družba za pomožne storitve v smislu člena 4(1), (5) ali (21) Direktive 2006/48/ES (v nadaljnjem besedilu skupaj: bančni sektor);

(b) zavarovalnica, pozavarovalnica ali zavarovalni holding v smislu člena 13(1), (2), (4) ali (5) ali člena 212(1)(f) Direktive 2009/138/ES (v nadaljnjem besedilu skupaj: zavarovalniški sektor);

- (c) investicijsko podjetje v smislu člena 3(1)(b) Direktive 2006/49/ES (v nadaljnjem besedilu skupaj: sektor naložbenih storitev);
9. „matično podjetje“ pomeni nadrejeno podjetje v smislu člena 1 Sedme direktive Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih (*****) ali vsako podjetje, ki po mnenju pristojnih organov učinkovito izvršuje prevladujoč vpliv nad drugim podjetjem;
10. „hčerinsko podjetje“ pomeni podrejeno podjetje, kakor je opredeljeno v členu 1 Direktive 83/349/EGS ali vsako podjetje, nad katerim matično podjetje po mnenju pristojnih organov izvršuje prevladujoč vpliv, ali vsa hčerinska podjetja takih hčerinskih podjetij;
11. „udeležba“ pomeni udeležbo v smislu prvega stavka člena 17 Četrte direktive Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb (*****) ali neposredno ali posredno lastništvo 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala podjetja;
12. „skupina“ pomeni skupino podjetij, ki jo sestavlja matično podjetje, njegova hčerinska podjetja in subjekti, v katerih je udeleženo matično podjetje ali njegova hčerinska podjetja, ali podjetja, ki so med seboj povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS, vključno z morebitnimi podskupinami;
- 12a. „nadzor“ pomeni razmerje med matičnim in hčerinskim podjetjem, kakor je določeno v členu 1 Direktive 83/349/EGS, ali podobno razmerje med katero koli fizično ali pravno osebo in podjetjem;
13. „tesne povezave“ pomenijo razmere, v katerih sta dve ali več fizičnih ali pravnih oseb povezani zaradi nadzora ali udeležbe, ali razmere, v katerih sta dve ali več fizični ali pravni osebi trajno povezani z eno in isto osebo prek nadzornega razmerja;
14. „finančni konglomerat“ pomeni skupino ali podskupino, kjer je regulirana oseba na čelu skupine ali podskupine, ali kadar je vsaj eno od hčerinskih podjetij v skupini ali podskupini regulirana oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:
- (a) kadar je regulirana oseba na čelu skupine ali podskupine:
- (i) je ta oseba matično podjetje osebe v finančnem sektorju, oseba, ki ima udeležbo v osebi iz finančnega sektorja, ali pa oseba, povezana z osebo iz finančnega sektorja v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS;
- (ii) najmanj ena oseba v skupini ali podskupini je v zavarovalniškem sektorju in najmanj ena je v bančnem sektorju ali v sektorju naložbenih storitev; in
- (iii) skupinske ali združene dejavnosti oseb v skupini ali podskupini iz zavarovalniškega sektorja in oseb iz bančnega sektorja ter sektorja naložbenih storitev so pomembne v smislu člena 3(2) ali (3) te direktive, ali
- (b) kadar na čelu skupine ali podskupine ni regulirana oseba:
- (i) se dejavnosti skupine ali podskupine opravljajo pretežno v finančnem sektorju v smislu člena 3(1) te direktive;
- (ii) najmanj ena oseba v skupini ali podskupini je v zavarovalniškem sektorju in najmanj ena je v bančnem sektorju ali v sektorju naložbenih storitev; in
- (iii) skupinske ali združene dejavnosti oseb v skupini ali podskupini iz zavarovalniškega sektorja in oseb iz bančnega sektorja ter sektorja naložbenih storitev so pomembne v smislu člena 3(2) ali (3) te direktive;
15. „mešani finančni holding“ pomeni matično podjetje, ki ni regulirana oseba in ki skupaj s svojimi hčerinskimi podjetji, od katerih je vsaj eno regulirana oseba z registriranim sedežem v Uniji, in drugimi osebami sestavlja finančni konglomerat;
16. „pristojni organi“ pomenijo nacionalne organe držav članic, ki so po zakonu ali uredbi pristojni za nadziranje kreditnih institucij, zavarovalnic, pozavarovalnic, investicijskih podjetij, družb za upravljanje ali upraviteljev alternativnih investicijskih skladov bodisi na ravni posameznega podjetja ali na ravni skupine;

17. „ustrezni pristojni organi“ pomenijo:

- (a) pristojne organe držav članic, ki so odgovorni za sektorski skupinski nadzor katere koli regulirane osebe v finančnem konglomeratu, zlasti končnega matičnega podjetja sektorja;
- (b) koordinatorja, ki je imenovan v skladu s členom 10, če to ni nobeden od organov iz točke (a);
- (c) druge zadevne pristojne organe, kjer je to po mnenju organov iz točk (a) in (b) ustrezno;

18. „posli v skupini“ pomenijo vse posle, pri katerih so regulirane osebe v finančnem konglomeratu posredno ali neposredno odvisne od drugih podjetij v isti skupini ali od katere koli fizične ali pravne osebe, ki je tesno povezana s podjetji v tej skupini in se nanje zanašajo glede izpolnjevanja pogodbenih in drugih obveznosti, proti plačilu in brez plačila;

19. „koncentracija tveganja“ pomeni vsako izpostavljenost tveganju z možnostjo izgube, ki je dovolj velika, da lahko na splošno ogrozi solventnost ali finančni položaj reguliranih oseb v finančnem konglomeratu; tako izpostavljenost lahko povzroči tveganje nasprotne stranke/kreditno tveganje, naložbeno tveganje, zavarovalniško tveganje, tržno tveganje, druge vrste tveganja ali kombinacija in medsebojno vplivanje tveganj.

Do začetka veljavnosti regulativnih tehničnih standardov, sprejetih v skladu s členom 21a(1)(b), se v mnenju iz točke 17(c) zlasti upošteva tržni delež reguliranih oseb finančnega konglomerata v drugih državah članicah, še posebej če presega 5 %, in pomembnost, ki ga ima v finančnem konglomeratu katera koli regulirana oseba, ustanovljena v drugi državi članici.

(*) Direktiva 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju (UL L 345, 19.12.2002, str. 1).

(**) Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov (UL L 145, 30.4.2004, str. 1).

(***) Direktiva 2005/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2005 o pozavarovanju (UL L 323, 9.12.2005, str. 1).

(****) Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (UL L 177, 30.6.2006, str. 1).

(*****) Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

(*****) Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

(*****) Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

(*****) UL L 177, 30.6.2006, str. 201.

(*****) UL L 193, 18.7.1983, str. 1.

(*****) UL L 222, 14.8.1978, str. 11.“;

2. člen 3 se spremeni, kot sledi:

(a) odstavki 1, 2 in 3 se nadomestijo z naslednjim:

„1. Da bi določili, ali se dejavnosti skupine pretežno opravljajo v finančnem sektorju v smislu člena 2(14)(b)(i), bi moral količnik med bilančno vsoto reguliranih in nereguliranih oseb v finančnem sektorju v skupini in bilančno vsoto skupine kot celote presegati 40 %.

2. Da bi določili, ali so dejavnosti v različnih finančnih sektorjih pomembne v smislu člena 2(14)(a)(iii) ali (14)(b)(iii), bi moral za vsak finančni sektor povprečni količnik skupne bilančne vsote tega finančnega sektorja v primerjavi z bilančno vsoto vseh oseb vsega finančnega sektorja v skupini in količnik zahtevanega minimalnega kapitala istega finančnega sektorja in skupnega zahtevanega minimalnega kapitala vseh oseb vsega finančnega sektorja v skupini presegati 10 %.

Za namene te direktive je najmanjši finančni sektor v finančnem konglomeratu sektor z najnižjim povprečjem, najpomembnejši finančni sektor v finančnem konglomeratu pa je sektor z najvišjim povprečjem. Za izračunavanje povprečja in merjenja najmanjšega in najpomembnejšega finančnega sektorja se bančni sektor in sektor naložbenih storitev obravnavata skupaj.

Družbe za upravljanje se dodajo sektorju, ki mu pripadajo v skupini. Če ne pripadajo nobenemu sektorju v skupini izključno, se dodajo najmanjšemu finančnemu sektorju.

Upravitelji alternativnih investicijskih skladov se dodajo sektorju, ki mu pripadajo v skupini. Če ne pripadajo nobenemu sektorju v skupini izključno, se dodajo najmanjšemu finančnemu sektorju.

3. Medsektorske dejavnosti se tudi štejejo za pomembne v smislu člena 2(14)(a)(iii) ali (14)(b)(iii), če bilančna vsota najmanjšega finančnega sektorja v skupini presega 6 milijard EUR.

Če skupina ne doseže praga iz odstavka 2 tega člena, se ustrezni pristojni organi lahko z medsebojnim dogovorom odločijo, da skupine ne bodo šteli za finančni konglomerat. Odločijo se lahko tudi, da ne bodo uporabili določb členov 7, 8 ali 9, če menijo, da vključitev skupine v obseg te direktive ali uporaba teh določb ni potrebna ali bi bila glede na cilje dopolnilnega nadzora neustrezna ali zavajajoča.

Ustrezni pristojni organi obvestijo druge pristojne organe o odločitvah, sprejetih v skladu s tem odstavkom, in jih, razen v izrednih razmerah, tudi objavijo.

3a. Če skupina doseže prag iz odstavka 2 tega člena, najmanjši sektor pa ne presega 6 milijard EUR, se ustrezni pristojni organi lahko z medsebojnim dogovorom odločijo, da skupine ne bodo šteli za finančni konglomerat. Odločijo se lahko tudi, da ne bodo uporabili določb členov 7, 8 ali 9, če menijo, da vključitev skupine v obseg te direktive ali uporaba teh določb ni potrebna ali bi bila glede na cilje dopolnilnega nadzora neustrezna ali zavajajoča.

Ustrezni pristojni organi obvestijo druge pristojne organe o odločitvah, sprejetih v skladu s tem odstavkom, in jih, razen v izrednih razmerah, tudi objavijo.“;

(b) odstavek 4 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) izločijo osebo pri izračunavanju količnikov v primerih, ki so navedeni v členu 6(5), razen če oseba ni bila preseljena iz države članice v tretjo državo in dokazi pričajo, da je oseba zamenjala sedež, da bi se izognila pravni ureditvi.“;

(ii) doda se naslednja točka:

„(c) izključijo eno ali več udeležb v manjšem sektorju, če so takšne udeležbe odločilne za identifikacijo finančnega konglomerata, in so skupno zanemarljive glede na cilje dopolnilnega nadzora.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Za uporabo odstavkov 1 in 2 lahko ustrezni pristojni organi v izjemnih primerih in na podlagi medsebojnega dogovora nadomestijo kriterij bilančne vsote z enim ali več sledečimi parametri ali dodajo enega ali več parametrov, če menijo, da so parametri

zelo pomembni za dopolnilni nadzor iz te direktive: sestava prihodkov, zunaj bilančne dejavnosti, skupna upravljana sredstva.“;

(d) dodata se naslednja odstavka:

„8. Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (*), (EBA), Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (**), (EIOPA), in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (***), (ESMA) (ESA) prek Skupnega odbora organov ESA (Skupni odbor) izdajo skupne smernice, namenjene konvergenzi nadzornih postopkov pri uporabi odstavkov 2, 3, 3a, 4 in 5 tega člena.

9. Pristojni organi vsako leto ponovno ocenijo opustitev uporabe dopolnilnega nadzora in pregledajo količinske kazalnike, določene v tem členu, ter ocene na podlagi tveganja, ki se uporabljajo za finančne skupine.

(*) UL L 331, 15.12.2010, str. 12.

(**) UL L 331, 15.12.2010, str. 48.

(***) UL L 331, 15.12.2010, str. 84.“;

3. člen 4 se spremeni, kot sledi:

(a) drugi pododstavek odstavka 1 se nadomesti z naslednjim:

„V ta namen:

— pristojni organi, ki so izdali dovoljenja za opravljanje poslov reguliranim osebam v skupini, tesno sodelujejo,

— če pristojni organ sodi, da je regulirana oseba, ki mu je ta pristojni organ izdal dovoljenje za opravljanje poslov, članica skupine, ki bi lahko bila finančni konglomerat, ki ga kot takega še niso prepoznali v skladu s to direktivo, pristojni organ o svojem mnenju obvesti druge zadevne pristojne organe in Skupni odbor.“;

(b) drugi pododstavek odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„Koordinator obvesti tudi pristojne organe, ki so izdali dovoljenje za opravljanje poslov reguliranim osebam v skupini, pristojne organe države članice, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, ter Skupni odbor.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Skupni odbor na svojem spletnem mestu objavi in redno posodablja seznam finančnih konglomeratov, opredeljenih v skladu s členom 2(14). Te informacije so dostopne prek spletne povezave na vseh spletnih mestih organov ESA.

Ime vsake regulirane osebe iz člena 1, ki je del finančnega konglomerata, se doda na seznam, ki ga skupni odbor objavi na svojem spletnem mestu in ga redno posodablja.“;

4. člen 5 se spremeni, kot sledi:

(a) točka (b) odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„(b) vsaka regulirana oseba, katere matično podjetje je mešani finančni holding s sedežem v Uniji;“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Vsaka regulirana oseba, ki ni predmet dopolnilnega nadzora v skladu z odstavkom 2 in katerega matično podjetje je regulirana oseba ali mešani finančni holding s sedežem v tretji državi, je predmet dopolnilnega nadzora na ravni finančnega konglomerata v obsegu in na način, ki ga predpisuje člen 18.“;

(c) drugi pododstavek odstavka 4 se nadomesti z naslednjim:

„Za uporabo takega dopolnilnega nadzora mora biti vsaj en subjekt regulirana oseba iz člena 1 in pogoji iz člena 2(14)(a)(ii) ali (14)(b)(ii) in člena 2(14)(a)(iii) ali (14)(b)(iii) morajo biti izpolnjeni. Ustrezni pristojni organi pri odločanju upoštevajo cilje dopolnilnega nadzora, kakor jih predvideva ta direktiva.“;

5. odstavka 3 in 4 člena 6 se nadomestita z naslednjim:

„3. Za izračunavanje zahtevane kapitalske ustreznosti iz prvega pododstavka odstavka 2 so v obseg dopolnilnega nadzora v skladu s Prilogo I vključene naslednje osebe:

(a) kreditna institucija, finančna institucija ali družba za pomožne storitve;

(b) zavarovalnica, pozavarovalnica ali zavarovalni holding;

(c) investicijsko podjetje;

(d) mešani finančni holding.

4. Pri izračunavanju dopolnilnih zahtev kapitalske ustreznosti za finančni konglomerat z uporabo metode 1 (Računovodska konsolidacija) iz Priloge I k tej direktivi se kapital in zahtevani minimalni kapital oseb v skupini izračunajo z uporabo ustreznih sektorskih predpisov o načinu in obsegu konsolidacije, kakor je določeno zlasti v členih 133 in 134 Direktive 2006/48/ES in členu 221 Direktive 2009/138/ES.

Pri uporabi metode 2 (Odbitki in združevanja) iz Priloge I se pri izračunavanju upošteva delež vpisanega kapitala, ki je neposredno ali posredno v lasti matičnega podjetja ali podjetja, ki je udeleženo v drugi osebi v skupini.“;

6. člen 7 se spremeni, kot sledi:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Do nadaljnje uskladitve zakonodaje Unije lahko države članice določijo količinske omejitve ali za to pooblastijo svoje pristojne organe, ali sprejmejo druge nadzorne ukrepe, ki bodo dosegali cilje dopolnilnega nadzora glede na kakršno koli koncentracijo tveganja na ravni finančnega konglomerata.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„5. Organi ESA prek Skupnega organa izdajo skupne smernice, namenjene konvergenци nadzornih postopkov pri dopolnilnem nadzoru koncentracije tveganja, kakor je določeno v odstavkih od 1 do 4 tega člena. Da bi se izognili podvajanju, smernice zagotavljajo usklajenost uporabe nadzornih orodij iz tega člena z uporabo členov 106 do 118 Direktive 2006/48/ES in člena 244 Direktive 2009/138/ES. Organi izdajo posebne skupne smernice o uporabi odstavkov 1 do 4 tega člena za udeležbe finančnega konglomerata v primerih, kadar določbe nacionalnega prava družb ovirajo uporabo člena 14(2) te direktive.“;

7. člen 8 se spremeni, kot sledi:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Do nadaljnje uskladitve zakonodaje Unije lahko države članice določijo količinske in kakovostne omejitve ali za to pooblastijo svoje pristojne organe, ali sprejmejo druge nadzorne ukrepe, ki bodo dosegali cilje dopolnilnega nadzora glede na posle v skupini med reguliranimi osebami v finančnem konglomeratu.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„5. Organi ESA prek Skupnega organa izdajo skupne smernice, namenjene konvergenci nadzornih postopkov pri dopolnilnem nadzoru poslov v skupini, kakor je določeno v odstavkih od 1 do 4 tega člena. Da bi se izognili podvajanju, smernice zagotavljajo usklajenost uporabe nadzornih orodij iz tega člena z uporabo člena 245 Direktive 2009/138/ES. Organi izdajo posebne skupne smernice o uporabi odstavkov 1 do 4 tega člena za udeležbe finančnega konglomerata v primerih, kadar določbe nacionalnega prava družb ovirajo uporabo člena 14(2) te direktive.“;

8. člen 9 se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice zagotovijo, da so v vseh podjetjih, ki so po členu 5 zajeta v obseg dopolnilnega nadzora, ustrezni mehanizmi notranjih kontrol za pripravo vseh podatkov, ki so pomembni za dodatni nadzor.

Države članice zahtevajo, naj regulirane osebe na ravni finančnega konglomerata svojim pristojnim organom redno posredujejo podrobnosti o svoji pravni strukturi, upravljanju in organizacijski strukturi, prav tako za vse regulirane osebe, neregulirana hčerinska podjetja in pomembne podružnice.

Države članice zahtevajo, naj regulirane osebe na ravni finančnega konglomerata v celoti ali s sklicevanjem na enakovredne informacije letno objavljajo opis svoje pravne strukture, upravljanja in organizacijske strukture.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„6. Pristojni organi uskladijo uporabo dopolnilnega nadzora mehanizmov notranjega nadzora in postopkov upravljanja tveganja iz tega člena s postopkom nadzornega pregleda iz člena 124 Direktive 2006/48/ES in člena 248 Direktive 2009/138/ES. V ta namen organi ESA prek Skupnega odbora izdajo skupne smernice, namenjene konvergenci nadzornih postopkov pri dopolnilnem nadzoru mehanizmov notranjega nadzora in postopkov obvladovanja tveganja iz tega člena ter skladnosti s postopkom nadzornega pregleda iz člena 124 Direktive 2006/48/ES in člena 248 Direktive 2009/138/ES. Organi izdajo posebne skupne smernice za uporabo tega člena za udeležbe finančnega konglomerata v primerih, ko določbe nacionalnega prava družb ovirajo uporabo člena 14(2) te direktive.“;

9. vstavi se naslednji člen:

„Člen 9b

Testiranje izjemnih situacij

1. Države članice lahko od koordinatorskega odbora zahtevajo, naj zagotovi ustrezna in redna testiranja izjemnih situacij na ravni posameznega finančnega konglomerata. Zahtevajo, naj ustrezni pristojni organi v celoti sodelujejo s koordiniranjem.

2. Za testiranje izjemnih situacij po vsej Uniji lahko organi ESA prek Skupnega odbora in v sodelovanju z Evropskim odborom za sistemska tveganja, ustanovljenim z Uredbo (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (*), razvije dodatne parametre, ki bodo zajemali posebna tveganja, povezana s finančnimi konglomerati v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010, Uredbo (EU) št. 1094/2010 in Uredbo (EU) št. 1095/2010. Koordinator sporoči rezultate testiranja izjemnih situacij Skupnemu odboru.

(*) UL L 331, 15.12.2010, str. 1.“;

10. člen 10(2)(b) se spremeni, kot sledi:

(a) prvi odstavek točke (ii) se nadomesti z naslednjim:

„(ii) kadar je isti mešani finančni holding matično podjetje za vsaj dve regulirani osebi z registriranim sedežem v Uniji in ima ena od teh oseb dovoljenje za opravljanje poslov v državi članici, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, nalogo koordinatorskega odbora opravlja pristojni organ tiste regulirane osebe, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov v tej državi članici.“;

(b) točka (iii) se nadomesti z naslednjim:

„(iii) kadar je isti mešani finančni holding matično podjetje za vsaj dve regulirani osebi z registriranim sedežem v Uniji in nobena od teh oseb nima dovoljenja za opravljanje poslov v državi članici, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, nalogo koordinatorskega odbora opravlja pristojni organ, ki je izdal dovoljenje regulirani osebi z največjo bilančno vsoto v najpomembnejšem finančnem sektorju.“;

11. člen 11 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Ne glede na možnost prenosa določenih nadzornih pristojnosti in odgovornosti, ki jo predpisujejo zakonodajni akti Unije, prisotnost koordinatorskega, ki so mu dodeljene različne naloge glede dopolnilnega nadzora reguliranih oseb v finančnem konglomeratu, ne vpliva na naloge in odgovornosti pristojnih organov, ki jih predpisujejo sektorski predpisi.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„4. Zaradi zahtevanega sodelovanja iz tega oddelka in opravljanja nalog, navedenih v odstavkih 1, 2 in 3 tega člena ter členu 12, ter v skladu z zahtevami po zaupnosti in skladnosti z zakonodajo Unije se po potrebi zagotovi ustrezno usklajevanje in sodelovanje z ustreznimi nadzornimi organi tretjih držav, in sicer prek kolegijev, ustanovljenih v skladu s členom 131a Direktive 2006/48/ES ali členom 248(2) Direktive 2009/138/ES.“;

Ureditev usklajevanja iz drugega pododstavka odstavka 1 je posebej upoštevana v pisni ureditvi usklajevanja na podlagi člena 131 Direktive 2006/48/ES ali člena 248 Direktive 2009/138/ES. Koordinator kot predsedujoči kolegiju, ustanovljenemu v skladu s členom 131a Direktive 2006/48/ES ali členom 248(2) Direktive 2009/138/ES, odloči, kateri drugi pristojni organi lahko sodelujejo na sestanku ali pri kakršni koli dejavnosti kolegija.“;

12. točka (a) drugega pododstavka člena 12(1) se nadomesti z naslednjim:

„(a) identifikaciji pravne sestave, upravljanja in organizacijske strukture skupine tudi za vse regulirane osebe, neregulirana hčerinska podjetja in pomembne podružnice finančnega konglomerata, lastnike kvalificiranih deležev na končni matični ravni, kot tudi pristojnih organov reguliranih oseb v skupini.“;

13. v členu 12a se doda naslednji odstavek:

„3. Koordinatorji Skupnemu odboru posredujejo informacije iz člena 9(4) in točke (a) drugega pododstavka člena 12(1). Skupni odbor da pristojnim organom na voljo informacije o pravni, upravljalni in organizacijski strukturi finančnih konglomeratov.“;

14. vstavi se naslednji člen:

„Člen 12b

Skupne smernice

1. Organi ESA prek Skupnega odbora razvijejo skupne smernice o tem, kako naj pristojni organ izvaja ocene finančnih konglomeratov na podlagi tveganja. Te skupne smernice zlasti zagotovijo, da ocene na podlagi tveganja vključujejo ustrezna orodja, da bi ocenili skupinska tveganja, ki nastajajo zaradi finančnih konglomeratov.

2. Organi ESA prek Skupnega odbora izdajo skupne smernice, katerih namen je razviti nadzorne postopke, ki bodo omogočali, da bo dopolnilni nadzor mešanih finančnih holdingov ustrezno dopolnil skupinski nadzor v skladu z direktivama 98/78/ES in 2009/138/ES ali po potrebi konsolidirani nadzor v skladu z Direktivo 2006/48/ES. Te smernice omogočajo, da se v nadzor vključijo vsa pomembna tveganja, obenem pa onemogoči morebitno podvajanje nadzora in bonitetnih ocen.“;

15. člen 18 se spremeni, kot sledi:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Matična podjetja v tretjih državah“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Pristojni organi lahko uporabijo druge metode, ki zagotavljajo ustrezen dopolnilni nadzor nad reguliranimi osebami v finančnem konglomeratu. Te metode mora odobriti koordinator po posvetu z drugimi ustreznimi pristojnimi organi. Pristojni organi lahko predvsem zahtevajo ustanovitev mešanega finančnega holdinga s sedežem v Uniji in uporabijo to direktivo za regulirane osebe v finančnem konglomeratu, na čelu katerega je ta holding. Pristojni organi zagotovijo, da se s temi metodami doseže cilj dodatnega nadzora iz te direktive in o tem obvestijo druge udeležene pristojne organe in Komisijo.“;

16. člen 19 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 19

Sodelovanje s pristojnimi organi tretjih držav

Člen 39(1) in (2) Direktive 2006/48/ES, člen 10a Direktive 98/78/ES in člen 264 Direktive 2009/138/ES se smiselno uporabijo za pogajanja o sporazumih z eno ali več tretjimi državami glede načina izvajanja dopolnilnega nadzora reguliranih oseb v finančnem konglomeratu.“;

17. naslov poglavja III se nadomesti z naslednjim:

„DELEGIRANI AKTI IN IZVEDBENI UKREPI“;

18. člen 20 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 20

Pooblastila, prenesena na Komisijo

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 21c v zvezi s tehničnimi prilagoditvami te direktive na naslednjih področjih:

- (a) natančnejša formulacija opredelitev, navedenih v členu 2, da bi se tako pri uporabi te direktive upošteval razvoj dogodkov na finančnih trgih;
- (b) usklajitev izrazoslovja in oblikovanje opredelitev v tej direktivi v skladu z naknadnimi pravnimi akti Unije o reguliranih osebah in z njimi povezanih zadevah;
- (c) natančnejša opredelitev izračunskih metod, navedenih v Prilogi I, ki bo upoštevala napredek na finančnih trgih in razvoj tehnik presojanja.

Navedeni ukrepi ne vključujejo vsebine prenesenih pooblastil, podeljenih Komisiji v zvezi s postavkami iz člena 21a.“;

19. odstavki 2, 3 in 5 člena 21 se črtajo;

20. člen 21a se spremeni:

- (a) v prvem pododstavku odstavka 1 se doda naslednja točka:

„(d) členom 6(2), da se zagotovi enoten format (z navodili) ter določi pogostost in po potrebi rok poročanja.“;

- (b) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Da bi zagotovili dosledno uporabo členov 2, 7 in 8 ter Priloge II, organi ESA prek Skupnega odbora razvijejo osnutek regulativnih tehničnih standardov za določitev natančnejše oblikovane opredelitve iz člena 2 in usklajitev določb, sprejetih v skladu s členoma 7 in 8 ter Prilogo II.

Skupni odbor do 1. januarja 2015 Komisiji predloži te osnutke regulativnih tehničnih standardov.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„3. Dve leti po sprejetju izvedbenih tehničnih standardov v skladu z odstavkom 2(a) države članice zahtevajo enotni format ter določijo pogostost in roke za poročanje o izračunih iz tega člena.“;

21. v poglavju III se dodajo naslednji členi:

„Člen 21b

Skupne smernice

Organi ESA prek Skupnega odbora izdajo skupne smernice iz člena 3(8), člena 7(5), člena 8(5), člena 9(6), tretjega pododstavka člena 11(1), člena 12b in člena 21(4) v skladu s postopkom, določenim v členu 56 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 21c

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo iz člena 20 se prenese na Komisijo za obdobje štirih let od 9. decembra 2011. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu vsaj šest mesecev pred koncem štiriletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet temu podaljšanju nasprotuje vsaj tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Evropski parlament ali Svet lahko kadar koli preklicke prenos pooblastila iz člena 20. Z odločitvijo o preklicu prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi, preneha veljati. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istčasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 20, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.“;

22. prvi pododstavek člena 30 se nadomesti z naslednjim:

„Do nadaljnje uskladitve sektorskih predpisov države članice predpisujejo vključitev družb za upravljanje v naslednjih primerih:

- (a) med konsolidiranim nadzorom kreditnih institucij in investicijskih družb ali med dopolnilnim nadzorom zavarovalnic v zavarovalni skupini;
- (b) če je skupina finančni konglomerat, med dopolnilnim nadzorom v smislu te direktive, in
- (c) pri postopku identifikacije v skladu s členom 3(2).“;

23. vstavi se naslednji člen:

„Člen 30a

Upravitelji alternativnih investicijskih skladov

1. Do nadaljnje uskladitve sektorskih predpisov države članice predpisujejo vključitev upraviteljev alternativnih investicijskih skladov v naslednjih primerih:

- (a) med konsolidiranim nadzorom kreditnih institucij in investicijskih družb ali med dopolnilnim nadzorom zavarovalnic v zavarovalni skupini;
- (b) če je skupina finančni konglomerat, med dopolnilnim nadzorom v smislu te direktive, in
- (c) pri postopku identifikacije v skladu s členom 3(2).

2. Za uporabo odstavka 1 države članice določijo ali pooblastijo svoje pristojne organe, da odločijo, po katerih sektorskih predpisih (bančništvo, zavarovalništvo ali sektor naložbenih storitev) se upravitelji alternativnih investicijskih skladov vključijo v konsolidirani ali dopolnilni nadzor iz točke (a) odstavka 1. Za namene tega odstavka se zadevna sektorska pravila o obliki in obsegu vključitve finančnih institucij smiselno uporabljajo tudi za upravitelje alternativnih investicijskih skladov. Za namene dopolnilnega nadzora iz točke (b) odstavka 1 štejejo upravitelji alternativnih investicijskih skladov za del tistega sektorja, v katerega so vključeni zaradi določb iz točke (a) odstavka 1.

Če je upravitelj alternativnih investicijskih skladov del finančnega konglomerata, se za namene te direktive vsak sklic na regulirane osebe in vsak sklic na pristojne organe in ustrezne pristojne organe razume, kot da vključuje upravitelje alternativnih investicijskih skladov in pristojne

organe, pooblaščen za njihovo nadzorovanje. To se smiselno uporablja za skupine iz točke (a) odstavka 1.“;

24. Priloga I se spremeni v skladu z določbami Priloge II te direktive.

Člen 3

Spremembe Direktive 2006/48/ES

Direktiva 2006/48/ES se spremeni, kot sledi:

1. odstavek 2 člena 1 se nadomesti z naslednjim:

„2. Člen 39 in členi 124 do 143 se uporabljajo za finančne holdinge, mešane finančne holdinge in mešane holdinge s sedežem v Uniji.“;

2. člen 4 se spremeni, kot sledi:

(a) točke 14 do 17 se nadomestijo in doda se točka 17a, kot sledi:

„14. „nadrejena kreditna institucija v državi članici“ pomeni kreditno institucijo, ki ima podrejeno družbo, ki je kreditna institucija ali finančna institucija, ali ki je udeležena v taki instituciji in ki sama ni podrejena družba druge kreditne institucije z dovoljenjem v isti državi članici, ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v isti državi članici;

15. „nadrejeni finančni holding v državi članici“ pomeni finančni holding, ki sam ni podrejena družba kreditne institucije z dovoljenjem v isti državi članici ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v isti državi članici;

15a. „nadrejeni mešani finančni holding v državi članici“ pomeni mešani finančni holding, ki sam ni podrejena družba kreditne institucije z dovoljenjem v isti državi članici ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v isti državi članici;

16. „nadrejena kreditna institucija EU“ pomeni nadrejeno kreditno institucijo v državi članici, ki ni podrejena družba druge kreditne institucije z dovoljenjem v kateri koli državi članici oziroma finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v kateri koli državi članici;

17. „nadrejeni finančni holding EU“ pomeni nadrejeni finančni holding v državi članici, ki ni podrejena družba kreditne institucije z dovoljenjem v kateri koli državi članici ali katerega koli drugega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v kateri koli državi članici;

17a. „nadrejeni mešani finančni holding EU“ pomeni nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, ki ni podrejena družba kreditne institucije z dovoljenjem v kateri koli državi članici ali katerega koli drugega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v kateri koli drugi državi članici;“;

(b) vstavi se naslednja točka:

„19a. „mešani finančni holding“ pomeni mešani finančni holding, kakor je opredeljen v členu 2(15) Direktive 2002/87/ES;“;

(c) točka 48 se nadomesti z naslednjim:

„48. „konsolidacijski nadzornik“ pomeni pristojni organ, odgovoren za izvajanje nadzora na konsolidirani osnovi nadrejenih kreditnih institucij EU in kreditnih institucij, ki jih obvladujejo nadrejeni finančni holdingi EU ali nadrejeni mešani finančni holdingi EU;“;

3. člen 14 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 14

Vsako dovoljenje se prikladi EBA. Naziv vsake kreditne institucije, kateri je bilo izdano dovoljenje, se vpiše na seznam; EBA ta seznam objavi na svoji spletni strani in ga redno posodablja. Pristojni organ, odgovoren za nadzor na konsolidirani osnovi zagotovi zadevnim pristojnim organom in EBA vse informacije v zvezi z bančno skupino v skladu s členom 12(3), členom 22(1) in členom 73(3), zlasti v zvezi s pravno strukturo skupine ter upravljanjem in organizacijsko strukturo skupine.“;

4. člen 39 se spremeni, kot sledi:

(a) točka (b) odstavka 1 se nadomesti z naslednjim:

„(b) kreditnimi institucijami, ustanovljenimi v tretjih državah, katerih nadrejene družbe, bodisi da gre za kreditne institucije ali finančne holdinge ali mešane finančne holdinge, imajo sedež v Uniji.“;

(b) točka (a) odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„(a) da lahko pristojni organi držav članic pridobijo informacije, potrebne za nadzor na osnovi konsolidiranega finančnega stanja kreditnih institucij ali

finančnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov, ki so v Uniji in imajo podrejene družbe, te pa so kreditne institucije ali finančne institucije s sedežem v tretjih državah, ali, če imajo kapitalske udeležbe v takih institucijah;“;

5. odstavek 2 člena 69 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice lahko izvajajo možnost, predvideno v odstavku 1, če je nadrejena družba finančni holding ali mešani finančni holding s sedežem v isti državi članici kakor kreditna institucija, pod pogojem, da se nad njim izvaja enak nadzor kot nad kreditnimi institucijami in zlasti, da zanj veljajo standardi, določeni v členu 71(1).“;

6. odstavek 2 člena 71 se nadomesti z naslednjim:

„2. Brez vpliva na člene 68, 69 in 70, kreditne institucije, ki jih obvladuje nadrejeni finančni holding v državi članici ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, izpolnjujejo obveznosti iz členov 75, 120, 123 in oddelka 5 na podlagi konsolidiranega finančnega stanja navedenega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, v obsegu in na način, ki sta določena v členu 133.“

Če nadrejeni finančni holding v državi članici ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici obvladuje več kakor eno kreditno institucijo, se prvi pododstavek uporablja samo za kreditno institucijo, za katero se uporablja nadzor na konsolidirani osnovi v skladu s členoma 125 in 126.“;

7. odstavek 2 člena 72 se nadomesti z naslednjim:

„2. Kreditne institucije, ki jih obvladuje nadrejeni finančni holding EU ali nadrejeni mešani finančni holding EU, izpolnjujejo obveznosti iz poglavja 5 na podlagi konsolidiranega finančnega stanja navedenega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.“

Pomembne podrejene družbe nadrejenih finančnih holdingov EU ali nadrejenih mešanih finančnih holdingov EU razkrijejo informacije, določene v točki 5 dela 1 Priloge XII, na individualni ali subkonsolidirani osnovi.“;

8. vstavi se naslednji člen:

„Člen 72a

1. Če za mešani finančni holding veljajo enake določbe po tej direktivi in po Direktivi 2002/87/ES, zlasti kar zadeva nadzor, ki temelji na tveganju, lahko konsolidacijski nadzornik, po posvetovanju z drugimi pristojnimi organi, odgovornimi za nadzor podrejenih družb, za ta mešani finančni holding uporabi samo ustrezno določbo iz Direktive 2002/87/ES.

2. Če za mešani finančni holding veljajo enake določbe po tej direktivi in po Direktivi 2009/138/ES, zlasti kar zadeva nadzor, ki temelji na tveganju, lahko konsolidacijski nadzornik v dogovoru z nadzornikom skupine v zavarovalniškem sektorju za ta mešani finančni holding uporabi samo določbo direktive, povezane z najpomembnejšim finančnim sektorjem, kakor je določeno v členu 3(2) Direktive 2002/87/ES.

3. Konsolidacijski nadzornik obvesti EBA in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (*), (EIOPA), o sklepih, sprejetih na podlagi odstavkov 1 in 2 tega člena. EBA, EIOPA in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (**), (ESMA), prek Skupnega odbora Evropskih nadzornih organov („Skupni odbor“) oblikujejo smernice, namenjene združitvi nadzornih postopkov, in razvijejo osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki jih posredujejo Komisiji v treh letih od sprejetja teh smernic.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

(*) UL L 331, 15.12.2010, str. 48.

(**) UL L 331, 15.12.2010, str. 84.“;

9. odstavek 2 člena 73 se nadomesti z naslednjim:

„2. Pristojni organi zahtevajo, da podrejene kreditne institucije izpolnjujejo zahteve iz členov 75, 120 in 123 ter oddelka 5 te direktive na subkonsolidirani osnovi, če imajo navedene kreditne institucije ali njihove nadrejene družbe v primerih, kadar je ta nadrejena družba finančni holding ali mešani finančni holding s sedežem v tretji državi, podrejeno družbo, ki je kreditna institucija ali finančna institucija ali družba za upravljanje s premoženjem, kakor je opredeljeno v členu 2(5) Direktive 2002/87/ES, ali če so udeležene v takem podjetju.“;

10. točka (a) člena 80(7) se nadomesti z naslednjim:

„(a) nasprotna stranka je institucija ali finančni holding ali mešani finančni holding, finančna institucija, družba za upravljanje s premoženjem ali podjetje za pomožne storitve, za katero se uporabljajo ustrezne zahteve skrbnega in varnega poslovanja;“;

11. člen 84 se spremeni, kot sledi:

(a) drugi pododstavek odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„Če nadrejena kreditna institucija EU in njene podrejene družbe ali nadrejeni finančni holding EU ali nadrejeni mešani finančni holding EU in njegove podrejene družbe enotno uporabljajo pristop IRB, lahko pristojni organi dovolijo, da nadrejena družba in njene podrejene družbe skupaj izpolnjujejo minimalne zahteve iz dela 4 Priloge VII.“;

(b) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Če nameravajo nadrejena kreditna institucija EU in njene podrejene družbe ali nadrejeni finančni holding EU in njegove podrejene družbe ali nadrejeni mešani finančni holding EU in njegove podrejene družbe uporabljati pristop IRB, pristojni organi različnih pravnih oseb tesno sodelujejo, kakor je predvideno v členih od 129 do 132.“;

12. točka (e) člena 89(1) se nadomesti z naslednjim:

„(e) izpostavljenosti kreditne institucije do nasprotna stranke, ki je njena nadrejena družba, podrejena družba ali podrejena družba njene nadrejene družbe, če je nasprotna stranka institucija ali finančni holding, mešani finančni holding, finančna institucija, družba za upravljanje s premoženjem ali podjetje za pomožne storitve, za katerega veljajo ustrezne bonitetne zahteve ali povezano podjetje v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS in izpostavljenosti med kreditnimi institucijami, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 80(8);“;

13. odstavek 3 in 4 člena 105 se nadomestita z naslednjim:

„3. Če nameravajo nadrejena kreditna institucija EU in njene podrejene družbe ali podrejene družbe nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU uporabljati napredni pristop za merjenje operativnega tveganja, pristojni organi različnih pravnih oseb tesno sodelujejo, kakor je predvideno v členih od 129 do 132. Vloga vsebuje elemente, navedene v delu 3 Priloge X.“;

4. Če nadrejena kreditna institucija EU in njene podrejene družbe ali podrejene družbe nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU uporabljajo enotni napredni pristop za merjenje operativnega tveganja, lahko pristojni organi dovolijo, da nadrejena družba in njene podrejene družbe skupaj izpolnjujejo kvalifikacijske kriterije iz dela 3 Priloge X.“;

14. odstavek 2 člena 122a se nadomesti z naslednjim:

„2. Če nadrejena kreditna institucija EU ali nadrejeni finančni holding EU ali nadrejeni mešani finančni holding EU ali ena izmed njihovih podrejenih družb kot originator ali sponzor listini izpostavljenost več kreditnih institucij, investicijskih podjetij ali drugih finančnih institucij, vključenih v nadzor na konsolidirani osnovi, se lahko zahteva iz odstavka 1 izpolni na osnovi konsolidiranega stanja povezane nadrejene kreditne institucije EU, nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU. Ta odstavek se uporablja le, če so se kreditne institucije, investicijska podjetja ali finančne institucije, ki so ustvarile listinjene izpostavljenosti, obvezale, da bodo izpolnile zahteve iz odstavka 6 ter originatorju ali sponzorju in nadrejeni kreditni instituciji EU ali nadrejenemu finančnemu holdingu EU ali nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu EU pravočasno predložile informacije, potrebne za izpolnitev zahtev iz odstavka 7.“;

15. odstavek 2 člena 125 se nadomesti z naslednjim:

„2. Če je nadrejena družba kreditne institucije nadrejeni finančni holding v državi članici, nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, nadrejeni finančni holding v EU ali nadrejeni mešani finančni holding v EU, izvajajo nadzor na konsolidirani osnovi pristojni organi, ki so kreditni instituciji izdali dovoljenje v skladu s členom 6.“;

16. člen 126 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 126

1. Če je nadrejena družba kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v dveh ali več državah članicah, isti nadrejeni finančni holding v državi članici, isti nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, isti nadrejeni finančni holding EU ali isti nadrejeni mešani finančni holding EU, nadzor na konsolidirani osnovi izvajajo pristojni organi kreditne institucije, ki je pridobila dovoljenje v državi članici, v kateri ima sedež finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding EU.

Če nadrejene družbe kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v dveh ali več državah članicah, zajemajo več kot en finančni holding ali mešani finančni holding s sedeži v različnih državah članicah, in je v vsaki od teh držav članic ena kreditna institucija, nadzor na konsolidirani osnovi izvaja pristojni organ kreditne institucije z največjo bilančno vsoto.

2. Če je nadrejena družba več kakor ene kreditne institucije, ki je pridobila dovoljenje v Uniji, isti finančni holding ali isti mešani finančni holding, nobena od teh kreditnih institucij pa ni pridobila dovoljenja v državi članici, v kateri je bil ustanovljen ta finančni holding ali mešani finančni holding, nadzor na konsolidirani osnovi

izvaja pristojni organ, ki je izdal dovoljenje kreditni instituciji z največjo bilančno vsoto, ki se za namene te direktive šteje kot kreditna institucija, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding EU ali nadrejeni mešani finančni holding EU.

3. V posebnih primerih lahko pristojni organi sporazumno opustijo merila iz odstavkov 1 in 2, če bi bila njihova uporaba neprimerna, ob upoštevanju kreditnih institucij in pomena njihovih dejavnosti v različnih državah, ter imenujejo drugi pristojni organ, ki bo izvajal nadzor na konsolidirani osnovi. Pristojni organ pred sprejetjem odločitve ponudi nadrejeni kreditni instituciji EU, nadrejenemu finančnemu holdingu EU, nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu EU ali kreditni instituciji z največjo bilančno vsoto možnost, da izrazi svoje mnenje o navedeni odločitvi.

4. Pristojni organi obvestijo Komisijo in EBA o opustitvi na podlagi odstavka 3.“;

17. člen 127 se spremeni, kot sledi:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Kjer je primerno, države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za vključitev finančnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov v konsolidirani nadzor. Brez vpliva na člen 135 konsolidacija finančnega stanja finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga nikakor ne pomeni, da morajo pristojni organi izvajati nadzor v finančnem holdingu ali mešanem finančnem holdingu na neodvisni osnovi.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Države članice zagotovijo, da lahko njihovi pristojni organi, odgovorni za izvajanje nadzora na konsolidirani osnovi, zahtevajo od podrejenih družb kreditne institucije, finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki niso vključene v nadzor na konsolidirani osnovi, informacije iz člena 137. V takem primeru se uporabijo postopki za prenos in preverjanje informacij, določeni v navedenem členu.“;

18. člen 129 se spremeni, kot sledi:

(a) uvodni stavek prvega pododstavka odstavka 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Razen nalog, ki jih ima na podlagi te direktive, pristojni organ, ki je odgovoren za izvajanje nadzora na konsolidirani osnovi nadrejenih kreditnih institucij EU in kreditnih institucij, ki jih obvladujejo nadrejeni finančni holdingi EU ali nadrejeni mešani finančni holdingi EU, opravlja naslednje naloge:“;

(b) prvi pododstavek odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. V primeru vlog za dovoljenja iz člena 84(1), člena 87(9) in člena 105 ter dela 6 Priloge III, ki jih predložijo nadrejena kreditna institucija EU in njene podrejene družbe ali podrejene družbe nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU, pristojni organi sodelujejo in se posvetujejo o odločitvi, ali bodo izdali zahtevano dovoljenje, ter določitvi morebitnih pogojev, ki se bodo uporabljali za tako dovoljenje.“;

(c) odstavek 3 se spremeni, kot sledi:

(i) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„3. Konsolidacijski nadzornik in pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb nadrejene kreditne institucije EU ali nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU v državi članici, storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo skupno odločitev o uporabi členov 123 in 124 za določanje ustreznosti konsolidirane ravni lastnih sredstev, ki jih ima skupina glede na svoj finančni položaj in profil tveganja in zahtevano raven lastnih sredstev za uporabo člena 136(2) za vse subjekte v bančni skupini in na konsolidirani osnovi.“;

(ii) peti pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Odločitev o uporabi členov 123 in 124 ter člena 136(2) sprejmejo pristojni organi, ki so odgovorni za nadzor podrejenih družb nadrejene kreditne institucije EU, nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU na individualni ali subkonsolidirani osnovi, po ustrezni obravnavi stališč in pridržkov konsolidacijskega nadzornika. Če je kateri koli od zadevnih pristojnih organov v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 ob koncu štirimesečnega obdobja zadevo predložil EBA, konsolidacijski nadzornik odloži svojo odločitev in počaka na odločitev, ki jo lahko v skladu s členom 19(3) navedene uredbe sprejme EBA, nato pa sprejme odločitev skladno z odločitvijo EBA. Štirimesečno obdobje se šteje za obdobje usklajevanja v skladu z Uredbo. EBA sprejme odločitev v enem mesecu. Zadeva se po koncu štirimesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve ne predloži EBA.“;

(iii) deveti pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Skupna odločitev iz prvega pododstavka in kakršna koli odločitev, sprejeta, kadar ni skupne odločitve, v skladu s četrtem in petim pododstavkom, se posodablja vsako leto ali v izjemnih okoliščinah, če organ, pristojen za nadzor podrejenih družb nadrejene kreditne institucije EU, nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU, vloži pisno in v celoti utemeljeno zahtevo pri konsolidacijskem nadzorniku, naj posodobi odločitev o uporabi člena 136(2). V slednjem primeru lahko posodobitev na dvostranski osnovi izvedeta konsolidacijski nadzornik in pristojni organ, ki je vložil zahtevo.“;

19. šesti pododstavek člena 131a(2) se nadomesti z naslednjim:

„V kolegijih nadzornikov lahko sodelujejo:

- (a) pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb nadrejene kreditne institucije EU ali nadrejenega finančnega holdinga EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU;
- (b) pristojni organi države gostiteljice, v kateri imajo sedež pomembne podružnice iz člena 42a;
- (c) centralne banke, kadar je to primerno, in
- (d) pristojni organi tretjih držav, kadar je primerno, ob upoštevanju zahtev o zaupnosti, ki so po mnenju vseh pristojnih organov enakovredne zahtevam iz členov 44 do 52.“;

20. odstavek 1 člena 132 se spremeni, kot sledi:

(a) peti pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi, odgovorni za nadzor na konsolidirani osnovi nadrejenih kreditnih institucij EU in kreditnih institucij, ki jih obvladujejo nadrejeni finančni holdingi EU ali nadrejeni mešani finančni holdingi EU, sporočijo vse ustrezne podatke pristojnim organom drugih držav članic, ki nadzorujejo podrejene družbe teh nadrejenih družb. Pri ugotavljanju obsega ustreznih podatkov se upošteva pomen teh podrejenih družb v finančnem sistemu navedenih držav članic.“;

(b) točka (a) šestega pododstavka se nadomesti z naslednjim:

„(a) identifikaciji pravne sestave, upravljanja in organizacijske strukture skupine, vključno z vsemi reguliranimi subjekti, nereguliranimi hčerinskimi podjetji in pomembnimi podružnicami skupine, matičnimi podjetji v skladu s členom 12(3), členom 22(1) in členom 73(3), kot tudi identifikaciji pristojnih organov reguliranih subjektov v skupini;“;

21. člen 135 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 135

Države članice zahtevajo, da so osebe, ki dejansko upravljajo poslovanje finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, na dovolj dobrem glaslu in imajo zadosti izkušenj za opravljanje teh nalog.“;

22. prvi pododstavek člena 139(3) se nadomesti z naslednjim:

„3. Države članice dovolijo, da njihovi pristojni organi med seboj izmenjavajo informacije iz odstavka 2, ob predpostavki, da pri finančnih holdingih, mešanih finančnih holdingih, finančnih institucijah ali podjetjih za pomožne storitve zbiranje ali posedovanje informacij nikakor ne pomeni, da morajo pristojni organi izvajati nadzor v zvezi s temi institucijami ali podjetji, ki poslujejo samostojno.“;

23. člen 140 se spremeni, kot sledi:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Če kreditna institucija, finančni holding, mešani finančni holding ali mešani holding obvladuje eno ali več podrejenih družb, ki so zavarovalnice, ali druga podjetja za investicijske storitve, ki so pridobila dovoljenje, pristojni organi in organi, odgovorni za javni nadzor zavarovalnic, ali druga podjetja za investicijske storitve vzpostavijo tesno sodelovanje. Brez vpliva na njihove konkretne odgovornosti si ti pristojni organi medsebojno izmenjujejo vse informacije, ki utegnejo poenostaviti njihovo delo in omogočiti nadzor nad dejavnostjo in splošnim finančnim stanjem podjetij, ki jih nadzirajo.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Pristojni organi, odgovorni za nadzor na konsolidirani osnovi, sestavijo sezname finančnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov iz člena 71(2). Te sezname posredujejo pristojnim organom v drugih državah članicah, EBA in Komisiji.“;

24. člena 141 in 142 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 141

Če pri izvajanju te direktive pristojni organi ene države članice v posebnih primerih želijo preveriti informacije o kreditni instituciji, finančnem holdingu, finančni instituciji, družbi za pomožne storitve, mešanem holdingu, mešanem finančnem holdingu, vrsti podrejenih družb iz člena 137 ali vrsti podrejenih družb iz člena 127(3), ki so v drugi državi članici, zahtevajo od pristojnih organov v drugi državi članici, naj opravijo to preverjanje. Organi, ki prejmejo tak zahtevek, ga v okviru svoje pristojnosti izpolnijo, in sicer tako, da sami opravijo preverjanje ali da preverjanje dovolijo organom, ki so vložili zahtevek, oziroma revizorju ali ustreznemu strokovnjaku. Pristojni organ, ki je podal zahtevek, lahko sodeluje pri preverjanju, če ga ne izvaja sam.

Člen 142

Brez vpliva na določbe svojega kazenskega prava države članice zagotovijo, da se kazni ali ukrepi za preprečevanje opaženih kršitev ali vzrokov takih kršitev lahko naložijo finančnim holdingom, mešanim finančnim holdingom in mešanim holdingom ali njihovim operativnim vodjem, ki kršijo zakone ali druge predpise, ki so bili sprejeti zaradi prenosa členov od 124 do 141 in tega člena. Pristojni organi med seboj tesno sodelujejo, s čimer zagotovijo, da navedene kazni ali ukrepi prinesejo želene rezultate, zlasti kadar osrednja uprava ali glavne enote finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga ali mešanega holdinga niso v isti državi članici kot registriran sedež holdinga.“;

25. člen 143 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Če kreditna institucija, katere nadrejena družba je kreditna institucija ali finančni holding ali mešani finančni holding s sedežem v tretji državi, ni predmet konsolidiranega nadzora v skladu s členoma 125 in 126, pristojni organi preverijo, ali je kreditna institucija predmet konsolidiranega nadzora s strani pristojnih organov tretje države, ki je enak nadzoru, ki ga predpisujejo določbe te direktive.“;

Preverjanje opravi pristojni organ, ki bi bil odgovoren za konsolidirani nadzor, če bi se uporabil odstavek 3, na zahtevo nadrejene družbe ali katere koli regulirane osebe z dovoljenjem za poslovanje v Uniji ali na lastno pobudo. Pristojni organ se posvetuje z drugimi vključenimi pristojnimi organi.“;

- (b) tretji pododstavek odstavka 3 se nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi lahko predvsem zahtevajo ustanovitev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v Uniji in uporabijo določbe o konsolidiranem nadzoru za konsolidiran položaj tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.“;

26. vstavi se naslednji člen:

„Člen 146a

Države članice zahtevajo, da kreditne institucije na ravni bančne skupine v celoti ali s sklicevanjem na enakovredne informacije letno objavljajo opis svoje pravne strukture, svojega upravljanja in organizacijske strukture.“;

27. Priloga X se spremeni v skladu s Prilogo III k tej direktivi.

Člen 4

Spremembe Direktive 2009/138/ES

Direktiva 2009/138/ES se spremeni, kot sledi:

1. v členu 212(1) se točki (f) in (g) nadomestita in doda se točka (h), kot sledi:

„(f) ‚zavarovalni holding‘ pomeni matično podjetje, ki ni mešani finančni holding in katerega glavni posel sta pridobivanje in udeležba v hčerinskih podjetjih, kadar so ta hčerinska podjetja izključno ali predvsem zavarovalnice ali pozavarovalnice ali zavarovalnice ali pozavarovalnice tretjih držav in je vsaj eno od teh hčerinskih podjetij zavarovalnica ali pozavarovalnica;

(g) ‚mešani zavarovalni holding‘ pomeni matično podjetje, ki ni zavarovalnica, zavarovalnica tretje države, pozavarovalnica, pozavarovalnica tretje države, zavarovalni holding ali mešani finančni holding, ki ima med hčerinskimi podjetji vsaj eno zavarovalnico ali pozavarovalnico;

(h) ‚mešani finančni holding‘ pomeni mešani finančni holding, kakor je opredeljen v členu 2(15) Direktive 2002/87/ES.“;

2. v členu 213 se odstavka 2 in 3 nadomestita ter dodajo se odstavki 4, 5 in 6 kot sledi:

„2. Države članice zagotovijo, da se nadzor na ravni skupine izvaja nad:

(a) zavarovalnicami ali pozavarovalnicami, ki so udeležena podjetja pri vsaj eni zavarovalnici, pozavarovalnici, zavarovalnici tretje države ali pozavarovalnici tretje države, v skladu s členi 218 do 258;

(b) zavarovalnicami ali pozavarovalnicami, katerih matično podjetje je zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Uniji v skladu s členi 218 do 258;

(c) zavarovalnicami ali pozavarovalnicami, katerih matično podjetje je zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v tretji državi ali zavarovalnica ali pozavarovalnica tretje države v skladu s členi 260 do 263;

(d) zavarovalnicami ali pozavarovalnicami, katerih matično podjetje je mešani zavarovalni holding, v skladu s členom 265.

3. V primerih iz točk (a) in (b) odstavka 2, kadar je udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica ali zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Uniji, sam regulirani subjekt ali mešani finančni holding, nad katerim se izvaja dopolnilni nadzor v skladu s členom 5(2) Direktive 2002/87/ES, ali povezano podjetje takšnega reguliranega subjekta ali mešanega finančnega holdinga, lahko nadzorniki skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi odloči, da se na ravni te udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice ali tega zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga ne izvaja nadzor v zvezi s koncentracijo tveganja iz člena 244 te direktive ali nadzor nad transakcijami znotraj skupine iz člena 245 te direktive ali obojim.

4. Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tej direktivi in po Direktivi 2002/87/ES, zlasti kar zadeva nadzor, ki temelji na tveganju, lahko nadzorniki skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi za ta mešani finančni holding uporabi samo ustrezno določbo iz Direktive 2002/87/ES.

5. Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tej direktivi in po Direktivi 2006/48/ES, zlasti kar zadeva nadzor, ki temelji na tveganju, lahko nadzorniki skupine v sporazumu s konsolidacijskim nadzornikom v sektorju bančnih in naložbenih storitev uporabi samo določbo direktive, povezano z najpomembnejšim sektorjem, kakor je določeno v skladu s členom 3(2) Direktive 2002/87/ES.

6. Nadzornik skupine Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (*), (EBA) in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (**), (EIOPA) obvesti o sklepih, sprejetih na podlagi odstavkov 4 in 5. EBA, EIOPA in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 (***), (ESMA) prek Skupnega odbora Evropskih nadzornih organov (Skupni odbor) oblikujejo smernice, namenjene združitvi nadzornih postopkov, in razvijejo osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki jih posredujejo Komisiji v treh letih od sprejetja teh smernic.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

(*) UL L 331, 15.12.2010, str. 12.

(**) UL L 331, 15.12.2010, str. 48.

(***) UL L 331, 15.12.2010, str. 84.“;

3. odstavek 1 člena 214 se nadomesti z naslednjim:

„1. Izvajanje nadzora skupin v skladu s členom 213 ne pomeni, da morajo nadzorni organi izvajati nadzor nad posameznimi zavarovalnicami tretjih držav, pozavarovalnicami tretjih držav, zavarovalnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi ali mešanimi zavarovalnimi holdingi, brez vpliva na člen 257, kar zadeva zavarovalne holdinge ali mešane finančne holdinge.“;

4. odstavek 1 in 2 člena 215 se nadomestita z naslednjim:

„1. Če je udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica ali zavarovalni holding ali mešani finančni holding iz točk (a) in (b) člena 213(2) sam hčerinsko podjetje druge zavarovalnice ali pozavarovalnice ali drugega zavarovalnega holdinga ali drugega mešanega finančnega holdinga s sedežem v Uniji, se členi 218 do 258 uporabljajo samo na ravni končne matične zavarovalnice ali pozavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v Uniji.

2. Če je končna matična zavarovalnica ali pozavarovalnica ali zavarovalni holding ali mešani finančni holding s

sedežem v Uniji, kakor je določeno v odstavku 1, hčerinsko podjetje podjetja, nad katerim se izvaja dopolnilni nadzor v skladu s členom 5(2) Direktive 2002/87/ES, lahko nadzornik skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi odloči, da se na ravni tega končnega matičnega podjetja ne izvaja nadzor koncentracije tveganja iz člena 244, nadzor nad transakcijami znotraj skupine iz člena 245 ali obojim.“;

5. odstavek 1 člena 216 se nadomesti z naslednjim:

„1. Če udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica ali zavarovalni holding ali mešani finančni holding, ki ima sedež v Uniji, kakor je določeno v točkah (a) in (b) člena 213(2), nima sedeža v isti državi članici kot končno matično podjetje na ravni Unije iz člena 215, lahko države članice svojim nadzornim organom dovolijo, da po posvetovanju z nadzornikom skupine in tem končnim matičnim podjetjem na ravni Unije, odločijo, da se izvaja nadzor skupine nad končno matično zavarovalnico ali pozavarovalnico ali zavarovalnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom na nacionalni ravni.“;

6. člen 219 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 219

Pogostost izračuna

1. Nadzornik skupine zagotovi, da se izračuna iz člena 218(2) in (3) izvedeta vsaj enkrat letno in sicer s strani udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice ali zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

Podatke za izračun in njegov rezultat predloži nadzorniku skupine udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, če na čelu skupine ni zavarovalnica ali pozavarovalnica, pa zavarovalni holding ali mešani finančni holding ali podjetje v skupini, ki ga določi nadzornik skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in samo skupino.

2. Zavarovalnice, pozavarovalnice, zavarovalni holding in mešani finančni holding redno spremljajo zahtevani solventnostni kapital skupine. Če se profil tveganj skupine močno razlikuje od predpostavk, ki so bile osnova za zadnji sporočeni zahtevani solventnostni kapital skupine, se zahtevani solventnostni kapital skupine nemudoma ponovno izračuna in sporoči nadzorniku skupine.

Če obstajajo dokazi, ki nakazujejo na to, da se je profil tveganj skupine občutno spremenil od datuma, ko je bil zahtevani solventnostni kapital zadnjič sporočen, lahko nadzornik skupine zahteva njegov ponovni izračun.“;

7. člen 226 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 226

Posredniški zavarovalni holdingi

1. Pri izračunavanju solventnosti skupine zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je prek zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga udeležena v povezani zavarovalnici, povezani pozavarovalnici, zavarovalnici tretje države ali pozavarovalnici tretje države, se upošteva položaj takega zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

Samo za namen tega izračuna se posredniški zavarovalni holding ali posredniški mešani finančni holding obravnava kot zavarovalnica ali pozavarovalnica, za katero veljajo pravila iz pododdelkov 1, 2 in 3 oddelka 4 poglavja VI naslova I v zvezi z zahtevanim solventnostnim kapitalom, in kot da zanj veljajo enaki pogoji, kot so določeni v pododdelkih 1, 2 in 3 oddelka 3 poglavja VI naslova I v zvezi z lastnimi sredstvi, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital.

2. V primerih, ko ima posredniški zavarovalni holding ali posredniški mešani finančni holding podrejeni dolg ali druga primerna lastna sredstva, za katera velja omejitev v skladu s členom 98, veljajo ta sredstva za primerna lastna sredstva do višine zneskov, izračunanih z uporabo omejitev iz člena 98 za skupna primerna lastna sredstva, ki na ravni skupine presegajo zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine.

Primerna lastna sredstva posredniškega zavarovalnega holdinga ali posredniškega mešanega finančnega holdinga, za katera se zahteva predhodna odobritev nadzornega organa v skladu s členom 90, če so v lasti zavarovalnice ali pozavarovalnice, se lahko vključijo v izračun solventnosti skupine le, če jih je ustrezno odobril nadzornik skupine.“;

8. prvi pododstavek odstavka 1 člena 231 se nadomesti z naslednjim:

„1. V primeru vloge za dovoljenje za izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine in zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice in

pozavarovalnice v skupini na podlagi notranjega modela, ki ga predložijo zavarovalnica ali pozavarovalnica in njena povezana podjetja, ali ga skupaj vložijo povezana podjetja zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, zadevni nadzorni organi sodelujejo, da odločijo, ali izdajo to dovoljenje, ter določijo morebitne pogoje, od katerih je to dovoljenje odvisno.“;

9. odstavek 5 člena 233 se nadomesti z naslednjim:

„5. V primeru zahtevka za dovoljenje za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice in pozavarovalnice v skupini na podlagi notranjega modela, ki ga predložijo zavarovalnica ali pozavarovalnica in njene povezane zavarovalnice, ali ga skupaj vložijo povezana podjetja zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, se smiselno uporablja člen 231.“;

10. v oddelku 1 poglavja II naslova III se naslov pododdelka 5 nadomesti z naslednjim:

„Nadzor solventnosti skupine pri zavarovalnicah in pozavarovalnicah, ki so hčerinska podjetja zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.“;

11. člen 235 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 235

Solventnost skupine zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga

1. Če so zavarovalnice in pozavarovalnice hčerinska podjetja zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, nadzornik skupine zagotovi, da se solventnost skupine izračuna na ravni zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga z uporabo členov od 220(2) do 233.

2. Za namene tega izračuna se matično podjetje obravnava kot zavarovalnica ali pozavarovalnica, za katero veljajo pravila iz pododdelkov 1, 2 in 3 oddelka 4 poglavja VI naslova I v zvezi z zahtevanim solventnostnim kapitalom ter enaki pogoji, kot jih določajo pododdelki 1, 2 in 3 oddelka 3 poglavja VI naslova I kar zadeva lastna sredstva, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital.“;

12. člen 243 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 243

Hčerinska podjetja zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga

Za zavarovalnice in pozavarovalnice, ki so hčerinska podjetja zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, se smiselno uporabljajo členi od 236 do 242.“;

13. odstavek 2 člena 244 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice od zavarovalnic in pozavarovalnic ali zavarovalnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov zahtevajo, da redno in vsaj enkrat letno poročajo nadzorniku skupine o morebitni občutni koncentraciji tveganja na ravni skupine, razen če se uporablja člen 215(2).

Potrebne podatke nadzorniku skupine posreduje zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki je na čelu skupine, ali, če na čelu skupine ni zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding, mešani finančni holding ali zavarovalnica ali pozavarovalnica v skupini, ki jo določi nadzornik skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in s skupino.

Koncentracije tveganja iz prvega pododstavka so predmet nadzornega pregleda s strani nadzornika skupine.“;

14. odstavek 2 člena 245 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice od zavarovalnic in pozavarovalnic, zavarovalnih holdingov in mešanih finančnih holdingov zahtevajo, da redno in vsaj enkrat letno poročajo nadzorniku skupine o vseh večjih transakcijah znotraj skupine, ki jih opravijo zavarovalnice in pozavarovalnice v skupini, vključno s tistimi, ki se opravijo s fizično osebo, ki ima s podjetji znotraj skupine tesne povezave, razen če se uporablja člen 215(2).

Poleg tega države članice zahtevajo, da se takoj, ko je mogoče, poroča o zelo pomembnih transakcijah znotraj skupine.

Potrebne podatke nadzorniku skupine posreduje zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki je na čelu skupine, ali, če na

čelu skupine ni zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding ali zavarovalnica ali pozavarovalnica v skupini, ki jo določi nadzornik skupine po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in s skupino.

Transakcije znotraj skupine so predmet nadzornega pregleda s strani nadzornika skupine.“;

15. prvi, drugi in tretji pododstavek odstavka 4 člena 246 se nadomestijo z naslednjim:

„4. Države članice od udeležene zavarovalnice ali pozavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zahtevajo, da na ravni skupine izvedejo oceno, ki jo zahteva člen 45. Lastna ocena tveganj in solventnosti, izvedena na ravni skupine, je predmet nadzornega pregleda s strani nadzornika skupine v skladu s poglavjem III.

Kjer se izračun solventnosti na ravni skupine izvaja v skladu z metodo 1 iz člena 230, udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding nadzorniku skupine predloži ustrezno pojasnilo razlike med vsoto zahtevanega solventnostnega kapitala vseh zadevnih zavarovalnic ali pozavarovalnic skupine in konsolidiranim zahtevanim solventnostnim kapitalom skupine.

Udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding lahko, če se nadzornik skupine strinja, istočasno na ravni skupine in na ravni katerega koli hčerinskega podjetja v skupini izvede katero koli oceno, ki se zahteva na podlagi člena 45, in pripravi skupen dokument, ki obravnava vse ocene.“;

16. točka (b) člena 247(2) se nadomesti z naslednjim:

„(b) če na čelu skupine ni zavarovalnica ali pozavarovalnica, nadzorni organ, ki se določi v skladu z naslednjim:

(i) če je matično podjetje zavarovalnice ali pozavarovalnice zavarovalni holding ali mešani finančni holding, nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje tej zavarovalnici ali pozavarovalnici;

(ii) če ima več zavarovalnic ali pozavarovalnic s sedežem v Uniji za matično podjetje isti zavarovalni holding ali mešani finančni holding in je eno izmed teh podjetij pridobilo dovoljenje v državi članici, kjer je sedež zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, nadzorni organ zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je pridobila dovoljenje v tej državi članici;

(iii) če je na čelu skupine več zavarovalnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov s sedeži v različnih državah članicah in če je v vsaki od teh držav članic zavarovalnica ali pozavarovalnica, nadzorni organ zavarovalnice ali pozavarovalnice z največjo bilančno vsoto;

(iv) če ima več zavarovalnic ali pozavarovalnic s sedežem v Uniji za matično podjetje isti zavarovalni holding ali mešani finančni holding in nobeno izmed teh podjetij ni pridobilo dovoljenja v državi članici, kjer je sedež zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, nadzorni organ zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je pridobila dovoljenje v tej državi članici z največjo bilančno vsoto, ali

(v) če skupina nima matičnega podjetja ali v drugih okoliščinah, ki niso navedene v točkah (i) do (iv), nadzorni organ, ki je izdal dovoljenje zavarovalnici ali pozavarovalnici z največjo bilančno vsoto.“;

17. v odstavku 1 člena 249 se doda naslednji pododstavek:

„Nadzornik skupine zadevnim nadzornim organom in EIOPA zagotovi informacije v zvezi s skupino v skladu s členom 19 ter členom 51(1) in členom 254(2), zlasti o pravni strukturi, upravljanju in organizacijski strukturi skupine.“;

18. odstavka 1 in 2 člena 256 se nadomestita z naslednjim:

„1. Države članice od udeleženih zavarovalnic in pozavarovalnic, zavarovalnih holdingov in mešanih finančnih holdingov zahtevajo, da letno objavijo poročilo o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine. Smiselno se uporabljajo členi 51, 53, 54 in 55.

2. Udeležena zavarovalnica ali pozavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding lahko, če se nadzornik skupine strinja, pripravi skupno poročilo o solventnosti in finančnem položaju, ki vsebuje:

(a) podatke na ravni skupine, ki jih je treba razkriti v skladu z odstavkom 1;

(b) podatke za katero koli od hčerinskih podjetij v skupini, ki so posamično prepoznavni in jih je treba razkriti v skladu s členi 51, 53, 54 in 55.

Pred izdajo soglasja v skladu s prvim pododstavkom se nadzornik skupine posvetuje in ustrezno upošteva morebitna stališča in pomisleke članov kolegija nadzornikov.“;

19. člen 257 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 257

Upravni, upravljalni ali nadzorni organi zavarovalnih holdingov in mešanih finančnih holdingov

Države članice zahtevajo, da so vse osebe, ki dejansko vodijo zavarovalni holding ali mešani finančni holding, sposobne in primerne za opravljanje svojih dolžnosti.

Smiselno se uporablja člen 42.“;

20. odstavka 1 in 2 člena 258 se nadomestita z naslednjim:

„1. Če zavarovalnica ali pozavarovalnica v skupini ne izpolnjuje zahtev določenih v členih 218 do 246 ali če so zahteve izpolnjene, vendar je solventnost kljub temu ogrožena, ali če transakcije znotraj skupine ali koncentracije tveganja ogrožajo finančni položaj zavarovalnic ali pozavarovalnic, morajo potrebne ukrepe, da se stanje čim prej popravi, sprejeti naslednji subjekti:

(a) v primeru zavarovalnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov nadzornik skupine;

(b) v primeru zavarovalnic in pozavarovalnic nadzorni organi.

Če v primerih iz točke (a) prvega pododstavka nadzornik skupine ni eden izmed nadzornih organov države članice, v kateri je sedež zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, nadzornik skupine tem nadzornim organom sporoči svoje ugotovitve, da jim omogoči, da sprejmejo ustrezne ukrepe.

Če v primerih iz točke (b) prvega pododstavka nadzornik skupine ni eden izmed nadzornih organov države članice, v kateri je sedež zavarovalnice ali pozavarovalnice, nadzornik skupine tem nadzornim organom sporoči svoje ugotovitve, da jim omogoči, da sprejmejo ustrezne ukrepe.

Države članice brez vpliva na odstavek 2 določijo ukrepe, ki jih nadzorni organi lahko sprejmejo v zvezi z zavarovalnimi holdingi in mešanimi finančnimi holdingi.

Zadevni nadzorni organi, vključno z nadzornikom skupine, po potrebi uskladijo svoje ukrepe.

2. Države članice brez vpliva na določbe nacionalnega kazenskega prava zavarovalnim holdingom in mešanim finančnim holdingom, ki kršijo zakone in druge predpise, sprejete za prenos tega naslova, ali osebam, ki dejansko upravljajo ta podjetja, naložijo sankcije ali sprejmejo ukrepe. Nadzorni organi tesno sodelujejo, da zagotovijo učinkovitost teh sankcij ali ukrepov, zlasti če osrednja uprava ali matično podjetje zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga ni v isti državi članici kot njihov registrirani sedež.“;

21. člen 262 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 262

Matična podjetja, registrirana v tretji državi: odsotnost enakovrednosti

1. Če ni enakovrednega nadzora iz člena 260, države članice za zavarovalnice ali pozavarovalnice smiselno uporabljajo člene od 218 do 258, z izjemo členov od 236 do 243, ali eno od metod iz odstavka 2 tega člena.

Splošna načela in metode iz členov 218 do 258 se uporabljajo na ravni zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga, zavarovalnice tretje države ali pozavarovalnice tretje države.

Samo za namen izračuna solventnosti skupine se matično podjetje obravnava kot zavarovalnica ali pozavarovalnica, za katero veljajo isti pogoji, kot so določeni v pododdelkih 1, 2 in 3 oddelka 3 poglavja VI naslova I, kar zadeva lastna sredstva, ki izpolnjujejo pogoje za zahtevani solventnostni kapital, in katero koli izmed naslednjih zahtev:

(a) zahtevani solventnostni kapital, določen v skladu z načeli člena 226, če gre za zavarovalni holding ali mešani finančni holding;

(b) zahtevani solventnostni kapital, določen v skladu z načeli iz člena 227, če gre za zavarovalnico tretje države ali pozavarovalnico tretje države.

2. Države članice svojim nadzornim organom dovolijo, da uporabijo druge metode, ki zagotavljajo ustrezen nadzor zavarovalnic in pozavarovalnic v skupini. S temi metodami se mora po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi strinjati nadzornik skupine.

Nadzorni organi lahko zahtevajo zlasti, da se ustanovi zavarovalni holding, ki ima sedež v Uniji, ali mešani finančni holding, ki ima sedež v Uniji, in da se ta naslov uporablja za zavarovalnice in pozavarovalnice v skupini, na čelu katere je ta zavarovalni holding ali mešani finančni holding.

Izbrane metode omogočijo, da se dosežejo cilji nadzora skupine, kakor je opredeljen v tem naslovu, ter da se posredujejo drugim zadevnim nadzornim organom in Komisiji.“;

22. prvi in drugi odstavek člena 263 se nadomestita z naslednjim:

„Če je matično podjetje iz člena 260 samo hčerinsko podjetje zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki ima sedež v tretji državi, ali zavarovalnice ali pozavarovalnice tretje države, države članice izvedejo preverjanje iz člena 260 samo na ravni končnega matičnega podjetja, ki je zavarovalni holding tretje države, mešani finančni holding tretje države, zavarovalnica tretje države ali pozavarovalnica tretje države.

Vendar lahko nadzorni organi ob odsotnosti enakovrednega nadzora iz člena 260 izvedejo novo preverjanje na nižji ravni, če obstaja matično podjetje zavarovalnic ali pozavarovalnic na ravni zavarovalnega holdinga tretje države, mešanega finančnega holdinga tretje države, zavarovalnice tretje države ali pozavarovalnice tretje države.“.

Člen 5**Pregled**

Komisija v celoti pregleda Direktivo 2002/87/ES, vključno z delegiranimi in izvedbenimi akti, ki so v skladu z njo sprejeti. Komisija po tem pregledu do 31. decembra 2012 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem predvsem obravnava področje uporabe navedene direktive, vključno z vprašanjem, ali naj se področje uporabe razširi s pregledom člena 3, in uporabo navedene direktive pri nereguliranih subjektih, zlasti pri namenskih družbah. Poročilo vsebuje tudi merila za opredelitev finančnih konglomeratov v lasti širših nefinančnih skupin, čigar skupne dejavnosti v bančnem sektorju, zavarovalniškem sektorju in sektorju naložbenih storitev so bistvenega pomena na notranjem trgu za finančne storitve.

Komisija prav tako obravnava, ali naj ESA prek Skupnega odbora izda smernice za oceno tega bistvenega pomena.

Glede tega poročilo pokriva tudi sistemsko pomembne finančne konglomerate, ki so zaradi svojega obsega, medsebojne povezanosti ali zapletenosti posebej občutljivi, in ki se opredelijo po analogiji z novimi standardi Odbora za finančno stabilnost in Baselskega odbora za bančni nadzor. Poleg tega je v poročilu pregledana možnost uvedbe obveznega stresnega testiranja. Poročilo se po potrebi priložijo ustrezni zakonodajni predlogi.

Člen 6**Prenos**

1. Države članice do 10. junija 2013 sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členi 1, 2 in 3 te direktive. Komisiji nemudoma sporočijo besedila teh predpisov ter korelacijsko tabelo med določbami teh predpisov in to direktivo.

2. Države članice do 10. junija 2013 sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 4 te direktive. Komisiji nemudoma sporočijo besedila teh predpisov in korelacijsko tabelo med določbami teh predpisov in to direktivo.

3. Ne glede na odstavek 1, države članice do 22. julija 2013 sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev z določbami točk 1, 2(a) in 23 člena 2 te direktive, kolikor te določbe glede upraviteljev alternativnih investicijskih skladov spreminjajo člen 1, člen 2(4), (5a) in (16) ter člen 3(2) Direktive 2002/87/ES. Komisiji nemudoma sporočijo besedila teh predpisov in korelacijsko tabelo med določbami teh predpisov in to direktivo.

4. Države članice se v predpisih, sprejetih na podlagi tega člena, sklicujejo na to direktivo ali sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

5. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 7**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 8**Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 16. novembra 2011

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednik
W. SZCZUKA

PRILOGA I

Prilogi I in II k Direktivi 98/78/ES se spremenita, kot sledi:

A. Priloga I se spremeni, kot sledi:

1. točka 2.1 se spremeni, kot sledi:

(a) druga alineja četrtega odstavka se nadomesti z naslednjim:

„— če je zavarovalnica ali pozavarovalnica povezano podjetje zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki ima registriran sedež v isti državi članici kot zavarovalnica ali pozavarovalnica, in se pri izračunavanju upoštevata zavarovalni holding ali mešani finančni holding in povezana zavarovalnica ali pozavarovalnica.“;

(b) peti odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Države članice lahko tudi opustijo izračunavanje prilagojene solventnosti zavarovalnice ali pozavarovalnice, če je ta zavarovalnica ali pozavarovalnica povezana z drugo zavarovalnico, drugo pozavarovalnico ali zavarovalnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom, ki ima registriran sedež v drugi državi članici, in če se pristojni organi držav članic dogovorijo, da dodelijo izvajanje dopolnilnega nadzora pristojnemu organu slednje države članice.“;

2. točka 2.2 se nadomesti z naslednjim:

„2.2 Posredniški zavarovalni holdingi in posredniški mešani finančni holdingi

Pri izračunavanju prilagojene solventnosti zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je udeležena v povezani zavarovalnici, povezani pozavarovalnici ali zavarovalnici ali pozavarovalnici države nečlanice prek zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, se upošteva položaj posredniškega zavarovalnega holdinga ali posredniškega mešanega finančnega holdinga. Samo za namen tega izračuna, ki ga je treba narediti v skladu s splošnimi načeli in metodami, opisanimi v tej prilogi, se ta zavarovalni holding ali mešani finančni holding obravnava, kot da je zavarovalnica ali pozavarovalnica, za katero velja zahteva ničelne solventnosti, in kot da zanjo veljajo isti pogoji, določeni v členu 16 Direktive 73/239/EGS, v členu 27 Direktive 2002/83/ES ali v členu 36 Direktive 2005/68/ES glede elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital.“.

B. Priloga II se spremeni, kot sledi:

1. naslov se nadomesti z naslednjim:

„DOPOLNILNI NADZOR ZA ZAVAROVALNICE IN POZAVAROVALNICE, KI SO HČERINSKA PODJETJA ZAVAROVALNEGA HOLDINGA, MEŠANEGA FINANČNEGA HOLDINGA, ZAVAROVALNICE ALI POZAVAROVALNICE DRŽAVE NEČLANICE“;

2. prvi odstavek točke 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. V primeru dveh ali več zavarovalnic ali pozavarovalnic, navedenih v členu 2(2), ki so hčerinska podjetja zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga, zavarovalnice ali pozavarovalnice države nečlanice in ki so ustanovljene v različnih državah članicah, pristojni organi zagotovijo, da se metoda, opisana v tej prilogi, dosledno uporablja.“;

3. v točki 2 se druga in tretja alineja ter pododstavki, ki sledi tretji alineji, nadomesti z naslednjim:

- „— če imajo ta zavarovalnica ali pozavarovalnica in ena ali več drugih zavarovalnic ali pozavarovalnic dovoljenje za opravljanje dejavnosti v isti državi članici, kot svoje matično podjetje isti zavarovalni holding, mešani finančni holding, zavarovalnico ali pozavarovalnico države nečlanice, in se zavarovalnica ali pozavarovalnica upošteva pri izračunavanju, predvidenem v tej prilogi, ki se opravlja za eno od teh drugih podjetij,
- če ima ta zavarovalnica ali pozavarovalnica in ena ali več drugih zavarovalnic ali pozavarovalnic, z dovoljenjem za opravljanje dejavnosti v drugih državah članicah, kot svoje matično podjetje isti zavarovalni holding, mešani finančni holding, zavarovalnico ali pozavarovalnico države nečlanice, in je bil v skladu s členom 4(2) sklenjen sporazum, ki podeljuje izvajanje dopolnilnega nadzora, zajetega v tej prilogi, nadzornemu organu druge države članice.

Kadar imajo zavarovalni holdingi, mešani finančni holdingi ali zavarovalnice ali pozavarovalnice držav nečlanic zaporedno udeležbo v zavarovalnem holdingu, mešanem finančnem holdingu ali zavarovalnici ali pozavarovalnici držav nečlanic, lahko države članice uporabijo izračune, ki so na voljo v tej prilogi samo na ravni končnega matičnega podjetja zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki je zavarovalni holding, mešani finančni holding, zavarovalnica ali pozavarovalnica države nečlanice.“;

4. točka 3 se nadomesti z naslednjim:

- „3. Pristojni organi zagotovijo, da se opravljajo izračuni, analogni izračunom, opisanim v Prilogi I na ravni zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga, zavarovalnice države nečlanice ali pozavarovalnice države nečlanice.

Analogija je sestavljena iz uporabe splošnih načel in metod, opisanih v Prilogi I na ravni zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga, zavarovalnice ali pozavarovalnice države nečlanice.

Samo za namen tega izračuna se matično podjetje obravnava, kot da je zavarovalnica ali pozavarovalnica, za katero veljajo naslednji pogoji:

- zahteva ničelne solventnosti, kadar je zavarovalni holding ali mešani finančni holding,
- zahtevana solventnost, določena v skladu z načeli oddelka 2.3 Priloge I, kadar je zavarovalnica ali pozavarovalnica države nečlanice,
- isti pogoji, kakor so določeni v členu 16(1) Direktive 73/239/EGS ali v členu 18 Direktive 79/267/EGS glede elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital.“.

—

PRILOGA II

V Prilogi I k Direktivi 2002/87/ES se v naslovu „II. Tehnične metode izračunavanja“ Metoda 3 in Metoda 4 nadomestita z naslednjim:

„Metoda 3: Kombinacija metod

Pristojni organi lahko dovolijo kombinacijo metod 1 in 2.“

PRILOGA III

Točka 30 oddelka 3 dela 3 Priloge X Direktive 2006/48/ES se nadomesti z naslednjim:

- „30. Če namerava nadrejena kreditna institucija v EU in njene podrejene družbe ali podrejene družbe nadrejenega finančnega holdinga v EU ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga v EU uporabiti napredni pristop za merjenje operativnega tveganja, mora vloga vsebovati opis metodologije, ki se uporablja za porazdelitev kapitala za pokrivanje operativnega tveganja med različnimi subjekti skupine.“.
-

Cena naročnine 2011 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL